

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 349 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

 53. évfolyam
 2010. december 22.

<u>Közleményszám</u>	<u>Tartalom</u>	<u>Oldal</u>
I	<i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i>	
ÁLLÁSFOGLALÁSOK		
Európai Parlament		
ÜLÉSSZAK: 2010–2011		
2010. március 9–11-i ülések		
Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 131 E, 2010.5.20.		
ELFOGADOTT SZÖVEGEK		
2010. március 9., kedd		
2010/C 349 E/01	Fogyasztóvédelem Az Európai Parlament 2010. március 9-i állásfoglalása a fogyasztóvédelemről (2009/2137(INI))	1
2010/C 349 E/02	SOLVIT Az Európai Parlament 2010. március 9-i állásfoglalása a SOLVIT-ről (2009/2138(INI))	10
2010/C 349 E/03	2008. évi jelentés a versenypolitikáról Az Európai Parlament 2010. március 9-i állásfoglalása a versenypolitikáról szóló 2008. évi jelentésről (2009/2173(INI))	16
2010/C 349 E/04	Belső piaci eredménytábla Az Európai Parlament 2010. március 9-i állásfoglalása a belső piaci eredménytábláról (2009/2141(INI))	25
2010. március 10., szerda		
2010/C 349 E/05	Európa 2020 - A 2010. február 11-i informális Európai Tanács nyomán követése Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása az „EU 2020” stratégiáról	30

HU

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2010/C 349 E/06	Az Izraelre és Palesztinára vonatkozó Goldstone-ajánlások végrehajtása Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása az Izraelre/Palesztinára vonatkozó Goldstone-ajánlások végrehajtásáról	34
2010/C 349 E/07	A civil társadalom és a nemzeti kisebbségek helyzete Fehéroroszországban Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása a civil társadalom és a nemzeti kisebbségek helyzetéről Belaruszban	37
2010/C 349 E/08	A pénzügyi tranzakciók megadóztatása Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása a pénzügyi műveletekre vonatkozó adókról – működőképessé tételükről	40
2010/C 349 E/09	Egységes eurófizetési térség Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása az egységes eurófizetési térség (SEPA) megvalósításáról	43
2010/C 349 E/10	Hamisítás elleni kereskedelmi megállapodás (ACTA) Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodásról szóló tárgyalások (ACTA) átláthatóságáról és jelenlegi állásáról	46
2010/C 349 E/11	Rendelet az általános preferenciális rendszer alkalmazásáról Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása az általános tarifális preferenciák rendszerének alkalmazásáról szóló rendeletről	49
2010/C 349 E/12	2008-as éves jelentés a KKBP-ről Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) fő szempontjairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló, a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás II. része G. pontjának (43) bekezdése alapján az Európai Parlamenthez intézett 2008-as éves tanácsi jelentésről (2009/2057(INI))	51
2010/C 349 E/13	Az európai biztonsági stratégia és a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtása Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása az európai biztonsági stratégia és a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról (2009/2198(INI))	63
2010/C 349 E/14	Atomsorompó-szerződés Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződésről	77
2010. március 11., csütörtök		
2010/C 349 E/15	Kuba Az Európai Parlament 2010. március 11-i állásfoglalása a Kubában meggyőződésük miatt bebörtönzött személyekről	82
2010/C 349 E/16	Beruházás az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba Az Európai Parlament 2010. március 11-i állásfoglalása az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák fejlesztésébe történő beruházásról (SET-terv)	84
2010/C 349 E/17	Jelentős természeti katasztrófa Madeira autonóm tartományban és a Xynthia nevű vihar hatásai Európában Az Európai Parlament 2010. március 11-i állásfoglalása a Madeira autonóm régióban bekövetkezett súlyos természeti katasztrófáról és a Xynthia vihar európai hatásairól	88

2010. március 9., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

Fogyasztóvédelem

P7_TA(2010)0046

Az Európai Parlament 2010. március 9-i állásfoglalása a fogyasztóvédelemlről (2009/2137(INI))

(2010/C 349 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „Az egységes piac fogyasztói eredményeinek monitorozása: a fogyasztói piacok eredménytáblájának második kiadása” című, 2009. január 28-i bizottsági közleményre (COM(2009)0025) és az ezt kísérő, „A fogyasztói piacok eredménytáblájának második kiadása” című bizottsági munkadokumentumra (SEC(2009)0076),
 - tekintettel a fogyasztóvédelmi közösségi vívmányok végrehajtásáról szóló 2009. július 2-i bizottsági közleményre (COM(2009)0330),
 - tekintettel a Bizottság 2009. július 2-i, a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló, 2004. október 27-i 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet) alkalmazásáról szóló jelentésére (COM(2009)0336),
 - tekintettel a fogyasztói panaszok és kérdések osztályozására és bejelentésére szolgáló harmonizált módszerről szóló 2009. július 7-i bizottsági közleményre (COM(2009)0346) és az ezt kísérő bizottsági ajánlástervezetre (SEC(2009)0949),
 - tekintettel a lakossági pénzügyi szolgáltatások területén a fogyasztói piacok eredménytáblájának megfigyeléséről szóló 2009. szeptember 22-i bizottsági munkadokumentumra (SEC(2009)1251),
 - tekintettel a fogyasztói piacok eredménytáblájáról szóló 2008. november 18-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére és 119. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A7-0024/2010),
- A. mivel a fogyasztói piacok eredménytáblája (az eredménytábla) és a belső piaci eredménytábla célja a belső piac működésének javítása és az, hogy az jobban reagáljon az állampolgárok elvárásaira és aggodalmaira,

(1) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0540.

2010. március 9., kedd

- B. mivel az új Bizottság politikai iránymutatásaiban Barroso elnök az egységes piac megvalósítása tekintetében módszeresebb és integráltabb megközelítés alkalmazására szólít fel, például egy „piacfelügyeleti kezdeményezés” létrehozása révén,
- C. mivel az EU 499 millió fogyasztója központi jelentőségű a belső piac hatékony fejlődése szempontjából, és jelentős szerepet tölt be a lisszaboni stratégia céljainak megvalósításában, azaz a növekedés, a foglalkoztatás és a versenyképesség javításában, hiszen a fogyasztók kiadásai teszik ki az EU-ban megtermelt vagyont felét,
- D. mivel a Lisszabon utáni 2020-as stratégia részeként a fogyasztókkal kapcsolatos politikát a fenntartható, környezettudatos és a belső piac szociális dimenziójára is tekintettel levő fejlődés keretében kell meghatározni,
- E. mivel egy olyan belső piac, amely hatékonyan válaszol a fogyasztók igényeire, az innovatívabb és egészségesebb gazdaság létrehozásában is segít, tekintettel arra, hogy a hatékony és reakcióképes fogyasztói piacok a gazdaságban a versenyképesség és a polgárok jólétének kulcsfontosságú mozgatói,
- F. mivel a jól működő belső piac versenyképes árakon jó minőségű termékek és szolgáltatások széles választékát kínálja a fogyasztóknak, ugyanakkor magas szintű fogyasztóvédelmet is nyújt,
- G. mivel fogyasztóként a legtöbb uniós állampolgár naponta megtapasztalja a belső piac működését,
- H. mivel a fogyasztóvédelmi politika hatékonyságát növeli, ha a fogyasztók és a vállalkozások tisztában vannak a hatályos jogszabályokban lefektetett jogaikkal és kötelességeikkel, és képesek ezeket kereskedelmi ügyleteik során alkalmazni,
- I. mivel a magabiztos, jól informált és öntudatos fogyasztók a piacok hatékony működésének kulcselemei, ugyanis a megfelelően működő és a fogyasztók igényeit a leginkább szem előtt tartó kereskedőket részesítik előnyben,
- J. mivel a kiváló minőségű termékeket és szolgáltatásokat igénylő, tájékozott és öntudatos fogyasztók kinevelésére törekvő aktív fogyasztói politika fontos szerepet játszik abban, hogy az Európai Unió globális szinten is versenyképes, dinamikus és innovatív legyen,
- K. mivel a kiskereskedelmi piacok és különösen a szolgáltatások kiskereskedelmi piacának fokozott összetettsége egyre bonyolultabbá teszi a fogyasztók számára az áruk és szolgáltatások megvásárlása során a tájékozott döntés meghozatalát,
- L. mivel integrált megközelítésre van szükség a fogyasztók képzésének terén ahhoz, hogy a fogyasztók magabiztosan gyakorolhassák jogaikat;
- M. mivel a fogyasztóknak joguk van a kártérítésre, ha illegális gyakorlat szenvedő alanyaivá válnak, a valóságban azonban komoly akadályokba ütköznek az ilyen esetek bíróságra vitelében a magas költségek, a hosszú és összetett eljárások és a jogvitával kapcsolatos kockázatok miatt,
- N. mivel az eredménytábla azt mutatja, hogy tízből csak négy fogyasztó véli úgy, hogy a kereskedőkkel és szolgáltatókkal kialakult vitát alternatív vitarendezési mechanizmusok útján könnyen meg lehet oldani, és tízből csak három gondolja úgy, hogy a vitát bírósági úton könnyű rendezni,
- O. mivel a panaszt tevő uniós fogyasztók mintegy fele elégedetlen azzal, ahogy panaszukat kezelik, és csak az elégedetlenek fele tesz további lépéseket,

2010. március 9., kedd

- P. mivel a gazdasági válság növelte a fogyasztók azon alacsony keresetű rétegére nehezedő nyomást, akik bevételeik legnagyobb részét élelmiszerre és lakhatásra költik, és mivel a fogyasztók ebből következően növekvő számban eladósodnak,
- Q. mivel a fogyasztói piacok határokon átnyúló dimenziója gyorsan nő az elektronikus kereskedelem terjedésével, de a fogyasztók továbbra is kételkednek a piaci integráció által nyújtott előnyöket, főképp mert nem bíznak abban, hogy jogaik ugyanolyan védelmet élveznek határokon átnyúló vásárlások esetén is, és mert bizonytalanok a kártérítéshez való jogot illetően,
- R. mivel a fogyasztók szükségleteit kielégítő egységes piacon belül a határokon átnyúló kereskedelem fejlődése szempontjából kulcsfontosságú a magas szintű fogyasztóvédelem,
- S. mivel a fogyasztói piacok egyre inkább határokon átnyúló dimenziója új kihívásokat jelent a végrehajtó hatóságok számára, amelyeket korlátoznak a joghatóságuk határai és a szabályozási keret szétaprózódása,
- T. mivel a fogyasztóvédelem magas szintjének elérése végett, valamint annak érdekében, hogy a fogyasztók elegendő bizalommal rendelkezzenek ahhoz, hogy maximálisan kihasználják az egységes piac által nyújtott előnyöket, még több erőfeszítésre van szükség mind a Bizottság, mind pedig a végrehajtásért felelős nemzeti hatóságok részéről,
- U. mivel az EU fogyasztóvédelmi szabályai nem sokat érnek, ha nem ültetik át, hajtják végre és tartatják be őket nemzeti szinten,
- V. mivel ha a nemzeti jogszabályok már életbe léptek, a Bizottságnak aktívan kell segíteni a nemzeti hatóságokat a jogszabályok helyes alkalmazásában,
- W. mivel a jelenlegi globális gazdasági visszaesés idején a szabályok szigorú és következetes végrehajtása annál is inkább fontos, mivel a válság folytán a fogyasztók még kiszolgáltatottabbakká válnak, és a rendelkezések gyakori be nem tartása hátrányosabb helyzetbe hozhatja őket, a végrehajtó hatóságokra pedig nagyobb nyomás hárulhat a rendelkezésre álló források tekintetében, és gondosabban kell meghatározniuk prioritásaikat és optimalizálniuk kell tevékenységeik hatását,
- X. mivel az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek aktívan hozzájárulhatnak a fogyasztóvédelmi jogszabályok jobb átültetéséhez és végrehajtásához azáltal, hogy továbbra is szorosan együttműködnek egymással,

Bevezetés

1. úgy véli, hogy az, hogy 2007-ben önálló fogyasztóvédelmi biztost neveztek ki, továbbá a biztos erőteljes személyes elkötelezettsége, széleskörű nyíltsága és számos kezdeményezése hozzájárult az európai fogyasztóvédelmi politika előrelépéséhez és a fogyasztóvédelmi ügyek előtérbe kerüléséhez az EU polgárainak javára;
2. attól tart, hogy a fogyasztóvédelmi ügyek két biztos közötti felosztása a fogyasztókra való összpontosítás csökkenését eredményezheti az új Bizottságban, valamint hasonlóképpen tart attól is, hogy a különböző főigazgatóságok között az új szervezeti struktúra szétaprózódást eredményezhet vagy hátrányosan befolyásolhatja a fogyasztóvédelmi politika koherenciáját és hatékonyságát;
3. hangsúlyozza, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően az Európai Unió működéséről szóló szerződés 12. cikke – általános alkalmazású rendelkezésként – megerősíti, hogy a fogyasztóvédelmi következményeket figyelembe kell venni az uniós politikák és tevékenységek végrehajtásakor; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy biztosítsa a fogyasztók érdekeinek hatékony integrációját az összes uniós szakpolitikába, valamint hogy hatásvizsgálataiban vizsgálja meg a fogyasztókat közvetlenül vagy közvetve érintő valamennyi új jogszabály és szakpolitika lehetséges hatásait; sürgeti a Bizottság valamennyi illetékes főigazgatóságát, hogy tegyenek közzé éves jelentést arról, hogy miként építik be a fogyasztóvédelmi politikát saját felelősségi körükbe;

2010. március 9., kedd

4. hangsúlyozza, hogy aktív fogyasztóvédelmi politikára van szükség ahhoz, hogy a polgárok teljes mértékben a belső piac haszonélvezői lehessenek; úgy véli, hogy az aktív fogyasztóvédelmi politika különösen fontos a jelenlegi gazdasági válság idején ahhoz, hogy támogassuk a szociálpolitikát a növekvő egyenlőtlenségekkel szemben folytatott küzdelemben, és megvédjük a kiszolgáltatott fogyasztókat és az alacsony jövedelemmel rendelkező csoportokat;
5. hangsúlyozza, hogy a fogyasztóknak képeseknek kell lenniük arra, hogy – anélkül, hogy a termékek előállítói pszichológiailag kondicionálnák őket a termékeikkel kapcsolatos tendenciózus vagy valótlan állítások révén – tájékozott döntéseket hozzanak, mivel ez nagyobb versenyt generál a kereskedők között az áruk és az általuk nyújtott szolgáltatások minőségének javításában és abban, hogy versenyképes szinten maradjanak az árak;
6. úgy véli, hogy az üzleti világ által tanúsított felelősségteljes megközelítésmód, amely tiszteletben tartja a vállalati felelősség elvét, a versenyszabályokat és a fogyasztók gazdasági érdekeit, elősegíti a fogyasztói bizalom kialakulását;
7. ismételten hangsúlyozza, hogy a fogyasztói érdekvédelmi szervezeteknek nélkülözhetetlen szerepük van abban, hogy értesítsék a hatóságokat a fogyasztók által mindennapi életükben tapasztalt problémákról, és ezért javítani kell a rendelkezésükre álló eszközöket annak érdekében, hogy javíthassák a hatékony uniós és nemzeti szintű fellépésre való képességüket; felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a döntéshozatali folyamat minden szintjén és a fogyasztóvédelmi jogszabályok átültetése és végrehajtása során megfelelőképpen vegyék figyelembe a fogyasztói érdekvédelmi szervezetek véleményét;
8. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a fogyasztók egész életen át tartó tájékoztatását és képzését a fogyasztói fellépés lehetőségeinek megerősítése érdekében; bátorítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy világos és érthető tájékoztatás álljon rendelkezésre, különösen a fiatal fogyasztók számára a nekik kínált termékek és szolgáltatások vonatkozásában; különösen sürgeti a tagállamokat, hogy nemzeti tanterveikbe minden szinten vegyék fel a fogyasztói szempontokat, hogy ezáltal a gyermekeket felruházzák a megfelelő képességekkel ahhoz, hogy későbbi életük során összetett döntéseket is meg tudjanak hozni, továbbá mérlegeljék oktatási programok kidolgozását a szülők és a felnőtt fogyasztók számára, a fogyasztói tudatosság kialakításának és megszilárdításának hosszú távú céljával; rámutat, hogy ezeket a programokat minden szinten az oktatási követelményekhez és a tanulói képességekhez kell igazítani, felhasználva a valós élethelyzeteken és példákra alapuló modern oktatási módszereket; emlékeztet arra, hogy a tanult fogyasztók, akik ismerik jogaikat, és tudják, hogy kihez forduljanak a szabályok be nem tartása esetén, ugyancsak fontosak a szabályokat be nem tartó viselkedés felfedezése szempontjából;
9. hangsúlyozza, hogy szükség van a fenntartható fogyasztás előmozdítására azzal, hogy a szolgáltatások nyújtói és a kiskereskedők, valamint a fogyasztók is megfelelőbb képzésben és tájékoztatásban részesüljenek a fenntartható fogyasztás fogalma tekintetében, hogy ennek megfelelő magatartást alakíthassanak ki;
10. sürgeti a Bizottságot, hogy indítson jól célzott kommunikációs stratégiát az uniós polgárok figyelmének felkeltése érdekében a kockázatokkal és fogyasztói jogaikkal kapcsolatban, különösen pedig, hogy helyezzen üzembe felhasználóbarát internetes portálokat, valamint szervezzen figyelemfelkeltő kampányokat és állítson fel információs pontokat helyi, regionális és nemzeti szinten; hangsúlyozza, hogy specifikus kommunikációs csatornákat kell használni a leginkább kiszolgáltatott fogyasztók eléréséhez, biztosítva a kommunikációs médiumok irányításáért és szervezéséért felelős szervezetek megbízhatóságát, hitelességét és pártatlanságát;

A fogyasztói piacok eredménytáblája

11. ismét hangsúlyozza, hogy az eredménytábla fontos eszköze egyrészt a fogyasztói piacok fokozottabb figyelemmel kísérésének a megfelelőbb politikai döntések és szabályozás biztosításához szükséges tájékoztatás nyújtása érdekében, másrészt annak, hogy megmutassuk a polgároknak, hogy az őket foglalkoztató kérdéseket megfelelőképp figyelembe veszik;
12. üdvözli az eredménytábla öt fő mutatóját – panaszok, árak, elégedettség, szolgáltatóváltás és biztonság – amelyek fontosak annak azonosításához, hogy mely piacok vannak leginkább kitéve a működési zavarok kockázatának a fogyasztókra gyakorolt gazdasági és társadalmi következmények szempontjából; ugyanakkor úgy véli, hogy olyan kritériumok segítségét is igénybe kell venni, amelyekkel mérhető a termékek és szolgáltatások megfelelősége a fenntartható fejlődés célkitűzéséhez képest;

2010. március 9., kedd

13. elismeri, hogy bár az öt fő mutató nem tükrözi a fogyasztói környezet összes szempontját, elegendő alapot szolgáltat azonban a prioritások és az az irányú következtetések meghatározásához, hogy hol szükséges további elemzések végzése, feltéve, hogy a tagállamok által biztosított adatok átfogóak és könnyen összehasonlítható alapon összesíthetőek;
14. úgy véli, hogy a fogyasztói panaszokról, az árakról, az elégedettségről, a szolgáltatóváltásról és a biztonságról jelenleg rendelkezésre álló adatok még mindig nem elegendőek végleges következtetések levonásához, és több minőségi adatra van szükség egy stabil fogyasztói adatbank kialakításához; hangsúlyozza, hogy tovább kell fejleszteni a mutatókat, és meg kell szervezni az adatgyűjtést, figyelembe véve a nemzeti rendszerek közötti különbségeket;
15. javasolja, hogy mihelyt az öt alapmutatót és a vonatkozó módszertant megfelelő módon kidolgozták ahhoz, hogy minőségi eredményekkel szolgáljanak, a Bizottság mérlegelje további hosszú távú mutatók – például a piaci részesedésre, a minőségre, a reklámra, az átláthatóságra és a kínálat összehasonlíthatóságára vonatkozó mutatók, a végrehajtással és a fokozottabb fogyasztói szerepvállalással kapcsolatos mutatók, társadalmi, környezetvédelmi és etikai mutatók, valamint a jogorvoslatot és a fogyasztók károsodását mérő mutatók – felvételét az eredménytáblába; úgy véli ugyanakkor, hogy mindezt fokozatosan kell megvalósítani annak biztosítására, hogy az eredménytábla összpontosított és érthető legyen, biztosítva a fogyasztóvédelem átfogóbb megközelítését és lehetővé téve a fogyasztók számára, hogy teljes mértékben élvezhessék a belső piac által kínált előnyöket;
16. megismétli, hogy az eredménytáblának fednie kell a fogyasztói kiadások minden főbb kategóriáját, hogy ezáltal azonosítani lehessen a legtöbb problémát felvető piacokat, és megalapozhassuk a későbbi, részletesebb és ágazatspecifikus elemzést, különösen ott, ahol az a különböző piacok közös problémáira mutat rá; felszólítja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a megfelelő finanszírozást és személyzetet az eredménytábla további fejlesztéséhez;
17. tisztában van azzal, hogy a fogyasztók kevésbé elégedettek és több problémát tapasztalnak a szolgáltatásokkal, mint az árukkal kapcsolatban, és ez részben azt tükrözi, hogy a szolgáltatások nyújtása és a szerződéses kapcsolatok sokkal bonyolultabbak; sürgeti a Bizottságot, hogy végezzen mélyreható elemzéseket az eredménytáblában azonosított összes problémás ágazat vonatkozásában; továbbá felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az elemzést adott esetben kísérje megfelelő nyomon követés célirányos jogalkotási kezdeményezések és a tagállamoknak szóló politikai ajánlások formájában, és minderről adjon visszajelzést a Parlamentnek;
18. üdvözlözi a Bizottság által a lakossági pénzügyi szolgáltatásokról szóló, az eredménytábla nyomon követésére szolgáló tanulmány keretében végzett munka minőségét; tudomásul veszi a pénzügyi szolgáltatások ágazatában feltárt problémákat, amelyeket a pénzügyi válság tovább erősített; különösen üdvözlözi a tanulmány azon észrevételeit, amelyek többek között rámutattak az átláthatósággal és a folyószámla-költségek Unión belüli összehasonlíthatóságával kapcsolatos jelentős problémákra; véleménye szerint valamennyi megfelelő következtetést le kell vonni az ágazat jobb szabályozásának szükségessége tekintetében;
19. rámutat, hogy bár a fogyasztói panaszok fontosak a piac működési zavarainak felfedése szempontjából, a panaszok hiánya nem jelenti minden esetben azt, hogy a piac jól működik, hiszen bizonyos tagállamokban a fogyasztók kevésbé hajlanak arra, hogy panaszkodjanak a különböző fogyasztói hagyományok vagy az eredményesség valószínűségének megítélése miatt; másrészt rámutat, hogy a panaszok nagy számát egy bizonyos tagállamon belül nem szabad a piac zavarának betudni, hanem lehetséges, hogy az vagy a panaszkezelő szervek hatékony működésére, vagy egy, a fogyasztói jogokkal kapcsolatban meghirdetett új információs kampányra vezethető vissza;
20. megjegyzi, hogy az Európai Unióban több mint 700 harmadik félként működő szervezet gyűjti a fogyasztók panaszait, de a gyűjtés mikéntjében jelentős különbségek vannak, és viszonylag kevesen gyűjtene adatokat a panasz természetéről és az érintett ágazatról; úgy véli, hogy tanácsadási és információnyújtási célokra mindez elégséges lehet ugyan, de nem megfelelő a fogyasztók által észrevételezett potenciális piaci hiányosságok kimutatására; felszólítja ezért az összes panasszal foglalkozó szervezet, hogy fogadjanak el harmonizált módszereket a fogyasztói panaszok osztályozására és a jelentéstételre, valamint sürgeti őket, hogy jelentsék a Bizottság által ajánlástervezetében javasolt összes – ajánlott vagy önkéntes – mezőnek megfelelő panasszal kapcsolatos adatot; úgy véli, hogy egy harmonizált módszertan kialakítása lehetővé teszi majd a tagállamok számára, hogy tartalmasabb adatokat gyűjtsenek és hogy a nemzeti fogyasztói piacokról teljesebb képet alkossanak, ami egy, az egész Európai Unióra kiterjedő adatbázis létrehozásához vezetne, amely lehetővé tenné a fogyasztók problémáinak összehasonlítását az egész Európai Unióban;

2010. március 9., kedd

21. felhívja a figyelmet az árakkal kapcsolatosan elérhető adatok elemzésére, ami megmagyarázatlan határokon átnyúló eltéréseket mutat számos áru és szolgáltatás tekintetében; úgy véli, hogy bár az árkülönbségek gyakran a keresletben, a kiadások szintjében, az adókban vagy a költségstruktúrában tapasztalható különbségekhez kapcsolódnak, ugyancsak gyakran a belső piac töredezettségét vagy hibás működését jelzik; azt javasolja, hogy ha egy adott termék ára meghalad egy bizonyos viszonyítási alapot, akkor vizsgálják meg az import- és fogyasztói árak kapcsolatát és az árszintkülönbségek mögött rejlő okokat;

22. úgy hiszi, hogy az árakkal kapcsolatban rendelkezésre álló adatok nem elegendőek a belső piac megfelelő figyelemmel kíséréséhez, és felszólítja a nemzeti statisztikai hivatalokat és az Eurostatot, hogy a Bizottsággal együttműködve több adatot bocsássanak rendelkezésre és fejlesszék tovább módszereiket az összehasonlítható és reprezentatív áruk és szolgáltatások átlagárainak összegyűjtéséhez; emlékeztet rá, hogy ebben az összefüggésben szükséges, hogy a nemzeti statisztikai hivatalok hitelesítsék az átlagárak összegyűjtésével és számításával kapcsolatos tevékenységet és abban a korábnál erőteljesebben részt is vegyenek; hangsúlyozza, hogy az árakkal kapcsolatos átláthatóbb adatok biztosítása nagyobb bizalmat kelthet a fogyasztókban, és bebizonyítaná számukra, hogy foglalkoznak mindennapi problémáikkal;

23. elismeri, hogy a fogyasztók elégedettsége fontos mutató annak megértéséhez, hogy a piacok mennyire jól vagy rosszul teljesítenek a fogyasztók számára; felkéri a Bizottságot, hogy fejlessze tovább módszerét és mérőtechnikáit fogyasztói elégedettségi kérdőívek kialakításához és ahhoz, hogy a jövőben további ágazatok is le legyenek fedve;

24. fenntartja azon véleményét, hogy a szolgáltatóváltás lehetősége a piacgazdaságban a verseny elengedhetetlen eleme; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket az összes fontos kiskereskedelmi szolgáltatás közötti váltás elősegítésére;

25. megjegyzi, hogy a fogyasztók általában nagymértékben megbíznak a termékek biztonságában, bár a biztonság fogalma jelentősen eltér a különböző tagállamokban; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsák a fogyasztói termékek biztonságáról jelenleg rendelkezésre álló adatokat, amelyeket leginkább a hibás termékekből származó jelentett balesetek és sebesülések, továbbá kockázat-előrejelző rendszerek alapján gyűjtenek össze; külön rámutat annak fontosságára, hogy fokozott figyelmet fordítsanak a játékok biztonságára;

26. sürget valamennyi tagállamot, hogy a fogyasztók biztonságának erősítése érdekében rendszeresen gyűjtsék össze és egy közös adatbázisban tartsák nyilván a baleseteket és a sérüléseket;

27. megjegyzi, hogy a határokon átnyúló tevékenységek gyakorisága még mindig jelentősen eltér EUszerte, és bár a határokon átnyúló vásárlások átlagos kiadásai jelentősek (személyenként és évente 737 euró), a kiskereskedők túlnyomó többsége (75 %) csak saját országának fogyasztói számára árusít, az uniós fogyasztóknak pedig csupán egynegyede vásárol határokon átnyúlóan; úgy véli, hogy bár számos strukturális korlát áll fenn, például a nyelv, a távolság és a fogyasztóvédelmi törvények különbségei, az erősebb fogyasztói bizalom jelentősen növelné a határokon átnyúló kereskedelem szintjét; megítélése szerint a határokon átnyúló kereskedelem fejlődése nem vezethet a szabályozás szintjének csökkenéséhez, hanem éppen fordítva, további erőfeszítéseket tesz szükségessé a fogyasztóvédelem optimális szintjének biztosításához az Európai Unióban;

28. tudomásul veszi, hogy az internetes vásárlás egyre elterjedtebbé válik, de a határokon átnyúló e-kereskedelem még nem fejlődik olyan ütemben, mint a belföldi vásárlás; felkéri a Bizottságot, hogy a jövő eredménytábláin teljesebb adatokat közöljön a határokon átnyúló eladások valós szintjéről és a határokon átnyúló vásárlásokat bonyolító fogyasztók által tapasztalt problémákról;

29. megjegyzi, hogy az uniós fogyasztók alig több, mint fele (51 %) érzi úgy, hogy megfelelően védik őket a meglévő fogyasztóvédelmi intézkedések, több mint felük (54 %) úgy véli, hogy a közhatóságok jól védik jogaikat és csak kicsivel többen (59 %) vélik úgy, hogy a kereskedők és szolgáltatók tiszteletben tartják jogaikat;

30. hangsúlyozza, hogy az interneten, telefonon vagy postán keresztül vásárló uniós fogyasztók majdnem egyharmada (30 %) tesz említést kiszállítási problémákról; megjegyzi ugyanakkor, hogy tízből kilencen azok közül, akik az erre rendelkezésre álló időszakban vissza kívántak küldeni egy megvásárolt árut vagy fel kívántak mondani egy szerződést, sikerrel jártak;

2010. március 9., kedd

31. emlékeztet rá, hogy több tagállam fejlesztett ki eszközöket nemzeti piacainak a fogyasztó szempontjából történő figyelésére, például ármegfigyelőket vagy a politikai döntéshozók tájékoztatását szolgáló átfogó panasztételi rendszereket, míg más tagállamok nem használnak adatokat a fogyasztói piacok megfigyelésére és nehézségekkel küzdenek az adatok összesítése terén; ennek fényében hangsúlyozza, hogy szükség van a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjére;

32. hangsúlyozza, hogy a nemzeti statisztikai hivatalok és az Eurostat jelentős közreműködése, valamint az említett szervek, a Bizottság, a fogyasztóvédelmi politikák megalkotói, a nemzeti végrehajtó hatóságok, valamint a fogyasztói és üzleti szervezetek között folytatott együttműködés lesz a kulcsa a minőség és az adatok teljessége biztosításának, és az adatbázis szükséges továbbfejlesztésének; felszólítja az Eurostatot, a tagállamokat és az összes érdekelt felet, hogy tegyenek lépéseket az ilyen együttműködés elősegítésére;

33. úgy véli, hogy a piacokra vonatkozó lényeges adatok alapvető szerepet töltenek be mind az innováció, mind pedig a versenyképesség ösztönzésében; hangsúlyozza ezért az eredménytábla mint a fogyasztói preferenciák és igények meghatározására alkalmas eszköz jelentőségét; megjegyzi, hogy ezek az adatok azáltal, hogy a vállalkozásokat új piacokra való betörésre ösztökélik, valamint nyomást gyakorolnak a cégekre termékeik és szolgáltatásaik fejlesztése érdekében, ösztönzően hathatnak az innovációra;

34. úgy véli, hogy az eredménytáblának – amint a 27 tagállam megbízható és könnyen összehasonlítható adatai támasztják alá – összehasonlítható adatok gazdag táráként kell működnie a nemzeti politikaalkotók számára a versenypolitikában, a fogyasztóvédelmi politikában és más politikai ágazatokban, és segítenie kell nekik abban, hogy nemzeti szinten azonosítani tudják azokat a piacokat, amelyek nem működnek jól a fogyasztók számára;

35. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre viszonyítási alapot minden tagállamban, figyelembe véve a fogyasztói jogszabályok és a fogyasztói hagyományok tekintetében fennálló különbségeket; megismétli, hogy a fogyasztókat érintő következmények tagállamok közötti összehasonlítása és a fogyasztói környezet EU-szerte történő értékelése segít a bevált gyakorlatok azonosításában és abban, hogy végül olyan belső piacot teremtsünk, amely jól működik a fogyasztók számára;

36. bátorítja a tagállamokat, hogy évente végezzenek széles körű piacmegfigyelést az olyan piacok azonosítására, amelyek nem megfelelőek a fogyasztók számára, és bocsássanak rendelkezésre átfogó adatokat, amelyek lehetővé teszik a Bizottság számára azon problémák megfigyelését és összehasonlítását, amelyekkel a fogyasztók a belső piacon szembenéznek;

37. továbbra is úgy gondolja, hogy az eredménytáblát nem csak egy jobb fogyasztóvédelmi politika megteremtésére kell felhasználni, hanem azt valamennyi, a fogyasztókat érintő politikán keresztül kell vinni, ezzel biztosítva a fogyasztók érdekeinek uniós szakpolitikákba történő jobb bevonását, valamint a fenn tartható fejlődés célkitűzésének beépítését a fogyasztóvédelmi politikába; kiemeli, hogy az eredménytáblának ezenfelül a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos politikai kérdésekben általánosabb vitát kell ösztönöznie;

38. felkéri a Bizottságot, hogy a tagállamok támogatásával dolgozzon ki egy stratégiát, amellyel – többek között annak biztosításával, hogy az könnyen elérhető és látható legyen a vonatkozó weboldalakon – az eredménytáblát szélesebb közönségnek tudja közvetíteni, valamint hogy segítse elő annak a média, a nemzeti hatóságok, a fogyasztóvédelmi szervezetek és egyéb releváns szereplők irányába történő megfelelő terjesztését; szükségesnek tartja, hogy folytassák az eredménytábla évenkénti közzétételét egy kiadványban, valamint hogy azt hozzáférhetővé tegyék az EU valamennyi hivatalos nyelvén; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket annak előmozdítására, hogy az uniós polgárok használják az „eYou Guide” weboldalt, amelyet a Bizottság kifejezetten abból a célból hozott létre, hogy útmutatást adjon a polgárok jogaihoz;

A fogyasztóvédelmi közösségi vívmányok végrehajtása

39. üdvözlöi a Bizottságnak a fogyasztóvédelmi közösségi vívmányok végrehajtásáról szóló közleményében azonosított öt elsődleges cselekvési területet;

40. hangsúlyozza, hogy az EU fogyasztóvédelmi szabályainak hatékony alkalmazása és végrehajtása a fogyasztók bizalma megerősítésének, valamint az e szabályokat megkerülni igyekvő vállalkozások hatékony elrettentésének mozgatója; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon és segítse a tagállamokat az EU fogyasztóvédelmi vívmányainak átültetésében és végrehajtásában; ezzel összefüggésben felkéri a Bizottságot, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 169. cikke által biztosított jogi alap felhasználásával mérje fel annak lehetőségét, hogy a fogyasztóvédelmi politika súlyát a tagállami szakpolitikákat támogató és kiegészítő intézkedések révén növeljék, potenciális lehetőségként kezelve az Európai Fogyasztói Ügynökség létrehozását;

2010. március 9., kedd

41. megjegyzi, hogy az Európai Unióban a végrehajtás messze nem egységes, és a legtöbb országnak vannak erős és gyenge pontjai; kiemeli, hogy a számadatok jelentős különbségeket mutatnak a tagállamok között a piacfelügyeletre fordítandó költségvetés és a bevont ellenőrök számának szempontjából; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy sokszorozzák meg az erőfeszítéseiket és növeljék a forrásokat a fogyasztókat védő és a versenyt garantáló törvényeknek a kiskereskedelmi piacokon történő megerősítésének érdekében;

42. úgy véli, hogy a piacfelügyeletnek és a végrehajtó mechanizmusoknak a fogyasztói bizalom előmozdítását célzó megerősítése, illetve hatékony és átfogó alkalmazása kiemelkedően fontos, mivel a fogyasztói kiadásoknak jelentős szerep jut majd a gazdaság élénkítésében; azt a nézetet vallja, hogy több forrást kell biztosítani a hatóságoknak a törvénytelen kereskedelmi gyakorlatok vizsgálatára és végleges megszüntetésére;

43. hangsúlyozza, hogy a fogyasztói piacok gyorsan formálódnak, és a végrehajtó hatóságoknak szembe kell tudniuk nézni azokkal az új kihívásokkal, amelyeket a gazdasági és technológiai változások fejtenek ki hatékonyságukra egy határon átívelő környezetben, mint amilyen a belső piac, és mindennek elérése érdekében egyesíteniük kell erőiket a hatékony és az egész Európai Unióban egységes végrehajtás biztosítása érdekében; úgy véli, hogy szükség van a keretszabályozás felülvizsgálatára is a joghézagok megszüntetése érdekében;

44. minden tagállamban ösztönzi független fogyasztóvédelmi hivatalok felállítását, amelyek tájékoztatást nyújtanak és eljárásokat indítanak a nemzeti bíróságok előtt a fogyasztók érdekeinek védelme érdekében; ennek megfelelően együttműködésre ösztönzi valamennyi tagállam fogyasztóvédelmi hivatalait;

45. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy vizsgálják meg, milyen előnyökkel járna, ha létrejönne a fogyasztói ombudsman intézménye; felhívja rá a figyelmet, hogy egyes tagállamokban ez az intézmény egyfelől a békés vitarendezés bíróságon kívüli eszköze a fogyasztóvédelem területén, másfelől pedig olyan konzultatív testület, amely az állami szervekkel párhuzamosan működik és feladata a saját hatáskörébe tartozó problémák megoldása;

46. oszítja a Bizottság nézetét arra vonatkozóan, hogy az alternatív vitarendezés különböző formái – így a közvetítői eljárás, a választott bírósági eljárás vagy a bíróságon kívüli vitarendezési mechanizmusok – célravezető és vonzó alternatívát jelenthetnek azon fogyasztók számára, akik nem jártak sikerrel egy kereskedővel vagy valamely szolgáltatást nyújtó, állami tulajdonú szervezettel folytatott vitájuk nem hivatalos úton történő rendezésében; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy támogassák az alternatív vitarendezési formák fejlesztését a fogyasztók védelmének megerősítése és a jogi szabályozással való összhangjának maximalizálása érdekében, de hangsúlyozza, hogy az ilyen vitarendezési formáknak a jogi és közigazgatási végrehajtási módok mellett kiegészítő, és nem helyettesítő jelleggel kell bírniuk; úgy véli továbbá, hogy jelentős mértékben segítené a vitarendezés érdekében fellépni készülő fogyasztókat, ha az ügynökségek és vállalkozások számára meghatározott határidőket írnának elő a bejelentett gyakorlatokra vonatkozó válaszadásra;

47. emlékeztet arra, hogy bizonyíthatóan számottevő különbségek vannak a tagállamok között, valamint hogy van még hová fejlődniük a jogorvoslati mechanizmusoknak; emlékeztet arra, hogy a csoportos jogorvoslatot lehetővé tevő rendszerek jelenleg 13 tagállamban léteznek, és felhívja a Bizottságot, hogy a kollektív fogyasztói jogorvoslatokról szóló 2008. november 27-i zöld könyve (COM(2008)0794) nyomán minél előbb szülessenek nyomon követési intézkedések;

48. kiemeli a köztisztviselők és igazságügyi hatóságok uniós fogyasztóvédelmi szabályokkal kapcsolatos megfelelő képzésének és oktatásának szükségét;

49. megjegyzi, hogy a Fogyasztóvédelmi Együttműködési Hálózat felülvizsgálata azt jelzi, hogy a határon átívelő esetekkel foglalkozó hatóságok nehézségekkel néznek szembe a források hiánya miatt; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogyan lehet megfelelő forrásokat biztosítani a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendeletben foglalt kötelezettségeknek való megfelelés érdekében;

50. kifejezi az összehangolt végrehajtási intézkedések („sweeps”) kivitelezéséhez nyújtott támogatását, amelynek során a nemzeti hatóságok egyidejűleg vizsgálják át egy célszektort az uniós jogszabályoknak való megfelelés tekintetében; hangsúlyozza, hogy ezeket a fellépéseket gyakrabban kellene alkalmazni (évente kétszer), közös metodológia alapján, valamint hogy ezeket össze kell kapcsolni más eszközökkel;

2010. március 9., kedd

51. elismeri a piacfelügyelet és a végrehajtási tevékenységek eredményeinek közzétételét övező bonyolult jogi helyzetet, valamint azt a tényt, hogy a nyomozó munkára gyakran szigorú titokvédelmi szabályok vonatkoznak, ugyanakkor úgy véli, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak vállalatokra lebontva nyilvánosságra kellene hozniuk ezeket az eredményeket azokban az esetekben, ahol illegális gyakorlatokat tártak fel; úgy véli, hogy ezáltal nagyobb átláthatóság biztosítható, láthatóbbá válik a nemzeti hatóságok által végzett végrehajtási munka, és lehetővé válik a fogyasztók számára a megfelelő információkon alapuló döntés;

52. a tagállamok piacfelügyeleti struktúráinak megerősítésére szólít fel, hogy a piacokon forgalomba került termékeknek magas szintű biztonsági előírásoknak kelljen megfelelniük, valamint hogy a hibás vagy veszélyes termékeket gyorsan eltávolítsák a piacról; felhívja a Bizottságot, hogy a rendszer működésének javítása érdekében kísérje nyomon és meghatározott időszakonként vizsgálja felül a közösségi sürgősségi riasztórendszerrel, a RAPEX-szel kapcsolatosan használt iránymutatásokat;

53. felkéri ezzel összefüggésben a Bizottságot, hogy szigorúbban ellenőrizze a piacfelügyeletre vonatkozó rendeletek – különösen a 765/2008/EK rendelet – tagállamok általi végrehajtását, és szükség esetén haladéktalanul kezdeményezzen jogsértési eljárást;

54. támogatja a Bizottságnak a műszaki felügyeletre vonatkozó legújabb lehetőségek elbírálását célzó erőfeszítéseit, annak biztosítása érdekében, hogy a termékeket az ellátási lánc valamennyi szakaszában nyomon lehessen követni (például rádiófrekvenciás azonosító címkék vagy vonalkódok segítségével); felkéri a Bizottságot, hogy ismertesse az Európai Parlamenttel az áruk nyomon követhetőségét célzó globális hálózat fejlesztésére vonatkozó jelenlegi kezdeményezéseit és az ezzel kapcsolatban rendelkezésre álló legújabb információkat;

55. ismét felhívja a figyelmet arra, hogy az európai fogyasztóvédelmi központok hálózatának megfelelő pénzügyi eszközökre van szüksége annak érdekében, hogy elősegítse a vásárlók tudatosságát, mégpedig az állampolgároknak mint fogyasztóknak a jogaikkal kapcsolatosan nyújtott tanácsadással, valamint azzal, hogy könnyű hozzáférést biztosít a jogorvoslathoz a fogyasztók határokon átnyúló vásárlásai esetén;

56. kiemeli, hogy az EU-ba harmadik országokból érkező import volumenének eddig nem tapasztalt növekedése folytán a vámhatóságok fontos szerepet játszanak a fogyasztók importált, nem biztonságos termékekkel szembeni védelmében, és emiatt a piacfelügyelet és a vámhatóság, valamint a különböző tagállamok vámhatóságai közötti egyre szorosabb együttműködésére van szükség;

57. hangsúlyozza, hogy a belső piacon forgalomban lévő áruk biztonságának garantálása megkívánja a harmadik országok hatóságaival való együttműködést; emiatt támogatja a Bizottság arra vonatkozó kezdeményezését, hogy fokozzák a nemzetközi együttműködést és mozdítsák elő a harmadik országok – különösen Kína, az Egyesült Államok és Japán – végrehajtó hatóságaival kötött hivatalos megállapodások létrejöttét; megjegyzi, hogy a termékbiztonsággal kapcsolatos folyamatos párbeszéd és információcsere minden fél érdeke, és alapvető fontosságú a fogyasztói bizalom növelése szempontjából; felhívja a Bizottságot, hogy rendszeres időközönként adjon visszajelzést a Parlamentnek a harmadik országokkal folytatott párbeszédéről;

*

* *

58. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2010. március 9., kedd

SOLVIT

P7_TA(2010)0047

Az Európai Parlament 2010. március 9-i állásfoglalása a SOLVIT-ről (2009/2138(INI))

(2010/C 349 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, a Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Hatékony problémamegoldás a belső piacon (»SOLVIT«)” című közleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a „SOLVIT” – belső piaci problémamegoldó hálózat alkalmazásának alapelveiről szóló, 2001. december 7-i bizottsági ajánlásra ⁽²⁾,
- tekintettel a 2002. március 1-jei tanácsi következtetésekre, melyek megerősítik a tagállamok SOLVIT-rendszer hatékony működtetése és a SOLVIT alapelvei iránti elkötelezettségét,
- tekintettel a belső piacot érintő irányelveknek a nemzeti jogba történő átvételéről szóló, 2004. július 12-i bizottsági ajánlásra ⁽³⁾,
- tekintettel a Bizottság Európáról szóló kommunikációjának – többek között a Bizottság által támogatott információs és segítségnyújtó hálózatok egyszerűsítésén keresztül történő – javítását célzó cselekvési tervről szóló, 2005. július 20-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra ⁽⁴⁾,
- tekintettel az állampolgárok és a vállalkozások számára nyújtott, az egységes piaccal kapcsolatos segítségnyújtási szolgáltatások integrált megközelítésére irányuló cselekvési tervről szóló, 2008. május 8-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra ⁽⁵⁾,
- tekintettel a 19. sz. belső piaci eredménytábláról szóló bizottsági szolgálati munkadokumentumra ⁽⁶⁾,
- tekintettel 2007. szeptember 4-i, „Az egységes piac felülvizsgálata: az akadályok és elégtelenségek kiküszöbölése jobb végrehajtás és alkalmazás révén”, címet viselő állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel 2008. szeptember 23-i állásfoglalására a belső piaci eredménytábláról ⁽⁸⁾,
- tekintettel a SOLVIT-hálózat 2008-ban végbement fejlődéséről és teljesítményéről szóló, 2008-as SOLVIT-jelentésre ⁽⁹⁾,
- tekintettel a Bizottság 2009. június 29-i ajánlására az egységes piac működésének javítását célzó intézkedésekről ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ COM(2001)0702.

⁽²⁾ HL L 331., 2001.12.15., 79. o.

⁽³⁾ HL L 98., 2005.4.16., 47. o.

⁽⁴⁾ SEC(2005)0985.

⁽⁵⁾ SEC(2008)1882.

⁽⁶⁾ SEC(2009)1007.

⁽⁷⁾ HL C 187. E, 2008.7.24., 80.o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0421.

⁽⁹⁾ SEC(2009)0142.

⁽¹⁰⁾ HL L 176., 2009.7.7., 17. o.

2010. március 9., kedd

- tekintettel a Versenyképességi (Belső Piaci, Ipari és Kutatási) Tanácsnak az egységes piac működésének javításáról szóló, 2009. szeptember 24-i következtetéseire ⁽¹⁾,
 - tekintettel az egységes piac működésének javítására irányuló bizottsági tevékenységekről szóló bizottsági szolgálati munkadokumentumra ⁽²⁾,
 - tekintettel az egységes piacon belüli igazgatási együttműködésről szóló bizottsági szolgálati munkadokumentumra ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 119. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére és a Petíciós Bizottság véleményére (A7-0027/2010),
- A. mivel a Bizottságnak, a Parlamentnek, az Európai Ombudsmannak és a tagállamoknak többet kell tenniük annak érdekében, hogy meghatározzák és kommunikálják a polgárok jogait, valamint segítsék a polgárokat a jogaik érvényesítésében; mivel ezáltal a belső piac is jobban működjön,
- B. mivel az átláthatóság fokozása kulcsfontosságú a határok átjárhatósága előtti akadályok leküzdése és a szabad mozgásra vonatkozó jogok érvényesítése érdekében,
- C. mivel határozott javulást kell elérnie a Bizottságnak és a tagállamoknak azon lehetőségek tudatosítása terén, amelyeket a belső piac biztosít az állampolgárok és a vállalkozások számára,
- D. mivel a belső piac jelentős fejlődésen ment keresztül, azonban továbbra is léteznek a teljes körű és megfelelő működését hátráltató akadályok,
- E. mivel a belső piacra vonatkozó szabályok helytelen alkalmazása esetén biztosítani kell a jogi fellépést nem feltétlen magában foglaló, gyors rendezést,
- F. mivel a SOLVIT hálózat teljes körű működése esetén elkerülhetővé teszi az igazságszolgáltatási rendszer túlzott igénybevételét, amelynek eljárásai sokszor bonyolultak, és amelyben az egyének védelmét szolgáló garanciamechanizmusok gyakran megnehezítik az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést,
- G. mivel a többek között a Bizottság által létrehozott elektronikus hálózatokon keresztül folytatott képzés és határokon átnyúló csere alapvető a Közösség belső piaci vívmányainak megfelelőbb alkalmazásához,
- H. mivel az állampolgárok és a vállalkozások a belső piaci szabályok hatékony végrehajtására támaszkodnak, amelyek a belső piac által nyújtotta lehetőségek teljes kihasználásában segítik őket,
- I. mivel a tagállamoknak a Bizottság támogatásával alkalmasabbá kell tenniük problémamegoldó mechanizmusait arra, hogy segítsék a polgárokat jogaik érvényesítésében,

⁽¹⁾ 13024/09. sz. tanácsi dokumentum.

⁽²⁾ SEC(2009)0881.

⁽³⁾ SEC(2009)0882.

2010. március 9., kedd

- J. mivel a Bizottság és a tagállamok 2002-ben azzal a céllal hozták létre a SOLVIT-hálózatot, hogy megoldják a polgárok és a vállalkozások számára a belső piaci jogszabályok helytelen alkalmazásából eredő problémákat,
- K. mivel a SOLVIT egy olyan online problémamegoldó hálózat, amelyben az uniós tagállamok (valamint Norvégia, Izland, valamint Liechtenstein) közösen dolgoznak a polgárok és a vállalkozások számára a belső piaci jogszabályok helytelen hatósági alkalmazásából fakadó problémák jogi eljárások igénybevétele nélkül történő megoldásán,
- L. mivel a SOLVIT viszonylag sikeres rendszernek számít, amely hivatalos eljárások nélkül, átlagosan tízhetes határidőn belül orvosol problémákat, és mivel a belső piaci problémák SOLVIT általi megoldása az egységes piaccal kapcsolatos egyéb segítségnyújtási szolgáltatások számára is a helyes gyakorlat példaként szolgálhat,
- M. mivel – amennyiben ezt valamely tagállam szükségesnek tartja, különös tekintettel a jövőbeni reklám-kampányokra – a SOLVIT kapacitását növelni kellene a humánerőforrás-hiánnyal kapcsolatos problémák megelőzésére,
- N. mivel ugyanakkor a SOLVIT nem helyettesítheti a Bizottság szabálysértésekkel kapcsolatos jogi tevékenységét, és nem szolgálhat ürügyül arra, hogy a tagállamok kevésbé ambiciózusan munkálkodjanak az uniós irányelvek időben történő és helyes átültetésén,
- O. mivel sok állampolgár, akinek a belső piaccal kapcsolatos és a SOLVIT hatáskörébe tartozó problémája van, nem tud a SOLVIT-ről, és ezért problémájával az Európai Ombudsmanhoz fordul,

Bevezetés

1. üdvözli a Bizottság 2002. júliusi kezdeményezését, mely arra irányult, hogy egy online interaktív adatbázis segítségével létrehozzák a nemzeti hatóságok SOLVIT-hálózatát, amely adatbázis sikeres eszköznek bizonyult, növelte az átláthatóságot, és az egymásra gyakorolt nyomás lehetőségének megteremtésével hozzájárult a problémamegoldás felgyorsításához;
2. felhívja a Bizottságot, hogy vesse be minden befolyását a belső piaci szabályok hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében, az állampolgárok és vállalkozások adminisztratív terheinek csökkentése céljából;

Hatékony problémamegoldás a belső piacon

3. kiemeli, hogy a belső piaci szabályok végrehajtásával kapcsolatos problémákat gyakran a SOLVIT-hálózaton keresztül fedezik fel;
4. hangsúlyozza, hogy a SOLVIT-tal kapcsolatos tapasztalatokat vissza kellene forgatni a nemzeti és az uniós politikai döntéshozatalba, ami szükség esetén szerkezeti vagy szabályozási módosításokat is eredményezhet;
5. rendszeresen felhívja a Bizottságot, hogy az átláthatóság fokozása érdekében, valamint, hogy egy hasznos eszközt biztosítson a SOLVIT munkatársai számára, a belső piaci és a fogyasztói piaci eredménytáblákban rendszeresen közöljön részletesebb információkat a belső piaci jogszabályok alkalmazásáról és végrehajtásáról;
6. kéri, hogy a belső piaci eredménytáblát, a SOLVIT-jelentést, az Állampolgárok Tanácsadó Szolgálatát (Citizens Signpost Service) és a fogyasztói piaci eredménytáblát egy időben tegyék közzé évente egyszer (nem változtatva a közzététel gyakoriságán), hogy átfogó képet adjanak a belső piac alakulásáról, és jobban össze lehessen hangolni az e területeken végzett munkát, fenntartva eközben az egyes eszközök egyedi jellegét; felkéri a Bizottságot, hogy mérlegelje a SOLVIT előrehaladásáról, eredményeiről és hiányosságairól készített részletes beszámoló felvételét a fogyasztói piaci eredménytáblába; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen azonnali lépéseket a SOLVIT-hálózat révén feltárt visszatérő problémák megoldása érdekében;

2010. március 9., kedd

Nemzeti szinten meghatározott horizontális problémák

7. megjegyzi, hogy egyes SOLVIT-központok nem rendelkeznek elegendő személyzettel, és 2008-ban a megoldott esetek száma csökkent, míg az esetek megoldásához szükséges napok átlagos száma növekedett; felkéri az összes SOLVIT-központot, hogy vegyenek fel megfelelően képzett és az általuk betöltendő posztokhoz elegendő tapasztalattal rendelkező munkatársakat; úgy véli, hogy a SOLVIT alkalmazottai számára több továbbképzési lehetőséget kellene biztosítani; dicsérően szól a SOLVIT munkájáról és különösen az általa megoldott ügyek számarányáról, amely továbbra is magas (83 %), annak ellenére, hogy a munkaterhelés 2008-ban 22 %-al, azaz 1 000 esetre nőtt, és hogy néhány SOLVIT-központban nincs elegendő munkatárs;

8. megjegyzi, hogy számos polgár és kisvállalkozás nem rendelkezik kellő ismeretekkel a SOLVIT munkájáról, és a vállalkozások kereskedelmi jellegű jogi szolgáltatásokat vesznek igénybe olyan esetekben, amelyekben saját javukra használhatnák a SOLVIT-ot, sőt még a tagállamoktól érkező, erre irányuló megkereséseket is elfogadják, noha az ilyen megkeresések nem felelnek meg a belső piaccal kapcsolatos közösségi vívmányoknak; örömmel veszi tudomásul, hogy a SOLVIT tevékenysége 2008-ban megközelítőleg 32,6 millió eurónyi költségmegtakarítást eredményezett az európai polgárok és társaságok számára;

9. megjegyzi, hogy a nemzeti SOLVIT-rendszert befogadó minisztérium tevékenységi köre egy adott országban befolyásolhatja a SOLVIT munkájának a megítélését az illető államban, és az esetek sikeres megoldásának és elintézésének szintje attól függ, hogy mennyire hajlandóak és képesek a tagállamok szorosan együttműködni a SOLVIT-központokkal;

10. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy SOLVIT-központjuk erős politikai támogatásban részesüljön, hogy ezáltal rá tudja venni a bepanaszolt hatóságokat a SOLVIT-eljárásban való tevékeny részvételre és a vonatkozó határidők betartására;

11. úgy gondolja, hogy a tagállamoknak fokozniuk kell a nemzeti, regionális és helyi hatóságok, valamint a SOLVIT közötti együttműködés hatékonyságát; továbbá úgy véli, hogy a tagállamoknak intenzívebbé és szélesebb körűvé kell tenniük bevált gyakorlatok cseréjét;

12. hangsúlyozza a SOLVIT-központok közötti információcsere fontosságát, és javasolja, hogy a tagállami SOLVIT-központok tartsanak rendszeres találkozókat az információcsere lehetővé tétele, illetve a legjobb gyakorlatok és mechanizmusok megismertetése érdekében;

Szükséges intézkedések

13. felhívja a tagállamokat, hogy a média összes válfajának felhasználásával segítsék a SOLVIT előremozdítását, annak érdekében, hogy biztosított legyen a polgárok és a vállalkozások széles körű tájékoztatása, különösen a jogaik érvényesítését illetően, valamint biztosítsanak elegendő forrást a SOLVIT előmozdításának hatékonyabbá tételére; továbbá kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a SOLVIT-hálózaton belül mozgítsák elő az online alternatív vitarendezési mechanizmusokat; felszólítja továbbá az Európai Parlament képviselőit, hogy népszerűsítsék a SOLVIT-ot a saját választókerületeikben;

14. felszólítja az összes tagállamot, hogy országos tájékoztatási kampányok révén népszerűsítsék a SOLVIT-nak mint a vitás kérdések alternatív megoldási mechanizmusának használatát;

15. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy népszerűsítsék a SOLVIT-ot az interneten; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítson egyetlen közös internetcímet – www.solvit.eu – az összes nemzeti SOLVIT-központ számára a polgárok hozzáféréseinek megkönnyítésére az „Ön Európája” portál újraindításáig, amely utóbbi egy helyen fogja majd össze az összes, az egységes piaccal kapcsolatos segítségnyújtási szolgáltatást, köztük a SOLVIT-ot is;

16. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak létre az európai SOLVIT portálhoz kapcsolódó, a sikeres ügyeket és a helyes gyakorlatokat bemutató összeállítást tartalmazó weboldalt annak érdekében, hogy a vitás ügyeket e mechanizmus segítségével rendezni lehessen;

2010. március 9., kedd

17. felszólítja a tagállamokat, hogy a SOLVIT-központok hatékonyságának növelése érdekében illetékes közigazgatási szolgálataik soraiból bocsássanak rendelkezésre közalkalmazottakat a SOLVIT (SOLVIT+) hatályán kívül eső ügyek megoldásának elősegítésére, valamint biztosítsák a SOLVIT-központok jogi szakértelemhez való megfelelő hozzáférését saját közigazgatásukon belül; sürgeti a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel a SOLVIT-központok nem hivatalos jogi értékelésekkel való ellátását;
18. felszólítja a tagállamokat, hogy a közszolgálatokon belül nevezzenek ki egy SOLVIT-összekötő tisztviselőt, aki a jobb együttműködés biztosítása érdekében a belső piaci szabályok végrehajtásával foglalkozik;
19. felszólítja a tagállamokat, hogy szervezzenek helyi, regionális és országos szintű tájékoztatási kampányokat a SOLVIT-tal kapcsolatban a SOLVIT-tal kapcsolatos ismeretek terén jelenleg lemaradásban lévő célcsoportok, például a kvk-k számára, és ösztönzi a tagállamokat, hogy működjenek együtt és cseréljék ki egymás között a legjobb gyakorlatokat a SOLVIT lehető leghatékonyabb népszerűsítése érdekében; rámutat, hogy a Parlament Petíciós Bizottsága saját eljárásával párhuzamosan a SOLVIT-hoz is átirányítja a petíciók benyújtóit abban az esetben, ha úgy véli, hogy a SOLVIT-on keresztül gyorsabban meg lehet oldani az ügyet;
20. elismeri a SOLVIT mint együttműködési hálózat hatékonyságát, amelynek célja, hogy nem hivatalos megoldást nyújtson az uniós polgárok és vállalkozások számára a belső piaci jogszabályok helytelen hatósági alkalmazásából fakadó problémákra;
21. rámutat, hogy a SOLVIT 2008-as éves jelentése szerint a SOLVIT-hoz nagy mennyiségű, nem az ő hatáskörébe tartozó megkeresés érkezik, ami lassítja a SOLVIT-panaszok feldolgozását a SOLVIT-irodáknak;
22. megjegyzi, hogy különféle intézmények léteznek, amelyeken keresztül az uniós polgárok hangot adhatnak problémáiknak, beleértve a Parlament Petíciós Bizottságát, a SOLVIT-ot, a Bizottságot és az európai ombudsmant;
23. javasolja, hogy az EU-s jogszabályok helytelen alkalmazásával kapcsolatos, számára túl bonyolult kérdéseket a SOLVIT irányítsa át a Bizottsághoz, illetve adott esetben az Európai Parlament Petíciós Bizottságához;
24. emlékeztet arra, hogy a Parlament a petíciókat nyílt és átlátható módon, az illetékes jogalkotási bizottságokkal, a Bizottsággal és a tagállamok illetékes hatóságaival szoros együttműködésben kezeli;
25. úgy véli, hogy a petíciók benyújtásának lehetősége hozzájárul a jobb jogalkotás folyamatához; emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződés hatályba lépését követően a Parlament hatásköre az uniós jogszabályok kidolgozását, átdolgozását és javítását illetően jelentősen növekedni fog; rámutat arra is, hogy figyelembe kellene venni a nemzeti parlamentek megnövekedett szerepét;
26. úgy véli, hogy nincs egy olyan egység, amely felelős lenne a polgárok panaszainak nyomon követéséért azok benyújtásától a lezárásukig, mivel azokat különféle csatornákon keresztül nyújtják be; fokozottabb koordinációra szólít fel a polgári panaszok benyújtását kezelő és a panaszokkal foglalkozó különféle intézmények között;
27. kéri a SOLVIT-ot, hogy tegyen fel honlapjára a Parlament Petíciós Bizottságának és a nemzeti parlamentek illetékes bizottságainak honlapjára mutató hivatkozást, hogy a polgárok tudatában legyenek azon joguknak, hogy politikai és jogalkotási eljárásokon keresztüli nem-jogorvoslati megoldások elérése érdekében a Parlamenthez is fordulhatnak;
28. támogatja továbbá, hogy az európai intézmények olyan közös weboldalt hozzanak létre, amelynek célja a polgárok támogatása és közvetlenül a panaszuk kezelése tekintetében illetékes intézményhez vagy testülethez irányítása;
29. felszólítja az Európai Parlament képviselőit, hogy tegyenek kezdeményezéseket a SOLVIT népszerűsítésére, és tegyenek erőfeszítéseket a SOLVIT-tal kapcsolatos ismeretek javítására a nemzeti parlamentek képviselői körében, például a SOLVIT eredményeinek a COSAC ülésein való ismertetése révén; hangsúlyozza továbbá annak szükségességét, hogy a nemzeti kormányok és parlamentek nagyobb mértékben részt vegyenek a SOLVIT országos szinten történő népszerűsítésében; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy közösen szervezzenek meghallgatást a SOLVIT-központokkal kapcsolatban a központok megfelelő működésével kapcsolatos helyes gyakorlatok és az e megfelelő működés útjában álló akadályok azonosítására, az igazgatás és a munkafolyamatok hatékonyabbá tétele érdekében;

2010. március 9., kedd

30. felszólítja a tagállamokat, hogy minden rendelkezésre álló eszközzel növeljék a SOLVIT-központok személyzeti ellátottságát, beleértve az alternatív finanszírozási megoldásokat is, annak érdekében, hogy az illetékes kormányzati minisztériumokon belül fel tudják építeni az ország lakosságával, valamint a korábban kezelt problémák számával arányos igazgatási kapacitást;

31. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy közösen vizsgálják meg és elemezzék az egyes SOLVIT-központoknál tapasztalható alacsony sikerességi arány, valamint a viszonylag hosszú ügykezelési idő okait olyan hasznos információk megszerzése érdekében, amelyek egy jobb problémamegoldási stratégia alapját képezhetik a polgárok és a vállalkozások javára a belső piacon;

32. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be sokkal részletesebb információkat és statisztikai adatokat tartalmazó éves jelentéseket a SOLVIT-ről, amelyek lehetővé tennék az egyes nemzeti központok hatékonyságának értékelését, mivel ezek hiányában nehéz hosszú távú értékeléseket készíteni a trendekről és célzott intézkedéseket javasolni a helyzet javítására az egyes tagállamokban;

33. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre egyetlen közös internetportált az összes SOLVIT-központ számára, a lehető legkönnyebben megtalálható címen (www.solvit.eu); ugyanakkor úgy véli, hogy létfontosságú lenne jelentős mértékben fokozni a SOLVIT-hálózat internetes láthatóságát, valamint hogy e célra a közösségi hálózatépítő internetes oldalakat és a keresőmotorokat is fel kell használni;

34. úgy véli, hogy a magánszemélyekkel, valamint a képzések elismerésével és a szociális és lakhatási támogatásokkal kapcsolatos ügyek nagy számára való tekintettel a SOLVIT-hálózat tagjainak sokkal intenzívebben kell együttműködni egymással és tájékoztatási kampányaikat ki kell terjeszteniük a külföldön élők szervezeteire és a tagállamok konzulátusaira is;

35. úgy véli, hogy a vállalkozókkal kapcsolatos ügyek nagy számára való tekintettel a SOLVIT-hálózat tagjainak sokkal intenzívebben kell együttműködni egymással és tájékoztatási kampányaikat ki kell terjeszteniük az európai és nemzeti vállalkozói szervezetekre is, különös tekintettel a kis- és középvállalkozásokra;

36. felhívja a Bizottságot, hogy kezelje prioritásként az egységes piaccal kapcsolatos segítségnyújtási szolgáltatásokra vonatkozó, a tájékoztatás, a tanácsadás és a problémamegoldó szolgáltatások egyszerűbb megszervezését és elérhetőbbé és hatékonyabbá tételét célzó projekt véglegesítését;

37. felszólítja az Európai Ombudsmant, hogy működjön együtt szorosabban a SOLVIT-központokkal, valamint hogy azonnal és bürokratikus formások nélkül továbbítsa minden, nem a hatáskörébe tartozó panaszt az illetékesnek ítélt SOLVIT-központba, amennyiben e panaszok a belső piaccal kapcsolatosak, és elképzelhető, hogy a SOLVIT hatálya alá tartoznak; felszólítja a Bizottságot, hogy amennyiben egy megoldatlan SOLVIT-panasz már első látásra is közösségi jogszabályba ütközik, kezdeményezzen gyorsított jogsértési eljárást a Szerződés megsértésével kapcsolatban;

*

* *

38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. március 9., kedd

2008. évi jelentés a versenypolitikáról

P7_TA(2010)0050

Az Európai Parlament 2010. március 9-i állásfoglalása a versenypolitikáról szóló 2008. évi jelentésről (2009/2173(INI))

(2010/C 349 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikke (3) bekezdésének b) és c) pontjára (az EK-Szerződés korábbi 87. cikke (3) bekezdésének b) és c) pontja),
- tekintettel a Bizottságnak a versenypolitikáról szóló 2008. évi jelentésére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendeletre ⁽³⁾ (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete),
- tekintettel a az EK-Szerződés 81. cikke (3) bekezdésének a vertikális megállapodások és összehangolt magatartások csoportjaira történő alkalmazásairól szóló, 1999. december 22-i 2790/1999/EK bizottsági rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az EK-Szerződés 81. cikke (3) bekezdésének a gépjármű-ágazatbeli vertikális megállapodások és összehangolt magatartások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 2002. július 31-i 1400/2002/EK bizottsági rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az EK-Szerződés 86. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozásoknak közszolgáltatással járó ellentételezés formájában megítélt állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló, 2005. november 28-i 2005/842/EK bizottsági határozatra ⁽⁶⁾ (bizottsági határozat a közszolgáltatási szerződésekre vonatkozó állami támogatásokról),
- tekintettel az „A pénzügyi intézetek feltőkésítése a jelenlegi pénzügyi válságban: a támogatás szükséges minimális szintre történő korlátozása és az indokolatlan versenytorzulás kiküszöbölését célzó biztosítékok” című 2008. december 5-i bizottsági közleményre ⁽⁷⁾,
- tekintettel az „Ideiglenes keretrendszer a finanszírozási lehetőségek elérésének támogatására irányuló állami támogatási intézkedésekhez a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban” című 2008. december 17-i bizottsági közleményre ⁽⁸⁾,
- tekintettel az „Íránymutatás az EK-Szerződés 82. cikkének az erőfölényben lévő vállalkozások versenykorlátozó visszaélő magatartására történő alkalmazásával kapcsolatos bizottsági jogérvényesítési prioritásokról” című 2009. február 9-i bizottsági közleményre ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ COM(2009)0374.

⁽²⁾ HL L 1., 2003.1.4., 1. o.

⁽³⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 336., 1999.12.29., 21. o.

⁽⁵⁾ HL L 203., 2002.8.1., 30. o.

⁽⁶⁾ HL L 312., 2005.11.29., 67. o.

⁽⁷⁾ HL C 10., 2009.1.15., 2. o.

⁽⁸⁾ HL C 16., 2009.1.22., 1. o.

⁽⁹⁾ HL C 45., 2009.2.24., 7. o.

2010. március 9., kedd

- tekintettel az értékvesztett eszközöknek a közösségi bankszektorban történő kezeléséről szóló 2009. február 25-i bizottsági közleményre ⁽¹⁾,
- tekintettel az „A pénzügyi szektor életképességének helyreállítása és a jelenlegi válságban hozott szerkezetátalakítási intézkedések értékelése az állami támogatási szabályok alapján” című 2009. július 23-i bizottsági közleményre ⁽²⁾,
- tekintettel az „Az állami támogatásokról szóló szabályoknak a pénzügyintézetek vonatkozásában a jelenlegi pénzügyi világválsággal összefüggésben tett intézkedésekre történő alkalmazása” című 2009. augusztus 13-i bizottsági közleményre (2008/C 270/02) ⁽³⁾,
- tekintettel az EK trösztellenes szabályainak megsértésén alapuló kártérítési keresetekről szóló 2008. április 2-i bizottsági fehér könyvre ⁽⁴⁾ (Kártérítési keresetekről szóló fehér könyv) és a Parlament erre vonatkozó 2009. március 26-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Bizottság közleményére az állami támogatási ellenőrzési eljárások lefolytatására vonatkozó legjobb gyakorlatok kódexéről ⁽⁶⁾, az állami támogatások bizonyos típusainak kezelésére vonatkozó egyszerűsített eljárásról szóló bizottsági közleményre ⁽⁷⁾ és az állami támogatásra vonatkozó jogszabályok nemzeti bíróságok általi végrehajtásáról szóló bizottsági közleményre ⁽⁸⁾ (Egyszerűsítési csomag),
- tekintettel a környezetvédelem állami támogatására vonatkozó közösségi iránymutatásra ⁽⁹⁾,
- tekintettel a 2008-as és 2009-es állami támogatásokat összegző mutatórendszerre,
- tekintettel a jelenlegi válságban a pénzügyi szektor biztosíték- és feltőkésítési rendszerekről szóló 2009. augusztus 7-i bizottsági felülvizsgálatra,
- tekintettel a közszolgáltatási kompenzáció formájában nyújtott állami támogatásokról szóló 2005. február 22-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a versenypolitikára vonatkozó 2006. és 2007. évi jelentésről szóló 2009. március 10-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az európai élelmiszerákról szóló 2009. március 26-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel az Európai Unióban működő nagy élelmiszer-áruházak hatalmi visszaéléseinek vizsgálatáról és jogorvoslásáról szóló 2008. február 19-i írásbeli nyilatkozatára ⁽¹³⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére és 119. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A7-0025/2010),

⁽¹⁾ HL C 72., 2009.3.26., 1. o.

⁽²⁾ HL C 195., 2009.8.19., 9. o.

⁽³⁾ HL C 270., 2008.10.25., 8. o.

⁽⁴⁾ COM(2008)0165.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0187.

⁽⁶⁾ HL C 136., 2009.6.16., 13. o.

⁽⁷⁾ HL C 136., 2009.6.16., 3. o.

⁽⁸⁾ HL C 85., 2009.4.9., 1. o.

⁽⁹⁾ HL C 82., 2008.4.1., 1. o.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0033.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0099.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0191.

⁽¹³⁾ HL C 184. E, 2009.8.6., 23. o.

2010. március 9., kedd

- A. mivel az elmúlt két év rendkívüli gazdasági körülményei rendkívüli intézkedéseket tettek szükségessé;
- B. mivel az Európai Unió eddig példa nélkül álló lépésként az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikke (3) bekezdésének b) és c) pontjának alkalmazásához folyamodott;
- C. mivel válság idején alapvető fontosságúak a jól működő piacok, és a versenyszabályokat rugalmasan, de szigorúan be kell tartatni;
- D. mivel a protekcionizmus és a verseny torzulása csak elmélyíti és elnyújtja a válságot;
- E. mivel sok tagállam egyre növekvő költségvetési hiánya és államadóssága évekre, sőt esetleg évtizedekre visszaveti a gazdasági fellendülést és növekedést;
- F. mivel 2008 októbere óta a pénzügyi válságra adott válaszként a tagállamok kormányai garanciát vállaltak a bankfinanszírozásra; mivel jelentős számban bocsátottak ki garantált kötvényeket, ami jelentős támogatást nyújtott a bankok számára, valamint biztosítékot kínált a pénzügyi rendszert fenyegető kockázatok ellen;
- G. mivel empirikus elemzésekből arra lehet következtetni, hogy a tagállamok kormányai által vállalt garanciák számos torzulást, mint például a magánkötvények vételi és eladási árfolyama közti különbség csökkenését és hasonló hatásokat okoztak, amit az intézkedések 2010-ben történő meghosszabbításakor figyelembe kell venni;
- H. mivel a transznacionális vállalatok adókikerülési stratégiáik részeként fokozott mértékben képesek élni az adóparadicsomok és offshore központok által nyújtott lehetőségekkel, és ez ellentétes a tisztességes verseny elveivel;
- I. mivel az adóügyi kormányzás fontos előfeltétele a tisztességes versenynek kedvező körülmények fenn-tartásának és a belső piac jobb működésének;

Általános észrevételek

1. üdvözli a versenypolitikáról szóló 2008. évi jelentést, különösen a jelentés kartellekről és fogyasztókról szóló kulcsfontosságú fejezetét; támogatja a fogyasztói kapcsolattartó egység létrehozatalát; megjegyzi, hogy a kartellek léte árt a fogyasztóknak; sajnálatának ad hangot, amiért a fogyasztók nehezen tudják kihasználni a verseny előnyeit;
2. kiemeli a tényt, hogy többek között a kartellek sértik a legsúlyosabban a versenyjogot, felborítják az értékláncot, kárt okoznak a fogyasztóknak, és rendkívül negatív hatást gyakorolnak a gazdaságra; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy továbbra is határozottan érvényesítse a szabályokat a kartellek kialakulásának megakadályozása és az ellenük való fellépés érdekében; üdvözli a vitarendezési csomaghoz hasonló eszközöket, amelyek olyan egyszerűsített eljárás révén teszik lehetővé a Bizottság számára a kartellekkel kapcsolatos ügyek rendezését, amelyben a vállalatok – a bizonyítékok megtekintése után – elismerhetik kartellekben való részvételüket, és ezért csak csökkentett bírságot fizetnek; emlékeztet arra, hogy a versenypolitika és a versenyszabályok átfogó alkalmazása különösen lényegesek az európai piacok megfelelő működéséhez és versenyképességéhez, a hatékonyság javításához és a vállalkozói kiválóságához, valamint a fogyasztók védelméhez; úgy véli, hogy a kartellek elleni küzdelem alapvető fontosságú annak érdekében, hogy a fogyasztók az alacsonyabb árak és az áruk és szolgáltatások szélesebb kínálata révén élvezhessék a verseny előnyeit;
3. kéri, hogy a Parlamentet – a társjogalkotói szerepkör bevezetése és az e területtel kapcsolatos kezdeményezésekről szóló rendszeres tájékoztatás révén – szélesebb alapokon vonják be a versenypolitika fejlesztésébe;
4. kéri a Bizottságot, hogy a 2010-es év folyamán tájékoztassa az Európai Parlamentet arról, hogy a versenypolitika területén hogyan kívánja érvényesíteni a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését;

2010. március 9., kedd

5. felhívja a Bizottságot, hogy évente tegyen részletes jelentést a parlamenti ajánlások nyomán követéséről, és indokolja meg az azoktól történő esetleges eltéréseket;
6. ösztönzi a Bizottságot, hogy a versennyel kapcsolatos problémák és a jogérvényesítési prioritások azonosítása érdekében kezdeményezzen rendszeres és állandó párbeszédet a fogyasztóvédelmi szövetségekkel; átfogó jelentést kér a Versenypolitikai Főigazgatóság fogyasztói kapcsolattartó egységének tevékenységéről;
7. felszólítja a Bizottságot, hogy tegye nyilvánosan elérhetővé a jövőbeni éves versenypolitikai jelentésekben megemlített összes értékelést és tanulmányt, valamint e tanulmányok és értékelések elkészítéséhez független és megbízható szakértőket alkalmazzon;
8. emlékezteti a Bizottságot azon kérésére, hogy sürgősen vizsgálja felül a Versenypolitikai Főigazgatóság humán erőforrásait, és biztosítsa, hogy a hozzárendelt erőforrások megfeleljenek a megnövekedett munkaterhelésnek;
9. hangsúlyozza, hogy világos, szilárd és kkv-barát versenyszabályokra van szükség, amelyek az európai kisvállalkozói intézkedéscsomagban rögzített „gondolkozz először kicsiben” („Think Small First”) elven alapulnak;
10. felszólítja a Bizottságot, hogy soron következő jelentésében szenteljen külön fejezetet a kkv-knak és a versenynek; rámutat, hogy a kkv-k számára a szabadalmi rendszer költségei rendkívül magasak, ami első-sorban a tevékenységet nem gyakorló entitások által tervezett perek fenyegetésének következménye; felhívja a figyelmet a nyitott innovációra és a tudással kapcsolatos alapelvekre; felszólítja a kkv-kat, hogy használják fel a hetedik keretprogram mindenki számára hozzáférhető eredményeit;
11. felhívja a Bizottságot, hogy a belső piacra vonatkozó jövőbeli jogszabályok jogalapjaként használja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 12. cikkét (az EKSz. korábbi 153. cikkének (2) bekezdését), amely világosan rögzíti, hogy „a fogyasztóvédelmi követelményeket figyelembe kell venni az egyéb uniós politikák és tevékenységek meghatározásakor és végrehajtásakor”;
12. kéri a Bizottságot, hogy szorgalmazza a távközlési csomag végrehajtását;
13. helyesli az „Iránymutatás az EK-Szerződés 82. cikkének az erőfölényben lévő vállalkozások versenykorlátozó visszaélő magatartására történő alkalmazásával kapcsolatos bizottsági jogérvényesítési prioritásokról” című bizottsági közlemény közzétételét; úgy véli, hogy az iránymutatás előrelépést jelent, mivel jobb átláthatóságot és kiszámíthatóságot biztosít az esetleges bizottsági beavatkozások tekintetében, de semmi esetre sem korlátozhatja a Bizottság azon képességét, hogy e területen az Európai Unió működéséről szóló szerződés értelmében fellépjen;
14. rámutat arra, hogy 2008-ban, az uniós versenypolitika történetében először, egy korábbi bizottsági határozat be nem tartása miatt kényszerítő bírság kivetésére került sor;

Állami támogatások

15. hangsúlyozza, hogy igen fontos az állami támogatások Bizottság általi gondos ellenőrzése annak érdekében, hogy ezeket a támogatási intézkedéseket ne használhassák a nemzeti ipar védelmére a belső piac és az európai fogyasztók érdekeit sértő módon;
16. ezért alapvető fontosságúnak tartja, hogy az állami támogatás Szerződéssel való összeegyeztethetőségének mérlegelésekor megfelelő egyensúlyt találjanak az állami támogatás versenyre és közfinanszírozásra gyakorolt negatív hatásai és a közös érdekekkel kapcsolatos pozitív hatásai között;
17. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a tervezett banki szabályozás külső hatásait, nevezetesen az európai bankok versenyképességére gyakorolt hatásait;

2010. március 9., kedd

18. úgy véli, hogy a pénzügyi intézetekkel kapcsolatos állami támogatási politikák és a gazdaságélénkítő folyamat elősegítette a pénzügyi piac stabilizációját és a hitelmegszorítás reálgazdaságra gyakorolt hatásainak enyhítését;

19. megjegyzi, hogy az állami támogatási politika a versenypolitika szerves része, és az állami támogatás ellenőrzése azt tükrözi, hogy egyenlő feltételeket kell biztosítani valamennyi, az egységes európai piacon működő vállalkozás számára; e tekintetben felveti a kérdést, hogy vajon milyen torzulást okozott a versenyben a pénzügyi piacoknak nyújtott állami támogatás; felszólít a pénzügyi ágazatban az állami beavatkozás következtében esetleg kialakuló torzító hatásokról szóló független jelentés kidolgozására; kéri a Bizottságot, hogy készítsen jelentést az állami támogatások kedvezményezettjei által a szerkezetátalakításban elért haladásról, továbbá nagyobb átláthatóságra tart igényt az állami támogatások visszafizetése és a visszafizetés elmaradása esetén kiszabható szankciók tekintetében; sürgeti a Bizottságot, hogy tegye egyértelművé a visszafizetés feltételeinek tagállamok közötti eltéréséhez vezető, feltehetően torzító hatásokhoz kapcsolódó, kötelező szerkezetátalakítási intézkedéseket; kéri, hogy a tőke kivonás feltételeit tegyék egyértelműbbé, valamint tisztázzák az érintett cégekre gyakorolt középtávú hatásait;

20. aggodalmát fejezi ki a támogatások és a banki finanszírozás tekintetében a tagállamok kormányai által nyújtott garanciák miatt keletkező torzulások miatt; sürgeti a Bizottságot, hogy mérje fel a banki finanszírozás garanciáikhoz kapcsolódó támogatások mértékét és vizsgálja meg az uniós versenyjoggal való összeegyeztethetőségüket, továbbá tanulmányozza, milyen intézkedések szükségesek a garanciák okozta torzulások korrigálása érdekében;

21. felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen folytassa annak kivizsgálását, hogy a bankoknak nyújtott állami támogatások hatása miért nem jelentkezik a reálgazdaságban, valamint tegyen intézkedéseket azon bankok ellen, melyek nyilvánvalóan elmulasztják vagy elutasítják az állami támogatásokból származó haszon továbbadását;

22. megjegyzi, hogy a Bizottság már megkezdte az állami támogatások fokozatos megszüntetését, valamint engedélyezte a szerkezetátalakítást és leválasztásokat; elismeri, hogy a siker érdekében e folyamatoknak rugalmasnak kell lenniük; felszólítja azonban a Bizottságot, hogy készítsen e folyamatokra vonatkozó iránymutatásokat; úgy véli, hogy az állami támogatásokat nem kellene indokolatlanul meghosszabbítani, és hogy minél hamarabb ki kell dolgozni a kilépési stratégiákat;

23. ragaszkodik a stratégiák összehangolásához, különös tekintettel a bankszektor támogatásának fokozatos megszüntetésére; hangsúlyozza, hogy ez az összehangolás alapvető fontosságú a verseny abból adódó torzulásának elkerülése érdekében, hogy egyes országokban a bankokat támogató programok folytatása miatt a bankok támogatásban részesülnek, míg más országokban e programokat fokozatosan megszüntetik;

24. úgy véli, hogy ezidáig a versenyszabályok rendszere lehetővé tette a nehézségek leküzdését, de a válság megmutatta, hogy sürgős szükség van a határokon átnyúló válságkezelés uniós keretrendszerének kidolgozására a pénzügyi szektor számára, beleértve a „túl nagy ahhoz, hogy csődbe menjen” típusú intézményekre szabott megoldást és a de Larosière-csoport jelentésében foglalt ajánlások gyors és maradéktalan végrehajtását, például az egységes európai szabályozó szervezetet, egy betétbiztosítási rendszert, valamint egy biztosítékalapot vagy azzal egyenértékű rendszert is;

25. kéri a Bizottságot, hogy számoljon be az állami támogatásokra vonatkozó nemzeti intézkedésekről, a nemzeti rendszerek közötti különbségekről, valamint azok lehetséges versenytorzító hatásairól és az ebből adódó gazdasági eltérésekről; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki javaslatokat egy koherensebb, egységes európai megközelítésre;

26. kéri a Bizottságot, hogy fellépése következetességének biztosítása érdekében fokozottan vizsgálja az állami támogatások és más közösségi eszközök – mint például a strukturális alapok és az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap – közötti lehetséges összejátszásokat;

27. felkéri a Bizottságot, hogy fejtse ki, mely kritériumok alapján fog határozni az állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes közösségi keretrendszer lehetséges meghosszabbításáról;

2010. március 9., kedd

28. ragaszkodik ahhoz, hogy az állami támogatások legyenek összeegyeztethetők a lisszaboni-göteborgi stratégia és az éghajlat- és energiacsomag célkitűzéseivel; sürgeti a tagállamokat, hogy szüntessék meg azokat a káros támogatásokat, amelyek többek között az üvegházhatású gázok kibocsátását növelő fosszilis tüzelőanyagok felhasználását és előállítását ösztönzik; továbbá pedig hangsúlyozza, hogy el kell végezni a politikák stratégiai környezeti vizsgálatát és a gazdaságélénkítő csomag keretében tervezett projektek környezeti hatásvizsgálatát;
29. üdvözli a környezetvédelem állami támogatásáról szóló, az éghajlat- és energiacsomag keretében kidolgozott új iránymutatásokat, amelyek a kisebb kérdésekben általános értékelést, míg a fontosabb kérdésekben részletes elemzést vezetnek be;
30. felhívja a Bizottságot, hogy 2010 folyamán adjon ki átfogó jelentést a „zöld fellendüléshez” (amely lényeges előrelépés a fenntarthatóság irányába, különösen az autópárral összefüggésben) és a környezetvédelemhez nyújtott állami támogatások hatékonyságáról;
31. hasonló tájékoztatást kíván kapni a kkv-k támogatására, képzésekre, K+F-re és innovációra nyújtott állami támogatásokról is;
32. javasolja, hogy a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban a finanszírozáshoz való hozzáférést elősegítő állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes közösségi keretrendszer fokozatos felszámolása során vegyék figyelembe az adott tagállam gazdasági helyzetét (a fellendüléshez szükséges időt és a GDP-ben bekövetkezett csökkenés mértékét);
33. felszólítja a Bizottságot, hogy a telekommunikációs ágazatban továbbra is tegyen erőfeszítéseket a vezetékes és különösen a mobilszolgáltatók használati díjainak fokozottabb átláthatósága érdekében;
34. hangsúlyozza, hogy szükség van az adóparadicsomok és az offshore központok jelentette problémák kivizsgálására, többek között a tisztességtelen verseny és a pénzügyi stabilitás tekintetében;
35. megismétli a közös konszolidált társasági adóalap bevezetésére vonatkozó felhívását;
36. sürgeti a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet a közszolgáltatásokra vonatkozó állami támogatásokról szóló bizottsági határozat 2008. december 19-e óta esedékes felülvizsgálatáról, amelynek immár a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését is figyelembe kell vennie;
37. aggodalommal veszi tudomásul, hogy a jogtalan állami támogatások visszaszerzése hosszú és nehézkes folyamat, és a folyamatban lévő ügyek majdnem mindegyikéért kis számú tagállam felelős; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy szigorítsa az eljárásokat és gyakoroljon nyomást a – különösen a többszörösen érintett – tagállamokra;
38. kéri a Bizottságot, hogy alaposan vizsgálja ki az egyes európai cégek által általánosan és nagy számban ideiglenes munkaszerződéssel vagy gyakornokként alacsony költséggel foglalkoztatott, magasan képzett dolgozók ügyét mint visszaélészerű gazdasági stratégiát, amely sérti a tisztességes munka elvét, és a versenytorzulás forrása;
39. hangsúlyozza, hogy a kkv-knak nyújtott kockázati tőke-befektetések elősegítése alapvetően fontos a tisztességes verseny előmozdítása érdekében;
40. felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje és tegyen jelentést arról, hogy a gépjárműgyártás terén a különböző nemzeti támogató rendszerek milyen mértékben torzították a versenyt, ha egyáltalán torzították, és mennyiben járultak hozzá más közösségi célokhoz, különösen a fenntarthatósághoz és a környezetbarát technológiákhoz; szorgalmazza, hogy a Bizottság mérje fel az e szektoron belüli versenyképességet, különösen az eredeti gyártók, valamint az elsődleges és másodlagos beszállítók közötti viszonyt;
41. üdvözli az egyszerűsítési csomag közzétételét;

2010. március 9., kedd

Trösztellenes szabályok

42. üdvözli, hogy a Bizottság elfogadta a trösztellenes szabályok megsértésén alapuló kártérítési keresetekről szóló fehér könyvet; úgy véli, hogy ez a fogyasztóvédelem győzelmét jelenti az Európai Unión belül;

43. emlékeztet arra, hogy a kartellek ártanak a gazdaságnak, és a versenyjog megsértésének legsúlyosabb formái közé sorolhatóak; úgy véli, hogy a versenyjog efféle megsértése ellentétes az Unió állampolgárainak érdekeivel, mivel a verseny következtében csökkenő árak előnyeiből a fogyasztók nem részesülhetnek; megismétli ezzel összefüggésben, hogy a kollektív jogorvoslatra vonatkozó valamennyi jövőbeli javaslatnak tiszteletben kell tartania a Parlamentnek az EK trösztellenes szabályainak megsértésén alapuló kártérítési keresetekről szóló 2009. március 26-i állásfoglalásában kifejtett álláspontját, és ragaszkodik ahhoz, hogy a Parlamentet az ilyen jogszabály elfogadásába az együttdöntési eljárás alkalmazása révén bevonják;

44. kéri a Bizottságot, hogy kezdeményezéseiben fokozottabban hangolja össze a versenyjogra és a fogyasztók jogaira vonatkozó megközelítést;

45. üdvözli azt a nagyon határozott álláspontot, melyet a Bizottság az utóbbi években képvisel a fogyasztóknak és a gazdaságnak súlyos károkat okozó versenyellenes magatartással szemben; hangsúlyozza, hogy szükség van a versenypolitika széles körű támogatására, és az Európai Parlament bevonása által biztosított demokratikus legitimitációra; aggodalmát fejezi ki az egyre magasabb bírságok miatt, amelynek egyetlen eszközként való használata túl merev lehet, tekintettel a fizetésképtelenség miatt bekövetkező lehetséges munkahelymegszűnésekre, és kifinomultabb eszközök széles skálájának kifejlesztésére szólít fel, többek között az egyéni felelősségre, a cégek átláthatóságára és elszámoltathatóságára, a rövidebb eljárásokra, a védelemhez és a tisztességes eljáráshoz való jogra, az engedékenységi kérelmek hatékony működését biztosító mechanizmusokra (különösen az egyesült államokbeli árképzési folyamat okozta zavarok leküzdésére), vállalati megfelelési programokra és európai standardok kialakítására vonatkozóan; helyesli a „büntess és jutalmaz” elven alapuló megközelítést, amely büntetést ró ki és különösen az ismételt jogsértők esetében hatékony elrettentésre szolgál, ösztönzi ugyanakkor a szabályoknak való megfelelést;

46. azon az állásponton van, hogy amennyiben ugyanaz a vállalat többször is megsérti a versenyjogi előírásokat, erősebb elrettentő intézkedésekre van szükség a trösztellenes szabályok érvényesítésére a kartellügyekben vagy az erőfölénnyel való visszaélés visszaszorításában;

47. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessék be az egyéni felelősség elvét;

48. felhívja a Bizottságot, hogy gondolja át a megfelelési programok, mint a versenyellenes magatartás elleni küzdelem egyik eszközének szerepét;

49. felszólítja a Bizottságot, hogy fogalmazzon meg konkrét feltételeket, annak meghatározására, hogy a vállalatok szándékosan vagy gondatlanságból cselekedtek-e;

50. felszólítja a Bizottságot, hogy határozzon meg konkrét feltételeket, amelyeknek megfelelően az anyavállalatok egyetemlegesen felelőssé tehetőek a leányvállalataik kartellszerű magatartásáért;

51. rámutat arra, hogy az aránytalan mértékű bírságok a kkv-kat viszonylag jobban sújtják, mint a nagyobb társaságokat;

52. úgy érzi, hogy a bírságoknak arányosnak kell lenniük a szabálysértés mértékével; szintén javasolja, hogy megfelelő körülmények között a kártérítésre kifizetett vonatkozó összegeket vegyék figyelembe a bírság kiszámításakor; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a bírságkiszámítás alapját, és a bírságolás új elveit adott esetben illessze be az 1/2003/EK rendeletbe;

53. felszólítja a Bizottságot, hogy vezesse be az egyablakos ügyintézés az engedékenységi kérelmek esetében;

2010. március 9., kedd

54. kéri, hogy a gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet bármely módosításáról konzultáció keretében teljes körű tájékoztatást kapjon olyan időkereten belül, amely lehetővé teszi a Parlament számára a megfelelő ellenőrzés lefolytatását és a lényegi hozzájárulást, tekintettel arra, hogy az ágazat számára sürgősen kiszámítható kilátásokat kell biztosítani, hogy lehetősége legyen a megfelelő intézkedések megtételére;

55. rámutat, hogy hatékony együttműködést kell folytatni a Parlamenttel és a fogyasztói és kisvállalkozói szervezetekkel a vertikális megállapodásokra alkalmazandó csoportmentességi rendelet bármely módosításával kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy a különböző piaci szereplők összehangolt fellépését ösztönző szabályozási keret a legjobb módja azon károk elhárításának, amelyek a választási lehetőség hiánya miatt a fogyasztókat érhetik;

56. emlékeztet azon kérésére, hogy végezzenek megfelelő vizsgálatot a gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendeletről irányuló bizottsági tervezetről és a kiegészítő iránymutatások tervezetéről, és ennek részeként kerüljön sor a végfelhasználói szervezetek parlamenti meghallgatására; felhívja a Bizottságot, hogy 2010. június 1-jétől biztosítson időtálló szabályozást;

57. e tekintetben üdvözlöi a Bizottság javaslatát az értékesítés utáni szolgáltatásokra vonatkozó szigorúbb szabályozási kerettel kapcsolatban, amelynek célja a fogyasztók magas javítási és karbantartási kiadásainak csökkentése, amelyek az olyan versenytorzító gyakorlatokból erednek, mint a független szolgáltatók kizárása;

58. elvárja, hogy a kis- és középméretű gépjármű-kereskedők érdekeit megfelelően figyelembe vegyék a gépjárműágazatra vonatkozó jövőbeli versenyjogi rendszerben; úgy véli, hogy ennek hiányában a gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendeletet jelenlegi formájában fenn kell tartani;

59. kéri, hogy a vertikális megállapodásokra alkalmazandó csoportmentességi rendeletről javasolt bármely módosításról történjen konzultáció olyan időkereten belül, amely lehetővé teszi a Parlament számára a megfelelő ellenőrzés lefolytatását és a lényegi hozzájárulást;

Összefonódások ellenőrzése

60. üdvözlöi az átirányítási mechanizmusok további javításának és az összehasonlítható összefonódási műveletek értékelése fokozottabb következetességének célkitűzését, és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a későbbiekben vizsgálja felül a kétharmados szabály hatásait;

61. üdvözlöi a 139/2004/EK tanácsi rendelet és a 802/2004/EK bizottsági rendelet alapján elfogadható korrekciós intézkedésekről szóló bizottsági közlemény felülvizsgálatát, amely kodifikálja a Bíróság közel-múltban hozott ítéleteit, figyelembe veszi a korrekciós intézkedésekről szóló tanulmány következtetéseit, és foglalja össze a nyilvános konzultáció során felvetett kérdésekkel;

62. kéri a Bizottságot, hogy készítsen egy, az országokat külön-külön tárgyaló jelentést az EK összefonódási rendelet 21. cikke (4) bekezdésének alkalmazásáról, mely rendelet lehetővé teszi, hogy a közpolitikai megfontolások elsőbbséget élvezzenek a versenyszempontú megfontolásokkal szemben;

63. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi gazdasági válság nem indokolja a vállalatok egyesülésének ellenőrzésére vonatkozó uniós politikák enyhítését;

Ágazati vizsgálatok

64. felkéri a Bizottságot, hogy állítsa össze az ágazati vizsgálat elindításakor alkalmazandó kritériumokat; azon az állásponton van, hogy a Bizottságnak nemcsak a vállalkozásoktól vagy a fogyasztóktól származó panaszok esetében kell fellépnie, hanem a Parlament ajánlása alapján is;

2010. március 9., kedd

65. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja ki a termelési és az értékesítési láncban érvényesített haszonkulcsok mértékét a Parlament európai élelmiszerárakról szóló 2009. március 26-i állásfoglalásának megfelelően; arra kéri a Bizottságot, hogy javasoljon megfelelő intézkedéseket – a jogszabályokat is ideértve – a fogyasztók, munkavállalók és termelők védelmére az erőfölénnyel való bármifajta visszaéléssel vagy egy ilyen vizsgálat során azonosított negatív hatásokkal szemben;

66. ezen összefüggésben megismétli korábban már többször kinyilvánított kérését arra vonatkozóan, hogy az ágazati vizsgálatokat terjesszék ki az online hirdetésekre, valamint a mezőgazdasági termékek (különösen a tejtermékek) előállítói, a közvetítő felvásárlók, a nagy élelmiszer-üzletláncok és a végső fogyasztók közötti összefüggésekre; kéri a médiabeli összefonódások kivizsgálását is, beleértve valamennyi tartalomközvetítő csatornát, így a nyomtatott sajtót, a televíziót, a rádiót és az internetet; kéri, hogy a Bizottság nyújtson be versenypolitikai elemzést a telekommunikáció, az autóipar és a pénzügyi szolgáltatások helyzetéről;

67. hangsúlyozza, hogy az Európai Versenyhatóságok Hálózata hatóságaival szoros együttműködésben átfogó ágazati vizsgálatra és azt követő intézkedésekre van szükség az élelmiszeripar és különösen a tejtermékek értékesítési láncának területén;

68. kéri az Európai Bizottságot, hogy továbbra is kísérje figyelemmel az élelmiszertermékek Európai Unión belüli árát és az élelmiszer-ipari versenykörülményeket;

69. hangsúlyozza, hogy a gyógyszeripari ágazatban elő kell mozdítani a versenyt a gyógyszeripari vállalatoknak a generikus termékek piacra lépését késleltető vagy akadályozó gyakorlata elleni megfelelő intézkedések révén, a Versenypolitikai Főigazgatóság által végzett ágazati felmérés eredményeivel összhangban;

70. üdvözlözi az energiaágazat Bizottság részéről történő vizsgálatát; kéri a Bizottságot, vizsgálja meg, hogy az infrastruktúrákba, különösen a gáz- és villamosenergia-összekapcsolásokba történő beruházások hiánya milyen mértékben akadályozza a versenyt; megállapítja, hogy az energiapiacra az ellátás biztonságát és a hatékony versenyt nem lehet elérni összekapcsolt és jól működő energia-infrastruktúra nélkül;

71. aggodalmának ad hangot, amiért a távközlésben nem kellő mértékben érvényesül a verseny; további ágazati vizsgálatot kér; ragaszkodik ahhoz, hogy az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozó Hatóságok Testülete (BEREC) segítse elő a versenyt, elsősorban megfelelő piaci elemzéssel; megköveteli ezért, hogy a BEREC titkársága elegendő forrást kapjon erre a célra;

72. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Bizottság jelentésében csupán felületesen foglalkozik a Parlamenttel folytatott intézményközi együttműködéssel, és nem válaszol a Parlament 2009. március 10-i állásfoglalásában megfogalmazott, alábbi kérésekre:

- a szolgáltatási szektorban folytatott tisztességtelen gyakorlatok vizsgálata, melyek megakadályozzák, hogy a kisebb vállalkozások is pályázhassanak munkákra,
- az uniós üzemanyagpiacok versenymagatartásának felügyelete,
- a kiskereskedelmi árak szabályozása helyett az árképzési versenyt támogató intézkedések megtétele, a telekommunikációs ágazat;

73. megismétli a közbeszerzési szabályok alkalmazására vonatkozó vizsgálatra, valamint annak tisztázására irányuló korábbi kérését, hogy a nemzeti különbségek a verseny torzulásához vezetnek-e;

*

* *

74. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. március 9., kedd

Belső piaci eredménytábla

P7_TA(2010)0051

Az Európai Parlament 2010. március 9-i állásfoglalása a belső piaci eredménytábláról (2009/2141(INI))

(2010/C 349 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság 2009. június 29-i ajánlására az egységes piac működésének javítását célzó intézkedésekről ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottság 2004. július 12-i ajánlására a belső piacot érintő irányelvek nemzeti jogba történő átültetéséről ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottságnak a belső piaci eredménytábláról szóló belső személyzeti munkadokumentumára (SEC(2009)1007),
 - tekintettel 2007. szeptember 4-i, Az egységes piac felülvizsgálata: az akadályok és elégtelenségek kiküszöbölése jobb végrehajtás és alkalmazás révén ⁽³⁾, címet viselő állásfoglalására,
 - tekintettel 2008. szeptember 23-i állásfoglalására a belső piaci eredménytábláról ⁽⁴⁾,
 - tekintettel 2008. július 9-i állásfoglalására a nemzeti bírák európai igazságügyi rendszerben betöltött szerepéről ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a Versenyképességi (Belső Piaci, Ipari és Kutatási) Tanácsnak az egységes piac működésének javításáról szóló, 2009. szeptember 24-i következtetéseire ⁽⁶⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére és 119. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A7-0084/2009),
- A. mivel a hatékonyan működő belső piac elengedhetetlen egy olyan stabil és innovatív gazdasági környezet kialakítása szempontjából, amelyen belül a fogyasztók jó minőségű árukat és szolgáltatásokat szerezhetnek be és a vállalkozások új munkahelyeket teremthetnek,
- B. mivel bár a belső piac már meglehetősen magas fejlődési fokot ért el, még mindig sokat kell tenni annak érdekében, hogy elérje teljes potenciálját,
- C. mivel a belső piac a működését érintő közösségi szabályok helyes átültetése, alkalmazása és végrehajtása nélkül nem tud megfelelően működni,
- D. mivel elsődleges fontosságú, hogy a tagállamok a belső piacra vonatkozó jogszabályokat megfelelő időben átültessék,

⁽¹⁾ HL L 176., 2009.7.7., 17. o.

⁽²⁾ HL L 98., 2005.4.16., 47. o.

⁽³⁾ HL C 187. E, 2008. 7. 24., 80. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0421.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0352.

⁽⁶⁾ 13024/09. sz. tanácsi dokumentum.

2010. március 9., kedd

- E. mivel az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek aktívan hozzájárulhatnak a belső piaci jogszabályok megfelelőbb átültetéséhez azáltal, hogy szorosan együttműködnek egymással a tárgyalási és átültetési folyamat során,
- F. mivel az uniós intézmények és a tagállamok képviselőinek rendszeresen találkozniuk kellene, hogy felmérhessék a belső piacra vonatkozó jogszabályok végrehajtását,
- G. mivel a belső piaci eredménytábla közzététele segítséget nyújt az átültetésben tapasztalható elmaradás mérséklésében, de a minőségre jobban összpontosító szemléletmódot kell alkalmazni, amelynek célja a számadatokon kívül az elmaradás okainak feltárása,
- H. mivel – bár a belső piaci eredménytábla és a fogyasztói piaci eredménytábla különböző kiterjedésű és különböző mutatókat használó különböző módszertanok alapján működik közös átfogó céljuk a belső piac működésének javítása,
- I. mivel a jelenlegi 1,2 %-os elmaradás az állam- és kormányfők 2007. évi megállapodásában szereplő 1,0 %-os célértéknek megfelel, azonban kilenc tagállam elmaradt a fenti célkitűzéstől,
- J. mivel a töredezettségi tényező 6 %, ami azt jelenti, hogy 100 irányelvet nem ültettek át legalább egy tagállamban,
- K. mivel több mint 22 irányelv átültetési határideje több mint két évet késik, amely megsérti az állam- és kormányfők által 2002-ben lefektetett zéró tolerancia célkitűzést,
- L. mivel egyes, a belső piac szempontjából kulcsfontosságú irányelvek átültetésének nyomon követése különösen fontos,
- M. mivel a közvélemény tudatosságának növelése és a megfelelő nyomás gyakorlása érdekében – beleértve az európai parlamenti képviselők által a nemzeti parlamentjeik képviselőire való nyomást – hasznos lenne, ha több nyilvánosan hozzáférhető információ állna rendelkezésre arról, hogy mely irányelveket mulasztottak el átültetni az egyes tagállamok,
- N. mivel az átültetés folyamatos hiánya vagy a helytelen átültetés nem feltétlenül a tagállamok nem megfelelő hozzáállásából ered, hanem esetleg az érintett uniós jogszabály egyértelműségének vagy következtetésségének hiányából, ezért kívánatos, hogy a belső piaci eredménytábla ne csak a tagállamokra való nyomásgyakorlás eszköze legyen, hanem a párbeszéd is, amely lehetővé teszi a tagállamok által az átültetés folyamata során tapasztalt nehézségek jobb megértését,
- O. mivel több információra van szükség az átültetés minőségére vonatkozóan,
- P. mivel – figyelembe véve a belső piacra vonatkozóan a jogszabályok és végrehajtásuk közötti általános eltolódást – a belső piaci eredménytáblának rendszeresen részletesebb tájékoztatást kellene nyújtania a belső piaci jogszabályok alkalmazásáról és végrehajtásáról – beleértve a belső piac működésére vonatkozó tárgyilagos mutatókat –, ami lehetővé teszi a teljesítmény és a tendenciák megfelelőbb nyomon követését,
- Q. mivel az európai parlamenti képviselőknek tájékoztatniuk kell választóikat az őket érintő belső piaci jogszabályok végrehajtásáról és jogaik érvényesítésének módjairól,

2010. március 9., kedd

- R. mivel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság munkája saját kezdeményezésű jelentések, tanulmányok, műhelymegbeszélések és meghallgatások révén hasznos betekintést nyújt a legfontosabb belső piaci jogszabályok alkalmazásába, átültetésébe és végrehajtásába, és ez folytatódni fog a jövőben is,
- S. mivel többek között a Bizottság által létrehozott elektronikus hálózaton keresztül folytatott képzés és határokon átnyúló tapasztalatcsere alapvető a Közösség belső piaci vívmányainak megfelelőbb alkalmazásához,
- T. mivel az állampolgárok és a vállalkozások a belső piaci szabályok tényleges alkalmazására támaszkodnak, amelyek a közös piac által nyújtotta lehetőségek teljes kihasználásában segítik őket,

Bevezetés

1. üdvözli a Bizottság fent említett, az egységes piac működésének javítását célzó intézkedésekre vonatkozó ajánlását, hangsúlyozza, hogy a tagállamok nem válogathatják ki azokat az intézkedéseket, amelyek nekik leginkább megfelelnek, hanem vállalniuk kell, hogy valamennyit végrehajtsák;
2. sürgeti a tagállamokat, hogy szorosan működjenek együtt a Bizottsággal és vállalják a feladatok és a felelősség rájuk eső részét azért, hogy a belső piacon rejlő lehetőségeket teljes mértékben kihasználják; felhívja a Bizottságot, hogy vesse be minden befolyását a belső piaci szabályok tényleges alkalmazásának biztosítása érdekében, beleértve a piac hatékony ellenőrzését, harmonizálását, a jogszabályok további egyszerűsítését és az állampolgárok és vállalkozások adminisztratív terheinek csökkentésére irányuló egyéb eszközöket;
3. azon a véleményen van, hogy korábbi szakaszban kell intézkedni, hogy az átültetés hiányának kockázata csökkenjen, és a Bizottságnak több támogatást kell nyújtania a tagállamok részére az átültetés teljes időtartama alatt; úgy véli, hogy ennek különösen párbeszéd és az összegyűjtött információk nagyobb mértékű cseréje révén kellene megtörténnie, aminek célja az esetleges problémák megelőzése és azok megoldásának megkísérlése az átültetés határidejének lejáratá előtt;
4. különösen támogatja a nemzeti parlamentek és egyéb szereplők – mint például a szociális partnerek – szoros bevonását a tárgyalási és átültetési folyamatba és a velük való megerősített együttműködést;
5. hangsúlyozza a nyílt párbeszéd és a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament közötti szorosabb együttműködés fontosságát, amelynek célja a tagállamokban az átültetési folyamat során felmerülő problémák további megvitatása és részletes megtárgyalása, mivel az irányelvek nemzeti szinten történő helyes átültetése és végrehajtása az EU-n belüli belső piac, verseny, valamint gazdasági és társadalmi stabilitás hatékony működésének alapfeltétele;
6. felhívja a Bizottságot, hogy szervezze meg az éves belső piaci fórumot, amely egybegyűjti az uniós intézmények, a tagállamok és egyéb szereplők képviselőit azzal a céllal, hogy kialakuljon a belső piaci jogszabályok átültetése, alkalmazása és végrehajtása iránti nagyobb elkötelezettség;
7. hangsúlyozza, hogy a belső piaci fórumnak mind a munkacsoportok szintjén, mind miniszteri szinten üléseznie kell, mivel ez fontos lehetőséget teremt a bevált gyakorlatok nemzeti közigazgatások közötti megosztására;
8. felhívja a Bizottságot, hogy belső piaci eredménytáblájában közöljön részletesebb információkat a belső piaci jogszabályok alkalmazásáról és végrehajtásáról, beleértve a belső piac működésére vonatkozó tárgyilagos mutatókat;
9. kéri, hogy a belső piaci eredménytáblát, a Solvit-jelentést, az Állampolgárok Tanácsadó Szolgálatát (Citizens Signpost Service) és a fogyasztói piaci eredménytáblát évente egyszer, egy időben tegyék közzé (és ne változtassák a közzététel gyakoriságát), hogy átfogóbb képet adjanak a belső piac alakulásáról és megfelelőbben hangolják össze az ezeken a területeken elvégzett munkát, megtartva mindemellett ezen eszközök sajátos jellegét;

2010. március 9., kedd

10. felkéri a Bizottságot, hogy keressen új módszereket a belső piac teljes kiépítését akadályozó fennmaradó korlátok felszámolására, beleértve egy „belső piaci teszt” létrehozását valamennyi javasolt új uniós jogszabályhoz annak biztosítására, hogy a javasolt új intézkedések ne ássák alá a belső piacot;

11. úgy véli, hogy a belső piaci eredménytábla és a Bizottság által a közösségi jog alkalmazásáról készített éves felülvizsgálat között jelentős átfedések vannak; ezért arra ösztönzi a Bizottságot, hogy az éves felülvizsgálatot stratégiaileg jobban használja ki és összpontosítson a vertikális politikai területekre, amelyek révén jobb minőségi elemzést lehet biztosítani a belső piaci eredménytáblához;

12. felhívja a Bizottságot, hogy a belső piaci eredménytábla mellé készítsen egy könnyebben olvasható sajtóközleményt, az eredmények megfelelőbb tudatosítása céljából, valamint azért, hogy növelje a tagállamokra az irányelvek helyesen és időben való átültetése érdekében gyakorolt nyomást;

Átültetés a nemzeti jogba

13. üdvözlöi, hogy az átültetés elmaradására előirányzott 1,0 %-os célszám már három egymást követő alkalommal is betartható volt; sürgeti azt a 9 tagállamot, amely nem tudott megfelelni ennek a célkitűzésnek, hogy tegyék meg a megfelelő lépéseket, hogy javítani tudjanak az arányokon;

14. úgy véli, hogy egyértelmű kapcsolat van a belső piaci irányelvek időben és helyesen történő átültetése és az eredeti jogszabályok minősége között; ezért megjegyzi az alulról felfelé építkező munka fontosságát, beleértve a jobb szabályozás elveinek való megfelelést, a tagállamokkal az átültetés és végrehajtás módjáról folytatott teljes körű konzultációt, valamint az új jogszabályra irányuló javaslat benyújtása előtt az alapos hatásvizsgálatok és az Európai Bíróság vonatkozó esetjoga tanulmányozásának szükségességét;

15. emlékeztet arra, hogy túl magas azon irányelvek száma, amelyek egy vagy több ország elmulasztott átültetni és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy tegyenek közös erőfeszítéseket azért, hogy sürgősen csökkenjen ez a szám, és kezdjék azokkal az irányelvekkel, amelyek átültetése már két évet vagy ennél is többet késett;

16. felhívja a Bizottságot, hogy internetes oldalán több részletes információt tegyen közzé azokról az irányelvekről, amelyek átültetését egyes tagállamok elmulasztották;

17. sürgeti a tagállamokat, hogy készítsenek a Bizottság számára megfelelési táblázatokat, amelyek részletes információkat tartalmaznak az irányelvek átültetése érdekében hozott nemzeti intézkedésekről, amely részletesebb tájékoztatást ad az átültetés minőségéről; felhívja a Bizottságot, hogy tárja fel az időben és helyesen végrehajtott átültetés bevált gyakorlatait és ezeket közölje a tagállamokkal;

Alkalmazás

18. úgy véli, hogy a tagállamoknak fokozniuk kell a belső piaci szabályok alkalmazásában érintett nemzeti, regionális és helyi hatóságok közötti hatékony együttműködést azáltal, hogy nemzeti közigazgatásukon belül biztosítják és megerősítik a belső piac összehangolását;

19. felhívja a tagállamokat, hogy a nemzeti és helyi köztisztviselők és az igazságügyi hatóságok számára a már létező közösségi programok és hálózatok keretében biztosítsanak a belső piaci szabályokra vonatkozó rendszeres képzést;

20. osztja a Bizottság azon nézetét, hogy a tagállamoknak a megfelelő intézkedések megtétele révén – beleértve a források biztosítását – biztosítaniuk kell a Bizottság által létrehozott elektronikus információs rendszerek (például a belső piaci információs rendszer (IMI), a nem élelmiszeripari termékekre vonatkozó sürgősségi riasztórendszer (RAPEX), az élelmiszerre és a takarmányra vonatkozó sürgősségi riasztórendszer (RASFF) vagy a fogyasztóvédelmi együttműködési hálózat (CPC)) működőképességét;

2010. március 9., kedd

21. felhívja a Bizottságot, hogy a belső piacra vonatkozó jogszabályokat egy körkörös folyamatként értelmezze, ahol az utólagos ellenőrzés a folyamat fontos része és annak megállapítására szolgál, hogy a jogszabály megfelel-e az eredeti hatásvizsgálatnak vagy túllép azon, továbbá – ha nem felel meg az eredeti célkitűzéseknek – milyen módosításokra vagy átdolgozásokra van szükség, hogy elérje eredeti céljait;

Végehajtás

22. úgy véli, hogy a tagállamoknak növelni kell arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy az állampolgárokat és a vállalkozásokat tájékoztassák a belső piacra vonatkozó jogairól, továbbá hogy lehetővé tegyék számukra a gyakorlatban ezen jogok gyakorlását; felhívja a Bizottságot, hogy prioritásként kezelje az egységes piaccal kapcsolatos segítségnyújtási szolgáltatásokra vonatkozó, a tájékoztatás, a tanácsadás és a problémamegoldó szolgáltatások egyszerűbb megszervezését és elérhetőbbé tételét célzó projekt véglegesítését;

23. úgy véli, hogy a Bizottság által a belső piacról az interneten közzétett tájékoztatás átfogó, de túlságosan széttagolt; felhívja a Bizottságot, hogy az Enterprise Europe Network részvételével hozza létre és erősítse meg az „Európa Önökért – Vállalkozások” internetes portált, amely a vállalkozásokra vonatkozó belső piaci információk tekintetében „egyablakos” elektronikus szolgáltatást jelent, a fölösleges és drága párhuzamos struktúrák elkerülése, valamint a lehetséges együttműködések kiaknázása érdekében, különösen a szolgáltatási irányelv⁽¹⁾ által előírt tájékoztatással összefüggésben;

24. kiemeli az Enterprise Europe Network kulcsfontosságú szerepét abban, hogy segítsék a kkv-kat a belső piac által nyújtott lehetőségek kihasználásában; hangsúlyozza, hogy az adminisztratív kötelezettségek értékes forrásokat kötnek le és ezzel gátolják az Enterprise Europe Networköt abban, hogy jobban tudjon összpontosítani alapfeladatára, a kkv-k számára testreszabott támogatás nyújtására; felhívja a Bizottságot, hogy használja ki jobban az Enterprise Europe Network kapacitásait az információ célirányos közvetítésére, továbbá hogy csökkentse az Enterprise Europe Network partnereire háruló adminisztratív terheket;

25. úgy véli, hogy a tagállamoknak a Bizottság támogatása mellett javítaniuk kell problémamegoldó mechanizmusaikon – különös tekintettel a SOLVIT-ra –, hogy hatékonyabban tudják orvosolni a problémákat; hangsúlyozza, hogy a SOLVIT-tal kapcsolatos tapasztalatokat vissza kellene forgatni a nemzeti és az uniós politikai döntéshozatalba, ami adott esetben szerkezeti és szabályozói módosításokat is eredményezhet; felhívja a tagállamokat, hogy kiegészítő pénzügyi és humán erőforrás biztosítása révén erősítsék tovább SOLVIT-központ hálózataikat;

26. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék meg a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy a Solvit-központok és ingyenes problémamegoldó szolgálatuk ismertebbé váljanak az európai vállalkozások és polgárok számára;

*

* *

27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 376., 2006.12.27., 36. o.).

2010. március 10., szerda

Európa 2020 - A 2010. február 11-i informális Európai Tanács nyomon követése

P7_TA(2010)0053

Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása az „EU 2020” stratégiáról

(2010/C 349 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Tanács 2010. február 11-i nem hivatalos ülésére,
- tekintettel a Bizottság által az „Európa 2020” stratégiáról indított nyilvános konzultációra, és annak kimenetelére (SEC(2010)0116),
- tekintettel a Bizottság lisszaboni stratégiára vonatkozó értékelésére (SEC (2010)0114),
- tekintettel „A növekedést és foglalkoztatást célzó európai stratégia végrehajtásának hét lépése” című, az Európai Tanács által készített dokumentumra,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,

- A. mivel az „EU 2020” stratégiának a gazdasági növekedést és a munkahelyteremtést kell szolgálnia, hiszen a GDP 4 %-os csökkenése, az ipari termelés visszaesése és a több mint 23 millió nőt és férfit érintő munkanélküliség társadalmi és gazdasági katasztrófa;
- B. mivel a lisszaboni stratégia a gyenge irányítási szerkezet, az elszámoltathatóság hiánya, a túl sok megvalósítandó feladatot megjelölő, igen bonyolult célkitűzés, a túlzottan nagyratörő célok, továbbá az egyértelműség, a célirányosság és az átláthatóság hiánya következtében alulteljesített, és ezért üdvözli az „EU 2020” stratégiáról szóló bizottsági javaslatot, annak célkitűzéseit és keretét;

Általános észrevételek

1. úgy véli, hogy az „EU 2020” stratégiának a nemzeti és európai eszközök mozgósítása és koordinálása révén hatékony választ kell adnia a gazdasági és pénzügyi válságra, valamint új célokat és európai szintű koherenciát kell biztosítania az uniós fellendülési folyamatnak;
2. mivel túl sok fontos európai cél nem valósult meg a lisszaboni stratégia keretében, üdvözli az Európai Tanács azon határozatát, mely szerint kevesebb, de jobban meghatározható, realiztikusabb és számszerűsíthetőbb célt kell kitűzni;

Szociális piacgazdaság

3. úgy véli, hogy a nők és férfiak fenntartható, teljes és minőségi foglalkoztatottsága fontos uniós célkitűzés, amely csak akkor valósulhat meg, ha az uniós intézmények és a tagállamok végrehajtják a szükséges reformokat;
4. felhívja a figyelmet arra, hogy a válsággal kapcsolatos vitákban a munkanélküliség mint alapvető kérdés vetődik fel; úgy véli, hogy a magas és növekvő munkanélküliség eredményes kezelése érdekében az EU-nak nagyratörő szociális menetrendet kell kidolgoznia, amelyet a hosszabb és egészségesebb élet elősegítésére, a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, a munka és a személyes feladatok összeegyeztetésére, a korai iskolaelhagyás felszámolására, az egész életen át tartó tanulásra, a hátrányos megkülönböztetés elleni fellépésre és a nemek közötti egyenlőség megteremtésére és általános érvényesítésére, valamint a munkavállalói jogok megerősítésére és a munkakörülmények javítására kell építeni; sürgeti a tagállamokat, hogy a munkanélküliséget a fiatalok számára létrehozott több képzési lehetőség és gyakornoki állás segítségével szorítsák vissza, egyszersmind védelmet nyújtva számukra a tisztességtelen munkahelyi gyakorlatokkal szemben;

2010. március 10., szerda

5. hangsúlyozza, hogy a magas és növekvő munkanélküliség kezelése érdekében az EU-nak nagyratörő szociális menetrendet, többek között a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésére vonatkozó stratégiát és integrációs politikát kell megvalósítania;
6. úgy véli, hogy az Uniónak a társadalombiztosítási rendszerek átszervezése és a munkaadók számára nagyobb rugalmasságot lehetővé tevő – rövid távon megfelelő összegű munkanélküli segélyt nyújtó és az újrafoglalkoztatást támogató – rendszereken keresztül befogadó és kompetitív munkaerőpiacot kell kialakítania;
7. felhívja az EU-t, hogy a polgárok szabad mozgását minden értelemben segítse elő, legyen szó munkavállalókról, magasan képzett személyekről, üzletemberekről, kutatókról, diákokról vagy nyugdíjasokról;
8. sürgeti az EU-t, hogy tárja fel a tudás migrációjának előmozdítását, az európai agyelszívás megelőzését és a kiválóság előmozdítását, valamint a vezető egyetemek nemzetközi szintű hálózatának kiépítését szolgáló európai programok létrehozásának lehetőségeit; úgy véli, ehhez hozzá fog járulni az ötödik szabadságjog, a „tudás szabadságának” létrehozása;
9. csatlódottságának ad hangot amiatt, hogy az „EU 2020” stratégiára irányuló eredeti javaslatok nem is említik a mezőgazdaságot, annak ellenére, hogy a mezőgazdaság jelentősen hozzájárulhatna a főbb kihívásoknak való megfeleléshez; meggyőződése, hogy a megfelelő keretszabályozással és költségvetési forrásokkal a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás fontos szerepet játszhat a gazdasági fellendülés és az éghajlatváltozási célkitűzések elérésének biztosítását célzó átfogó európai stratégiában, miközben hozzájárulhat az uniós és globális élelmiszer-biztonsághoz, a növekedéshez és a foglalkoztatottsághoz;

Erős európai kormányzás az „EU 2020” stratégia sikere érdekében

10. úgy véli, hogy egy igazságos, fenntartható és gyarapodó Európa felépítéséhez az „EU 2020” stratégiának nagyratörő, koherensebb és célirányos megközelítéssel kell a gazdasági válsághoz közelítenie, és a fenntartható fejlődési stratégiához valamint a Stabilitási és Növekedési Paktumhoz hasonló, egymással átfedésben levő stratégiákat össze kell hangolnia;
11. úgy véli, hogy a lisszaboni stratégia amiatt fulladt kudarcba, hogy a tagállamok elkötelezettség és a saját felelősség hiányában nem valósították meg a közösen kitűzött fellépéseket, továbbá hiányoztak a hatékony uniós szintű ösztönzők és a kötelező erejű uniós jogi aktusok;
12. sürgeti az Európai Tanácsot, hogy a gazdaságpolitika területén hagyjon fel a legjobb gyakorlatok cseréjén és a tagállamok egymásra gyakorolt nyomásán alapuló, nyílt koordinációs módszerrel; ösztönzi az Európai Bizottságot, hogy a Lisszaboni Szerződés összes vonatkozó cikkét (121.,122.,136.,172.,173. és 194.) használja fel a tagállamok gazdasági reformjainak és cselekvési terveinek összehangolásához;
13. hangsúlyozza, hogy a belső piac teljes kiépítése érdekében a Bizottságnak pontosan fel kell sorolnia az akadályokat, és javaslatot kell tennie a legfontosabb akadályok felszámolására irányuló fellépésre;
14. kéri a Bizottságot, hogy a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett tegyen javaslatot az „EU 2020” stratégiát végre nem hajtó tagállamok elleni szankciókat, illetve az azt végrehajtó tagállamok jutalmazását lehetővé tevő új jogi eszközökre, például rendeletek és irányelvek formájában;
15. emlékeztet arra, hogy mind a Bizottság, mind a Tanács kiemelte a Parlament által az „EU 2020” stratégiában betöltendő kulcsfontosságú szerepet, és hogy ezért tiszteletben kellene tartaniuk a Parlament előjogait, és az Európai Tanács határozatait megelőzően be kellene nyújtaniuk a Parlamenthez az éves szakpolitikai ajánlásokat; sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy ismerje el a Parlament alapvető szerepét az „EU 2020” stratégia végrehajtásában; úgy véli, hogy intézményközi megállapodást kell megfogalmazni, amelynek tartalmaznia kell a Tanács arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy a Parlamenttel való formális konzultáció nélkül az elkövetkező években nem hagy jóvá e stratégiát érintő változtatásokat;
16. hangsúlyozza, hogy fokozottabb együttműködésre van szükség a nemzeti parlamentekkel és a civil társadalommal; úgy véli, hogy minél több szereplő van bevonva, annál nagyobb lesz a nyomás a nemzeti kormányokon, hogy teljesítsenek;

2010. március 10., szerda

17. úgy véli, hogy a tagállamoknak – a Bizottsággal szoros együttműködésben – nemzeti cselekvési terveket kellene kidolgozniuk, melyek maximum- és minimumértékeket határoznak meg gazdaságaik bizonyos makrogazdasági mutatói vonatkozásában;

18. megjegyzi, hogy az Európai Számvevőszék elmarasztalta az uniós költségvetésnek a Bizottság és a tagállamok általi végrehajtását; úgy véli, hogy mivel az európai költségvetés 80 %-át maguk a tagállamok kezelik, a Bizottságnak nagyobb nyomást kellene gyakorolnia rájuk annak érdekében, hogy e forrásokat felelősségteljesebb módon, szabályszerűen kezeljék, és pénzbüntetést kellene kilátásba helyeznie az együttműködést elutasító tagállamok esetében;

19. úgy véli, hogy a tagállamoknak be kellene számolniuk arról, hogyan használták fel az európai forrásokat az „EU 2020” stratégiában rögzített különböző célok elérése érdekében, és az uniós finanszírozásról az eredmények és az „EU 2020” stratégia céljainak való megfelelés függvényében kellene dönteni;

Az euró erejének védelme a pénzügyi felügyelet megerősítése révén

20. hangsúlyozza, hogy a költségvetés konszolidációját és a gazdaságpolitikát szorosan össze kell hangolni a nagyobb ütemű növekedés, a több munkahely létrehozása és az euró jövőbeli stabilitásának biztosítása érdekében; úgy véli, a tagállamoknak meg kell felelniük az Európai Stabilitási és Növekedési Paktum (SNP) kritériumainak, ugyanakkor egyensúlyt kell találniuk a nemzeti költségvetési hiány csökkentése, valamint a beruházások és a szociális szükségletek kielégítése között;

21. az euróövezetbe tartozó több tagállamnak nem sikerült eleget tenni az SNP feltételeinek, és véleménye szerint ez azt mutatja, hogy szorosabb gazdasági koordinációra van szükség az euróövezet országai között; úgy véli, hogy az euróövezet problémáit európai megoldásokkal kell kezelni, és sajnálja, hogy nincsenek olyan mechanizmusok, amelyek kifejezetten az euró stabilitásának megőrzését célozzák;

22. megállapítja, hogy a gazdasági nehézségekkel küzdő országok elleni spekulatív támadások csak tovább mélyítik a gazdasági problémákat, és rendkívül drágává teszik ezen országok számára a hitelfelvételt;

23. hangsúlyozza egy európai felügyeleti hatóság létrehozásának szükségességét a mikro- és makroprudenciális felügyelet hatékony nyomon követésének biztosítása és ezáltal az esetleges válsághelyzetek megelőzése érdekében; rámutat, hogy gondoskodni kell egy hatékony európai bankrendszerrel, amely képes a reálgazdaságot finanszírozni, és biztosítani azt, hogy Európa továbbra is a világ egyik vezető pénzügyi központja és gazdasága maradjon; kiemeli, hogy a felügyelet nem maradhat pusztán nemzeti kérdés, mivel a piac nemzetközi, és a pénzügyi eszközök határokon átnyúló módon működnek;

Az európai belső piacon rejlő lehetőségek kiaknázása

24. megállapítja, hogy az egységes piac nagyban hozzájárul Európa gyarapodásához, és üdvözlözi a Mario Montinak adott arra irányuló felkérést, hogy terjesszen elő új, kiegyensúlyozott elképzeléseket az egységes európai piac újraindítására; úgy véli, hogy mivel a belső piac az „EU 2020” stratégia egyik kulcsterülete, a Tanácsnak és a Bizottságnak javaslatokat kell tennie a belső piac teljes kiépítésére;

25. megjegyzi, hogy egyes kormányok protekcionista gazdaságpolitikát folytatnak, amellyel 50 évnyi gazdasági integrációra és szolidaritásra irányuló munkát áthatnak alá;

26. emlékezteti a tagállamokat, hogy lehetőségük van alkalmazni a megerősített együttműködés módszerét az olyan területeken, ahol eddig nem tudtak megállapodásra jutni;

27. úgy ítéli meg, hogy a belső energiapiac teljes kiépítése kulcsfontosságú a gazdasági növekedés, valamint a megújuló energiák integrációja és az ellátásbiztonság biztosítása szempontjából; úgy ítéli meg, hogy a fenntartható, alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiaforrásoknak az EU összes energiafelhasználásának jelentős részét kell képezniük;

28. úgy véli, hogy az Uniónak exportlehetőségei kiaknázása révén ki kellene használnia a fenntartható gazdasági és környezetbarát közlekedési technológiák terén betöltött vezető szerepét; úgy véli, hogy ez egyúttal mérsékelné az erőforrásoktól való függőséget, és megkönnyítené az éghajlatváltozással kapcsolatos, szükséges „20-20-20 %-os” célok teljesítését; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy ehhez az Unió gazdaságát elegendő mennyiségű korszerű nyersanyaggal kell ellátni;

2010. március 10., szerda

A kkv-k és a foglalkoztatás előmozdítása

29. úgy véli, a Bizottságnak nagyobb hangsúlyt kellett volna helyeznie a kis- és középvállalkozások ösztönzésére és támogatására, mivel a legtöbb munkahelyet ez az ágazat biztosítja, és az itt látható innovációs és technológiai fejlődés központi szerepet játszik a gazdaságélénkítésben; úgy véli, több javaslatra van szükség a bürokrácia csökkentésére és az innovatív elképzelések támogatására;

30. hangsúlyozza, hogy az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag tekinthető ugyan első lépésnek e téren, de ezt további, nagyratörőbb intézkedéseknek kell követniük; megítélése szerint elsőbbségben kellene részesíteni a kkv-barát jogszabályok kidolgozását, amelyek ösztönzik a vállalkozásindítást és könnyebb hozzáférést biztosítanak a finanszírozáshoz;

31. hangsúlyozza, hogy az „Európa 2020” stratégia sikere érdekében nemcsak a kkv-k ösztönzésére és a kereskedelmi és szolgáltatási ágazatban folyó munkahelyteremtésre kellene összpontosítani, hanem az ipari és a mezőgazdasági ágazatokra is, hiszen ezek is nélkülözhetetlenek jövőbeli gazdaságunk számára;

32. úgy ítéli meg, hogy Európa népességének elöregedése szükségessé teszi az egész életen át tartó tanulásra irányuló politikákat és a nyugdíjkorhatár rugalmasabbá tételét (ha az alkalmazottak maguk igénylik ezt), elegendő számú aktív munkavállaló munkaerőpiacon tartása és társadalmi integrációjuk megerősítése érdekében; véleménye szerint gyakran figyelmen kívül hagyják az idősebbek és a fogyatékkal élők munkavállalási potenciálját, ezért olyan javaslatokat vár, melyek e potenciál megerősítését célozzák; továbbá sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki stratégiát a fiatalok munkanélküliségének felszámolására;

A XXI. század prioritásként az intelligens, befogadó és fenntartható fejlődést tükröző költségvetés

33. úgy véli, hogy a jelenlegi költségvetés nem fedezi kellőképpen a XXI. század kihívásainak való megfeleléshez szükséges pénzügyi igényeket; sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő bátor javaslatot arra, hogyan lehetne sikerre vinni az „EU 2020” stratégiát;

34. sürgeti a Bizottságot, hogy az új stratégiában mind az uniós, mind a nemzeti költségvetések tekintetében tartsa fenn azt a lisszaboni célkitűzést, amely a kutatás-fejlesztésre a GDP 3 %-ának elkülönítését célozza meg; kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot arra, hogy a meglévő struktúrák integrálása, a bürokrácia leépítése, továbbá az állami és a magánszektorban egy kutatás- és innovációbarátabb befektetési környezet kialakítása révén hogyan lehetne hatékonyabbá tenni az európai kutatást; úgy véli, hogy egy működőképes tudásháromszög kiépítéséhez fejleszteni kell az oktatást, strukturáltabbá és hatékonyabbá kell tenni az innovációs rendszereket, ugyanakkor támogatni kell a legfontosabb alaptermotechnológiákat; felszólítja a tagállamokat, hogy használják ki jobban a kohéziós politika keretében biztosított alapok és a K+F-et finanszírozó alapok közötti esetleges szinergiát;

35. úgy véli, hogy meg kell erősíteni az Európai Beruházási Bank és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank szerepét az infrastrukturális befektetések, a zöld technológiák, az innováció és a kkv-k támogatása terén;

36. hangsúlyozza, hogy az innováció a magasabb színvonalú oktatással kezdődik, ezért sürgeti a Bizottságot, hogy ösztönözze új partnerségek létrejöttét az üzleti és tudományos szféra, valamint az egyetemi kutatás között;

37. szorgalmazza az Unió jövőbeli innovációs politikájának átfogó megközelítését; úgy véli, hogy a legfontosabb alaptermotechnológiákat megfelelő finanszírozásban kell részesíteni, hogy Európa e területeken vezető szerepet játszasson;

38. úgy véli, hogy a közlekedési ágazat jelentős szerepet játszik az „Európa 2020” stratégiában megfogalmazott fenntartható növekedési célkitűzés elérésében, továbbá hogy figyelemre méltó mértékben járul hozzá az „Európa 2020” stratégia megvalósításához szükséges gazdasági növekedéshez; úgy ítéli meg, hogy ebben az összefüggésben számos különböző intézkedésnek – például az energiaszerkezetre és az árképzésre vonatkozó rendelkezésekre és a külső költségek internalizálására irányuló realisztikus elképzelésekre – jelentősége van, továbbá hogy ezeket az intézkedéseket világosabb és realisztikusabb, rendszeresen felülvizsgált célkitűzéseknek kell kísérniük;

2010. március 10., szerda

39. emlékeztet arra, hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohézió az európai projekt sarokkövét képezi, amelynek stabilitását a gazdasági válság súlyosan veszélyezteti; úgy véli, hogy az „EU 2020” stratégia történelmi lehetőséget kínál az európai kohézió megőrzésére és megerősítésére, amely főleg egy átlátható, egyszerűsített, intelligens és az újranevezítésre tett kísérletektől mentes politika, a transzeurópai hálózatokra vonatkozó hosszú távú, fenntartható pénzügyi terv, valamint az IKT-eszközökhöz és a szélessávú internethez való szabad és egyenlő hozzáférés biztosítása révén érhető el, mely utóbbi lehetővé teszi az emberek – különösen a fiatalok – számára a korszerű technológia könnyű, ugyanakkor önkritikus használatát;

40. úgy véli, hogy az iparpolitika jelentősen megkönnyítheti a fenntartható gazdaságba való átmenetet; úgy ítéli meg, hogy az EU-nak támogatnia kell az innovációt a környezetkímélő termelési módok kifejlesztése érdekében, és – szükség esetén – lehetővé kell tennie az európai ipar – globális piacok viszonylatában történő – „zölddé tételének” átmeneti ellensúlyozását;

41. úgy véli, hogy az EU-nak fontos uniós gazdasági projekteket kell indítania, mint amilyen például a ténylegesen európai energiahálózat kiépítése, a Galileo-projekt véghezvitele, a környezetbarát technológiák használatának széles körű elterjesztése, ideértve az uniós épületállomány szisztematikus renoválását, az egészséget, valamint az IKT-infrastruktúra fejlesztését és modernizálását;

42. kiemeli, hogy ezt az állásfoglalást első lépésnek tekinti, és a júniusi csúcsra részletesebb állásfoglalást készít a nehézségekről, problémákról és a mintaprojektekről;

*

* *

43. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak és az Európai Bizottságnak.

Az Izraelre és Palesztinára vonatkozó Goldstone-ajánlások végrehajtása

P7_TA(2010)0054

Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása az Izraelre/Palesztinára vonatkozó Goldstone-ajánlások végrehajtásáról

(2010/C 349 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkében felsorolt, az emberi méltóság, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartásának értékeire, melyeken az Unió alapul,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel a Genfi Egyezményekre,
- tekintettel a Közel-Keletről szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az Európai Tanács 2009. december 8-án, a közel-keleti békefolyamatról elfogadott következtetéseire,
- tekintettel az ENSZ gázai konfliktussal foglalkozó tényfeltáró küldöttségének jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 64/10. számú határozatára,

2010. március 10., szerda

- tekintettel az ENSZ főtitkárának az ENSZ Közgyűléséhez intézett 2010. február 5-i jelentésére,
 - tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2010. február 26-i határozatára,
 - tekintettel arra a tényre, hogy a Hamász szerepel az EU terrorista szervezeteket felsoroló listáján,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a 2008. december 27-től 2009. január 18-ig tartó gázai fegyveres konfliktus több mint 1 400 palesztin és 13 izraeli halálát okozta, és a polgári infrastruktúra jelentős mértékű pusztulásához vezetett,
- B. mivel az ENSZ Közgyűlése 2009. november 5-i, 64/10. számú határozatában független, hiteles és a nemzetközi normáknak megfelelő vizsgálatra szólított fel minden felet,
- C. mivel az ENSZ főtitkára 2009. december 3-án felhívta minden fél figyelmét az ENSZ Közgyűlésének 64/10. számú határozatára, és kérte, hogy három hónapon belül adjanak írásos tájékoztatást a felek által tett, vagy előkészített lépésekről,
- D. mivel az ENSZ főtitkára 2010. február 4-i nyilatkozatában felszólította a feleket, hogy folytassanak le hiteles hazai vizsgálatot a gázai konfliktusról,
- E. mivel az ENSZ Közgyűlése 2010. február 26-i határozatában megismételte a hiteles vizsgálatok lefolytatására vonatkozó felhívását mind Izrael, mind Palesztina felé, valamint további jelentéseket kért öt hónapon belül,
- F. mivel az EU nemzetközi szintén folytatott fellépésére nézve az ENSZ alapokmányának alapelvei és céljai, valamint a nemzetközi jogszabályok szigorú tiszteletben tartása irányadók; emlékeztetve arra, hogy a nemzetközi jog értelmében minden állam köteles a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartására, védelmére és végrehajtásának biztosítására,
- G. mivel Izrael kormánya bejelentette, hogy 150 olyan különálló esetet vizsgál, amely a gázai művelet során következett be,
- H. mivel 2010. január 25-én a palesztin hatóságok független vizsgálóbizottságot állítottak fel,
- I. mivel a nemzetközi humanitárius jogot sértő blokád következtében a Gázai-övezetben tovább súlyosbodott a humanitárius válság,
1. ismételten hangsúlyozza a méltányos és tartós közel-keleti, különösen az izraeliek és palesztinok közötti béke megeremtésének fontosságát; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog valamennyi fél általi és minden körülmények közötti tiszteletben tartása, valamint az izraeliek és palesztinok közötti bizalom megerősítése alapvető eleme annak a békefolyamatnak, amely a két állam békés és biztonságos egymás mellett élését célozza;
 2. ismételten kéri a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét és a tagállamokat, hogy tegyenek erőfeszítéseket annak érdekében, hogy az Unió határozott közös álláspontot alakítson ki a Goldstone bíró által vezetett, a gázai övezetben és Izrael déli részén kialakult konfliktust vizsgáló tényfeltáró küldöttség jelentésének nyomán követése tekintetében, nyilvánosan követeljék a jelentésben foglalt ajánlások végrehajtását és a nemzetközi jogi jogsértésekkel, többek között az állítólagos háborús bűnökkel kapcsolatos elszámoltatás végrehajtását;

2010. március 10., szerda

3. sürgeti mindkét felet, hogy olyan vizsgálatokat végezzen el öt hónapon belül, amelyek az ENSZ Közgyűlésének 2009. november 5-én és 2010. február 26-án elfogadott határozataival összhangban megfelelnek a függetlenségre, a pártatlanságra, az átláthatóságra, a gyorsaságra és a hatékonyságra vonatkozó nemzetközi normáknak; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jogok valamennyi fél általi és minden körülmények közötti tiszteletben tartása alapvető előfeltétele az igazságos és tartós közel-keleti békének;
4. ismételten kéri a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét és a tagállamokat, hogy az Unió külső misszióival és az ezen a területen működő nem kormányzati szervezetekkel folytatott tanácskozás révén aktívan ellenőrizzék a Goldstone-jelentés ajánlásainak megvalósítását; szorgalmazza, hogy az ajánlásokat és a kapcsolódó megállapításokat építsék be a mindkét féllel folytatott uniós párbeszédbe, valamint a többoldalú fórumokba;
5. felszólítja a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy értékelje a felek által végzett vizsgálatok megállapításait, és az értékelésekről készítsen jelentést az Európai Parlament számára;
6. üdvözli, hogy az ENSZ Közgyűlése erőfeszítéseket tesz arra, hogy a nemzetközi humanitárius jog és nemzetközi emberi jogok gázai konfliktus során történt megsértésének valamennyi esetében biztosítsa az elszámoltathatóságot;
7. hangsúlyozza, hogy a jogállamiság tiszteletben tartása alapvető érték az Európai Unióban és annak harmadik országokkal, illetve felekkel fenntartott kapcsolataiban; rámutat arra is, hogy az Európai Unió és tagállamai felelőssége és hitelessége megköveteli a vizsgálatok teljes nyomon követését;
8. sürgeti az Európai Uniót és tagállamait, hogy vegyék figyelembe a nyomon követési vizsgálatok és a Goldstone-jelentés ajánlásai végrehajtásának eredményeit a jelentésben szereplő felekkel kapcsolatban;
9. hangsúlyozza a hivatalos hatóságok és a nem kormányzati szervezetek közötti együttműködés fontosságát a nyomon követési vizsgálatok során, és a Goldstone-jelentés ajánlásai minden fél általi végrehajtásának jelentőségét; aggódalmának ad hangot a Goldstone-jelentés készítése és a nyomon követési vizsgálatok során a nem kormányzati szervezetekre nehezedő nyomás miatt, és felszólítja valamennyi fél hatóságait, hogy tartózkodjanak minden olyan intézkedéstől, amely korlátozza e szervezetek tevékenységeit;
10. elismeri, hogy a Gázában élő emberek a blokád miatt folyamatosan nehéz helyzetben vannak, és üdvözli a Tanács 2009. december 8-i felhívását az átkelők azonnali, tartós és feltétel nélküli megnyitására;
11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamoknak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, a Kvartettnek, a Kvartett közel-keleti megbízottjának, az Euromediterrán Parlamenti Közgyűlésnek, az izraeli kormánynak és a Knesszetnek, a Palesztin Hatóság elnökének és a Palesztin Törvényhozó Tanácsnak.

2010. március 10., szerda

A civil társadalom és a nemzeti kisebbségek helyzete Fehéroroszországban

P7_TA(2010)0055

Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása a civil társadalom és a nemzeti kisebbségek helyzetéről Belaruszban

(2010/C 349 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a belarusz helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2009. december 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának Belaruszról szóló, 2009. november 17-i következtetéseire, amelyben továbbra is felfüggesztik az egyes belarusz tisztviselőkre, többek között Alekszander Lukasenko elnökre vonatkozó vízumkiadási tilalmat, és 2010 októberéig meghosszabbítják a korlátozó intézkedéseket,
 - tekintettel a Külügyi Tanács 2010. február 22-i, 2996. ülésének következtetéseire és Catherine Ashton, főképvisező 2010. február 16-i nyilatkozatára a Fehéroroszországi Lengyelek Uniójának helyzetéről,
 - tekintettel az Európai Tanács által 2009. március 19-én kiadott, a keleti partnerségről szóló nyilatkozatra, valamint a keleti partnerséggel foglalkozó, 2009. május 7-i prágai csúcstalálkozón kiadott együttes nyilatkozatra,
 - tekintettel az Európa Tanács nemzeti kisebbségek védelméről szóló, 1995. február 1-jei keretegyezményére,
 - tekintettel a nemzeti kisebbségi jogokra – különösen a nemzetközi emberi jogi egyezményekben, például az 1975. augusztus 1-jei Helsinkii Záróokmányban (1. szakasz VII.) foglalt jogokra, az emberi dimenzióval foglalkozó, 1990. június 29-i koppenhágai ülés záródokumentumában, valamint az 1990. november 21-i Párizsi charta egy új Európáért dokumentumban foglalt jogokra – vonatkozó nemzetközi alapelvekre és normákra,
 - tekintettel a Belaruszról folytatott 2010. február 24-i vitára, és az Európai Parlament 2010. február 25–27. között Belaruszban kiküldetést teljesítő eseti küldöttségére és annak megállapításaira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel 2010. február 15-én 40 aktivistát – főleg a Fehéroroszországi Lengyelek Uniójának (ZPB) tagjait – tartóztattak le Fehéroroszországban, köztük Angelika Boryst (a ZPB elnöke), Igor Bancert (szóvivő), Mieczyslaw Jaskiewiczet (alelnök), Andrzej Poczobutot (a ZPB felügyelőbizottságának elnöke) és Anatol Ljabedzkát, az ellenzéki Egyesült Fehérorosz Polgári Párt vezetőjét annak megakadályozására, hogy részt vegyenek az Ivjanyecben található Lengyel Ház kapcsán folyó bírósági eljárás tárgyalásán; mivel február 20-án az összes aktivistát szabadon bocsátották,
- B. mivel a demokratikus úton két ízben (2005-ben és 2009-ben) megválasztott Angelika Borys elnöksége alatt működő ZPB-t az állami hatóságok nem ismerik el, és 2005 óta rendszeresen zaklatják és üldözik, és mivel tagjait ismételten illegális tevékenységekkel vádolják, és büntetőjogi eljárásokat indítanak ellenük,
- C. mivel 2005-ben Hrodnában és 2010-ben Ivjanyecben a belarusz hatóságok rendőri erőt alkalmaztak a ZPB tagjai ellen,

(1) Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0117.

2010. március 10., szerda

- D. mivel a belarusz hatóságok megakadályozták a ZPB képviselőit abban, hogy megjelenjenek a bírósági tárgyaláson, amelyre beidéztek őket, hogy Teresa Sobol, a ZPB ivjanyeci helyi elnöke mellett tanúskodjanak,
- E. mivel az Angelika Borys vezette Lengyelek Uniója, a Belaruszban működő legnagyobb nem kormányzati szervezet elleni diszkrimináció tipikus példája a civil társadalom és a demokratikus ellenzék általános kezelésének Belaruszban,
- F. mivel az Angelika Borys vezetése alatt működő hrodnai székhelyű Polonica nevű vállalkozást – amely a ZPB egyetlen finanszírozási forrása – 71 millió rubel büntetésre ítélték az adózási szabályok állítólagos megsértéséért, és most a csőd szélén áll,
- G. mivel a belarusz hatóságok szerint a Lengyelek Uniójának legitim vezetője Stanislaw Siemaszko, és támogatásukról biztosították a vezetése alatt álló szervezetet, amelyet ugyanakkor a lengyel közösség illegitimnek tart,
- H. mivel az európai intézmények képviselői, köztük Jerzy Buzek, az Európai Parlament elnöke, Catherine Ashton, a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és Cecilia Malmström, belügyekért felelős biztos, valamint a lengyel parlament és a francia külügyminisztérium aggodalmukat fejezték ki a belarusz hatóságok ZPB-vel szembeni közelmúltbeli fellépései miatt, és elítélték a rendőrség bevetését a ZPB tagjai ellen,
- I. mivel a belarusz hatóságok ezen lépései a nemzeti kisebbségek védelmére vonatkozó, többek között az Európa Tanács nemzeti kisebbségek védelméről szóló, 1995. február 1-jei keretegyezményében foglalt nemzetközi normákba ütköznek, miközben Belarusz tovább fokozta fellépését a szervezet tagjaival szemben,
- J. mivel a keleti partnerséggel foglalkozó prágai csúcstalálkozó együttes nyilatkozata – amelyet Belarusz is aláírt – (1) bekezdésében kimondja: „A prágai csúcstalálkozó résztvevői megállapodtak abban, hogy a keleti partnerség alapját a nemzetközi jog elvei és az alapvető értékek – többek között a demokrácia, a jogállamiság, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása [...] fogja képezni”,
- K. mivel az Európai Tanács a fent említett, 2009. november 17-i következtetéseiben elismeri, hogy új lehetőségek nyíltak az Európai Unió és Belarusz közötti párbeszédre és az együttműködés fokozására a demokrácia és az emberi jogok tiszteletben tartása irányában történő valódi előrelépés támogatása céljából, továbbá megerősíti készségét arra, hogy mélyítse az Európai Unió kapcsolatait Belarusszal, feltéve, hogy további előrelépés történik a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság irányában, valamint arra, hogy segítse az országot e célkitűzések elérésében,
1. komoly aggodalmát fejezi ki az emberi jogok Belarusz Köztársaságban zajló megsértése miatt, amely a civil társadalom képviselői és különösen a Lengyelek Uniója tagjai ellen irányul, és szolidaritását fejezi ki a polgári jogaikkal teljes mértékben élni nem tudó polgárokkal;
 2. elítéli a Lengyelek Uniója elleni rendőri és jogi fellépést és a belarusz hatóságok minden arra irányuló kísérletét, hogy új vezetést kényszerítsenek a lengyel közösségre, követeli, hogy a belarusz hatóságok engedélyezzék újra az Angelika Borys vezette Fehéroroszországi Lengyelek Unióját (ZPB), és gondoskodjanak ingatlanainak kellő időben történő visszaszolgáltatásáról;
 3. ismételten kifejezi, hogy érdeke a Belarusszal folytatott nyílt és strukturált párbeszéd, azzal a feltétellel, hogy a belarusz politikai rendszer demokratizálása konkrét eredményekhez vezet, és az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartását tükrözi;
 4. sürgeti Belaruszt, hogy tegyen eleget a kisebbségek jogainak védelme és támogatása terén az EBESZ keretében vállalt és más nemzetközi kötelezettségeinek; felhívja egyúttal a hatóságokat, hogy javítsák a civil társadalom működésének feltételeit, különös tekintettel a szólásszabadságra, a gyülekezési szabadságra, a független sajtó helyzetére, ezen belül az internet-hozzáférésre, továbbá a nem kormányzati szervezetek bejegyzésére, előkészítve és lehetővé téve az 2010. április 25-i önkormányzati választások szabad és tisztességes lebonyolítását;

2010. március 10., szerda

5. megismétli a közelmúltbeli, különösen a 2009. január 15-i és december 17-i állásfoglalásaiban foglalt, a szólás- és egyesülési szabadság garantálására és a politikai pártok – például a Belarusz Kereszténydemokrácia – bejegyzésére vonatkozó szabadság, illetve a vallásszabadság biztosítására, valamint a civil társadalmi szervezetek, nem kormányzati szervezetek (mint például a „Vjaszna”) és a független média működéséhez vezető feltételek kialakítására vonatkozó felhívásait;

6. sürgeti a belarusz hatóságokat, hogy engedjék szabadon a politikai aktivistákat, köztük Andrej Bandarenkót és a lelkiismereti okokból fogvatartottakat, mint Ivan Mihajlavot és Arcjom Dubszkit, vonják vissza a civil társadalom képviselőit – többek között Tatjana Sapuckót, a keleti partnerség civil társadalmi fórumának résztvevőjét – sújtó korlátozó intézkedéseket, és tartózkodjanak a világháló belarusz oldalai tartalmának ellenőrzését célzó lépésektől;

7. hangsúlyozza, hogy az EU Belarusszal folytatott párbeszéde kölcsönös előnyökkel jár, és véleménye szerint Belarusz támogatást kaphat abban, hogy megkapja a legnagyobb kedvezményeket a keleti partnerségtől, különösen az e program keretében az infrastruktúrára, az energiaügyre és a szociális projektekre biztosított pénzeszközök leghatékonyabb felhasználásában és más uniós eszközök és politikák alkalmazásával, feltéve, hogy a belarusz hatóságok elkötelezik magukat a valódi változások mellett a szabadságjogok, a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása és különösen a nemzeti kisebbségek jogai területén;

8. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió már eddig is jelentős mértékű nyitottságról tett tanúbizonyságot a Belarusszal ápolta kapcsolatok terén, ami az ország keleti partnerségbe való felvételében is megnyilvánult; emlékeztet arra, hogy e kapcsolatok sikere attól függ, hogy a fehérorosz kormány tesz-e lépéseket a demokratizálódás és az emberi jogok, köztük a kisebbségi jogok érvényesítése irányába;

9. rámutat arra, hogy amennyiben a belarusz hatóságok tiszteletben tartják az alapvető emberi jogokat és demokráciával kapcsolatos kritériumokat, az ország az alábbi előnyökből részesül:

- az EU–Belarusz partnerségi és együttműködési megállapodás megkötése és ratifikálása,
- az EU pénzügyi eszközeinek, például az Európai Beruházási Bank (EIB) eszközeinek, valamint az európai szomszédsági és partnerségi támogatási eszköz (ENPI) tényleges felhasználása,
- az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) finanszírozásának kiterjesztése az állami intézmények részvételével zajló projektekre,
- az általános preferenciális rendszer (GSP+) alkalmazásának visszaállítása Belarusz esetében,
- a stabilizációs kölcsöne újabb részletének lehívása a Nemzetközi Valutaalaptól (IMF),
- Belarusz WTO-csatlakozási tárgyalásainak folytatása,
- az OECD-program Belarussra való kiterjesztésének támogatása;

10. nagy jelentőséget tulajdonít a politikai és civil élet liberalizálásának Belarussban, és hangsúlyozza, hogy az emberi jogok és a jogállamiság további megsértése Belarussban az EU Belarusszal szemben elfoglalt álláspontjának felülvizsgálatához és ezen belül a szankciók visszaállításához vezethet;

11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, az ENSZ főtitkárának, az EBESZ és az Európa Tanács parlamenti közgyűléseinek, a Független Államok Közössége titkárságának, valamint a belarusz parlamentnek és kormánynak.

2010. március 10., szerda

A pénzügyi tranzakciók megadóztatása

P7_TA(2010)0056

Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása a pénzügyi műveletekre vonatkozó adókról – működőképessé tételükről

(2010/C 349 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Parlamentnek a G-20-csoport 2009. április 2-i londoni csúcstalálkozójáról szóló, 2009. április 24-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a G20-csoport vezetőinek a 2009. szeptember 24–25-i pittsburghi csúcstalálkozót követően kiadott nyilatkozatára,
 - tekintettel az Európai Parlament 2009. szeptember 24–25-i pittsburghi G20-csúcstalálkozóóról ⁽²⁾ szóló, 2009. október 8-i állásfoglalására,
 - tekintettel a pénzügyminiszterek és a központi banki kormányzók 2009. november 7-i, St. Andrews-i üléséről szóló közleményére,
 - tekintettel az Európai Tanács 2009. december 10-11-i következtetéseire, és különösen annak ⁽³⁾ (15) bekezdésére,
 - tekintettel Barroso elnöknek az Európai Parlamentben tett 2009. december 15-i nyilatkozatára,
 - tekintettel a svéd pénzügyminiszternek a Tanács elnökségéhez intézett, a stabilitási díj tagállamokban történő bevezetéséről szóló, 2010. január 18-i levelére,
 - tekintettel a tőkeemelést terhelő közvetett adókról szóló, 2008/7/EK 2008. február 12-i irányelvre ⁽³⁾,
 - tekintettel a közös hozzáadott értékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv biztosítás és pénzügyi szolgáltatások tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2007)0747),
 - tekintettel a pénzügyi műveletekre vonatkozó adókról - hatékonytá tételükről - a Bizottsághoz intézett, 2010. február 24-i kérdésre (O-0025/2010 – B7-0019/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének ⁽⁵⁾ bekezdésére és 110. cikkének ⁽²⁾ bekezdésére,
- A. mivel az Európai Parlament üdvözölte a G20 szinten kezdeményezett vizsgálati munkát a 2009. szeptemberi, a pénzügyi műveletek megadóztatására vonatkozó nemzetközi keret létrehozására irányuló pittsburghi csúcstalálkozót követően;
- B. mivel az Európai Parlament gyors előrelépésre szólított fel annak biztosítására, hogy a pénzügyi szektor tisztességes módon hozzájáruljon a gazdasági felépüléshez és fejlesztéshez, mivel a pénzügyi válság lényeges költségeit és következményeit a reálgazdaság, az adófizetők, a fogyasztók, a közszolgáltatások és általában a társadalom viseli jelenleg;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0330.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0028.

⁽³⁾ HL L 46., 2008.2.21., 11. o.

2010. március 10., szerda

- C. mivel az Európai Tanács hangsúlyozta, hogy meg kell újítani a gazdasági és társadalmi szerződést a pénzügyi intézmények és az általuk szolgált társadalom között, és biztosítani kell, hogy a társadalom élvezze a kedvező gazdasági időszakok előnyeit, és védve legyen a kockázatoktól; mivel az Európai Tanács arra ösztönzi az IMF-et, hogy a felülvizsgálat során a lehetőségek teljes körét mérlegelje, többek közt a pénzügyi műveletekre kivetendő globális adót is, mivel ebben az összefüggésben az Európai Tanács felhívta a Tanácsot és a Bizottságot is, hogy azonosítsák azokat az alapelveket, amelyeket az új globális szabályok kialakításakor tiszteletben kell tartani;
- D. mivel számos tagállam kérte eddig a pénzügyi műveletekre vonatkozó adó bevezetését;
- E. mivel az olyan új szabályozási kezdeményezések, mint az adóparadicsomok elleni fellépés, az illegális joghézagok megszüntetése, a devizakereskedelemre vonatkozó követelmények, valamint a származékos ügyletek nyilvántartására szolgáló kereskedési adattárak használata egyértelműen megváltoztatta e területen a politikai fellépés összefüggését;
- F. mivel a Gazdasági és Monetáris Bizottság, valamint az adóügyi biztos 2009. október 6-i ülésén felvetett kérdéseket követően, illetve a Barroso elnök által az Európai Parlamentben tett, 2009. december 15-i nyilatkozatában megerősítettek szerint, az Európai Bizottság jelenleg „innovatív finanszírozásra” vonatkozó ötleteken dolgozik a globális kihívások összefüggésében, beleértve a pénzügyi műveletek adóját, annak érdekében, hogy kellő időben javaslatokat terjesszen elő;
- G. mivel az IMF törekszik a társadalom véleményének megismerésére a G-20 csoport által a 2009. szeptember 24-25-i pittsburgh-i konferencián előterjesztett kérés részeként a pénzügyi ágazatra kivetendő adókkal kapcsolatban;
- H. mivel a pénzügyi műveleteken adók és illetékek különböző formái állnak fenn a tagállamokban; mivel ezen nemzeti adók és illetékek általában csak kiválasztott eszközökre terjednek ki; mivel Belgium és Franciaország jogszabályokat fogadott el nemzeti szinten a devizaügyletekre kivetendő adóról, de azt uniós szinten csak annak végrehajtása esetén fogja hatályba léptetni;
- I. mivel másfajta adózási formákkal szemben a tőkeemelésre vonatkozó közvetett adók, mint például a tőkeilleték, az értékpapírok illetékbélyege, valamint a szerkezetátalakítási műveletekre kivetett illeték diszkriminációhoz, kettős adóztatáshoz és eltérésekhez vezetnek, amelyek a tőke szabad mozgásának útjában állnak;
- J. mivel óriási és gyors növekedés játszódott le az utóbbi évtizedben a pénzügyi műveletek terjedelmét tekintve az áruk és szolgáltatások kereskedelmének nagyságához képest, ami többek között a származékos ügyletek gyorsan növekvő piacával magyarázható;
- K. mivel a G20 vezetőknek együttes felelősségük van, hogy enyhítsék a válság társadalmi hatását mind saját tagállamaikban, mind a fejlődő országokban, amelyeket súlyosan érintettek a válság közvetett hatásai; mivel a pénzügyi műveletekre vonatkozó adó hozzájárulna a válság által okozott költségek fedezéséhez;
1. az a véleménye, hogy az Európai Uniónak egyet kellene értenie a G20 ülések nemzetközi keretében elfoglalt közös állásponttal azon lehetőségek tekintetében, hogy a pénzügyi szektornak hogyan kellene tisztességes és érdemi módon hozzájárulnia minden olyan teher kifizetéséhez, amely a reálgazdaságban jelenik meg, vagy amely a bankrendszer stabilizálására irányuló állami intervenciókkal kapcsolatos; úgy véli, hogy az EU-nak a G20-ak munkájával párhuzamosan és azzal koherens módon saját stratégiát kellene kidolgoznia a lehetséges intézkedési lehetőségekre;
 2. úgy véli, hogy objektív elemzésen alapuló koherens uniós álláspont elérése érdekében a Bizottságnak a következő G20 csúcstalálkozó előtt kellő időben hatástanulmányt kellene kidolgoznia a globális pénzügyi műveletekre vonatkozó adóról és fel kellene tárnia annak előnyeit és hátrányait;

2010. március 10., szerda

3. sürgeti a Bizottságot, hogy értékelésében az alábbi aspektusokat fontolja meg figyelmesen:
 - a) a pénzügyi műveletekre vonatkozó adókkal kapcsolatos múltbéli tapasztalatok, különösen az adóelkerülési magatartás és a tőke vagy szolgáltatás nyújtás elvándorlása más helyszínekre, főként az ilyen adók egyes befektetőkre és KKV-kra gyakorolt hatása;
 - b) a pénzügyi műveletekre vonatkozó adók csak az Európai Unióban történő bevezetésének előnyei és hátrányai a globális szintű bevezetéshez, valamint a jelenlegi helyzethez képest;
 - c) a lényeges bevétel előteremtésére vonatkozó potenciál az egyéb forrásból származó adóbevételekhez, a költségek behajtásához és a bevételek országok közötti megoszlásához képest;
 - d) a pénzügyi műveletekre vonatkozó adókból származó potenciális bevétel globális vagy európai szinten történő értékelésekor figyelembe kell venni a különböző tervezési lehetőségeket, a minden potenciálisan érintett piacon felmerülő, műveleti költségekben bekövetkező emelkedés számszerűsítése mellett (szervezett átváltásos műveletek, készpénzes műveletek), valamint az üzleti vállalkozások közötti (B2B), valamint az üzleti vállalkozások és a fogyasztók közötti (B2C) műveleteket;
 - e) az értékelésnek figyelembe kell vennie a különböző lehetőségek azon potenciálját, hogy mind az árszinteket, mind a stabilitást érintse rövid és hosszú távon, valamint a pénzügyi műveleteket és a likviditást is;
 - f) hogyan kell egy pénzügyi műveletekre vonatkozó adót megtervezni a tőkeemelésre kivetett közvetett adókkal általában együtt járó negatív mellékhatások enyhítése érdekében;
 - g) milyen mértékben járulna hozzá a pénzügyi műveletekre vonatkozó adó a pénzügyi piacok stabilizációjához a túlzott rövid távú kereskedelemre és spekulációra, valamint az átláthatóságra kiváltott hatások terén;
 - h) egy pénzügyi műveletekre vonatkozó adó megelőzhet-e egy jövőbeli pénzügyi válságot azáltal, hogy bizonyos fajta nem kívánatos műveletekre irányul; e műveleteket az Európai Bizottságnak kell meghatároznia;
4. hangsúlyozza, hogy minden megoldásnak kötelezően el kell kerülnie az uniós versenyképesség csökkentését vagy a fenntartható befektetések, az innováció és növekedés akadályozását, ami a reálgazdaság és a társadalom javára válik;
5. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy figyelembe kell venni a banki szektor azon szükségletét, hogy egészséges tőkét építsen fel, a bankrendszer azon képességének biztosításával, hogy reálgazdasági befektetéseket finanszírozzon; valamint, hogy a túlzott kockázatot megelőzzék;
6. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy mérje fel, hogy a különböző pénzügyi műveletekre vonatkozó adók lehetőségei hogyan járulnak hozzá potenciálisan az uniós költségvetéshez;
7. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy mérje fel, hogy milyen mértékben lehetne a vizsgálandó lehetőségeket innovatív pénzügyi mechanizmusként felhasználni ahhoz, hogy a fejlődő országoknak, valamint a pénzügyi fejlesztési együttműködés számára támogatást nyújtsanak az éghajlatváltozáshoz való igazodáshoz és annak enyhítéséhez;
8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Központi Banknak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2010. március 10., szerda

Egységes eurófizetési térség

P7_TA(2010)0057

Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása az egységes eurófizetési térség (SEPA) megvalósításáról

(2010/C 349 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság és az Európai Központi Bank 2006. május 4-i, az egységes eurófizetési térségről szóló közös nyilatkozatára,
- tekintettel az Európai Központi Bank 2007. augusztusi, az egységes eurófizetési térség gazdasági hatásairól szóló 71. számú alkalmi kiadványára,
- tekintettel a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (pénzforgalmi szolgáltatási irányelv) ⁽¹⁾,
- tekintettel az egységes eurófizetési térség (SEPA) megvalósításáról szóló 2009. március 12-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Bizottság és az Európai Központi Bank 2009. március 24-i közös nyilatkozatára a SEPA közvetlen terhelési rendszerének jövőbeli üzleti modellje mögött húzódó egyes elvek tisztázásáról,
- tekintettel a közigazgatási szervek felkészültségéről és a SEPA-ra való áttéréssel kapcsolatos második, 2009. július 22-i bizottsági felmérésre,
- tekintettel a SEPA megvalósításáról, a 2009–2012 közötti időszakra vonatkozó ütemtervről szóló 2009. szeptember 10-i bizottsági közleményre (COM(2009)0471),
- tekintettel a Közösségben történő, határokon átnyúló fizetésekről és a 2560/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2009. szeptember 16-i 924/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel „Az EK-Szerződés 81. cikkének alkalmazhatósága a többoldalú bankközi kifizetésekre a SEPA közvetlen terhelési rendszerében” című 2009. október 30-i bizottsági munkadokumentumra (SEC(2009)1472),
- tekintettel a Bizottság második, 2009. november 9-i éves időközi jelentésére a SEPA-ra történő átállásról,
- tekintettel a Tanács 2009. december 2-i, a SEPA-ra vonatkozó következtetéseire,
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel az egységes eurófizetési térség (SEPA) a pénzforgalmi szolgáltatások integrált piacát jelenti, ahol tényleges verseny folyik, és ahol nincs különbségtétel a nemzetközi és a belföldi eurófizetések között,

⁽¹⁾ HL L 319., 2007.12.5., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0139.

⁽³⁾ HL L 266., 2009.10.9., 11.o.

2010. március 10., szerda

- B. mivel a SEPA nem egyszerűen az Európai Pénzforgalmi Tanács (EPT) önszabályozási kezdeményezése kellene, hogy legyen, hanem fontos közérdekű kezdeményezés is, amely megerősíti a gazdasági és monetáris uniót és a 2020-ig szóló uniós stratégiát; mivel a SEPA-t támogatja a szükséges harmonizált jogi keretet biztosító pénzforgalmi szolgáltatási irányelv; és mivel sikere ebből következően kiemelt jelentőséggel bír a Parlament számára,
- C. mivel a SEPA-val kapcsolatos döntéshozatali folyamat az Európai Pénzforgalmi Tanács (EPC) belátására van bízva, és ennek során a SEPA-termékekkel kapcsolatos döntéseket kizárólag a bankok hozzák meg, figyelmen kívül hagyva a végfelhasználók kéréseit,
- D. mivel a SEPA hivatalosan 2008. január 28-án kezdődött meg a SEPA átutalási fizetési eszköz (SCT) bevezetésével, míg a SEPA kártyakeretrendszer 2008. január 1-jétől van érvényben, a SEPA közvetlen terhelési rendszere (SDD) pedig 2009. november 2-jén indult,
- E. mivel a fogyasztók kifejezték aggályaikat azzal kapcsolatban, hogy a SEPA-termékeknek illeszkedniük kellene a végfelhasználók igényeihez, elsősorban a közvetlen terheléssel kapcsolatos felhatalmazások ellenőrzése terén, és mivel kívánatos lenne, ha e probléma kezelése terén előrelépés történne,
- F. mivel a SEPA-eszközökre történő átállásra nem határoztak meg jogilag kötelező érvényű határidőt, és mivel a Bizottság által tartott nyilvános konzultáción megkérdezettek nagy többsége támogatja egy ilyen határidő kitűzését a SEPA-ra történő átállás ösztönzése érdekében,
- G. mivel a belső piacért és szolgáltatásokért felelős európai biztosjelölt a Parlament kérdéseire adott írásbeli válaszában kijelentette, hogy jogalkotási kezdeményezést kíván javasolni a Bizottság számára egyrészt a közvetlen terhelésekre és átutalásokra vonatkozó SEPA-termékekre történő átállással kapcsolatos egy vagy több határidő megállapítása céljából, másrészt az irányítás javítása érdekében,
- H. mivel a SEPA-ra való átállás ez ideig igen lassú volt: 2009. augusztusában a tranzakcióknak mindössze 4,5 %-át hajtották végre a SEPA átutalási mód alkalmazásával, és mivel az eredetileg kitűzött határidő, azaz az a SEPA átutalási fizetési eszköz, a SEPA közvetlen terhelési rendszer és a kártyafizetések kritikus tömegének 2010 végéig történő átállása, kivitelezhetetlennek bizonyult,
- I. mivel a közigazgatási szervek SEPA-eszközökre történő átállása a legtöbb tagállamban a várakozásoknál lassabban halad, annak ellenére, hogy ezeknek a szervezeteknek katalizátorszerepet kellene betölteniük a SEPA-ra történő átállás felgyorsításához szükséges kritikus tömeg elérésében,
- J. mivel fontos, hogy az összes fontos érdekelt fél – a jogalkotók, a bankszakma és a pénzforgalmi szolgáltatások felhasználói – részt vegyen a SEPA megvalósításában,
- K. mivel a SEPA-eszközöknek csupán a határokon átnyúló fizetési tranzakciókban történő felhasználása nem jelentené a SEPA-projekt sikerét, mivel a szétaprózottság megmaradna, és nem realizálódhatnának a bankszakma és annak ügyfelei számára előre jelzett előnyök,
- L. mivel a 924/2009/EK rendelet jogbiztonságot teremt a multilaterális bankközi díjak (MIF) alkalmazása tekintetében a 2012. október 31-ig tartó átmeneti időszakra, melynek során az ágazatnak ki kell dolgoznia és el kell fogadnia egy közös, hosszú távú, a közösségi versenyjognak és a közösségi keret-szabályozásnak megfelelő üzleti modellt a SEPA közvetlen terhelési rendszere működésével kapcsolatban,
- M. mivel 2009. márciusában a Bizottság és az Európai Központi Bank jelezte, hogy nincs egyértelmű és meggyőző ok arra, hogy 2012. október 31. után fennmaradjon a multilaterális bankközi díjak tranzakciónkénti alkalmazása, és mivel a Bizottság nyilvános konzultációt tartott az EK-szerződés 81. cikkének a többoldalú bankközi kifizetésekre történő alkalmazhatóságáról a SEPA közvetlen terhelési rendszerében,
- N. mivel kétségtelen, hogy a SEPA kártyakeretrendszerén alapuló EU-kártya által kínált megoldással kapcsolatban is meg kell oldani a multilaterális bankközi díjak alkalmazását,
- O. mivel valamennyi tagállamban biztosítani kell a meglévő közvetlen terhelési megbízások jogi érvényességének folytonosságát, tekintettel arra, hogy nehézséget jelentene új megbízásokat aláírni a nemzeti közvetlen terhelési rendszerekről a SEPA közvetlen terhelési rendszerére való átálláskor; mivel ugyanakkor e megbízások fenntartása csak akkor járul hozzá a SEPA közvetlen terhelési rendszerének korai megvalósításához, ha a meglévő megbízások átállására megoldást találunk,

2010. március 10., szerda

1. hangsúlyozza, hogy továbbra is támogatja a SEPA létrehozását, amely térségben tényleges verseny folya, és nem lenne különbségtétel a határokon átnyúló és a belföldi eurófizetések között;
2. sajnálja, hogy a SEPA megvalósításáról szóló 2009. március 12-i állásfoglalásában említett kérdésekkel kapcsolatban alig történt előrelépés az állásfoglalás elfogadása óta, és felszólítja az összes érintettet, hogy tevékenyen támogassa és segítse a SEPA megvalósítását;
3. üdvözli a SEPA megvalósításával kapcsolatos, a Bizottság által 2009 szeptemberében elfogadott ütemtervet, és teljes mértékben támogatja az abban meghatározott tevékenységeket a hat kiemelt területen (azaz az átállás előmozdítását, a SEPA és a SEPA-termékek jobb megismertetését, a megbízható jogi környezet kialakítását a SEPA számára, valamint a SEPA-nak való megfelelés erősítését, az innováció ösztönzését, a szükséges szabványosítást, együttes működtethetőség és biztonság biztosítását, illetve a SEPA irányításának tisztázását és fejlesztését);
4. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy szabjon világos, megfelelő és kötelező – 2012. december 31. előtti – határidőt a SEPA-eszközökre való átállásra vonatkozóan, amely dátum után minden eurófizetést a SEPA-szabályoknak megfelelően kellene végrehajtani;
5. felszólítja az Európai Pénzforgalmi Tanácsot, hogy vegye figyelembe a végfelhasználók kéréseit, és azt követően módosítsa szabályzatát;
6. teljes mértékben támogatja a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy integrált és összehangolt nemzeti átállási tervek kidolgozásával segítse elő a közigazgatási szervek átállását; ebben a tekintetben üdvözli a Bizottság erőfeszítéseit a tagállamok közigazgatási szerveinek felkészültségére és a SEPA-ra való áttérésére vonatkozó felmérés elkészítésére és közzétételére, és felszólítja a tagállamokat, hogy vegyenek részt ezekben a felmérésekben;
7. felszólítja a Bizottságot, hogy az összes érintett bevonásával a témában tartott konzultáció kimenetele alapján legkésőbb 2010. szeptember 30-ig pontosítsa a SEPA közvetlen terhelési rendszerének harmonizált, hosszú távú, Európa-szerte alkalmazható, költséghatékony és a végfogyasztók számára megfelelő gazdasági modelljét; ragaszkodik ahhoz, hogy ezt a modellt a pénzügyi ágazattal és a Bizottsággal szoros együttműködésben, a közösségi versenyjoggal és a közösségi keretszabályozással összhangban dolgozzák ki;
8. felszólítja az érintetteket, hogy támogassák egy európai kártyarendszer felállítását, ami vagy egy kiegészítő jellegű új rendszer lenne, vagy pedig a már létező rendszerek összehangolásával vagy egy létező rendszer kibővítésével jönne létre; ezzel kapcsolatban ismételten felszólítja a Bizottságot, hogy részletesebben dolgozza ki a MIF kártyás fizetések esetében történő alkalmazásának kérdését, és felhívja az ágazatot, hogy a Bizottsággal szoros együttműködésben találjon megfelelő, a közösségi versenyjognak és a közösségi keretszabályozásnak megfelelő megoldásokat;
9. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák a meglévő közvetlen terhelési megbízások jogi érvényességének folytonosságát a SEPA közvetlen terhelési rendszere keretében; hangsúlyozza, hogy a meglévő közvetlen terhelési rendszerről a SEPA közvetlen terhelési rendszerére történő átállás nem jelenthet semmilyen terhet a fogyasztók számára;
10. kitart amellett, hogy a fogyasztókat egyértelmű módon tájékoztatni kell az előző rendszer és az új rendszer közötti különbségekről;
11. felhívja a Bizottságot a SEPA-eszközökre történő átállás nyomán követésére, valamint annak biztosítására, hogy az ne eredményezzen drágább fizetési rendszert az uniós polgárok számára;
12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Központi Banknak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2010. március 10., szerda

Hamisítás elleni kereskedelmi megállapodás (ACTA)

P7_TA(2010)0058

Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodásról szóló tárgyalások (ACTA) átláthatóságáról és jelenlegi állásáról

(2010/C 349 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz.) 207. és 218. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament és a Bizottság közötti keretmegállapodás következő jogalkotási ciklusra vonatkozó felülvizsgálatáról szóló, 2010. február 9-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (átdolgozás) szóló, 2009. március 11-i állásfoglalására, mely a Parlament első olvasatbeli álláspontjának tekintendő ⁽²⁾ (COM(2008)0229 – C6-0184/2008 – 2008/0090(COD)),
 - tekintettel a hamisítás nemzetközi kereskedelemre gyakorolt hatásáról szóló, 2008. december 18-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az európai adatvédelmi biztosnak a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodásról (ACTA) jelenleg zajló tárgyalásokról szóló, 2010. február 22-i véleményére,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára és különösen annak 8. cikkére,
 - tekintettel az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, legutóbb a 2009. november 25-i 2009/136/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
 - tekintettel a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv),
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel 2008-ban az Európai Unió és más OECD-országok tárgyalásokat kezdtek egy új, többoldalú megállapodásról, amelynek célja a szellemi tulajdonjogok érvényesítésének megerősítése, valamint a hamisítás és a kalózkodás jelensége elleni küzdelem (hamisítás elleni kereskedelmi megállapodás „Anti-Counterfeiting Trade Agreement” – ACTA), és közösen megállapodtak egy titoktartási záradékról,
- B. mivel 2009. március 11-i jelentésében a Parlament felszólította a Bizottságot, hogy „a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodásról (ACTA) jelenleg zajló nemzetközi tárgyalásokkal kapcsolatos valamennyi dokumentumot haladéktalanul tegye hozzáférhetővé a nyilvánosság számára”,
- C. mivel 2010. január 27-én a Bizottság biztosította elkötelezettségét a Parlamenttel való megerősített együttműködésre, összhangban a Bizottsággal kötendő felülvizsgált keretmegállapodásról szóló 2010. február 9-i parlamenti állásfoglalással, melyben a Parlament „azonnali és teljes körű tájékoztatást kér a nemzetközi megállapodásokkal (különös tekintettel a kereskedelmi ügyekre), és egyéb, az egyetértési eljárás körébe tartozó témákkal kapcsolatos tárgyalások minden szakaszában, az EUMSz. 218. cikkének teljes mértékű érvényesítése érdekében”,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0009.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0114.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0634.

2010. március 10., szerda

- D. mivel az ACTA-tárgyalások különböző fordulóiban a Bizottság képviselői mellett a Tanács képviselői is részt vettek,
- E. mivel a „Szerződések őreként” a Bizottság kötelessége, hogy elősegítse a közösségi vívmányok érvényesítését az európai uniós jogalkotást érintő nemzetközi megállapodásokról szóló tárgyalások során,
- F. mivel a kiszivárogtatott dokumentumok alapján az ACTA-tárgyalások többek között olyan folyamatban lévő uniós jogszabályokat is érintenek, mint a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről (2005/0127(COD) – A szellemi tulajdonjogok érvényesítését biztosító büntetőjogi intézkedésekről (IPRED-II)) szóló jogszabály és az úgy nevezett „Telecom csomag”, valamint az e-kereskedelemmel és az adatvédelemmel kapcsolatos hatályos uniós szabályozás,
- G. mivel a szellemi tulajdonjogok érvényesítését célzó intézkedések összehangolására irányuló folyamatos uniós erőfeszítéseket nem szabad a rendes uniós döntéshozatali eljárás hatályán kívül eső kereskedelmi tárgyalásoknak meghiúsítaniuk,
- H. mivel különösen fontos annak biztosítása, hogy a szellemi tulajdonjogok tiszteletben tartását érvényre juttató intézkedések kialakítására oly módon kerüljön sor, hogy az ne akadályozza az innovációt vagy a versenyt, ne ássa alá a szellemi tulajdonjogok korlátozásait és a személyes adatok védelmét, ne korlátozza az információ szabad áramlását, és ne terhelje fölöslegesen a legális kereskedelmet,
- I. mivel a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodással kapcsolatban az Európai Unió által elért megállapodásnak minden esetben meg kell felelnie a magánélethez való jog és az adatvédelem tekintetében az EU-ra rótt jogi kötelezettségeknek, melyeket nevezetesen a 95/46/EK irányelv, a 2002/58/EK irányelv, valamint az Európai Emberi Jogi Bíróság és az Európai Bíróság esetjoga határoz meg,
- J. mivel a Lisszaboni Szerződés 2009. december 1. óta hatályban van,
- K. mivel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének eredményeképpen a Parlamentnek jóvá kell hagynia az ACTA-megállapodás szövegét, mielőtt az hatályba lépne az EU-ban,
- L. mivel a Bizottság vállalta, hogy azonnali és teljes körű tájékoztatást nyújt a Parlament számára a nemzetközi megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalások minden szakaszában,
1. rámutat, hogy 2009. december 1. óta a Bizottságnak jogi kötelezettsége, hogy a Parlamentet haladéktalanul és teljes körűen tájékoztassa a nemzetközi tárgyalások folyamatának minden szakaszáról;
 2. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az ACTA-tárgyalások folyamata nélkülözi az átláthatóságot, ami ellentmond az EUMSZ. betűjének és szellemének egyaránt; mélyszéles aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az ACTA-tárgyalások megkezdése előtt nem hoztak létre jogalapot, és nem kérték fel a Parlamentet a tárgyalásra adott felhatalmazás jóváhagyására;
 3. felszólítja a Bizottságot, hogy a Szerződéssel, valamint az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelettel összhangban biztosítsa a nyilvánosság és a Parlament hozzáférését az ACTA-ra vonatkozó tárgyalási szövegekhez és összefoglalókhoz;
 4. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy proaktív módon működjenek együtt az ACTA-tárgyalások részes feleivel annak érdekében, hogy magától értetődően elvessék a további, titkos jellegű tárgyalásokat, és teljes körűen és kellő időben értesítsék a Parlamentet ez irányú kezdeményezéseikről; elvárja, hogy a Bizottság tegyen javaslatokat a tárgyalások következő fordulója előtt – melyre 2010 áprilisában, Új-Zélandon kerül sor –, és kérje, hogy az átláthatóság kérdését tűzzék ezen ülés napirendjére, valamint a tárgyalási forduló lezárását követően haladéktalanul tájékoztassa a Parlamentet annak eredményeiről;

2010. március 10., szerda

5. hangsúlyozza, hogy amennyiben a tárgyalások valamennyi szakaszában nem tájékoztatják haladéktalanul és teljes körűen, fenntartja magának a jogot, hogy megtegye a szükséges lépéseket előjogainak védelme érdekében, beleértve azt, hogy keresetet nyújt be az Európai Bírósághoz;
6. sajnálatát fejezi ki a felek azon tudatos választása miatt, hogy nem az olyan, megszilárdult nemzetközi testületeken keresztül tárgyalnak, mint a WIPO vagy a WTO, amelyek kialakult keretekkel rendelkeznek a nyilvánosság tájékoztatása és a nyilvános konzultációk tekintetében;
7. felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje az ACTA végrehajtásának az alapvető jogokra, az adatvédelemre, a szellemi tulajdonjogok tiszteletben tartását érvényre juttató intézkedések összehangolására irányuló uniós erőfeszítésekre, valamint az e-kereskedelemre gyakorolt hatását, mielőtt uniós szintű megállapodás alakulna ki egy egységes szerkezetbe foglalt megállapodásról a hamisítás elleni kereskedelmi tekintetében, és kellő időben konzultáljon a Parlamenttel az értékelés eredményeiről;
8. üdvözli a Bizottság nyilatkozatait, melyek szerint az ACTA-megállapodás mindenképpen a meglévő szellemi tulajdonjogok érvényesítésére korlátozódik, a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó európai uniós anyagi jog kidolgozásának sérelme nélkül;
9. felszólítja a Bizottságot, hogy folytassa a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodással kapcsolatos tárgyalásokat, és szorítkozzon a meglévő, a szellemi tulajdonjogok hamisítás elleni védelmének érvényesítését szolgáló rendszerre; úgy véli, hogy a további ACTA-tárgyalásokba számos fejlődő és feltörekvő országot is be kell vonni, hogy ezáltal a tárgyalások lehetőség szerint többoldalúvá váljanak;
10. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy az ACTA-előírások – különösen a digitális környezetben a szerzői jogokra vonatkozó végrehajtási eljárások – teljes mértékben megfeleljenek a közösségi vívmányoknak; kéri, hogy az EU határain ne végezzenek motozást, és kéri minden olyan záradék teljes körű tisztázását, amely hordozható számítógépek, mobiltelefonok, Mp3-lejátszók és más adattároló eszközök indokolás nélküli átkutatását és elkobzását teszi lehetővé a határőrizeti és vámhatóságok által;
11. véleménye szerint az alapvető jogoknak való – pl. a véleménynyilvánítás szabadsága és a magánélethez való jog –, a szubszidiaritás elvének teljes mértékű tiszteletben tartása mellett történő megfelelő érdekekben a javasolt megállapodásnak nem szabad lehetővé tennie az ún. „háromütéses” eljárásokat, összhangban a Parlamentnek a 2009/140/EK (módosító) irányelv 1. cikkének 1b) pontjáról szóló határozatával, amely pont előírja a 2002/21/EK irányelv 1. cikkének kiegészítését egy új, (3) bekezdéssel a „háromütéses eljárással” kapcsolatban;
12. hangsúlyozza, hogy az adatok és a magánélet védelme az Európai Unió alapvető értékei közé tartozik, amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 8. cikke és az EU Alapjogi Chartájának 7. és 8. cikke is elismer, és amelyet az EU által elfogadott valamennyi politikának és szabálynak tiszteletben kell tartania az EUMSZ. 16. cikkével összhangban;
13. rámutat arra, hogy a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodással kapcsolatos előírások, különösen a határokon átnyúló ellenőrzésre és az áruk lefoglalására vonatkozó hatáskör megerősítésére irányuló intézkedések, nem hátráltathatják a legális, megfizethető és biztonságos gyógyszerekhez – beleértve az innovatív és a generikus gyógyszereket – való globális hozzáférést a hamisítás elleni küzdelem ürügyén;
14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint az ACTA-tárgyalásokban részt vevő államok kormányainak és parlamentjeinek.

2010. március 10., szerda

Rendelet az általános preferenciális rendszer alkalmazásáról

P7_TA(2010)0059

Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása az általános tarifális preferenciák rendszerének alkalmazásáról szóló rendeletről

(2010/C 349 E/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményre (GATT), és különösen annak 1979. évi felhatalmazó záradékára,
 - tekintettel az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől 2011. december 31-ig történő alkalmazásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (2007/0289(CNS)) vonatkozó 2008. június 5-i jogalkotási állásfoglalására,
 - tekintettel a 2008. július 22-i 732/2008/EK tanácsi rendeletre,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSz.) V. címének 1. fejezetére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz.) 207. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a Kereskedelmi Világszervezetben az általános preferenciarendszer (GSP) jogalapjául a „felhatalmazási záradék” szolgál,
- B. mivel a Közösség 1971 óta az általános tarifális preferenciák rendszerének keretében kereskedelmi kedvezményeket nyújt a fejlődő országoknak,
- C. mivel az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől 2011. december 31-ig történő alkalmazásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatáról (COM(2007)0857) konzultációra került sor az Európai Parlamenttel,
- D. mivel a Lisszaboni Szerződés 2009. december 1-jén hatályba lépett,
- E. mivel az EUSz. V. címének 1. fejezetével összhangban az Unió nemzetközi szintű fellépése a demokrácia, a jogállamiság, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságjogok egyetemes és oszthatatlan voltának elvére épül, továbbá e fellépésnek elő kell segítenie a fejlődő országok fenntartható gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődését, elsődlegesen a szegénység felszámolása céljából,
- F. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikkének megfelelően a közös kereskedelem-politika végrehajtásának kereteit meghatározó intézkedéseket rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak kell meghatároznia,

1. elismeri az általános preferenciarendszer fontosságát, amely rendszer lehetővé teszi a fejlett országok számára, hogy a fejlődő országokból származó termékeket nem kölcsönös alapon kedvezményes bánásmódban részesítsék;

2. rámutat, hogy az általános preferenciarendszer Európai Közösség általi 1971-es létrehozását azzal indokolták, hogy az eszköz célja a fejlett és a fejlődő országok közötti kereskedelmi egyenlőtlenségek megszüntetése, valamint azok fenntartható fejlődésének elősegítése; úgy véli, hogy a rendszer olyan közösségi és uniós kereskedelmi eszköz, amely a nemzetközi kereskedelem révén jövedelmet termelve segíti a fejlődő országokat, így hozzájárul fenntartható fejlődésükhöz és felelősségteljes kormányzásukhoz;

2010. március 10., szerda

3. megállapítja, hogy a GSP-rendelet 2011. december 31-én hatályát veszti; ezért, figyelembe véve az új rendelet rendes jogalkotási eljárásban való elfogadásához szükséges időt, felhívja a Bizottságot, hogy 2010. június 1-jéig nyújtson be a GSP-rendelet felülvizsgálatáról szóló javaslatot az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak;
4. úgy véli, hogy a GSP keretében nyújtott kedvezményeknek azokra a fejlődő országokra kell irányulniuk, amelyeknek a legnagyobb szükségük van rá, ezért a kedvezményezett országok jegyzékének a fejlődő országok aktuális gazdasági helyzetét kell tükröznie;
5. hangsúlyozza, hogy a 15. cikk (1) bekezdése alapján a kibővített GSP kedvezményeiben részesülő valamennyi országnak nemcsak ratifikálnia, hanem ténylegesen végre is kell hajtania a GSP-rendelet III. mellékletében felsorolt 27 ILO- és ENSZ-egyezmény mindegyikét;
6. hangsúlyozza, hogy fokozott átláthatóságra és demokratikus elszámoltathatóságra van szükség a vizsgálati eljárások kezdeményezése és lebonyolítása terén; ezért kéri, hogy a Bizottság teljes körűen tájékoztassa és vonja be a GSP- és a kibővített GSP-eljárás valamennyi szakaszába, többek között a kedvezményezett országok jegyzékére vonatkozó tanácsi javaslat tekintetében;
7. felszólítja a Bizottságot, hogy szorosan kísérje figyelemmel a Srí Lanka-i helyzetet, valamint felhívja Srí Lanka kormányát, hogy a kibővített GSP tényleges felfüggesztését megelőzően mihamarabb normalizálja az országban fennálló helyzetet;
8. felszólítja a Bizottságot, hogy szorosan kísérje figyelemmel a kolumbiai emberi jogi helyzetet, és erről tegyen jelentést a Parlamentnek;
9. felszólítja a Bizottságot, hogy a kibővített GSP-vel kapcsolatosan folytasson következetes politikát, különösen akkor, amikor az emberi jogok megsértése miatt a rendszer alkalmazásának esetleges felfüggesztését tervezi, továbbá hogy az Európai Parlamentet teljes mértékben vonja be a folyamatba;
10. sürgeti a Bizottságot, hogy – e rendelet alkalmazási időszakának vége előtt és a következő rendelet megtárgyalására elegendő időt hagyva – nyújtson be jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 27 egyezmény megerősítésének és végrehajtásának helyzetéről a különleges ösztönző előírásokat élvező ország tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy a felülvizsgált GSP-rendeletre irányuló javaslatában határozza meg azokat az ellenőrző testületeket, amelyek arra vonatkozóan tesznek ajánlásokat, hogy valamely egyezmény hatékony végrehajtásához valamely országnak további lépéseket kell-e tennie; megállapítja továbbá, hogy az említett jelentésben a Bizottságnak értékelnie kell, hogy a különleges ösztönző előírások milyen hatékonysággal érték el céljukat, és adott esetben javaslatot kell tennie a III. melléklet felülvizsgálatára;
11. felkéri a Bizottságot, hogy a felülvizsgált GSP-rendeletben gondoskodjon annak rendszeres értékeléséről, hogy az egyes kedvezményezett országok eleget tesznek-e a kibővített GSP keretében tett kötelezettségvállalásaiknak, és ezzel biztosítsa, hogy a preferenciális intézkedések ideiglenes visszavonására vonatkozó, a 15. cikk (1) és (2), valamint a 16. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott indokok egyike se álljon fenn; kéri, hogy ezt az éves jelentést a Parlamentnek és a Tanácsnak juttassa el;
12. felkéri a Bizottságot, hogy a rendszer felülvizsgálatát megelőzően végezzen hatásvizsgálatot arról, hogy milyen hatásokkal járt a GSP a 2006. január 1. és 2009. december 31. közötti időszakban, és értékelje, hogy az eredetileg kitűzött célok milyen mértékben teljesültek az egyes országokra jellemző társadalmi-gazdasági mutatók tükrében, különösen a szegénység enyhítése tekintetében; megjegyzi, hogy e tanulmányt be kell nyújtani a Parlamentnek és a Tanácsnak; megjegyzi, hogy a felülvizsgált GSP-rendeletre vonatkozó új javaslatnak megfelelően figyelembe kell vennie a hatástanulmány eredményeit;
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2010. március 10., szerda

2008-as éves jelentés a KKBP-ről

P7_TA(2010)0060

Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) fő szempontjairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló, a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás II. része G. pontjának (43) bekezdése alapján az Európai Parlamenthez intézett 2008-as éves tanácsi jelentésről (2009/2057(INI))

(2010/C 349 E/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) fő szempontjairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló, a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás II. része G. pontjának (43) bekezdése alapján az Európai Parlamenthez benyújtott 2008-as éves tanácsi jelentésre ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Közösséget létrehozó szerződés módosításáról szóló Lisszaboni Szerződésre, különösen az így módosított, Európai Unióról szóló szerződés V. címére („Az Unió külső fellépéseire vonatkozó általános rendelkezések és a közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó különös rendelkezések”),
 - tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott európai biztonsági stratégiára és az ennek végrehajtásáról szóló, 2008. december 11-én elfogadott jelentésre,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről, valamint a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i, fent említett intézményközi megállapodásra,
 - tekintettel a KKBP-re vonatkozó 2006-os és 2007-es éves jelentésekről szóló, 2008. június 5-i ⁽²⁾ és 2009. február 19-i ⁽³⁾ állásfoglalásaira,
 - tekintettel az európai külügyi szolgálat létrehozásának intézményi szempontjairól szóló 2009. október 22-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 119. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A7-0023/2010),
- A. mivel az Európai Unió az utóbbi évtizedek során egyre inkább globális szereplővé vált, és mivel új megközelítésre és további pénzügyi eszközökre van szükség, amennyiben az EU közösen kíván fellépni és a globális kihívásoknak demokratikus, átfogó, következetes és hatékony módon kíván megfelelni,
- B. mivel az Európai Unió a világ többi részéhez fűződő kapcsolataiban tovább fejleszti külpolitikájának célkitűzéseit, védelmezi és érvényre juttatja értékeit és érdekeit, hozzájárul polgárai védelméhez és törekszik ezen értékeknek az egész világon történő előmozdítására, azzal a céllal, hogy hozzájáruljon a békéhez, a biztonsághoz, a Föld fenntartható fejlődéséhez, a népek közötti szolidaritáshoz és kölcsönös tisztelethez, a szabad és tisztességes kereskedelemhez, a szegénység felszámolásához és az emberi jogok, különösen pedig a gyermekek jogainak védelméhez, továbbá a nemzetközi jog szigorú betartásához és fejlesztéséhez, beleértve az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt alapelvek tiszteletben tartását, mivel az emberi jogok – különösen az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemessége és oszthatatlansága – előmozdítását helyezi az EU külső fellépésének középpontjába, és mivel az alapjogi charta kötelező erővel bír az EU külső fellépése esetén,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0254.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0074.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0057.

2010. március 10., szerda

- C. mivel a Lisszaboni Szerződés új dimenzióval bővíti az Unió külső fellépéseinek egészét, beleértve a KKBP-t is, ami az EU jogi személyiséggel való felruházása, illetve a vonatkozó intézményi újítások – különösen a Bizottság alelnöki/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselői (az „alelnök/főképviselő”) tisztségének létrehozása és az európai külügyi szolgálat felállítása – révén döntően befolyásolhatja az Unió külső fellépéseinek koherenciáját, egységességét és eredményességét, valamint jelentősen növelheti az EU nemzetközi téren játszott alakító szerepét,
- D. mivel további erőfeszítésekre van szükség az EU politikai válságokra és regionális konfliktusokra adott válasza időszerűségének javítása érdekében; mivel a jelenlegi döntéshozatali és finanszírozási mechanizmusok akadályozhatják az időszerű és átfogó válaszlépések megtételét, és mivel találni kell olyan megoldásokat, amelyekkel tovább korlátozható és elkerülhető az egyhangú döntéshozatali szabály,
- E. mivel az Unió külső fellépéseivel kapcsolódó célok, és különösen a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) célkitűzéseinek megvalósítása érdekében alapvető fontosságú a közös európai érdekek pontos azonosítása és az ennek alapján való cselekvés; mivel alapvetően fontos annak biztosítása, hogy valamennyi politikával kapcsolatos döntésre és lépésre a nemzetközi joggal, többek között az ENSZ Alapokmányában foglalt alapelvekkel összhangban kerüljön sor,
- F. mivel a béke, az emberi jogok és a jogállamiság elvének világszintű előmozdítása az EU külpolitikáinak központi célkitűzése,
- G. mivel a Lisszaboni Szerződés felhatalmazza az alelnököt/főképviselőt, hogy segítséget nyújtson a Tanácsnak és a Bizottságnak a külső fellépések különböző területei, illetve ezek és az Unió egyéb szakpolitikai területei közti egység biztosításához,
- H. mivel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének napjától az Európai Unió gyakorolja az Európai Közösség valamennyi jogát és vállalja annak minden kötelezettségét, miközben továbbra is gyakorolja az Európai Unió jelenlegi jogait és vállalja annak kötelezettségeit,
- I. mivel az új biztonsági kihívások megkövetelik, hogy valamennyi konfliktusmegelőző, konfliktusmegoldó, válságkezelő és béketeremtő tevékenység vonatkozásában erősebb hangsúly kerüljön a különböző polgári és katonai eszközök megerősítésére, kombinációjára és kiegyensúlyozására,
- J. mivel mintegy 10 évvel az európai biztonság- és védelempolitika (EBVP) elindítását követően, amely időszak során 23 misszió válságövezetekbe való kiküldésére került sor, szükségessé vált a katonai és polgári képességek növelése és a struktúrák megerősítése annak érdekében, hogy megfelelően tükrözzék a közös európai biztonság- és védelempolitikának (KBVP) a közös kül- és biztonságpolitika támogatásában és a nemzetközi biztonság biztosításában betöltött szerepét,

Az európai külső fellépés alapelvei

1. felhívja az alelnököt/főképviselőt és szolgálatait, hogy az uniós kollektív stratégiai gondolkodás elmélyítése érdekében alakítsanak ki olyan koherens uniós külpolitikai stratégiát, amely az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkében megfogalmazott célkitűzéseken és elveken alapszik; úgy véli, hogy egy ilyen stratégiának világosan meg kell határoznia az EU közös biztonsági érdekeit és ennél fogva referenciakeretként szolgálna az EU külső fellépéseinek megfogalmazásához, finanszírozásához, végrehajtásához és ellenőrzéséhez; kéri, hogy az alelnök/főképviselő egy ilyen jellegű törekvésben kezelje teljes jogú partnerként az Európai Parlament vonatkozó szerveit; úgy véli, hogy a személyi bizottságnak a személyek biztonságával foglalkozó madridi munkacsoport 2007-es jelentésében meghatározott koncepciójának, valamint a 2005. évi világcsúcstalálkozó záródokumentuma által meghatározott védelem iránti felelősségnek kellene e stratégia két vezérelvét képeznie;

A Tanács 2008. évi jelentése a KKBP-ről

2. üdvözli a Tanácsnak azt az ambícióját, hogy a 2008-as éves jelentésének összeállításakor még inkább stratégiai, témaközpontú és egyszerűsített megközelítést alkalmazzon a KKBP-vel kapcsolatos kérdések vonatkozásában; méltatja továbbá, hogy a Tanács olyan átláthatóbb struktúrát vezetett be, ahol fő fejezetek tárgyalják a KKBP területén megvalósított korábbi tevékenységeket, és különösen a jövőbeni kilátásokat; megjegyzi továbbá, hogy a jelentés javulást mutat a külső fellépések regionális összefüggéseinek kidolgozása terén;

2010. március 10., szerda

3. ismételten hangsúlyozza, hogy a jelentésnek nem csupán a KKBP-fellépések leírására kell kiterjednie, hanem lehetőséget kell biztosítania az Európai Parlamenttel való párbeszédre is a KKBP-hez való, fokozott mértékű stratégiai megközelítés kialakítása érdekében; javasolja az éves KKBP-jelentésnek az uniós külpolitikai stratégia végrehajtását, hatékonyságának értékelését, jövőbeli irányának ismertetését tárgyaló éves jelentéssé való átalakítását; továbbá ajánlja, hogy egy ilyen jelentésben gyakrabban hivatkozzanak a külső fellépésekkel kapcsolatos költségvetési igényekre és azok pénzügyi hatásaira;
4. meggyőződése, hogy a kiterjedtebb és átfogóbb szemlélet hozzáadott értéket teremt a KKBP-ről szóló éves jelentések, és különösen annak azon fejezetei kapcsán, amelyek a regionális csoportokról és partnerekről, valamint a KKBP- és a KBVP-fellépések közötti kapcsolatokról és az EU mint globális szereplő feladatainak elősegítéséről szólnak; úgy véli, hogy egy ilyen szemlélet egyebek mellett jobb rálátást biztosítana egy adott régióban az EU költségvetéséből felhasznált teljes hozzájárulásra;
5. ismételten hangot ad annak az álláspontjának, hogy a KKBP demokratikus legitimitásának fokozása érdekében a KBVP-missziók elindításáról konzultálni kell a Parlament illetékes testületeivel, és a döntéseknek adott esetben figyelembe kell venniük a Parlament által elfogadott álláspontokat, illetve hivatkozniuk kell azokra; úgy véli, hogy ennek a konzultációnak magában kell foglalnia a fellépés választott módjának indokairól való tájékoztatást, valamint annak kifejtését, hogy a misszió miként kapcsolódik a vonatkozó uniós és nemzetközi fellépésekhez, mik a pénzügyi következményei és milyen kölcsönhatásban áll az egyéb uniós eszközökkel;

A Lisszaboni Szerződés következményei

6. üdvözli a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését, mivel e szerződés biztosítja az EU számára a megfelelő eszközöket nemzetközi téren játszott szerepének és láthatóságának további megerősítésére; ebben a tekintetben hangsúlyozza, hogy valamennyi tagállam, a Tanács és az új alelnök/főképviseelő alapvető szerepe az, hogy a Szerződés írott rendelkezéseit az EU stratégiai partnereivel való kapcsolatainak megerősítése és a többoldalú fórumokon játszott vezető szerepének megszilárdítása révén valódi tényekké és lényeges tettekkel alakítsák; hangsúlyozza a Szerződés azon rendelkezésének fontosságát, amely szerint az Unió hatásköre a KKBP területén ezentúl a külpolitika valamennyi területét és az Unió biztonságához kötődő valamennyi kérdést lefedti, beleértve a közös védelmi politika fokozatos kialakítását, amely elvezethet a közös védelmi erő felállításához;
7. megjegyzi, hogy az Európai Tanács elnöke „a saját szintjén és e minőségében ellátja az Unió külső képviseletét a közös kül- és biztonságpolitikához tartozó ügyekben”; figyelmeztet azonban arra, hogy mindennek az alelnök/főképviseelő hatáskörének sérelme nélkül, valamint külkapcsolatok szempontjából az Európai Bizottságnak a közösségi vívmányok történő megteremtése és fenntartása terén, valamint az Unió külső képviseletének ellátásában – a közös kül- és biztonságpolitika kivételével – betöltött kulcsfontosságú szerepének teljes elismerése mellett kell történnie;
8. üdvözli az alelnök/főképviseelő a Külügyek Tanácsa elnökeként betöltött szerepét, valamint azt, hogy a Politikai és Biztonsági Bizottság elnöki tisztét az ő képviselője látja majd el; várakozásai szerint ezen új funkciók megerősítik majd az intézményközi kapcsolatokat és stabilabb párbeszédre ösztönzik az intézményeket; felkéri az alelnököt/főképviseelőt, hogy vegye alapul a távozó főképviseelő és a külkapcsolatokért felelős biztosok által a Parlament plenáris ülésein való időszakos részvételük során és a Külügyi Bizottság keretében szerzett tapasztalatokat, illetve az informális találkozók gyakorlatát annak érdekében, hogy rendszeres és érdemi konzultációkat alakítson ki a Parlamenttel és illetékes szerveivel, illetve élénkítse azokat;
9. úgy véli, hogy a kormányközi és közösségi pilléreknél és funkcióknál az alelnöki/főképviseelői tisztviségben történő összevonása – akinek kinevezését az Európai Parlament együttes szavazással hagyja jóvá – növelheti a közös kül- és biztonságpolitika keretében megvalósított fellépések demokratikus legitimitását, feltéve, hogy a Parlament, a Tanács és a Bizottság között minden szinten folyamatos stratégiai párbeszéd jön létre, amelyben a három intézmény egyenlő félként vesz részt;

2010. március 10., szerda

10. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak a kölcsönös politikai szolidaritás szellemében kell dolgozniuk annak érdekében, hogy elérjék a KKBP területén vezetett fellépések konvergencia-fokának eddig nem tapasztalt növekedését;

11. ismételten hangsúlyozza, hogy az uniós költségvetésben megfelelő pénzeszközöket kell biztosítani ahhoz, hogy az Európai Unió globális szinten aktív szerepet tölthessen be; sajnálja, hogy a vonatkozó költségvetés továbbra is alulfinanszírozott, és súlyos aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a nem kellő finanszírozás milyen módon befolyásolja majd az Unió azon képességét, hogy hiteles és kezdeményező külpolitikát folytasson; hangsúlyozza továbbá, hogy az Uniót el kell látni olyan pénzügyi eszközökkel, amelyek lehetővé teszik, hogy az előre nem látható globális kihívásokra megfelelő és egységes válaszlépésekkel reagáljon, és ezzel kapcsolatban elvárja, hogy konzultáljanak vele, illetve teljes körűen vonják be azon eljárásokba, amelyek a KKBP-kezdeményezések sürgős finanszírozására gyors hozzáférést biztosítanak az uniós költségvetés előirányzataihoz; felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy ezzel egyidejűleg fejlesszen ki hatékony kommunikációs stratégiát az európai polgároknak a közös kül- és biztonságpolitika céljairól és érdemeiről történő jobb tájékoztatása érdekében, és e tekintetben ismét felhívja a figyelmet az Európai Unió kül- és biztonságpolitikája demokratikus legitimitásának és ellenőrzésének fontosságára;

12. ismételten aggályainak ad hangot az Európai Unió katonai vagy védelmi vonatkozású műveletei közös költségeinek finanszírozása tekintetében az átláthatóság és a tájékoztatás hiánya miatt, mivel egyértelmű, hogy az Athena-mechanizmus nem biztosít rálátást a KKBP keretében végrehajtott fellépések valamennyi pénzügyi vonatkozására; üdvözlí ezért az induló alap létrehozását az EUSz. 41. cikkének (3) bekezdése alapján, és kéri, hogy folytassanak konzultációt vele annak kezeléséről az Európai Parlamentnek az EUSz. 36. cikkében foglalt, a KKBP-ra és KVBP-ra vonatkozó általános előjogaival összhangban; rámutat arra, hogy a Parlamentnek a KKBP meghatározásában, nyomon követésében és ellenőrzésében való fokozott részvétele mind a KKBP és a KVBP közötti – az EUSz 42. cikkében kiemelt – kapcsolatokból, mind a nemzeti és európai szintű – a EUSz-hoz csatolt 1. számú jegyzőkönyvben rögzített – fokozott parlamenti ellenőrzésből következik;

13. felkéri a Tanácsot, a Bizottságot és az alelnököt/főképviselőt, hogy éljenek az átfogóbb, következetesebb és hatékonyabb külpolitika megteremtésének az EKSz létrehozása révén kínálkozó lehetőségével; elvárja ebben a tekintetben, hogy az Unió külpolitikájának alapértékei és célkitűzései, így az Európai Unió most már jogilag kötelező érvényű alapjogi chartájában is rögzített emberi jogok tiszteletben tartása és előmozdítása, valamint az Unió külpolitikájának prioritásai, így a válságkezelés és a béketeremtés megfelelően tükröződjének a külügyi szolgálat felépítésében, beleértve az emberi erőforrásokat; ismételten hangsúlyozza, hogy az Európai külügyi szolgálat felállításának és működésének meg kell őriznie az Európai Parlamentnek a demokratikus és költségvetési ellenőrzés felett gyakorolt jogait;

14. megjegyzi, hogy a Lisszaboni Szerződés az adminisztratív hatáskörök átszervezése révén jelentős következményekkel jár a KKBP-re nézve, ezért felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a támogatási struktúrák vonatkozásában alkalmazott méretgazdaságosság az adminisztratív költségek csökkenését eredményezze;

15. hangsúlyozza az EU különleges képviselőinek (EUKK-k) kinevezésére és értékelésére vonatkozó kritériumok egyértelműbbé tételének fontosságát, figyelembe véve mindkét nem elégséges képviselőbiztosításának szükségességét is; emlékeztet arra, hogy a Parlamentnek jelenleg nincsen eszköze az EU különmegbízottjai által kapott egyedi megbízások kétségbe vonására, mivel az e megbízások gyakorlására vonatkozó előirányzatokat az EU minden különmegbízottjának megbízását magában foglaló 19 03 06. költségvetési sor tartalmazza; éppen ezért az EU különmegbízottjainak kinevezése és megbízása tekintetében fokozott parlamenti vizsgálatra és ellenőrzésre hív fel; úgy véli, hogy az illetékes különleges képviselőket fokozatosan le kell építeni, és feladataikat az országokban székelő EU küldöttségvezetőknek kellene ellátniuk, a regionális feladatokkal rendelkező EUKK-knak pedig az alelnök/főképviselő irányítása alatt koordinálniuk kell és politikai iránymutatást kell adniuk a küldöttségvezetőknek az érintett országokban az uniós külső fellépések koherenciájának és következetességének biztosítása érdekében; rámutat arra, hogy a kettős tisztség betöltése e tekintetben az első – de nem az egyetlen – lépés, amelyet a méretgazdaságosság és a KKBP hatékonyságának növelése érdekében meg kell tenni; felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy intézkedjen annak érdekében, hogy az EUKK-k feladatkörébe tartozzon a hatáskörükben lévő KBVP-missziókkal kapcsolatos koordináció és politikai útmutatás is;

16. kéri, hogy az alelnök/főképviselő folytasson konzultációt a Parlament vonatkozó bizottságával az általa kezdeményezett, az Európai külügyi szolgálat vezető álláshelyeire (köztük a különleges képviselői posztra) vonatkozó kinevezésekkel kapcsolatban; úgy határoz, hogy felhívja az EU egyes különleges képviselőit és küldöttségvezetőit, hogy jelenjenek meg a bizottság előtt kinevezésük alkalmából;

2010. március 10., szerda

17. megjegyzi, hogy a Lisszaboni Szerződés új pénzügyi eljárásokat tartalmaz a KKBP vonatkozásában, az alelnökkel/főképviselel évente kétszer megtartandó vita révén megerősíti a Tanács és a Parlament között a KKBP-vel kapcsolatban folyó párbeszédet, és részletesen megállapítja a Parlament EBVP-vel kapcsolatos szerepét és hatásköreit; ezért felszólít a jelenlegi intézményközi megállapodásoknak a Külügyi Bizottság bevonásával történő áttekintésére és kiterjesztésére a KKBP-vel és a KBVP-vel kapcsolatos költségvetési, konzultációs és ellenőrzési eljárások zökkenőmentes és hatékony végrehajtása, valamint az érzékeny információkhoz való hozzáférés javítása érdekében; ezzel kapcsolatban felhívja a figyelmet a fent említett, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra, illetve az Európai Parlament által, a Tanácsnak a Közös Kül- és Biztonságpolitikát érintő érzékeny információihoz való hozzáférésről szóló, az Európai Parlament és a Tanács közötti, 2002. november 20-i intézményközi megállapodásra⁽¹⁾; kifejezi azon szándékát, hogy a KKBP-re vonatkozó költségvetési hatáskörét és demokratikus vizsgálati lehetőségét valamennyi intézményi újítással – beleértve az európai külügyi szolgálat számára szóló finanszírozási megállapodásokat – összefüggésben gyakorolja;

18. megállapítja, hogy a Lisszaboni Szerződés a hozzájárulási eljárást kiterjeszti az olyan területekre vonatkozó összes megállapodásra, amelyekre a rendes jogalkotási eljárás vonatkozik, és megszilárdítja a Parlament jogát ahhoz, hogy a Bizottság megfelelően tájékoztassa az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikkében említett nemzetközi megállapodások tárgyalásának alakulásáról; ezért úgy ítéli meg, hogy fel kellene tární egy olyan új intézményközi megállapodás megtárgyalását a Parlamenttel, amely jogalapot biztosít a Parlament számára ahhoz, hogy bevonják a nemzetközi megállapodások megkötéséhez vezető valamennyi szakaszba;

19. felszólítja a Külügyminiszterek Tanácsát, hogy használja a minősített többségi szavazást, valahányszor az új Szerződés annak alkalmazását rendeli el;

20. úgy véli, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 42. cikkének (2) és (7) bekezdése és a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló 1. sz. Jegyzőkönyv 10. cikke a Nyugat-európai Unió fennmaradó feladatait feleslegessé teszi; ezért felszólítja az érintett uniós tagállamokat, hogy a Brüsszeli Szerződés XII. cikke szerint eljárva a Szerződés felmondására irányuló szándékukról egy évvel a felmondás hatálya előtt nyilatkozzanak; emlékeztet arra, hogy a KKBP-vel és a KBVP-vel kapcsolatos tevékenységekre vonatkozó parlamenti vizsgálat joga az Európai Parlamentet és az uniós tagállamok nemzeti parlamentjeit illeti;

Tematikus jellegű KKBP-ügyek

21. továbbra is aggasztja az energiaellátás biztonsága és az ismételten előforduló gázválságok (pl. az orosz-ukrán gázválság 2009-ben), amelyek rávilágítanak arra, hogy az EU gázellátása egyre inkább az ellátási forrásoktól és tranzitvezetésektől függ; hangsúlyozza továbbá, hogy szükség van az EU harmadik országoaktól való energiafüggettségének megelőzésére, amely gyengíti az EU külpolitikai függetlenségét; emlékeztet arra, hogy az energiaellátással kapcsolatos kihívások sürgős, közös európai külső energiapolitika alkalmazásával történő kezelésére van szükség; ezzel kapcsolatban felkéri az alelnököt/főképviselel, hogy kitartóan kövesse a Parlament azon ajánlásait, amelyek egy koherens és összehangolt szakpolitika kialakítására vonatkoznak, ennek érdekében mozdítsa elő az EU egységét az energiaellátó és -továbbító országokkal, elsősorban az Oroszországgal folytatott konstruktív párbeszéd során, támogassa az EU energiaprioritásait és védelmezze a tagállamok közös érdekeit, alakítson ki hatékony energiadiplomáciát és hozzon létre a válsághelyzetekre való hatékonyabb reagálást lehetővé tevő mechanizmusokat, valamint ösztönözze az energiaellátás diverzifikálását, a fenntartható energiafelhasználást és a megújuló energiaforrások fejlesztését; hangsúlyozza, hogy csak egy közös uniós megközelítéssel lehetne megelőzni a tagállamok olaj- és gázellátásának bármilyen jövőbeli hiányosságát és növelni az EU egészének energiabiztonságát;

22. üdvözli a Nabucco-projektről szóló megállapodás aláírását; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy törekedjenek a megállapodás sikeres végrehajtására; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy garantálják az EU energiabiztonságát egy déli folyosó megnyitásával Európa nyersolajjal történő ellátása céljából, többek között a Constanța-Trieszt páneurópai kőolajvezetéken keresztül;

23. úgy véli, hogy a természeti erőforrásokhoz és az energiaforrásokhoz való hozzáféréssel, illetve az azok ellenőrzésével kapcsolatos fokozódó verseny jelentős potenciális veszélyek és konfliktusok forrása, ezért a környezet állapotának romlása és az éghajlatváltozás által okozott biztonsági kockázatok kezelése érdekében az Uniónak tovább kell fejlesztenie a hatások mérséklését, valamint az alkalmazkodást és energiatakarékosságot célzó politikákat; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy az EU-nak meg kell erősítenie a globális éghajlatváltozás kezelésében játszott vezető szerepét, és tovább kell fejlesztenie a párbeszédet más olyan kulcsszereplőkkel, mint a feltörekvő hatalmak (Kína, Brazília, Oroszország, India), az Egyesült Államok és a fejlődő országok, mivel az éghajlatváltozás a nemzetközi kapcsolatok egyik kulcsfontosságú elemévé lépett elő;

⁽¹⁾ HL C 298., 2002.11.30., 1. o.

2010. március 10., szerda

24. támogatását fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az Unió továbbra is aktívan és eredményesen hozzájárul a globális kérdések megoldásához, többek között az ENSZ rendszerének erősítésén keresztül és azzal, hogy különleges hangsúlyt helyez az Emberi Jogi Tanács megszilárdítására és a halálbüntetés eltörlésére;

25. rámutat a konfliktusok megelőzésének és kezelésének fontosságára, ideértve a válságot követő helyreállítást és újjáépítést; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az EU fejlessze tovább a megelőző stratégiákat, javítsa az előrejelzést és segítse elő a regionális szervezetekkel való együttműködést az ENSZ Alapokmányának megfelelően;

26. hangsúlyozza, hogy a külső dimenzió elsődleges a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló európai térség sikeres elérése szempontjából; megismétli a migráció szabályos kezelésének fontosságát; ennek szem előtt tartása mellett üdvözlöi, hogy 2009 decemberében az Európai Tanács elfogadta a stockholmi programot; létfontosságúnak tartja mind a származási, mind pedig a tranzitországok közötti együttműködés biztosítását, valamint a szilárd együttműködésnek a pozitív feltételekhez kötöttség politikájának alkalmazásával történő ösztönzését; rámutat az illegális bevándorlás elhárításának szükségességére a származási országokban történő helyi fejlesztés ösztönzése, valamint az embercsempészettel foglalkozó bűnszervezetek elleni küzdelem révén; kitart amellett, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló európai térség külső dimenzióját teljes mértékben figyelembe kell venni az európai külpolitika kialakításakor;

27. hangsúlyozza a kapacitások fokozását az Unió polgári és katonai küldetéseinek jobb nyomon követése, illetve a végrehajtásukból eredő tanulságok levonása érdekében, a jövőbeli küldetések hatékonyabb tervezése és irányítása céljából; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza az EBVP-missziók stratégiaileg szervezetesebb megközelítésének szükségességét is; javasolja, hogy a rendszeres közös konzultációk tűzzék ki célul a befejezett fellépések sikereinek és hiányosságainak értékelését is a jövőbeli szükségletekre vonatkozó, valamennyi szempontra kiterjedő (pénzügyek, végrehajtás, adminisztratív szervezés), előrettekintő szemléletmód kialakításának elősegítése érdekében;

28. felhívja az alelnököt/főképviselet, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak megfelelő egyensúlyt a Tanács főtítkárságán belül a polgári és katonai tervezési képességek között és az igazságszolgáltatás, a polgári közigazgatás, a vám és a közvetítés területén biztosítsanak megfelelő számú dolgozót annak érdekében, hogy megfelelő és elegendő szakértelmet tudjanak nyújtani a KBVP-missziók számára;

29. ezzel kapcsolatban felszólítja a polgári elem megfelelő személyzettel történő ellátására, és felhívja a tagállamokat, hogy használják ki az európai külügyi szolgálat által biztosított, a jelenleg elérhető források kihasználására vonatkozó hatalmas lehetőséget a koherens, hatékony és hatásos válságkezelés-tervezési képesség elérése érdekében;

30. felszólítja a tagállamokat, hogy kettőzzék meg a KBVP egész világra kiterjedő polgári és katonai fellépéseiben való, következetes és jól összehangolt keretben történő részvételre alkalmas, arra képesítéssel rendelkező és a nemek szempontjából kiegyensúlyozott, megfelelő számú személyi állomány biztosítására és bevetésére irányuló erőfeszítéseiket, beleértve az egyes nagy kockázattal járó területeket is, mivel a KBVP küldetéseinek sikere nagyban függ a jól kiképzett állomány szakmai ismereteitől és készségeitől; e tekintetben a KBVP-missziók személyi állományának közös kiképzésére szólít fel; teljes mértékben támogatja a személyzet közös oktatásának fejlesztése érdekében a fejlesztési iránymutatások és a bevált gyakorlatok cseréje terén eddig megtett erőfeszítéseket; meggyőződése, hogy a helyszínen dolgozó személyzet tekintetében a koherencia és a kohézió javítása segíteni fogja a fellépések megvalósítását, és megkönnyíti az európai uniós állampolgárok kirendelését, ami – tisztán költségvetési szempontból – előnyösebb, mint a nemzetközi, szerződéses személyzet alkalmazása;

31. felhívja az Európai Tanácsot és a Bizottságot, hogy erősítsék az EU részvételét az atomfegyverek elterjedésének csökkentésére irányuló többoldalú tárgyalásokban;

32. ismételten megállapítja a leszerelés fontosságát és a nukleáris fegyverek terjedésének megakadályozására irányuló nemzetközi garanciák megerősítésének szükségességét; üdvözlöi e tekintetben a 2009. december 4-i közös nyilatkozatot, amellyel az Amerikai Egyesült Államok elnöke és az Orosz Föderáció elnöke mellett kötelezte el magát, hogy a Stratégiai Fegyverzetcsökkentési Szerződés (START) lejáta után továbbra is együttműködnek, és várakozással néz elébe egy új, a stratégiai fegyverekről szóló paktumnak, amelyet minél előbb alá kell írni és hatályba kell léptetni; egyúttal felszólítja az EU-t és annak tagállamait, hogy fokozzák diplomáciai erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy elérjék az atomsorompó-szerződés sikeres felülvizsgálatát 2010 májusában;

2010. március 10., szerda

33. hangsúlyozza a nemek közti egyenlőségre, az emberi jogokra és a jó kormányzásra vonatkozó célkitűzések valamennyi KBVP-kiküldetés és művelet (köztük a tényfeltáró missziók) tervezésébe és lebonyolításába való teljes beépítésének fontosságát, mivel a nemek közötti egyenlőség iránti tudatosság és érzékenység hozzájárul a műveleti hatékonysághoz és a helyzeti tudatossághoz; ezzel kapcsolatban üdvözlí, hogy csaknem valamennyi KBVP-kiküldetéshez nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó tanácsadót neveztek ki; sajnálatát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az EU 11 különleges képviselője között nincs egyetlen nő sem; felhívja az alelnököt/főképviselet, hogy a nemek közötti egyenlőséget és a nők szerepének megerősítését következetesen foglalja bele az Unió és a partnerországok politikai párbeszédébe és szakpolitikai vitáiba;

34. elismeri az emberi jogok védelmezői által világszerte gyakorolt fontos szerepet; örömmel üdvözlí, hogy 2009. december 8-i ülésén a Külügyek Tanácsa elkötelezte magát az emberi jogok védelmezőinek támogatása mellett, mégpedig a velük megtartandó nyilvános ülések és tevékenységük láthatóságának biztosítása révén;

35. kéri, hogy a Tanács kapcsolja be az emberi jogok és a jó kormányzás vonatkozásait az EU különleges képviselőinek megbízatásába, és nevezzen ki tanácsadókat az emberi jogok és a jó kormányzás tekintetében az EUKK-k személyi állományába;

Fő prioritások a földrajzi területeken

36. ajánlja, hogy az EU erősítse meg a harmadik országokkal és térségekkel, különösen az olyan stratégiai partnerekkel folytatott politikai párbeszédet, amelyekkel összehangolhatja a nemzetközi szervezetekben elfoglalt álláspontját és támogathatja, illetve előmozdíthatja a demokráciát, a jogállamiságot és az emberi jogok tiszteletben tartását; ismételten hangsúlyozza ezzel kapcsolatban, hogy a parlamentáris diplomácia kiegészítő eszközként fontos szerepet játszik az Unió harmadik országokkal és térségekkel fenntartott kapcsolataiban; ezért az a véleménye, hogy az alelnöknek/főképviseletnek és a mögötte álló szolgálatoknak, ideértve az EU különleges képviselőit is, az Európai Parlamenttel együttműködve közös stratégiát kellene kidolgozniuk a partnerországok és régiók tekintetében, és a különleges témaköröket és látogatásokat illetően mind a szóbeli, mind pedig az írásos feladatok ellátásában segíteniük kellene a Parlamentet;

37. felhívja a Tanácsot, a tagállamokat és az alelnököt/főképviselet, hogy tevékenyen törekedjenek a nemzetközi konfliktusok békés megoldására és erősítsék az EU konfliktusmegelőző mechanizmusait;

Nemzetközi szervezetek

38. kiemeli, hogy az ENSZ a nemzetközi béke és biztonság legfőbb biztosítója, valamint azt, hogy az ENSZ a többoldalú együttműködés legátfogóbb keretét nyújtja; úgy véli, hogy a globális kormányzásnak, a nemzetközi intézményeknek és a nemzetközi jog tiszteletben tartásának a megerősítése kiemelkedő jelentőséggel bír a hatékony többoldalúság szempontjából, és ezért az Unió elsőrendű stratégiai prioritásának kell lennie; úgy ítéli meg, hogy az EU intézményeinek és a tagállamoknak folytatniuk kellene a nemzetközi befolyással bíró stratégiai partnerekkel, különösen az ENSZ-en belül folytatott együttműködés és összehangolás elmélyítésére irányuló erőfeszítéseiket; ennek fényében hangsúlyozza az EU és a világ stabilitása szempontjából közös érdekléssel bíró olyan globális kérdések kezelését, mint a terrorizmus, az energiabiztonság, az éghajlatváltozás, a millenniumi fejlesztési célok elérése, a szegénység felszámolása, a válságkezelés, a konfliktusmegelőzés és a konfliktusmegoldás, a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni küzdelem, a leszerelés, a migráció kezelése, az emberi jogok és a polgári szabadságjogok előmozdítása;

39. úgy ítéli meg, hogy az ENSZ New Yorkban, illetve Genfben működő központjába delegált EU küldöttségeket mind az eszközök, mind pedig a személyi állomány tekintetében megfelelően fel kell szerelni annak érdekében, hogy hitelt érdemlően és hatékonyan teljesíthesse a gyakorlatban a Lisszaboni Szerződés intézményekre vonatkozó új rendelkezéseit; aggodalommal állapítja meg ezért, hogy a költségvetési semlegességet szem előtt tartó megközelítés azon sürgős szükségyszerűség ellenében hat, amely szerint már a Lisszaboni Szerződés végrehajtásának első szakaszában, gyorsan és hatékonyan meg kell teremteni az EU jelenlétét az ENSZ-ben;

40. úgy véli, hogy az EBESZ fontos keretet biztosít a bizalom helyreállításához és az Európa, Közép-Ázsia és Észak-Amerika államai között számos témában folytatott együttműködéshez, ideértve az atomfegyverek terjedésének megakadályozását, a leszerelést, a gazdasági együttműködést, valamint az emberi jogok és a jogbiztonság védelmét és előmozdítását; éppen ezért támogatja az EBESZ erősítését annak jogi személyiséggel való felruházásáról szóló vita megnyitásával is;

2010. március 10., szerda

41. úgy véli, hogy az EU és a NATO között szorosabb és hatékonyabb partnerkapcsolatot kellene kialakítani az EU-nak az ENSZ Alapokmányában előírt nemzetközi kötelezettségei sérelme nélkül, tekintettel az EU kül-, biztonsági és védelmi politikáinak egyre gyorsabb ütemű fejlődésére, tiszteletben tartva mindkét szervezet döntéshozatali autonómiáját; ennek érdekében ajánlja az úgynevezett Berlin-Plus megállapodások felülvizsgálatát, valamint egy kifejezetten stratégiai jellegű párbeszéd kialakítását a közös stratégiai érdekekről és a váratlan eseményekre való felkészülésről; sürgeti a helyi, katonai és polgári szinten történő szélesebb körű együttműködés elősegítését elsősorban azokban az esetekben, amikor mindkét szervezet ugyanazon a műveleti területen tevékenykedik; kifogásolja e tekintetben a Törökország és Ciprus között a mai napig meglévő feszültséget, amely egyre inkább alássa mind az EU, mind a NATO hatékonyságát és hitelességét;

Transzatlanti kapcsolatok

42. ismételten kifejezi elkötelezettségét a transzatlanti partnerkapcsolat mellett, amelyet az EU külső fellépése egyik fontos elemének és főpillérének tekint; ösztönzi az alelnököt/főképviselőt annak biztosítására, hogy az EU az USA következetes, aktív, egyenlő és mégis autonóm partnereként lépjen fel a biztonság és a stabilitás megerősítése, valamint a béke előmozdítása, az emberi jogok tiszteletben tartása és a millenniumi fejlesztési célok elérése tekintetében az egész világon, egységes megközelítést kialakítva a globális kihívásokkal, például a nukleáris fegyverek elterjedésével, a terrorizmussal, az éghajlatváltozással és az energiaellátás biztonságával kapcsolatban; úgy véli, hogy a Lisszaboni Szerződés kedvező feltételeket biztosít az EU-USA kapcsolatok kereteinek javításához és megújításához; bátorítja az alelnököt/főképviselőt, hogy a Parlament állásfoglalásaival összhangban folytassa a munkát az EU és az USA közötti intézményes kapcsolatok megerősítése érdekében; hangsúlyozza, hogy a Transzatlanti Gazdasági Partnerséget meg kell szilárdítani a valódi, integrált transzatlanti piac célját szem előtt tartva, és hogy ennek a piacnak kellene alapot biztosítania a transzatlanti partnerkapcsolat megerősítéséhez; határozottan támogatja a transzatlanti jogalkotói párbeszédet az EP és az Egyesült Államok Kongresszusának jogalkotói közötti hatékony kapcsolatok létrehozására irányuló erőfeszítéseiben;

43. kéri, hogy mind az EU, mind az USA bátorítsa Kínát, Indiát, Oroszországot, Brazíliát és más feltörekvő hatalmakat abban, hogy vegyék ki részüket a világrendet és a konfliktusok megelőzését és békés rendezését illető felelősségből a nemzetközi jognak megfelelően; kitart amellett, hogy miközben az Európai Uniónak és az Egyesült Államoknak a tisztességes együttműködés elve alapján teljes körűen támogatnia kell ezen országok gazdasági és társadalmi fejlődését, ezen országoknak is elegendő kell tenniük globális felelősségüknek, különösen az éghajlatváltozás elleni küzdelem és a fenntartható fejlődés területén;

Nyugat-Balkán

44. hangsúlyozza, hogy a Nyugat-Balkán országai a bővítési folyamat részesei; úgy ítéli meg, hogy a Nyugat-Balkán jogállamiságon alapuló stabilitásának továbbra is elsőrendű prioritásnak kell maradnia az Unió külső fellépése során, ezért rendkívül fontosnak tartja azokat az erőfeszítéseket, amelyek célja a régióban az európai integrációra közösen törekvő országok és az EU egymáshoz közelítése többek között a reformok előmozdítása, valamint a regionális együttműködés és a különböző nemzetiségek közötti megbékélés ösztönzése révén, a koppenhágai kritériumok teljesítése és a csatlakozásra való felkészülés érdekében; javasolja egy, a Nyugat-Balkán jövőjével foglalkozó nemzetközi konferencia összehívását, amelyen a régió országai és az érintett regionális és globális szereplők találkozhatnak a régió előtt álló jelenlegi kihívások azonosítása és kezelése érdekében;

45. elégedetten veszi tudomásul, hogy Koszovóban a helyzet egyre inkább békésnek és stabilnak tekinthető, és hogy erőfeszítések történtek a többnemzetiségű társadalom kialakítására, miként azt a 2009. november 15-én tartott helyi választások nyugodt és szabályos lefolyása is tanúsította; tudatában van annak, hogy nem minden tagállam ismerte el Koszovó függetlenségét; üdvözlöi, hogy az EU koszovói jogállamiság-missziója, az EULEX Kosovo – mindeztől az EU által indított legszélesebb körű közös európai biztonság- és védelempolitikai misszió – az ENSZ státuszsemleges megközelítése alapján, teljes műveleti képességét kihasználva működik; hangsúlyozza a misszió jelentőségét a nemzetiségek közötti megbékélés, a jogállamiság, a közrend és a biztonság előmozdítása tekintetében egész Koszovó területén, a koszovói intézmények, joghatóságok és bűnüldöző szervek számára a fenntarthatóság és elszámoltathatóság kialakítására irányuló erőfeszítéseikben nyújtott segítség révén; ebben a tekintetben üdvözlöi azt a határozatot, amely szerint új EU-irodát nyitnak majd Koszovó északi részében; megjegyzi ugyanakkor, hogy növelni kell az EULEX-ben dolgozó ügyészek számát, és kéri a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a személyi állomány további bővítéséről;

46. ösztönzi a Tanácsot, hogy a nemzetközi közösség támogatásával folytassa a Bosznia és Hercegovina politikai vezetőivel való párbeszédre irányuló erőfeszítéseit, hogy ezáltal segítsen az országnak és népeinek az európai integráció útján maradni; tudomásul veszi az Unió elnöksége, az Európai Bizottság és az Egyesült Államok kormánya közös diplomáciai erőfeszítéseit, és további tárgyalásokat javasol, amelyek során figyelembe veszik a Bosznia és Hercegovinában már meglévő megállapodásokat; emlékeztet arra is, hogy az ország életképességének fenntartása érdekében szorosabban be kell vonni a parlamenti képviselőket és a civil társadalmat is;

2010. március 10., szerda

A keleti partnerség és a fekete-tengeri együttműködés

47. továbbra is támogatja a keleti partnerség fejlesztését az Unió európai szomszédaival, gazdaságilag bevonva azokat a belső piacra és erősítve a politikai, gazdasági és kulturális együttműködést; hangsúlyozza a partnerség keretében indított hiteles projektek és a kézzelfogható közép- és hosszú távú reformkezdmények jelentőségét, amelyek révén erősebbé válik a vállalatok kötelezettségvállalása a partnerországokban a korszerűsítési folyamat és az EU-val való szorosabb integráció tekintetében; hangsúlyozza különösen, hogy az EU valamennyi polgárát megillető biztonság fenntartása mellett fokozatosan el kell távolítani a személyek szabad mozgásának minden akadályát (ideérve esetleg a vízummentes utazás bevezetését is), és fokozni kell az együttműködést a biztonság valamennyi vonatkozásában, kiváltképpen az energiaellátás biztonsága terén; ismételten hangot ad annak a véleményének, hogy a partnerséghez biztosítani kell a megfelelő pénzügyi forrásokat; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a partnerség regionális kezdeményezésekkel –különösen a fekete-tengeri szinergiával – való kiegészítő jellegét;

48. megerősíti, hogy az EU számára fontos a keleti szomszédaival való hatékonyabb regionális együttműködés, és ennek szellemében az EU támogatja eredményorientált projektek végrehajtását a keleti partnerség és a fekete-tengeri szinergia keretében egyaránt, egymást teljes mértékben kiegészítve;

49. kéri az alelnököt/főképviseletet, hogy fokozza a fekete-tengeri szinergia keretén belüli projektek végrehajtására irányuló erőfeszítéseket; sürgeti az alelnököt/főképviseletet, hogy alakítson ki új elképzeléseket egy hatékony fekete-tengeri együttműködési stratégia érdekében;

50. üdvözli a Moldovai Köztársaság új kormányának európai irányultságát, és reményét fejezi ki, hogy az országban felgyorsulnak a belső reformok, hogy ezáltal megvalósulhasson a gazdasági integráció, a politikai társulás és az intézményi közeledés a Moldovai Köztársaság és az EU között; bátorítja az alelnököt/főképviseletet, hogy határozza meg a Dnyeszteren túli régió helyzetének feloldását szolgáló többoldalú megoldásokat;

51. tudomásul veszi az ukrain elnökválasztások lezajlását és eredményét; kéri valamennyi felet, hogy járuljon hozzá az Ukrajna számára szükséges politikai, gazdasági és társadalmi stabilitáshoz a reformerőfeszítések erősítése révén; bátorítja Ukrainát, hogy szorosabban működjön együtt az Európai Unióval, megerősítve az ország európai perspektívájának kilátásait;

Oroszország

52. kéri az alelnököt/főképviseletet az EU Oroszországgal kapcsolatos egységes – a demokrácia, az emberi jogok és jogállamiság tiszteletben tartása melletti elkötelezettségen alapuló – megközelítésének biztosítására, többek között tárgyalások megkezdését egy új partnerségi és együttműködési megállapodás megkötéséről; hangsúlyozza egyúttal, hogy új lendületet kell adni a kölcsönös tiszteleten és a kölcsönösségen alapuló, Oroszországgal való partnerségnek a terrorizmus elleni küzdelemmel, az energiabiztonsággal és -ellátással, az éghajlatváltozással, a leszereléssel, a konfliktusmegelőzéssel és a nukleáris fegyverek terjedésének megakadályozásával kapcsolatos kérdésekben, valamint Irán, Afganisztán és a Közel-Kelet tekintetében a globális biztonság és stabilitás megerősítésének célját tartva szem előtt; hangsúlyozza, hogy az EU és Oroszország közötti új megállapodás alapját az ilyen kérdésekkel kapcsolatos együttműködésnek kell alkotnia, és ezért várakozással néz elébe az EU és Oroszország közötti kapcsolatok lényegi megerősítését biztosító új, átfogó megállapodásról folyó tárgyalások gyors előrehaladásának; sürgeti az alelnököt/főképviseletet a fellépések összehangolására, a konzultációk megkönnyítésére és a tagállamok közötti kommunikáció javítására az Orosz Föderációval való, közös érdekű kétoldalú kérdések tekintetében; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a tagállamok az Unió általános érdekei alapján hangolják össze az Orosz Föderációval fenntartott kapcsolataikat oly módon, hogy ezen érdekeket megfelelően és következetesen tükrözzék és mozdítsák elő;

Dél-Kaukázus

53. sürgeti a Tanácsot, hogy nyomatékosan lépjen fel az Orosz Föderáció és Grúzia közötti fegyverszüneti megállapodás maradéktalan végrehajtása érdekében, és kéri, hogy az EU védelmezze Grúzia területi sérthetlenségének elvét és a kisebbségek jogainak tiszteletben tartását; üdvözli az EU megfigyelői missziója megbízatásának meghosszabbítását, és nyomatékosan kéri a Tanácsot, gondoskodjon arról, hogy a megfigyelők beléphessenek a konfliktus által érintett minden területre, ideértve Abházia és Dél-Oszétia szakadár régióit is, és ebből a célból felhasználhassák az EU pénzügyi eszközeit a válságkezelésben élő lakosság segítésére; hivatkozva a grúziai konfliktust vizsgáló független nemzetközi tényfeltáró misszió jelentésére kéri, hogy az EU a hatékony konfliktusmegelőzési mechanizmusok kialakítása, többek között az emberek közti kapcsolatok előmozdítása érdekében vonja le a múltbeli tanulságokat;

2010. március 10., szerda

54. nyomatékosan kéri az alelnököt/főképviselőt, hogy a genfi tárgyalások újbóli fellendítése által fokozza az EU erőfeszítéseit a konfliktusok hatékony megelőzése és a nagorno–karabahi régió, a Dnyeszteren túli régió, illetve mindenekelőtt az Oroszország és Grúzia, valamint annak szakadár régiói, Dél-Oszétia és Abházia közötti konfliktusoknak a nemzetközi joggal összhangban álló, békés rendezése érdekében; hangsúlyozza a régióbeli rögzült konfliktusok átgyűrűzésének lehetséges veszélyét; ezzel összefüggésben javasolja a Dél-Kaukázus biztonságáról és az együttműködésről szóló konferencia létrehozását, amely egy dél-kaukázusi stabilitási paktum létrehozása céljából összefogná az érintett országokat és az érdekelt regionális és globális szereplőket; üdvözli Törökország és Örményország kormányának közelmúltbeli közeledését, és sürgeti, hogy parlamentjeik írják alá egyezményeiket;

Közel-Kelet

55. hangsúlyozza, hogy a békefolyamatra vonatkozó tárgyalásokat korlátozott időhatáron belül és a kölcsönös bizalom légkörében kell lefolytatni; úgy véli, hogy a tárgyalásoknak egy független, demokratikus és életképes Palesztina létrehozására kell irányulniuk, amely az 1967-es határokon belül, békében és biztonságban Izrael állam mellett, és az Egyesült Nemzetek Szervezetének vonatkozó határozataival összhangban nemzetközileg elismert határokkal rendelkezik;

56. kéri, hogy az EU a Tanács 2009. december 12-i következtetéseivel összhangban vállaljon erőteljesebb – a palesztin gazdasági talpra állás és a Gázai övezetben zajló drámai humanitárius válság kezelésének támogatása tekintetében rendelkezésre bocsátott uniós pénzügyi forrásokhoz mérhető – politikai szerepet a békefolyamat újraindítására irányuló, folyamatban levő nemzetközi erőfeszítésekben; kéri, hogy az alelnök/főképviselő vegyen tekintetbe milyen olyan eszközt, amely hozzájárulhat a tartós béke előmozdításához ebben a térségben;

57. üdvözli a Tanács határozatát, amely 2010 decemberéig meghosszabbítja az Európai Unió palesztin területeken folytatott rendőri missziójának (EUPOL COPPS) megbízatását; úgy véli, hogy még erőteljesebb támogatásra van szükség a jogállamiság és a rendőri kapacitás fejlesztéséhez, és felszólít az erőfeszítések fokozására e tekintetben; tudomásul veszi a Tanács határozatát, amely meghosszabbítja az EU határőrizeti missziójának mandátumát Rafahban (EUBAM Rafah), illetve e misszió újraindítása iránti eltökéltségét és erre való készségét; úgy véli, hogy ennek az eltökéltségnek kézzelfogható kezdeményezésekben kellene megnyilvánulnia, amelyek célja a palesztin területeken való mozgásszabadság visszaállítása, valamint a 2005-ben megtárgyalt és a felek által aláírt határforgalmi és határátlépési megállapodás újraindítása;

Mediterrán Unió

58. úgy véli, hogy fontos minden szinten fokozni a politikai párbeszédet az „Unió a Mediterrán Térségért” tagjai között, elhárítva a feszültségeket, amelyek késleltették a Barcelona székhelyű titkárság felállítását és a közös társadalmi, gazdasági és ökológiai érdekekre vonatkozó kézzelfogható projektek előmozdítását; reméli, hogy az Unió a Mediterrán Térségért pozitívan hozzájárul a közel-keleti konfliktusok megoldásához, Törökország és Ciprus egymáshoz való közeledéséhez és az arab államok demokratikus fejlődéséhez;

59. úgy véli, hogy az Unió a Mediterrán Térségért közre tudna működni a közel-keleti feszültségek csillapításában az egész régióra kiterjedő konkrét együttműködési projektek előmozdítása révén; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy rendkívül fontosak a palesztinok és izraeliek közötti, igazságos és tartós közel-keleti béke elérését szolgáló bizalomépítő intézkedések az új intézmény megfelelő működésének elősegítésére;

60. hangsúlyozza, hogy az EU szempontjából a társelnökségnek a Lisszaboni Szerződés rendelkezéseinek megfelelően összhangban kell állnia az Európai Unió külső képviselőivel; emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződés lehetőséget ad az EU számára, hogy biztosítsa az egységességet, a koherenciát és a folyamatoságot az „Unió a mediterrán térségért” új intézményeibe akkreditált képviselőin;

Ázsia

61. megjegyzi, hogy a választások utáni Afganisztán fejlődésének döntő és kritikus szakaszába érkezett, új kormány alakul Kabulban, ami lehetőséget teremt új napirend körvonalazására és új megállapodások kialakítására az afgán néppel;

2010. március 10., szerda

62. üdvözlö az EU afganisztáni és pakisztáni fellépésének fokozására irányuló tanácsi cselekvési tervet, amelyet az Általános Ügyek Tanácsa és a Külkapcsolatok Tanácsa 2009 októberében fogadott el, valamint üdvözlö a Tanács nyilatkozatát, amely szerint ismét kész támogatást nyújtani a térségben a kihívások teljesítéséhez, együttműködve az érintett országokkal és a nemzetközi partnerekkel, de hangsúlyozza, hogy a cselekvési terv pusztán maradjon csupán, ha az EU tagállamai nem vállalnak egyértelműen elkötelezettséget a végrehajtásában való részvétel tekintetében; kéri a Tanácsot, a Bizottságot és az elnökséget, hogy tegyenek összehangolt erőfeszítéseket a cselekvési terv haladéktalan végrehajtása érdekében; nyomatékosan kéri, hogy a biztonságos környezet fokozására képes, fenntartható és hatékony polgári rendőrségi struktúrák létrehozása érdekében a Tanács tegyen komolyabb előrelépéseket az EUPOL személyi állományának teljes telepítése tekintetében;

63. elismeri, hogy Pakisztán továbbra is rendkívül komoly kihívások előtt áll, és egyetért azzal, hogy az EU határozott támogatást nyújtson egy erős, világi és polgári pakisztáni kormány számára; hangsúlyozza, hogy Pakisztánnak kulcsszerepe van a térségben, és ismételtlen kifejezésre juttatja, hogy egy szilárd, demokratikus és virágzó Pakisztán ugyancsak központi jelentőséggel bír olyan globális feladatok teljesítésében, mint például a terrorizmusellenes küzdelem, a nukleáris fegyverek terjedésének megakadályozása, a kábítószerek-kereskedelem felszámolása és az emberi jogok védelme, és erőteljesen bátorítja egy átfogó stratégia elfogadását a terrorizmus leküzdése és gyökeres okainak megszüntetése érdekében;

64. egyetért azzal, hogy az EU elkötelezetten támogassa a demokráciát az egyesített, föderális Irakban; hangsúlyozza, hogy támogatja az EU erőteljes és folyamatos kötelezettségvállalását a jogállamiság kialakítása tekintetében Irakban, és üdvözlö az EUJUST LEX megbízatásának egy évvel történő meghosszabbítását és úttörő tevékenységét Irak területén; várakozással tekint az ebben az összefüggésben tervezett további teendők elé, amelyekre a Tanács ígéretet tett; kéri, hogy fokozzák az intézményi együttműködést a kurd regionális kormány hatóságaival, különösen a gazdasági kérdések tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel bagdadi épületeinek aktiválását;

65. hangot ad súlyos aggályának az iráni politikai fejleményekkel, valamint azzal kapcsolatban, hogy a 2009. júniusi elnökválasztások során a beszámolókat szerint tömegesen történtek választási csalások, ami az Iszlám Köztársaság 30 éves történetének legnagyobb tiltakozó mozgalmát indította el, tüntetésekkel és azok biztonsági erők általi erőszakos leverésével, amely események máig tartanak; aggodalommal tölti el nemcsak a politikai ellenfelek letartóztatása, kínzása és megölése, hanem az Irán nukleáris programjáról szóló tárgyalásokban folyamatosan beálló patthelyzet is, és felszólítja az iráni kormányt, hogy kezdjen komoly tárgyalásokat a nukleáris kérdéstről; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az iráni hatóságok törölték az Európai Parlament iráni küldöttségének 2010. januári látogatását, és kifejezi szolidaritását azon irániakkal, akik életüket kockáztatva továbbra is nyilvánosan követelik az emberi jogok tiszteletben tartását és a demokratikus szabadságjogok növelését Iránban; elítéli Irán arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a külföldi adások és az internet zavarása által gátolja a tájékozódás szabadságát; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy mérlegelje szankciók bevezetését a közigazgatás és a biztonsági szolgálatok egyéni, az elterjedt emberi jogi jogsértésekért felelős tagjaival szemben, és dolgozzon ki intézkedéseket a „zöld mozgalom” azon tagjainak támogatására, akik üldöztetést szenvednek és/vagy száműzetésbe kényszerülnek;

66. megjegyzi, hogy az EU és Kína közötti gazdasági kapcsolatok terén folyamatos növekedés volt tapasztalható, és az emberek közötti kapcsolatoknak mind a köre, mind pedig a mértéke nőtt; ugyanakkor rendkívüli módon aggasztja a kínai hatóságok vonakodása számos emberi jogi jogsértés megoldásával kapcsolatban, valamint annak biztosítása terén, hogy a nép élvezze az alapjogokat és szabadságokat;

67. kifejezi azon elvárását, hogy stratégiai fontosságú kapcsolat jöjjön létre az EU és Kína között, és kifejezi azon óhaját, hogy feltárja a gazdasági és kereskedelmi ágazaton túlmutató, kölcsönös érdekeket magukban foglaló kérdésekről szóló kapcsolat megerősítésének módjait;

68. üdvözlö a Tajvani-szoros két partja közötti kapcsolatok fejlesztése érdekében Taipei és Peking által tett erőfeszítéseket, amelyek elősegítik Kelet-Ázsia stabilitásának és biztonságának megerősítését, és bátorítja a feleket, hogy erősítsék tovább a párbeszédet, a gyakorlati együttműködést és a bizalomépítést; méltatja a Tanács 2009. május 8-i nyilatkozatát, amelyben ismételtlen megerősíti támogatását Tajvan WHO-ban való részvétele iránt; határozottan támogatja, hogy Tajvan megfigyelőként részt vegyen olyan fontos nemzetközi szervezetekben és tevékenységekben, mint az ICAO és az UNFCCC, amelyek esetében Tajvan részvétele fontos az Európai Unió és a globális érdekek szempontjából;

69. megismétli, hogy határozottan támogatja az EU és India közötti stratégiai kapcsolat megerősítését és annak feltárását, hogy milyen további módok vannak a kapcsolat közös érdekű gazdasági, politikai, biztonsági és kereskedelmi téren történő elmélyítésére;

2010. március 10., szerda

70. elismeri az ASEAN-nak a regionális stabilitás és jólét területén játszott növekvő szerepét; úgy véli, hogy a regionális integráció mellett egyaránt elkötelezett EU és ASEAN nagy együttműködési potenciállal rendelkezik; megállapítja, hogy szükség van az EU és az ASEAN közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok fokozására tett intézkedésekre, hogy ezáltal segíteni lehessen a két régió közötti kapcsolatok összességének konszolidálását, illetve ösztönözni lehessen a további előrelépést a politikai együttműködés és a biztonság, a demokrácia és az emberi jogok előmozdítása tekintetében, továbbá az energiaügy és a környezetvédelem területén, szociokulturális téren, illetve az együttműködés és a fejlődés területén;

Afrika

71. elégedettséggel veszi tudomásul, hogy az Atalanta-művelet továbbra is sikeresen járul hozzá a szomáli partok menti hajózás biztonságához, védelmet biztosítva az Élelmezési Világprogram keretében Szomáliába segélyeket szállító bérelt hajók, az Afrikai Unió szomáliai béketámogató művelete részére fontos szállítmányokat szállító hajók, valamint más, sebezhető hajók számára; üdvözli a Tanács határozatát, amely 2010. december 12-ig meghosszabbítja a művelet megbízatását; támogatását fejezi ki, hogy válságkezelési műveletet indított annak érdekében, hogy hozzájáruljon a szomáliai ideiglenes szövetségi kormány nemzeti biztonsági erőinek kiképzéséhez; hangsúlyozza, hogy szükség van a kiképzésben részt vett biztonsági erőknek az állami és parancsteljesítő gépezetbe történő megfelelő integrációjára, hogy visszatérésüket követően ne forduljanak az éppén általuk védelmezendő kormány ellen;

Latin-Amerika

72. ismételten emlékeztet az EU és Latin-Amerika közötti kapcsolatokra vonatkozó globális partnerségről és közös stratégiáról szóló, 2001. november 15-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ tett javaslatára, amelyet a bécsi, illetve limai EU-LAC csúcstalálkozóra tekintettel elfogadott 2006. április 27-i ⁽²⁾ és 2008. április 24-i ⁽³⁾ állásfoglalásaiban meg is ismételt, miszerint készüljön egy euro-latin-amerikai béke és biztonsági charta az ENSZ Charta mintájára, amely közös politikai, stratégiai és biztonsággal kapcsolatos cselekvéseket és kezdeményezéseket tenne lehetővé; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyen aktív lépéseket ezen ambíciózus cél elérésére, és támogassa ezen javaslatot a legközelebbi EU –LAC csúcstalálkozón, amelyre 2010 májusában, Madridban kerül majd sor;

73. úgy véli, hogy a közép-amerikai országokkal kötendő társulási megállapodásról szóló tárgyalások, valamint a Mercosurral kötendő társulási megállapodásról szóló megújított tárgyalások felé történő előrehaladás prioritást élvező ügyek; megjegyzi, hogy befejeződtek az Andok Közösség országaival kötendő többoldalú megállapodásról szóló tárgyalások; hozzálát az e megállapodásokról szóló parlamenti ratifikációs eljárás kellő pontossággal történő végrehajtásához annak biztosítására, hogy a megállapodások valamennyi kölcsönösen fontos szempont vonatkozásában pozitív hatással legyenek;

*

* *

74. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Egyesült Nemzetek főtitkárának, a NATO főtitkárának, a NATO Parlamenti Közgyűlése elnökének, az EBESZ hivatalban lévő elnökének, az EBESZ Parlamenti Közgyűlése elnökének, a Nyugat-európai Unió Parlamenti Közgyűlése elnökének, az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága elnökének és az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése elnökének.

⁽¹⁾ HL C 140. E, 2002.6.13., 569.o.

⁽²⁾ HL C 296. E, 2006.12.6., 123. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0177.

2010. március 10., szerda

Az európai biztonsági stratégia és a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtása

P7_TA(2010)0061

Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása az európai biztonsági stratégia és a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról (2009/2198(INI))

(2010/C 349 E/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió létrehozásáról szóló szerződés V. címére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 346. cikkére és a 10. és 11. jegyzőkönyvre,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én „Egy biztonságos Európa egy jobb világban” címmel elfogadott európai biztonsági stratégiára,
- tekintettel az Európai Tanács által 2008. december 12-én „A biztonság megteremtése a változó világban” címmel az európai biztonsági stratégia végrehajtásáról elfogadott jelentésre,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa Elnökségének az európai biztonság- és védelempolitikáról (EBVP) szóló 2008. december 9-i és 2009. június 16-i jelentéseire,
- tekintettel a Tanács által 2009. november 17-én elfogadott, az EBVP-vel kapcsolatos következtetésekre és „Az EBVP tíz éve – Kihívások és lehetőségek” című nyilatkozatra,
- tekintettel az e témában elfogadott korábbi állásfoglalásaira, különösen az európai biztonsági stratégiáról szóló 2005. április 14-i ⁽¹⁾, „Az európai biztonsági stratégia végrehajtása az EBVP keretében” című 2006. november 16-i ⁽²⁾, „Az európai biztonsági stratégia és az EBVP végrehajtása” című 2008. június 5-i ⁽³⁾, valamint az európai biztonsági politikáról és az EBVP-ről szóló 2009. február 19-i ⁽⁴⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel a NATO által az Európai Unió biztonsági struktúrájában játszott szerepről szóló, 2009. február 19-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Szomália partjainál elkövetett kalóztámadások problémájának politikai megoldásáról szóló, 2009. november 26-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az EU és Kenya, valamint a Seychelle-szigeteki Köztársaság kormánya között az Atalantahadművelet során az EU NAVFOR által letartóztatott, kalóztámadással és fegyveres rablással gyanúsított személyeknek a szóban forgó államok részére történő átadásával kapcsolatos levélváltásra,
- tekintettel az európai külügyi szolgálat létrehozásának intézményi szempontjairól szóló 2009. október 22-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A7-0026/2010),

⁽¹⁾ HL C 33. E, 2006.2.9., 580. o.

⁽²⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 334. o.

⁽³⁾ HL C 285. E, 2009.11.26., 23. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0075.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0076.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0099.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0057.

2010. március 10., szerda

Európai biztonságpolitika: átfogó megközelítés

1. emlékeztet arra, hogy az európai biztonsági stratégia és a végrehajtásáról szóló jelentés az alábbiakat emeli ki, mint az Európai Unióra leselkedő legnagyobb veszélyeket és az előtte álló legnagyobb kihívásokat:

- a tömegpusztító fegyverek terjedése,
- terrorizmus és szervezett bűnözés,
- regionális konfliktusok,
- az állam kudarca,
- tengeri kalózkodás,
- kézfegyverek és könnyű lőfegyverek, kazettás bombák és taposóaknák,
- energiabiztonság,
- az éghajlatváltozás és a természeti katasztrófák következményei,
- számítógépes biztonság,
- szegénység;

2. hangsúlyozza, hogy a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) és a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) segítségével az Unió lépéseket tesz az európai védelmi stratégiában azonosított kihívások és fenyegetések kezelésére, ezáltal hozzájárulva az európai polgárok biztonságának javításához;

3. hangsúlyozza, hogy az Uniónak erős és hatékony kül-, biztonság- és védelempolitika segítségével növelnie kell stratégiai autonómiáját a béke megőrzése, a konfliktusok megelőzése, a nemzetközi biztonság megerősítése, saját polgárai és a KBVP-missziók által érintett polgárok biztonságának védelme, saját érdekeinek a globális porondon történő megvédése és alapértékeinek érvényesítése érdekében, hozzájárulva a nemzetközi jogot alátámasztó és az emberi jogok és demokratikus értékek tiszteletben tartását világméretben előmozdító hatékony multilateralizmus kialakításához, az EUSz 21. cikke (2) bekezdése e) pontjával; az ENSZ alapokmánya célkitűzéseivel és elveivel, valamint a Helsinki Záróokmány elveivel és Párizsi Charta célkitűzéseivel összhangban, beleértve a külső határokra vonatkozó elveket és célkitűzéseket is;

4. hangsúlyozza, hogy a világban a béke és a biztonság fenntartásáért elsődlegesen az ENSZ Biztonsági Tanácsa felel, és megismétli, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetét újjá kell szervezni annak érdekében, hogy alkalmasabb legyen feladatai ellátására, valamint arra, hogy hatékony megoldásokat kínáljon a globális kihívásokra és fenyegetésekre;

5. elismeri, hogy az Uniónak e célkitűzéseit saját intézményi képességeinek – a kihívásokra való tekintettel történő fejlesztése révén, valamint a nemzetközi szervezetekkel, különösen az Egyesült Nemzetek Szervezetével és regionális szervezetekkel, különösen az EBESZ-szel és az Afrikai Unióval, továbbá e szervezeteken belül folytatott többoldalú együttműködés révén kell megvalósítania, az Egyesült Nemzetek Alapokmányával összhangban;

6. ismételtlen hangsúlyozza, hogy támogatja azokat az erőfeszítéseket, amelyeket az Unió az e fenyegetések és kihívások elleni fellépés érdekében tesz egy olyan átfogó és proaktív megközelítés keretében, amely összehangolja az Unió és a tagállamok rendelkezésére álló különféle polgári és katonai eszközöket: a konfliktusmegelőzést és a válságkezelést, a pénzügyi segítségnyújtást és a fejlesztési támogatást, a szociális és környezetvédelmi politikákat, diplomáciai és kereskedelempolitikai eszközöket, valamint a bővítést; hangsúlyozza, hogy a civil és katonai eszközök összehangolása valódi hozzáadott értéket képvisel az Unió válságkezelési politikája tekintetében;

2010. március 10., szerda

7. ebben az összefüggésben felszólítja a tagállamokat, hogy stratégiáikat és nemzeti eszközeiket hatékonyabban hangolják össze az uniós stratégiákkal és eszközökkel a koherencia és a hatékonyság javítása érdekében, valamint hogy jelenlétük hatásosabb és láthatóbb legyen;
8. a terrorellenes fellépésekkel összefüggésben támogatja az EU terrorizmusellenes stratégiáján, valamint a radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni küzdelemre irányuló európai uniós stratégián alapuló megközelítés alkalmazását, különösen az internet terrorizmus és radikalizáció céljára történő használata vonatkozásában; vita kezdeményezését javasolja az emberi jogok védelméről és előmozdításáról, külön figyelmet szentelve az áldozatoknak;
9. elismeri, hogy az energiabiztonság kulcsfontosságú az EU tagállamainak működése szempontjából, ezért a biztonságpolitikának ezen a területén szoros együttműködésre biztatja a tagállamokat;
10. üdvözli a tagállamok által a számítógépes fenyegetések elleni fellépés érdekében tett erőfeszítéseket; sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy készítsenek elemzést a lehetséges kiberfenyegetésekről, és terjesszenek elő olyan intézkedéseket, melyek a bevált gyakorlatok alapján hatékony és összehangolt védelmet kínálnak az ilyen fenyegetésekkel szemben, és amelyek előkészítik a jövőbeli európai kiberbiztonsági stratégiát;
11. megismétli azt az ajánlását, miszerint az európai biztonsági stratégiát ötvenként, az új parlamenti ciklus kezdetével egy időben, az Európai Parlamenttel folytatott megfelelő konzultációt követően felül kell vizsgálni;
12. hangsúlyozza, hogy egy széleskörű nyilvános vitát eredményező fehér könyv fokozná a KBVP láthatóságát és az együttműködést a biztonság és védelem terén azáltal, hogy egyértelműbben meghatározná az Unió biztonsági és védelmi célkitűzéseit és érdekeit a rendelkezésre álló eszközökhöz és erőforrásokhoz viszonyítva, következőképpen hatékonyabbá és egyértelműbbé tenné az európai biztonsági stratégia végrehajtását, valamint az EU válságkezelési műveleteinek tervezését és lebonyolítását;

A Lisszaboni Szerződés és a közös biztonság- és védelempolitika struktúrái

13. felkéri a Tanácsot, hogy 2010-ben folytasson kiterjedt vitát az Európai Parlamenttel és a tagállamok parlamentjeivel a Lisszaboni Szerződés KBVP-t érintő új rendelkezéseinek végrehajtásával kapcsolatban, többek között az alábbiakat illetően:
 - a. kölcsönös segítségnyújtási záradék az arra az esetre, ha valamely tagállam területét fegyveres támadás érné,
 - b. szolidaritási záradék terrortámadás, illetve természeti vagy ember által okozott katasztrófa esetére,
 - c. a Bizottság alelnökének/az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének szerepe, a konfliktusmegelőzési, polgári/katonai válságkezelési és béketeremtési struktúrákat átfogó módon magában foglaló Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) létrehozásával párhuzamosan,
 - d. a KBVP-missziók körének kiterjesztése,
 - e. azon tagállamok állandó strukturált együttműködése, amelyek magasabb haderőfejlettségi kritériumoknak felelnek meg a katonai képességek terén és szigorúbb kötelezettségvállalásokat tettek a legnagyobb igényeket támasztó missziók tekintetében, továbbá a megerősített együttműködések,
 - f. induló alap létrehozása a műveleti előkészítő tevékenységekre;
14. az Európai Unió létrehozásáról szóló szerződés 42. cikkének (7) bekezdésében megfogalmazott kölcsönös segítségnyújtási záradék beillesztését követően felszólítja a NYEU-tagsággal is rendelkező európai uniós tagállamokat, hogy helyezték hatályon kívül az 1954-ben módosított Brüsszeli Egyezményt, beleértve a NYEU parlamenti közgyűlésére vonatkozó rendelkezéseket is;

2010. március 10., szerda

15. felkéri a Tanácsot, hogy tekintettel az új szerződésben szereplő szolidaritási záradékra, újból nyissa meg a vitát – a 2006. májusi Barnier-jelentés alapján – az európai polgári védelmi erő létrehozásáról, amely a tagállamok eszközeit összefogva hatékony kollektív választ ad természeti vagy ember által okozott katasztrófa esetén, az Unión belül és kívül egyaránt; úgy véli, hogy az KBVP katonai dimenziójának az ilyen polgári válsághelyzetekben hozott intézkedések végrehajtására is ki kell terjednie;

16. hangsúlyozza, hogy tekintettel a Lisszaboni Szerződés által a KBVP területén lehetővé tett előrelépésekre indokolt és hasznos lenne a Külügyi Tanácson belül a védelmi miniszterekből álló és az alelnök/főképvisező által elnökölt Védelmi Tanács létrehozása, amely különleges szerepet játszana az együttműködés megerősítése, valamint a katonai képességek fejlesztése, összehangolása és integrálása terén;

17. úgy véli, hogy az alelnöknek/főképvisezőnek sürgősen cselekednie kell a különböző uniós külpolitikák koherensebbé tétele érdekében, és ennek a koherenciának a gyakorlatban úgy kellene megnyilvánulnia, hogy az alelnök/főképvisező illetékességi körébe tartozó különleges képviselőket/a küldöttségek vezetőit felruházzák a szükséges hatáskörökkel az érintett felekkel és a nemzetközi közösséggel szemben;

18. támogatja egy polgári–katonai válságkezelési és tervezési igazgatóság (Crisis Management and Planning Directorate, CMPD) létrehozását, amelynek feladata a válságkezelés és az Unió polgári és katonai műveleteinek stratégiai tervezése, valamint a KBVP kialakításának elősegítése lenne, különös tekintettel a polgári és katonai képességekre; sajnálja ugyanakkor, hogy az új struktúra felállítása jelentős késedelmet szenved; szuoros együttműködésre szólít fel az európai külügyi szolgálaton belül egyrészt a CMPD és a KBVP egyéb struktúrái, másrészt pedig a válságplatform és a Bizottság egyéb illetékes szolgálatai között, amely együttműködésnek az európai külügyi szolgálat részét kell képeznie annak érdekében, hogy összehangolt stratégiai tervezőkapacitás épüljön ki az átfogó európai megközelítés kidolgozására;

19. felszólítja a főképvisezőt/Bizottság alelnökét, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy szüntessék meg a polgári és katonai tervezési képességek közötti egyensúlyhiányt és gondoskodjanak arról, hogy megfelelő és elegendő szakértelmet lehessen biztosítani a KBVP-missziók számára az igazságszolgáltatás, a polgári közigazgatás, a vámügy és a közvetítés területén;

20. ismét felszólít az alelnök/főképvisező felügyelete alatt álló állandó uniós műveleti központ létrehozására, amelynek feladata az operatív tervezés és a katonai műveletek lebonyolítása lenne; kéri, hogy ezt a műveleti központot kapcsolják az EKSZ-hez; hangsúlyozza, hogy a hét főparancsnoksággal működő jelenlegi rendszer kevésbé hatékony és válaszképes, valamint jelentős költségvonzata van, és hogy a terepen történő polgári–katonai egyeztetéshez állandó katonai kapcsolattartóra van szükség; úgy véli, hogy az állandó műveleti központ tehát katonai tervezési és végrehajtási képességnek minősíthető, és a hatékony polgári és katonai egyeztetéshez szükséges szinergiák érdekében földrajzilag ugyanott kellene elhelyezkednie, ahol a CPCC található; megismétli, hogy az uniós műveleti központ megkönnyítené a NATO-val való együttműködést, miközben nem sértené egyik szervezet döntési autonómiáját sem;

21. hangsúlyozza, hogy mielőbb állandó strukturált együttműködést kell kialakítani a lehető legszélesebb körű részvételt biztosító kritériumok alapján, amely lehetővé tenné a tagállamok számára a KBVP-hez való hozzájárulásuk fokozását;

22. hangsúlyozza, hogy a KBVP kidolgozása és továbbfejlesztése során teljes mértékben tiszteletben kell tartani egyes EU-tagállamok semlegességét és el nem kötelezettségét, és kerülni kell ezen elvek aláadását;

23. hangsúlyozza e különböző reformok jelentőségét a KBVP-re vonatkozó, 2008 decemberében megújított és az Európai Tanács által is jóváhagyott ambíciók teljesítése, valamint a KBVP hatékonyságának és hozzáadott értékének növelése tekintetében, mivel ez az eszköz egyre fontosabb szerepet tölt be;

2010. március 10., szerda

Katonai műveletek és polgári missziók

24. üdvözli az EBVP/KBVP által elért eredményeket annak tizedik évfordulóján, és megjegyzi, hogy az Unió polgári és katonai műveleteket folytat a KBVP keretében a nemzetközi biztonságra és az európaiak biztonságára leselkedő veszélyek ellen; megjegyzi, hogy e missziók többségére a válságkezelés területén került sor; elismerését fejezi ki a 23 (jelenleg zajló vagy lezárult) EBVP-misszióban és -műveletben részt vevő mintegy 70 000 fős személyzetnek; elismeréssel adózik Javier Solanának, a Tanács eddigi főtitkárnak/a közös kül- és biztonságpolitika főképviselőjének, az EBVP kialakítása terén tett erőfeszítéseiről; ismét felhívja a tagállamokat, hogy határozzák meg az EBVP-missziók elindítására vonatkozó kritériumokat és fontolják meg a nemzeti „fenntartások” kérdését;

Szomália – Szomáli-félsziget

25. üdvözli az Európai Unió EU NAVFOR – Atalanta nevű szomáliai tengeri műveletének sikeres hozzájárulását a kalózok elleni küzdelemhez az Adeni-öbölben és Szomália partjai mentén, amelynek célja a humanitárius segélyek eljuttatásának biztosítása volt az ország valamennyi nélkülözőjéhez; hangsúlyozza, hogy az Atalanta művelet a kalóztámadások elleni küzdelem kulcsszereplőjévé vált, többek között a tengerbiztonsági központ (Szomáli-félsziget) révén; üdvözli a Tanács arra vonatkozó határozatát, hogy a művelet megbízását 2010 decemberéig újabb egy évvel meghosszabbítsa, valamint tudomásul veszi, hogy kiterjesztik e művelet megbízását, amelynek célja az EU-t (a polgárok és ellátásuk biztonságát, a kiszolgáltatott hajók védelmét) közvetlenül érintő biztonsági kérdés kezelése, valamint egy humanitárius és műveleti vészhelyzet megoldása (a szomáliai népesség részére élelmiszert szállító, az Élelmezési Világprogram által bérelt hajók, valamint az Afrikai Unió katonai megfigyelőmissziója (AMISOM) számára logisztikai támogatást nyújtó hajók kísérete révén); ugyanakkor nagyra értékeli az európai haditengerészeti együttműködés megerősítéséhez való hozzájárulását, valamint a KBVP tengeri dimenziójának továbbfejlesztését; szintén üdvözli harmadik országok (Norvégia, Horvátország és Montenegró) műveletben való részvételét és a régióban jelen lévő haditengerészeti erőkkel a SHADE-mechanizmus (közös tájékoztatás és konfliktusfelszámolás – Shared Awareness and De-confliction) keretében folytatott jó együttműködést; sajnálatát fejezi ki azonban a műveleti területen letartóztatott, kalóztámadással és fegyveres rablással gyanúsított személyek perbefogásával kapcsolatos folyamatos problémák miatt, amelyek aláássák a kalózok elleni nemzetközi küzdelem hitelét;

26. hangsúlyozza, hogy kezelni kell a kalóztámadások jelenségének okait, amelyek a Szomáliában tapasztalható instabilitásban és szegénységben gyökereznek, és következőképpen úgy véli, hogy az Uniónak az Afrikai Unióval és az ENSZ-szel közösen, a biztonság, a politikai stabilitás és a jogállamiság helyreállítását célzó intézkedések segítségével, valamint a fenntartható fejlődés előmozdításával támogatnia kell az ideiglenes szövetségi kormányt, valamint a regionális békefolyamat megkezdése céljából közös stratégiát kell kidolgoznia;

27. szorgalmazza, hogy az EU Szomáliával szembeni megközelítése során vegye figyelembe, hogy fenntartható módon csak egy nagy ívű, hosszú távú, az ideiglenes szövetségi kormány biztonsági erőinek felépítésén túlmutató államépítési program járulhat hozzá az ország békéjéhez és biztonságához; felkéri ezért a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyenek javaslatot ambiciózus, közös, átfogó uniós stratégiára Szomáliával kapcsolatban;

28. különösen hangsúlyozza, hogy sürgősen lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy az ideiglenes szövetségi kormány fenn tudja tartani magát és ki tudja terjeszteni ellenőrzését Szomália területére; ezzel összefüggésben üdvözli a Tanácsban 2010. január 25-én született megállapodást, mely szerint katonai missziót indítanak a KBVP keretében (EU kiképzési misszió, EUTM Szomália), amely az EU partnereivel, többek között az ideiglenes szövetségi kormánnyal, Ugandával, az Afrikai Unióval és az ENSZ-szel szorosan együttműködve hozzájárul majd a szomáliai biztonsági erők Ugandában történő kiképzéséhez; felszólítja a főképviselőt, hogy ennek megfelelően tájékoztassa az Európai Parlamentet, és konzultáljon azzal;

29. hangsúlyozza azt is, hogy meg kell erősíteni a tengerfelügyeleti képességeket a régióban, elsősorban a régió országainak parti őrségei számára nyújtott képzéssel és hálózatuk kialakításával, továbbá úgy véli, hogy az Uniónak támogatnia kell ezen erőfeszítéseket a Dzsibuti Magatartási Kódex, valamint annak a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet által kidolgozott és a régió országai által jóváhagyott végrehajtási terve (információcsere-központ Jemenben és a hajózó személyzet kiképzőközpontja Dzsibutiban) jóváhagyása révén;

30. a jemeni helyzetet illetően emlékeztet 2010. február 10-i állásfoglalására, és felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy nemzetközi partnereikkel (köztük Jemen szomszédaival) közösen a biztonsági ágazat reformjától a terrorizmus elleni fellépéseken és a politikai párbeszédén át a humanitárius és gazdasági segítségig és oktatásig terjedő, átfogó megközelítés keretében közösen nyújtsanak támogatást a kormány számára.

2010. március 10., szerda*Afganisztán és Pakisztán*

31. rámutat, hogy Afganisztánban és Pakisztánban stabilizálni kell a biztonsági és politikai helyzetet az európaiak biztonságát közvetlenül érintő globális veszélyek (terrorizmus, kábítószer-kereskedelem, a tömegpusztító fegyverek elterjedése) leküzdése érdekében, és ennek fényében üdvözlí az EU Afganisztánra és Pakisztánra vonatkozó új cselekvési tervét, amit a Tanács által 2009. október 27-én fogadott el; ismételtlen megállapítja, hogy átfogó megközelítésre van szükség, amikor e kérdésekkel foglalkoznak, a biztonságot szorosabban összekapcsolva a fejlődéssel, a jogállamisággal, az emberi jogok, valamint a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos szempontok tiszteletben tartásával; felkéri ezért a Tanácsot és a Bizottságot, hogy egyenek konkrétbb lépéseket ebben az irányban az Unió hozzájárulásának megerősítése révén, és hangolják jobban össze az Unió, a tagállamok és a nemzetközi közösség fellépéseit;

32. úgy véli, hogy az afgán állam intézményi és igazgatási képességeinek, a rendőri erőn túlmutató, az igazságszolgáltatási rendszer és a jogállamiság terén történő megerősítésére prioritásként kell tekinteni egy új európai stratégia végrehajtása keretében;

33. sürgeti, hogy a Tanács és a Bizottság jelentősen növelje az afganisztáni polgári missziók rendelkezésre álló erőforrásokat annak érdekében, hogy az EU polgári prioritása hitelessé váljon az afgánok és a nemzetközi partnerek szemében egyaránt; hangsúlyozza, hogy a hatékony és hiteles polgári rendőri erő létrehozására van szükség ahhoz, hogy jogállam épüljön Afganisztánban, és elismerését fejezi ki az afganisztáni EUPOL-misszió munkájáért; felszólítja a Tanácsot, hogy sürögösen orvosolja az EUPOL-misszió folyamatos létszámhiányát, továbbá további szálláshelyek biztosításával és megfelelő logisztikai támogatással könnyítse meg a misszió bevetéseit a tartományokban; felszólítja a NATO-t, hogy működjön szorosabban együtt a misszióval és hangolja össze rendőri tevékenységét az EUPOL-lal a Nemzetközi Rendőri Együttműködési Bizottság (PCB) keretein belül;

34. támogatja a Tanács által egy pakisztáni támogató misszió lehetőségének megvizsgálására tett javaslatot, amelynek célja biztonsági szektor reformja és a terrorizmus elleni képességek kialakítása lenne, hogy ezen támogatás révén az ország terrorizmus elleni stratégiát tudjon kialakítani, és mindeközben párbeszéd alakuljon ki a jogállamiságról és az emberi jogokról;

A Balkán

35. üdvözlí az EULEX Kosovo misszió sikeres bevetését Koszovó egész területén, és hangsúlyozza, hogy a misszió minden komponensének (rendőri, vám- és igazságügyi) továbbra is akadálytalanul kell tudnia működni Koszovó egész területén, beleértve az északi régiót is;

36. e tekintetben üdvözlí az EULEX Kosovo és Szerbia közötti rendőri együttműködési jegyzőkönyv aláírását, és rámutat arra, hogy e megállapodás tisztán technikai természetű és rendeltetése a szervezett bűnözés elleni küzdelem elősegítése;

37. elítél minden ellenséges fellépést az EULEX Kosovo ellen, amelynek feladata, hogy a koszovói hatóságokkal együtt és valamennyi koszovói közösség javára kialakítsa és megerősítse a jogállamiságot;

38. kéri a Tanácsot, hogy vegye fontolóra egy KBVP katonai művelet bevetésének lehetőségét a KFOR felváltására;

39. Bosznia-Hercegovina tekintetében megjegyzi, hogy a folyamatos politikai nehézségek ellenére a biztonsági helyzet viszonylag nyugodt és stabil, és hangsúlyozza az EU katonai műveletének (EUFOR ALTHEA) e téren tett hozzájárulását; támogatja a Tanács arra vonatkozó határozatát, hogy az Európai Unió rendőri missziójának (EUPM) munkáját a továbbiakban a szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelemre összpontosítja, hangsúlyozza továbbá az átfogó megközelítés szükségességét a jogállamiság terén (rendőrség igazságügy börtönök); arra ösztönzi a Tanácsot, hogy a közeljövőben hozzon határozatot arra vonatkozólag, hogy az EUFOR Althea ezentúl a bosnyák fegyveres erők kiképzésére összpontosítson; sajnálja, hogy nem folyik összehangolt politikai döntéshozatal a bosznia-hercegovinai nemzetközi erő jövőjéről, ami az erőkben részt vevő számos állam egyoldalú visszalépését eredményezi és árthat az uniós fellépés hitelességének és következetességének Bosznia-Hercegovinában; emlékezteti a Tanácsot arra, hogy a 2003-ös szaloniki megállapodás értelmében fenn kell tartania az EU-hoz való csatlakozás távlati lehetőségét;

2010. március 10., szerda

Kaukázus

40. emlékeztet az Unió által a Grúzia és Oroszország közötti konfliktus kiéleződésének elkerülésében játszott meghatározó szerepre, különös tekintettel a 2008. augusztus 12-i és szeptember 8-i megállapodások végrehajtásának felügyeletével megbízott misszió gyors bevetésére; sajnálja, hogy az Orosz Föderáció még nem tett eleget a megállapodásokban vállalt kötelezettségeinek; hangsúlyozza, hogy a grúziai uniós megfigyelő misszió szerepe az EBESZ- és ENSZ-missziók távozását követően különösen döntő jelentőségűvé vált;

41. támogatja a misszió egyéves meghosszabbítását, és kéri, hogy erősítsék meg megfigyelői képességét, ideértve műszaki felszereltségét is; sajnálatosnak tartja, hogy a misszió személyzetét az orosz és helyi erők akadályozzák abban, hogy látogatást tegyenek a szeparatista dél-oszétiai és abháziai területeken;

Közel-Kelet

42. úgy véli, hogy az Uniónak fokoznia kell tevékenységét a palesztin területeken; üdvözli az EUPOL COPPS rendőri misszió munkáját, és felszólítja a Tanácsot, hogy vegye fontolóra e misszió megerősítését és tegyen javaslatot a rafahi határellenőrzést támogató misszió (EUBAM Rafah) fenntartása és hatékonyabbá tétele, illetve a Gázai övezetben kialakult drámai humanitárius válsághelyzet enyhítése tekintetében;

43. az iraki EUJUST LEX misszió tekintetében támogatja – a helyszínen kialakult biztonsági helyzet fényében – a tevékenységek fokozatos megindítását az iraki területen;

Szubszaharai Afrika

44. elismeri, hogy szükség van az Unió részvételére egyes afrikai országok, így például a Kongói Demokratikus Köztársaság és Bissau-Guinea biztonsági szektorának reformjában, és felszólítja a Tanácsot, hogy fellépéseit a biztonsági ágazat reformjához való átfogó megközelítés keretében végezze, valamint rendszeresen értékelje e missziók hatékonyságát és hatását;

Haiti

45. a Haitiban kialakult helyzettel kapcsolatban hangsúlyozza az európai segélyintézkedések összehangolásának fontosságát; ebben az összefüggésben üdvözli az EU kollektív, legalább 300 fős rendőri erőt kitevő hozzájárulását az ENSZ haiti stabilitási missziója (MINUSTAH) rendfenntartási képességeinek ideiglenes megerősítéséhez, valamint üdvözli a Tanács arra vonatkozó határozatát, hogy a Brüsszelben külön egységet állítson fel (EUCO Haiti) a tagállamok katonai és biztonsági eszközökben tett hozzájárulásainak összehangolására, az ENSZ által azonosított igényeket kielégítendő, ezáltal kiegészítve a Megfigyelő- és Információs Központ (MIC) munkáját; sajnálja ugyanakkor, hogy a tagállamok és az Európai Unió nem hangolják össze tevékenységeiket Haitival kapcsolatban; felszólítja a főképviselőt/alelnököt, hogy álljon az európai erőfeszítések élére e területen;

Tanulságok

46. hangsúlyozza az uniós műveletek tapasztalatainak fontosságát, és felszólítja a Tanácsot, hogy vegye fontolóra, milyen mechanizmus tenné lehetővé részvételét e folyamatban; reméli e tekintetben, hogy tájékoztatást kap a polgári missziók tapasztalatainak azonosításáról és az azok alapján tett további lépésekről szóló első éves jelentéséről; sürgeti a főképviselőt/alelnököt, hogy kezdeményezze a múltbeli és a jelenlegi EBVP/KBVP-missziók alapos és átlátható vizsgálatát azok erősségeinek és hiányosságainak feltárása érdekében;

47. üdvözli a Unió Csádban és a Közép-afrikai Köztársaságban működő katonai missziója (EUFOR Tchad/RCA) feladatainak sikeres átadását az ENSZ Közép-afrikai Köztársaságban és Csádban állomásozó MINURCAT missziójának, és tájékoztatást kíván kapni a jelenleg gyűjtés alatt álló tapasztalatokról, különös tekintettel arra, hogy az Afrikai Unióval és az ENSZ-szel folytatott gyakorlati együttműködés tekintetében jelenleg tapasztalható hiányosságok és problémák miként kerülhetnek el a jövőben megvalósítandó missziók során;

2010. március 10., szerda

Gyakorlatokra vonatkozó politika

48. hangsúlyozza, hogy európai uniós gyakorlatoknak egy ambiciózusabb uniós gyakorlati politika részeként történő tervezése és kivitelezése a KBVP terén – beleértve az élethű gyakorlatok (real-life exercises – LIVEX) lehetőségét is – jelentős mértékben hozzájárulna a tagállami képességek hatékonyabb összehangolásához, ami javítaná az interoperabilitást és a tapasztalatok cseréjét;

A nemek közötti esélyegyenlőség és emberi jogok

49. emlékeztet annak fontosságára, hogy a KBVP-műveletek valamennyi szakaszában az emberi jogi és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos szempontokkal szisztematikusan kell foglalkozni; kéri, hogy az állomány kiképzése és a műveletek során vegyék figyelembe az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. számú (2000) és 1889. számú határozatát (2009); javasolja, hogy javítsák az állomány képzését az emberi jogok és a civil társadalom ismeretét illetően;

Non-prolifерáció és leszerelés

50. üdvözli az ENSZ Biztonsági Tanács 1887. sz. határozatát (2009), és maradéktalanul támogatja az ebben szereplő felhívást, amely szerint meg kell állítani a nukleáris fegyverek terjedését, és fokozott erőfeszítéseket kell tenni a leszerelés szigorú és hatékony nemzetközi ellenőrzése mellett történő végrehajtása érdekében; kéri a tagállamokat, hogy fogalmazzanak meg határozott közös álláspontot az AtomSOROMPÓ Szerződés (NPT) 2010-es felülvizsgálati konferenciájára, és ismételten emlékeztet a nukleáris fegyverek korlátozásával és az AtomSOROMPÓ Szerződés jövőjével kapcsolatosan a Tanácsnak tett 2009. április 24-i ajánlására⁽¹⁾, amelyben aláhúzza, hogy tovább kell erősíteni a NPT három pillérét, vagyis a nonprolifерációt, a leszerelést, valamint a nukleáris energia polgári felhasználására irányuló együttműködést; sürgeti továbbá az Átfogó Atomcsend-szerződés (CTBT) mielőbbi ratifikálását és hatályba lépését;

51. hangsúlyozza a nukleáris üzemanyag biztonságos szállítását biztosító nemzetközi rendszer (a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség ellenőrzése alatt álló fűtőanyagbank-rendszer), valamint az olyan mechanizmusok kifejlesztésének fontosságát, amelyek megerősítik az EU harmadik országokkal kötött együttműködési megállapodásainak részét képező, úgynevezett „tömegpusztító fegyverekre vonatkozó záradékot”;

52. üdvözli a nukleáris leszerelés előmozdítása mellett elkötelezett új amerikai vezetés nyilatkozatait és célkitűzéseit, és szoros EU–USA együttműködésre szólít fel a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozása érdekében; felhívja a két európai atomhatalmat, hogy nyilvánítsák ki egyértelmű támogatásukat e kötelezettségvállalás mellett, és új intézkedések meghozatalával segítsék annak megvalósulását; üdvözli ugyanakkor, hogy az Orosz Föderáció és az Egyesült Államok kötelezettséget vállalt a tárgyalások folytatására egy új, átfogó, kötelező, a 2009. decemberben hatályát veszítő Stratégiai Fegyverzetcsökkentési Szerződés (START I) helyébe lépő szerződés megkötése érdekében; e tekintetben a lehető legrövidebb időn belül kézzelfogható eredményeket vár el;

53. tudomásul veszi, hogy a német kormánykoalíció 2009. október 24-én megállapodott az Egyesült Államok atomfegyvereinek német területről való kivonása tárgyában, támogatva Obama elnök politikáját, amelynek célja az atomfegyverektől mentes világ megteremtése, az ezen cél eléréséhez vezető köztes lépések megtétele, valamint a fegyverek ellenőrzésével és a leszereléssel kapcsolatos új, dinamikusabb megközelítés kialakítása az AtomSOROMPÓ Szerződés 2010-es felülvizsgálati konferenciáján; bátorítja az USA atomfegyvereinek jelenlétét saját területükön engedélyező egyéb tagállamokat, hogy tegyenek hasonlóan egyértelmű kötelezettségvállalást; e tekintetben üdvözli Németország, Hollandia, Belgium, Luxemburg és Norvégia külügyminisztereinek 2010. február 26-i, a NATO főtitkárához intézett levelét, amelyben kérték, hogy folytassanak átfogó vitát a szövetségben belül arról, miként kerülhet a NATO közelebb az atomfegyverek nélküli világ átfogó politikai célkitűzésének megvalósításához;

54. ismételten aggodalmának ad hangot az iráni és észak-koreai helyzet kapcsán, emlékeztet továbbá az Unió azon kötelezettségvállalására, hogy a rendelkezésére álló valamennyi eszközt felhasználja a világszerte aggodalmat okozó nukleáris programok megelőzése, akadályozása, megállítás és lehetőség szerinti felszámolása érdekében; emlékeztet ugyanakkor arra, hogy az egyes államok által megkezdett leszerelés nincs közvetlen összefüggésben azzal, hogy más államok leállítják-e vagy folytatják nukleáris programjaikat, ezért határozott politikára van szükség azokkal az államokkal vagy szervezetekkel szemben, amelyek képesek tömegpusztító fegyverek gyártását célzó programok elindítására, vagy amelyek már el is indítottak ilyen programot; hangsúlyozza a valamennyi tagállam összehangolt, az Unió e téren kialakított megközelítésével is összhangban álló fellépésének fontosságát;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0333.

2010. március 10., szerda

55. a hagyományos leszerelés tekintetében rámutat arra, hogy a jövőben különös figyelmet kell szentelni egy a fegyverkereskedelmet szabályozó nemzetközi szerződésről folytatott vitáknak;

56. ismételten kifejezi teljes támogatását a szélesebb körű leszerelés és bizonyos fegyverek – például a vegyi és biológiai fegyverek, a gyalogsági aknák, szórt és szegényített urántartalmú lövedékek – teljes betiltása mellett, amelyek komoly szenvedéseket okoznak a polgári lakosság számára; sürgeti ezért, hogy többoldalú erőfeszítések révén biztosítsák a vegyi fegyverek kifejlesztésének, gyártásának, felhalmozásának és használatának tilalmáról, valamint megsemmisítésükről szóló egyezmény (CWC), a biológiai és toxinfegyver-tilalmi egyezmény (BTWC), a kazettás bombákról szóló egyezmény (CCM) és a gyalogsági aknákról szóló egyezmény (APMC) maradéktalan végrehajtását, valamint a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozását célzó nemzetközi rendszer továbbfejlesztését; üdvözlí e tekintetben a fegyverexportra vonatkozó uniós közös álláspont elfogadása révén az EU tagállamai által vállalt kötelezettségeket, valamint a Lisszaboni Szerződés 28B. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseit, amelyek a közös leszerelési műveletek lebonyolítását az EU-ra bízzák;

A képességek fejlesztése

57. emlékeztet arra, hogy az Uniónak polgári és katonai képességeit egyaránt fejlesztenie kell annak érdekében, hogy meg tudjon felelni a növekvő operatív igényeknek, illetve hogy professzionálissá tegye válságkezelési tevékenységét; e tekintetben arra ösztönzi a Tanácsot, hogy határozzon meg egy új, globális, a képességek hatékony kialakítása érdekében megszervezett polgári-katonai célkitűzést;

58. hangsúlyozza, hogy fel kell tárnai a polgári és katonai képességek közötti együttműködési lehetőségeket, és azonosítani kell azokat a területeket, ahol a nehéz gazdasági körülmények között a tagállamok egyesíthetik erőfeszítéseiket és képességeiket, ami kulcsfontosságú a védelmi felszerelések növekvő költségeiből és a védelmi kiadások jelenlegi korlátaiból adódó együttes hatások kezelése érdekében, felhasználva az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) – amelyen belül lennie kell egy polgári és katonai fejlesztéseket felügyelő önálló egységnek is – felállítását által teremtett lehetőséget is;

59. ismételten támogatásáról biztosítja a 2008. decemberi Európai Tanács alkalmával meghatározott, a polgári és katonai képességek megerősítésére irányuló nagyratörő célkitűzéseket; kéri a Tanácsot, hogy a jelenlegi gazdasági válság ellenére haladjon tovább az e keretben javasolt projektek megvalósítása terén; felkéri a Tanácsot, hogy rendszeresen adjon tájékoztatást arról, hogy a tagállamok milyen erőfeszítéseket tesznek e célok elérése érdekében;

60. hangsúlyozza, hogy sok olyan tényezőt azonosítottak, amely akadályozza a polgári missziók gyors bevetését; kéri a tagállamokat annak biztosítására, hogy igazságügy- és belügyminisztériumaik tegyenek eleget az e téren fennálló felelősségüknek; ezzel összefüggésben támogatja a Tanács annak érdekében tett erőfeszítéseit, hogy megkönnyítse a képesített, megfelelően képzett és a nemek közötti egyensúly elvének megfelelő összetételű polgári személyzet rendelkezésre bocsátását és bevetését (nemzeti stratégiák és közös normák elfogadása, a haderő-generálási folyamat és a bevetést megelőző kiképzés javítása, a polgári reagáló csoportok (CRT-k) koncepciójának felülvizsgálata révén), valamint az új polgári missziókhöz szükséges felszerelés gyors rendelkezésre bocsátását (keretszerződések megkötésével és az állandó raktárakra vonatkozó projekttel); üdvözlí e tekintetben azt a döntést, hogy ideiglenes jelleggel felszerelésraktárt létesítenek az Unió bosznia-hercegovinai rendőri missziójának keretein belül;

61. hangsúlyozza, hogy a polgári misszióknak integrált, biztonságos, a katonai kommunikációs rendszerekkel kompatibilis kommunikációs eszközökre van szükségük;

62. felkéri a Tanácsot, hogy az európai külügyi szolgálaton belül hozzon létre egy olyan állandó szervezeti egységet, amely összefogja a polgári missziók és a katonai műveletek közös támogatási feladatait (toborzási eljárások, beszerzések) annak érdekében, hogy ez utóbbiak az elsődleges feladataikra tudjanak összpontosítani;

63. ismételten hangsúlyozza, hogy a források racionális felhasználása érdekében szoros együttműködésre van szükség a polgári KBVP-missziók és az Unió egyéb eszközei között; kéri a főképviselet/alelnököt, hogy egyeztessen a Bizottsággal a hasonló területeken az Európai Külügyi Szolgálattal közösen folytatott tevékenységek megtervezése tekintetében; folyamatos információcserére szólít fel a polgári KBVP-missziók, valamint az Európán belüli rendőri és igazságügyi együttműködésért felelős szereplők, különösen az Európa között, például a szervezett bűnözés elleni küzdelem érdekében;

2010. március 10., szerda

64. megállapítja, hogy a harccsoportokat a rájuk fordított jelentős költségek ellenére, egyrészt politikai okokból, másrészt a bevetésükre vonatkozó rendkívül szigorú feltételek miatt mindaddig nem használták fel; támogatja a harccsoportok hatékonyabb és rugalmasabb felhasználását annak érdekében, hogy – az érintett harccsoportokat közösen adó országok preferenciáit kellően figyelembe véve – tartalék haderőként vagy – a várakozásoktól elmaradó eredményű haderő-generálási folyamat esetén – részleges helyettesítő haderőként is alkalmazhatók legyenek; kéri a harccsoportok stratégiai bevetéséhez kapcsolódó költségek fedezésére vonatkozó ideiglenes megállapodás meghosszabbítását, valamint az ilyen egységek alkalmazásából eredő közös költségek kiterjesztését; felkéri a Tanácsot, hogy élethű harci helyzeteket szimuláló hadgyakorlatok keretében vesse be a harccsoportokat; üdvözli a svéd elnökség ösztönzésére a harccsoportok alkalmazási keretével és alkalmazásuk rugalmasságával kapcsolatosan végzett munkát, és ennek alapján felkéri a tagállamokat, hogy hajtsák végre az elfogadott ajánlásokat;

65. elismerését fejezi ki a katonai és polgári képességek terén elért fejlődésért, és gyors előrelépést vár el az alábbi kérdésekben:

— az EBVP-missziók és az Unió erőinek gyorsabb helyszínre juttatását lehetővé tevő projektek, nevezetesen:

— egy európai légi szállítási flotta létrehozása és a védelmi miniszterek részvételével ülésező Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa 2009. november 17-i ülésén 14 tagállam által elfogadott irányítási terv végrehajtása, európai légi szállítási parancsnokság létrehozása Eindhovenben, egy A400M gépekből álló többnemzetiségű egység létrehozása, amelynek kapcsán sajnálatosnak tartja a szállítások terén tapasztalt jelentős késéseket, és felszólítja az érintett tagállamokat és az EADS-t, hogy vigyék sikerre az A400M projektet annak érdekében, hogy a többnemzetiségű egység gyorsan felállítható legyen; hangsúlyozza a katonai szállítási képességek polgári védelmi és válságkezelési műveletek támogatására történő felhasználásának fontosságát;

— a helikopterek modernizálása és a személyzet kiképzése, valamint a tervezett nehéz szállítóhelikopter projektje;

— az Európai Unió által alkalmazásra kerülő katonai egységek jobb hírszerzési információkkal való ellátását célzó projektek:

— megfigyelő műholdak új generációja (MUSIS-program),

— egyes tagállamok és az Európai Unió Műholdközpontja (EU Satellite Centre, EUSC) közötti azon megállapodások, amelyek célja megkönnyíteni a Műholdközpont hozzáférését a kormányok rendelkezésére álló műholdképekhez (Helios II, Cosmo-Skymed és SAR-Lupe),

— az Európai Védelmi Ügynökség (EVÜ) által az űrfelügyelet terén jelentkező katonai igények megfogalmazása kapcsán végzett munka,

— a globális környezetvédelmi és biztonsági megfigyelési rendszer (GMES) projektje, amelynek kapcsán sajnálatos azonban, hogy nem veszi kellően figyelembe a biztonsági és védelmi ágazat sajátos szükségleteit, például a képfelbontás terén; javasolja, hogy a Műholdközpont játsszon közvetítő szerepet e területen;

— a KBVP katonai eszközeinek az Unió rendelkezésére bocsátása révén az Unió tengeri dimenziójának megerősítését célzó projektek:

— a balti modellt (SUBCAS) követő tengerfelügyeleti rendszer létrehozása a tengeri szállítás biztonságának növelése, az illegális bevándorlás és az emberkereskedelem ellenőrzése, valamint a tengeri szennyezések elleni küzdelem érdekében;

— a 2010-re tervezett tengerfelügyeleti rendszer integrálásának menetrendje; ennek kapcsán úgy véli, hogy a különféle európai szereplők közötti együttműködés hiánya semmiképpen sem akadályozhatja e projektek végrehajtását;

2010. március 10., szerda

66. üdvözli az EVÜ által a kritikus védelmi képességek fejlesztése terén például közös programok kialakítása révén játszott meghatározó szerepet; felkéri a tagállamokat, hogy az új szerződésnek megfelelően jobban aknázzák ki az EVÜ-ben rejlő potenciált, biztosítsanak számára a vele szemben támasztott elvárásoknak megfelelő költségvetést, valamint hároméves pénzügyi keret és munkaprogram elfogadása révén biztosítsák tevékenységeinek tervezhetőségét; kéri a tagállamokat, hogy a lehető leggyorsabban véglegesítsék az EVÜ és a Közös Fegyverkezési Együttműködési Szervezet (OCCAR) közötti adminisztratív megállapodást, valamint az Unió és az OCCAR közötti biztonsági megállapodást oly módon, hogy hatékonyan szervezzék meg együttműködésüket a fegyverkezés terén;

67. támogatja a versenyképes európai védelmi ipari és technológiai bázisának megteremtését, illetve a védelmi felszerelések nyitott és átlátható európai piacának kialakítását; ennek megfelelően felkéri a tagállamokat, hogy tegyenek további kutatási és fejlesztési erőfeszítéseket, tiszteletben tartva azt a vállalást, amely szerint a védelmi kiadások 2 %-át fordítják ilyen célokra, valamint hogy harmonizált módon ültessék át nemzeti jogrendjükbe a védelmi csomag irányelveit;

68. felhívja a honvédelmi közbeszerzésekért felelős európai ügynökségeket, hogy az EVÜ segítségével tegyenek konkrét lépéseket az európai forrásból történő beszerzések növelése érdekében, különösen egy olyan magatartási kódex önkéntes aláírása révén, amely bevezetné az „európai preferencia” elvét a védelmi közbeszerzések egyes olyan területein, ahol európai szemszögből fontos a stratégiai önrendelkezés és a műveleti önállóság fenntartása, továbbá hogy biztosítsák az európai ipar és technológia elsőbbségét;

69. erőteljesen támogatja a polgári és katonai szinergiák kiépítését a képességek terén; reméli, hogy a CMPD és az EVÜ gyorsan ki tudják majd alakítani egymást kiegészítő szerepkörüket; a főképviselő/alelnök irányítása alatt az EKSZ-en belül a CMPD-nek a tevékenységek ösztönzése és koordinálása terén kell stratégiai szerepet játszania többek között a közös igények azonosításával, míg az EVÜ-nek operatív szerepe van a kettős felhasználású technológiák és a polgári-katonai képességek fejlesztése terén; úgy véli, hogy ezeket a szinergiákat a kutatási és fejlesztési keretprogram biztonsággal kapcsolatos része alapján kell felkutatni;

70. üdvözli a svéd elnökség által abban a kérdésben elért előrelépést, hogy létrejöjjön egy polgári és a katonai szakértőkből álló csoport, amely a biztonsági ágazatok reformja céljából alkalmazható, ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy késedelmet szenved e 2008 őszén tett javaslat végrehajtása, és kéri a csoport mihamarabbi felállítását;

71. támogatja azokat a kiképzési vonatkozású kezdeményezéseket, amelyek az európai személyi állomány együttműködési kapacitásának megerősítését célozzák, például:

- a fiatal európai tisztek cserekapcsolatainak fejlesztését az Erasmus program modellje alapján;
- az uniós szintű kiképzési kapacitások megerősítését; különösen ragaszkodik ahhoz, hogy mihamarabb létre kell hozni az új összetételű Európai Biztonsági és Védelmi Főiskolát, ahogyan arról a Tanács 2008 decemberében határozott;
- az uniós szintű intézményi kiképzési kapacitások megerősítését célzó erőfeszítéseket; különös hangsúlyt fektet az új arculatú Európai Külügyi Akadémia felállításának szükségességére, amely a már létező képzési struktúrákat – például a Védelmi Kollégiumot – magában foglalva és a tagállamok megfelelő szervezeteivel szorosan együttműködve a külkapcsolatokban alkalmazandó uniós és tagállami tisztviselőknek, valamint a KBVP-missziókban dolgozó munkatársaknak egységesített tanterv alapján, átfogó és valamennyi tisztviselő számára egységes, többek között a konzuli és követségi tevékenységekről, a diplomáciáról, a konfliktusrendezésről és nemzetközi kapcsolatokról, valamint az Európai Unió történelméről és tapasztalatairól szóló képzést nyújt;

2010. március 10., szerda

72. úgy véli, hogy a bevetett állomány kiképzésének javítása és a kiképzési kiadások költséghatékonyságának fokozása érdekében szisztematikusabb kapcsolatot kell kiépíteni a kiképzésekben részt vevő állomány és a missziókon bevetett személyzet között; felhívja a Tanácsot, hogy készítse el a telepítésre kerülő állományra vonatkozó, a kiképzési elvárásokról, a bevetési vagy telepítési előírásokról, a műveleti szabadságról, a jogokról és kötelezettségekről, a felszerelések és az orvosi ellátás minőségéről, valamint a halál, sebesülés vagy cselekvésképtelenség esetén járó társadalombiztosítási juttatásokról rendelkező közös európai szabályrendszert;

73. üdvözli a strasbourgi szerződés 2009. február 26-i aláírását, amely jogi személyiséggel ruházza fel az Európai Hadtestet (Eurocorps); véleménye szerint az Uniónak adott esetben alkalmaznia kell ezt a több-nemzetiségű erőt;

A KBVP finanszírozása

74. emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződés nem módosítja alapvetően a KBVP keretében végrehajtott missziók és műveletek finanszírozását, vagyis:

— a polgári missziókat az Unió költségvetése finanszírozza,

— a katonai műveletek közös költségeit az ATHENA mechanizmus finanszírozza;

75. emlékeztet a Lisszaboni Szerződésben szereplő, az alelnök/főképviselő rendelkezésére bocsátott induló alapra vonatkozó rendelkezésre, amely alapról finanszírozni kell a KBVP körébe tartozó missziók olyan előkészítő tevékenységeit, amelyek valamilyen okból nem az Unió költségvetését terhelik; hangsúlyozza, hogy ezen alap hozzáadott értéke lehetővé teszi annak biztosítását, hogy az alelnök/főképviselő hatékonyan és gyorsan készíthesse elő a KBVP fellépéseit; ösztönzi e tekintetben a tagállamokat, hogy sürgősen kezdjék meg a végrehajtást;

76. kéri a tagállamokat, hogy terjesszék ki az ATHENA mechanizmus által finanszírozott közös költségek listáját annak érdekében, hogy fokozzák a tagállamok közötti szolidaritást, valamint több államot ösztönözzenek az Unió katonai műveleteiben való részvételre;

77. javasolja, hogy a költségvetési rendelet felülvizsgálata keretében válságkezelés esetén tegyék rugalmasabbá az alkalmazandó szabályokat és eljárásokat, hiszen e területet sajátos szükségletek jellemzik (a bevetés gyorsasága, biztonsági megfontolások, stb.);

78. emlékeztet a válságkezelések vonatkozásában a Bizottság által felhasznált pénzügyi eszközök, például a Stabilitási Eszköz és az Európai Fejlesztési Alap (benne az afrikai békeprogram) meghatározó jellegére; hangsúlyozza, hogy fontos a különféle eszközök koordinálása;

Partnerségek**EU–NATO**

79. emlékeztet arra, hogy az Unió és a NATO között meg kell szilárdítani a stratégiai partnerséget, és biztosítani kell a két szervezet közötti konstruktív együttműködést; javasolja, hogy ne hátráltassák a megállapodások aláírását, és felszólítja az EU és a NATO közötti műveleti együttműködés (a Berlin Plus megállapodás) jelenlegi rendelkezéseinek felülvizsgálatára, valamint a működés új kereteinek kialakítására, amely elősegítené a szélesebb körű együttműködést azokban az esetekben, amikor a két szervezet ugyanazon a műveleti területen tevékenykedik;

80. kitarthat emellett, hogy az alelnök/főképviselő folytasson mélyreható párbeszédet a NATO főtitkárával a NATO stratégiai koncepciójának jelenlegi felülvizsgálatáról annak biztosítása érdekében, hogy a NATO teljes mértékben figyelembe vegye az EU közös biztonsági és védelmi politikájának alakulását, beleértve az esetleges állandó strukturált együttműködést a védelem területén;

2010. március 10., szerda

81. sajnálatosnak tartja, hogy még mindig nem kerültek aláírásra a NATO és az Unió afganisztáni és koszovói műveleteivel kapcsolatos technikai megállapodások; felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy a végrehajtás biztosítása érdekében érvényesítsék politikai befolyásukat az illetékes uniós és NATO-testületekben;

82. kiemeli a két szervezet között a kalózkodás elleni küzdelemben kialakult jó együttműködést (az Atalanta művelet és a NATO Ocean Shield művelete);

83. üdvözli a NATO főtitkárának azt a szándékát, hogy bevonja az Európai Uniót és azon belül az Európai Parlamentet is a szervezet stratégiai koncepciójának felülvizsgálatával kapcsolatos eszmecserebe; elvárja, hogy a jelzett szándék mihamarabb konkrét kezdeményezésekben öltön testet;

84. üdvözli az Unió és a NATO között a katonai képességek terén kialakult együttműködést, például a helikopterek operatív képességeinek javítására irányuló tevékenységet illetően;

EU-ENSZ

85. emlékeztet az EU és az ENSZ közötti szoros együttműködés fontosságára a válságkezelés terén, különösen azokon a műveleti területeken, ahol mindkét szervezet jelen van és/vagy ahol a két szervezet egymást váltja fel; kéri ezen együttműködés megerősítését a válságok korai szakaszaiban is, például a tervezés során;

EU-AFRIKAI UNIÓ

86. hangsúlyozza az Európai Unió és az Afrikai Unió közötti jó együttműködés fontosságát, a közös EU-Afrika stratégia „béke és biztonság” partnersége keretében vállalt kötelezettségeknek megfelelően; úgy véli, hogy, amennyire csak lehetséges, az Európai Uniónak támogatnia kellene az Afrikai Uniót, különösen az olyan műveleti területeken, ahol az Afrikai Unió az egyetlen jelenlévő szervezet, például Szomáliában; felhívja az Afrikai Uniót, hogy törekedjen megszervezni a válsághelyzetekre való afrikai reakálási képességet, és biztosítani, hogy a nemzetközi partnerektől kapott segítség jobban hasznosuljon; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak kiemelt figyelmet a könnyű- és kézifegyverek ellenőrizetlen terjedése által különösen Afrikában okozott problémákra, és ebben az összefüggésben a hangsúlyt helyezték a válsághelyzetben lévő területeken a fegyverekre vonatkozó meglévő tagállami előírásoknak történő megfelelésre;

EU-USA

87. felkéri a Tanácsot, hogy fejlessze az Unió és az Egyesült Államok közötti kapcsolatokat a béketeremtés és a válságkezelés területén, ideértve a katonai kérdéseket és a természeti katasztrófákat is; ez az együttműködés rendkívül fontos a szomáliai kalózok elleni küzdelemben, az afrikai békefenntartó képességek megerősítésében, valamint Koszovóban és Afganisztánban; különösen üdvözli, hogy az Egyesült Államok európai parancsnokság alatt vesz részt a koszovói EULEX-misszióban;

88. úgy véli, hogy az amerikai vezetés által tervezett rakétavédelmi pajzs új változatát mélyrehatóan kell tanulmányozni és ellenőrizni, és a rendszer esetleges kiépítése esetén annak figyelemmel kell lennie az Európa ballisztikus fenyegetésekkel szembeni védelmével kapcsolatos közös európai megközelítést, az egész kontinensre kiterjedő párbeszédet folytatva, támogatva az európai védelmi ipar részvételét a konkrét megvalósításban;

Harmadik országok részvétele az EBVP-ben

89. emlékeztet rá, hogy eddig öt kontinens 24 országa vett részt az Unió 16 polgári és katonai műveletében; hangsúlyozza, hogy a harmadik országok részvétele fontos hozzáadott értéket képvisel az Unió műveletei számára, politikai és operatív szempontból egyaránt; úgy véli, hogy az Uniónak ezen az úton kell továbbhaladnia, és tanulmányoznia kell, hogy miként lehetne jobban bevonni a harmadik államokat anélkül, hogy az érintené döntéshozatali önállóságát;

2010. március 10., szerda

Parlamenti hatáskörök

90. örömmel tapasztalja, hogy a Tanács fokozottabb mértékben vesz részt az Európai Parlament biztonság és védelemmel kapcsolatos tevékenységeiben, például az illetékes albizottság keretein belül; üdvözlí, hogy a Tanács legutóbbi következtetéseinél EBVP-vel kapcsolatos részében külön szakasz foglalkozik a Parlammel fenntartott kapcsolatokra; arra ösztönzi az alelnököt/főképviselet, hogy a Lisszaboni Szerződés keretében folytassa az eddigi utat annak érdekében, hogy a KBVP erős demokratikus legitímációt kapjon;

91. emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament az egyetlen olyan nemzetek feletti intézmény, amely jogosan hivatkozhat az Unió biztonsági és védelmi politikájának demokratikus felügyeletére, és hogy ezt a szerepet a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése is megerősítette; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy a NYEU Közgyűlése nem jogosult és politikai szempontból sem alkalmas a KBVP parlamenti felügyeletére, hiszen egy olyan szerződés (módosított Brüsszeli Szerződés) alapján működik, amelyet nem írt alá az Unió valamennyi tagállama;

92. a Lisszaboni Szerződés által nyújtott lehetőségek fényében arra ösztönzi ezért az Európai Parlammel és a nemzeti parlammelket, hogy az említett szerződéshez csatolt 1. jegyzőkönyv rendelkezéseinek teljes körű alkalmazása révén erősítsék meg együttműködésüket az EBVP és a KBVP terén, az illetékes parlamenti bizottságok közötti szorosabb és strukturáltabb munkakapcsolatok kialakításával a biztonsági és védelmi kérdésekben; hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament és a nemzeti parlammelket közötti megerősített együttműködés léphet azon hatáskörök helyébe, amelyeket a NYEU Közgyűlése illetéktelenül magának tulajdonított; hangsúlyozza, hogy saját struktúráit is alkalmassá kell tennie arra, hogy biztosíthassa a KBVP jobb nyomon követését; sürgeti a Tanácsot és az alelnököt/főképviselet, hogy találják meg a lehetőséget az EP és illetékes bizottsága bevonására a polgári válságkezelés elvi és műveleti terveinek kidolgozásába már a korai szakasztól;

93. felkéri a Tanácsot, hogy előzetesen tájékoztassa az előkészítés alatt álló missziókról és műveletekről, valamint azok lefolyásáról; javasolja a Tanácsnak, hogy az átláthatóság érdekében rendszeresen tájékoztassa az ATHENA mechanizmus és az induló alap használatáról, ahogyan azt a polgári missziókra fordított KKBPForrások felhasználása kapcsán is megteszi; úgy véli, hogy a költségvetési tisztánlátás érdekében először az összes nem katonai jellegű kiadást kellene feltüntetni az EU költségvetésében, és mintegy következő lépésként – a Szerződés ilyen értelmű módosítását követően – a katonai jellegű kiadásokat is fel kellene tüntetni az EU költségvetésében;

94. kéri az Európai Parlammelnek az EBVP és a KBVP tárgykörébe tartozó érzékeny információkhoz való hozzáféréssel kapcsolatos, az Európai Parlament és a Tanács között létrejött 2002. évi intézményközi megállapodások felülvizsgálatát annak érdekében, hogy az illetékes képviselők, például a Biztonság- és Védelmpolitikai Albizottság és az Emberi Jogi Albizottság elnökei megkaphassák a feladatuk körültekintő ellátásához szükséges információkat;

*

* *

95. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok parlamenti jeinek, a NATO Parlamenti Közgyűlésének, valamint az Egyesült Nemzetek és a NATO főtitkáranak.

2010. március 10., szerda

Atomsorompó-szerződés

P7_TA(2010)0062

Az Európai Parlament 2010. március 10-i állásfoglalása a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződésről

(2010/C 349 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról és a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződés (atomsorompó-szerződés) jövőjéről szóló, a Tanácshoz benyújtott 2009. április 24-i ajánlásáról (2008/2324(INI) ⁽¹⁾),
- tekintettel a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról és a nukleáris leszerelésről szóló korábbi, 2004. február 26-i ⁽²⁾, 2005. március 10-i ⁽³⁾, 2005. november 17-i ⁽⁴⁾ és 2007. március 14-i ⁽⁵⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel az Iránról szóló 2010. február 10-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződésben részes felek 2010-ben esedékes felülvizsgálati konferenciájára,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsnak a tömegpusztító fegyverek elterjedésével és a nukleáris leszerelés kérdéseivel kapcsolatos határozataira, különösen a 2004. évi 1540-es (2004), 1673-as (2006), és 1887-es (2009) határozatára,
- tekintettel az EU–USA-csúcstalálkozón, 2009. november 3-án elfogadott nyilatkozatra (3. melléklet),
- tekintettel az európai biztonsági stratégia és az EBVP végrehajtásáról szóló, 2008. június 5-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott, a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló európai uniós stratégiára,
- tekintettel a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni EU-stratégia végrehajtásával kapcsolatban elért eredményekről szóló legfrissebb féléves jelentésre (2009/IL),
- tekintettel a fokozottabb nemzetközi biztonságról szóló 2008. december 8-i tanácsi nyilatkozatra, és különösen annak 6., 8. és 9. pontjára, amely kinyilvánítja az EU-nak a tömegpusztító fegyverek és célba juttatási eszközeik elterjedésének megakadályozására irányuló határozott szándékát,
- tekintettel az Átfogó Atomcsendszerződésre, a NAÜ átfogó biztonsági megállapodásaira és kiegészítő jegyzőkönyveire, a nukleáris anyagok fizikai védelméről szóló egyezményre, a nukleáris terrorizmussal kapcsolatos cselekmények betiltására vonatkozó nemzetközi egyezményre, a ballisztikus rakéták elterjedése elleni hágai magatartási kódexre, a 2009-ben hatályát veszített Stratégiai Fegyverzetcsökkentési Szerződésre (START I) és a stratégiai offenzíva csökkentéséről szóló szerződésre (SORT),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0333.

⁽²⁾ HL C 98. E, 2004.4.23., 152. o.

⁽³⁾ HL C 320. E, 2005.12.15., 253. o.

⁽⁴⁾ HL C 280. E, 2006.11.18., 453. o.

⁽⁵⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 146. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0016.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0255.

2010. március 10., szerda

- tekintettel az Európai Tanács által 2008. december 11-én elfogadott, az európai biztonsági stratégia végrehajtásáról szóló jelentésre,
 - tekintettel a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződéssel kapcsolatban 2009. december 21-én a Bizottsághoz és a Tanácshoz intézett kérdésekre (O-0170/2009 – B7-0010/2010, O-0169/2009 – B7-0009/2010),
 - tekintettel az Európai Tanács 2009. december 10–11-i, Iránról szóló nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a tömegpusztító fegyverek és hordozó eszközeik elterjedése az egyik legkomolyabb fenyegetést jelenti a nemzetközi békére és biztonságra nézve, és mivel az egyik legsürgetőbb biztonsági prioritás annak megakadályozása, hogy terroristák vagy újabb államok nukleáris fegyverekhez jussanak vagy ilyen fegyvereket felhasználjanak, valamint a globális készletek csökkentése és a nukleáris fegyverektől mentes világ felé való előrelépés,
- B. mivel a korábbi felülvizsgálati konferenciákon született megállapodás ellenére egyáltalán nem történik előrelépés az atomsorompó-szerződés konkrét céljai (például az úgynevezett „13 gyakorlati lépés”⁽¹⁾) elérése terén, különösen most, amikor veszélyek számtalan forrásból merülnek fel, ideértve a tömegpusztító fegyverek fokozódó terjedését; mivel mindez szorosan összekapcsolódik a nukleáris technológia iránti növekvő igényvel és annak nagyobb elérhetőségével, illetve annak lehetőségével, hogy az említett technológia és radioaktív anyagok bűnszervezetek és terroristák kezébe kerülhetnek,
- C. mivel az atomsorompó-szerződés az atomfegyverek elterjedésének megakadályozására szolgáló globális rendszer sarokköve, ezért meg kell erősíteni, ugyanakkor határozott politikai vezetésre és számos egymást követő lépésre van sürgősen szükség az atomsorompó-szerződés érvényességének megszilárdítása, valamint a meglévő atomsorompó-rendszert alkotó megállapodások, szerződések és ügynökségek – különösen az Átfogó Atomcsend-szerződés (CTBT) és a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (NAÜ) – megerősítése érdekében,
- D. mivel tovább kell erősíteni az atomsorompó-szerződés mindhárom pillérét, nevezetesen a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozását, a leszerelést és az atomenergia civil felhasználásával kapcsolatos együttműködést,
- E. mivel az atomsorompó-szerződést aláíró, nukleáris fegyverekkel rendelkező államok vonakodnak attól, hogy nukleáris arzenáljukat csökkentsek vagy felszámolják, és kevésbé ragaszkodjanak a nukleáris elrettentés katonai doktrínájához,
- F. a globális biztonság fokozása érdekében a leszerelés valamennyi vonatkozása tekintetében további előrehaladásra szólít fel,
- G. mivel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott, a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló EU-stratégiában az EU kötelezettséget vállalt arra, hogy minden rendelkezésre álló eszközt felhasznál a globális szinten aggodalmat keltő nukleáris programok megakadályozása, megállítása és lehetőség szerinti felszámolása érdekében,
- H. mivel szükség van arra, hogy az EU fokozza a fegyverek áramlásának és a fegyverkereskedelem finanszírozásának megakadályozására tett erőfeszítéseit, szankcionálja a fegyverek terjesztését, továbbá hogy dolgozzon ki intézkedéseket a tudás és a technológiai szakértelem átadásának minden rendelkezésre álló eszközzel, többek között többoldalú szerződésekkel, ellenőrzési mechanizmusokkal, a kivétel nemzeti és nemzetközi szintű ellenőrzésével, a fenyegetések csökkentésére irányuló együttműködési programokkal, valamint politikai és gazdasági ösztönzőkkel történő megakadályozására,

⁽¹⁾ Egyesült Nemzetek Szervezete: a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződésben részes felek 2000. évi felülvizsgálati konferenciája, NPT/CONF.2000/28 (I. és II. rész).

2010. március 10., szerda

- I. üdvözölve a 2009. november 3-án az EU–USA-csúcstalálkozón elfogadott, a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról és a leszerelésről szóló nyilatkozatot (3. melléklet), amely kiemelte a vonatkozó, többoldalú intézkedések, különösen a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződés megtartásának és erősítésének szükségességét, kifejezte támogatását az Átfogó Atomcsendszerződés hatálybalépésének támogatásával kapcsolatban és felszólított a hasadóanyag-tilalmi szerződésről szóló tárgyalások elindítására 2010 januárjában; megállapítja továbbá, hogy a nyilatkozat ismételten megerősíti a nemzetközi atomenergetikai kötelezettségek teljesítésének szükségességét Irán és a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság (KNDK) számára,
- J. mivel Irán elmulasztotta az év végére kitűzött, arra vonatkozó határidő betartását, hogy eleget tesz a felhívásoknak, és megnyitja nukleáris létesítményeit a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség ellenőrei előtt; mivel Irán a mai napig semmit sem tett azért, hogy a nemzetközi közösség bizalmát visszaszeresse, meggyőzve őt arról, hogy az ország nukleáris programja kizárólag békés célokat szolgál,
- K. ösztönző erejűnek tekinti az olyan új leszerelési javaslatokat, amelyekre például Henry Kissinger, George P. Shultz, William J. Perry és Sam Nunn hívott fel 2007 és 2008 januárjában, és számos hasonló nyilatkozat született az Egyesült Királyság, Franciaország, Németország, Olaszország és Belgium volt jeles politikusai részéről is, valamint a civil szervezetek és politikai vezetők által világszerte támogatott nukleáris fegyverekről szóló mintaegyezményt és a Hiroshima-Nagaszaki jegyzőkönyvet, és az olyan kampányokat, mint a „Globális Zéró Tolerancia”,
- L. mivel a NATO stratégiai elképzeléseinek felülvizsgálata alkalmat kínál a NATO nukleáris politikájának mint egységes egésznek az újragondolására, oly módon, hogy hozzájáruljon a nukleáris fegyverektől mentes világra vonatkozó cél eléréséhez; mivel a nukleáris fegyverek megosztását célzó NATO-megállapodások, illetve más, kétoldalú megállapodások alapján 150–200 taktikai nukleáris fegyver marad továbbra is a NATO nukleáris fegyverekkel nem rendelkező öt tagállama (Belgium, Németország, Olaszország, Hollandia és Törökország) területén,
- M. mivel szoros koordinációra van szükség az EU és partnerei, különösen az Egyesült Államok és Oroszország között a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozására irányuló rendszer újjáélesztése és megerősítése érdekében,
- N. ezzel összefüggésben üdvözli a nukleáris fegyverek végleges szétszerelésének kivitelezhetőségéről és eljárási lépéseiről, valamint a szétszereléssel kapcsolatos ellenőrzési folyamatokról szóló közös brit–norvég kezdeményezést, amelyet a megfelelő irányba ható, konkrét hozzájárulásnak tekint,
- O. mivel a francia és a brit kormány 2008-ban bejelentette, hogy csökkenteni fogják készütségbe helyezett nukleáris robbanófejek számát, ugyanakkor elhatározták, hogy korszerűsítik nukleáris arzenáljukat; mivel minden tagállamot kötelezettség terhel a tekintetben, hogy eredményesen járuljanak hozzá az EU tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozását célzó és leszerelési politikáihoz,
1. felszólítja az érintett feleket, hogy ragadják meg a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződésben részes felek 2010-ben esedékes felülvizsgálati konferenciája által kínált lehetőséget arra, hogy elősegítsék a nukleáris fegyverek világszerte történő fokozatos felszámolásáról szóló nemzetközi szerződésen alapuló teljes nukleáris leszerelés céljának elérését, teljesítsék a teljes globális nukleáris leszerelés célját, amely elérésének koncentrált, többoldalú alapon, lépésről lépésre kell történnie;
 2. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az atomsorompó-szerződés 2010-es felülvizsgálati konferenciáján stratégiákat dolgozzanak ki egy olyan szerződésről való megállapodás elérésére, amely nem diszkriminatív módon szünteti be a fegyvergyártási célú hasadóanyag-előállítás, ami az jelenti, hogy az így létrehozandó szerződésnek meg kellene követelnie az atomfegyverrel nem rendelkező államoktól vagy az atomsorompó-szerződésben jelenleg nem részes államoktól, hogy mondjanak le a fegyvergyártási célú hasadóanyag-előállításról, és számolják fel a fegyvergyártási célú hasadóanyag-előállítást szolgáló valamennyi létesítményüket;
 3. hangsúlyozza, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa öt tagjának, amelyek mindegyike rendelkezik atomfegyverekkel, fokozatosan törekednie kellene a fegyvergyártási célú hasadóanyag-előállítás beszüntetésére és a fegyvergyártási célú hasadóanyag-előállítást szolgáló valamennyi, már létező létesítménye felszámolására;
 4. felszólít minden felet, hogy vizsgálja felül az általa követett katonai doktrínát, és mondjon le a támadóként való fellépés lehetőségéről;

2010. március 10., szerda

5. felszólítja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy összehangolt, pozitív és látható módon vegyenek részt az atomsorompó-szerződés 2010. évi felülvizsgálati konferenciájával kapcsolatos tárgyalásokban, különösen azáltal, hogy előremutató menetrendet állítanak fel egy nukleáris fegyverektől mentes világ megteremtéséhez, és konkrét kezdeményezéseket tesznek az ENSZ leszerelési konferenciájának újraélesztésére, valamint hogy előmozdítják az atomsorompó-szerződés 1995. évi felülvizsgálati konferenciájának végén elfogadott „Elvek és célkitűzések nyilatkozata”, valamint a 2000. évi felülvizsgálati konferencián egyhangúlag elfogadott „13 gyakorlati lépés” szerinti leszerelési kezdeményezéseket;
6. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Izrael, India és Pakisztán nem csatlakozott az atomsorompó-szerződéshez, Észak-Korea pedig 2003-ban kivonult belőle; felszólítja ezeket az államokat, hogy csatlakozzanak a szerződéshez;
7. nyomatékosan kéri a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy rendszeresen tájékoztassa a Parlamentet a 2010. évi felülvizsgálati konferencia előkészítő üléseivel kapcsolatban, és vegye figyelembe annak a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni küzdelemmel és a leszerelési kérdésekkel kapcsolatos véleményét a konferencia vonatkozásában;
8. e tekintetben sürgeti a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kövessen el mindent az európai közvélemény tömegpusztító fegyverek elterjedésével kapcsolatos tájékoztatása érdekében, együttműködve az atomfegyvermentes világért munkálkodó valamennyi érintett féllel és nem állami szereplővel, különösen a „Polgármesterek a Békéért” hálózattal és az atomfegyver-mentes önkormányzatok hálózatával;
9. üdvözli, hogy a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló záradékokat iktattak be a harmadik országokkal kötött EU-egyezményekbe és cselekvési tervekbe; hangsúlyozza, hogy ezen intézkedéseket az EU valamennyi partnerországának kivétel nélkül végre kell hajtania;
10. nagy örömmel üdvözli az USA elnöke, Barack Obama 2009. április 5-én Prágában tett nyilatkozatát, amelyben kötelezettséget vállalt a nukleáris leszerelés előmozdítására és hitet tett a nukleáris fegyverektől mentes világ megteremtése mellett; kéri a Tanácsot, juttassa egyértelműen kifejezésre, hogy támogatja ezt a kötelezettségvállalást;
11. ismét hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Tanács partnereivel együttműködésben aktívan támogassa konkrét javaslatok előterjesztését annak érdekében, hogy valamennyi nukleáris fűtőanyag gyártását, alkalmazását és újrafeldolgozását a NAÜ ellenőrzése alá vonják, ideértve a nemzetközi nukleárisfűtőanyag-bank létrehozására irányuló javaslatot is; támogatja továbbá az atomenergia békés célú felhasználását szolgáló nukleárisfűtőanyag-ciklus többoldalú ellenőrzésére irányuló egyéb kezdeményezéseket is, szem előtt tartva, hogy a Parlament méltányolja a Tanács és a Bizottság hajlandóságát arra, hogy legfeljebb 25 millió euróval hozzájáruljon egy, a NAÜ ellenőrzése alatt álló nukleárisfűtőanyag-bank létrehozásához, és e téren az együttes fellépés mielőbbi jóváhagyását szorgalmazza;
12. támogatja a NAÜ mandátumának megerősítésére irányuló további erőfeszítéseket, beleértve a NAÜ biztosítéki megállapodások kiegészítő jegyzőkönyveinek általános érvényűvé tételét, valamint a bizalomépítő intézkedések kidolgozását célzó egyéb lépéseket; támogatja annak biztosítását, hogy elégséges erőforrások álljanak a NAÜ rendelkezésére ahhoz, hogy elláthassa fontos feladatát a nukleáris tevékenységek biztonságossá tétele terén; ösztönzi a Tanácsot és a Bizottságot, hogy folytassa erőfeszítéseit a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség kapacitásainak megerősítése érdekében, többek között a NAÜ alá tartozó seibersdorfi (Ausztria) Safeguards Analytical Laboratory modernizációja révén;
13. hangsúlyozza az Átfogó Atomcsendszerződés (CTBT) mielőbbi hatálybalépésének jelentőségét; üdvözli ezzel kapcsolatban az USA kormányának a nevezett szerződés ratifikálásának biztosítására irányuló törekvését; kéri a Tanácsot, hogy teljes mértékben támogassa azokat a tárgyalásokat, amelyek tárgya a nukleáris fegyverek vagy egyéb nukleáris eszközök gyártásához szükséges hasadóanyag előállításának betiltását elrendelő egyezmény lehető legrövidebb időn belüli aláírása; e tekintetben várakozással néz elébe a Nuclear Posture Review új számának, amelyben az USA várhatóan elkötelezi magát új atomfegyverek – többek között nukleáris bunkerrombolók – fejlesztésének megszüntetése, a nukleáris készletek drámai csökkenése és a nem nukleáris védelmi eszközök fokozottabb alkalmazása mellett;

2010. március 10., szerda

14. kéri a párbeszéd elmélyítését az Egyesült Államok új kormányzatával és valamennyi atomhatalommal egy olyan közös napirend végrehajtása érdekében, amely a nukleáris robbanófejek készleteinek fokozatos csökkentését célozza; különösen támogatja az Egyesült Államok és Oroszország azon lépéseit, amelyek a két ország nukleáris fegyverkészletének jelentős csökkentésére irányulnak, amint az a START I és a SORT szerződésekben szerepel;
15. ezzel összefüggésben üdvözli az Oroszországi Föderáció és az USA döntését, mely szerint tárgyalásokat folytatnak egy új, átfogó és kötelező erejű megállapodásról a 2009 decemberében hatályát veszített Stratégiai Fegyverzetcsökkentési Szerződés (START) pótlására, valamint üdvözli, hogy Barack Obama és Dimitrij Medvegyev 2009. július 6-án egyetértési nyilatkozatot írtak alá a START-1-et követő szerződésről; üdvözli az orosz–amerikai tárgyalásokon a közelmúltban elért előrelépéseket, és reméli, hogy a tárgyalások 2010. március 9-én Gensben sorra kerülő következő fordulójában megszületik a végső megállapodás a két ország között;
16. tudomásul veszi, hogy az USA letett az európai rakétapajzsra vonatkozó eredeti terveinek megvalósításáról; támogatja az Európát és Oroszországot is magában foglaló új megközelítést;
17. az atommentes világ felé vezető pozitív lépésként atommentes övezetek felállítására szólít fel; e tekintetben úgy véli, hogy egy atommentes övezet felállítása a Közel-Keleten a tartós és átfogó béke elérésének alapvető fontosságú eleme a régióban; kiemeli, hogy valamennyi taktikai robbanófej kivonása Európából egyúttal a további nukleáris leszereléshez is precedenst teremthet;
18. felhívja a figyelmet a taktikai nukleáris fegyverek stratégiai anakronizmusára, valamint arra, hogy Európának hozzá kell járulnia számuk csökkentéséhez, illetve az Oroszországgal folytatott szélesebb körű párbeszéd összefüggésrendszerében Európa területéről való eltávolításukhoz; utal ennek hátterében a 2009. október 24-i német koalíciós megállapodásra, amelynek célja a jövőben elérni az USA nukleáris fegyvereinek német területéről az atommentes világ megteremtésének folyamata részeként való kivonását; üdvözli a Németország, Hollandia, Belgium, Luxemburg és Norvégia külügyminiszterei által 2010. február 26-án a NATO főtitkárához intézett levelet, amely átfogó vitára szólít fel a NATO-n belül arról, hogyan lehetne közelebb hozni a nukleáris fegyverek nélküli világra vonatkozó cél megvalósítását;
19. támogatja az Irán nukleáris programjára vonatkozó kétlépcsős megközelítést; ismét sürgeti Iránt, hogy teljes mértékben és haladéktalanul tegyen eleget az ENSZ Biztonsági Tanácsa és a NAÜ vonatkozó határozataiban előírt kötelezettségeinek, különösen a NAÜ kormányzótanácsa 2009. november 27-i határozatában megállapított követelményeknek; sürgeti a Tanácsot, hogy támogassa az ENSZ Biztonsági Tanácsának fellépését abban az esetben, ha Irán továbbra sem működik együtt a nemzetközi közösséggel atomprogramja tekintetében; felszólítja a Tanácsot, hogy álljon készen a szükséges „intelligens”, célzott és az atomsorompó-szerződés céljaira összpontosító intézkedések, így szankciók megtételére is, amelyek kiegészítik az ENSZ Biztonsági Tanácsának eljárását;
20. sajnálatosnak tartja a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság által a közelmúltban végrehajtott nukleáris kísérleteket, valamint azt, hogy az ország elutasította az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2009. szeptember 24-i 1887.(2009) sz. határozatát; mindazonáltal támogatja az USA megközelítését, amely szerint a hatoldalú tárgyalások keretében kell kétoldalú párbeszédet folytatni a Koreai-félsziget nukleáris leszerelésének érdekében és emlékeztet rá, hogy Kína különleges szerepet játszik ebben a vonatkozásban;
21. támogatja a nukleáris biztonsági csúcstalálkozó összehívását 2010 áprilisára, felismerve, hogy a hasadóanyagok engedély nélküli kereskedelme és felhasználása azonnali és súlyos fenyegetést jelent a globális biztonságra, és az érzékeny nukleáris anyagok biztonságának növelésére irányuló konkrét javaslatokat vár, melyek magukban foglalhatnak olyan intézkedéseket, amelyek a hasadóanyagok illegális eltérése eseteinek hatékony kivizsgálását és a felelősök jogi számonkérését célozzák;
22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a tagállamoknak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, az ENSZ főtitkáranak, az atomsorompó-szerződés 2010. évi felülvizsgálati konferenciája elnökének és a NAÜ főigazgatójának.

2010. március 11., csütörtök

Kuba

P7_TA(2010)0063

Az Európai Parlament 2010. március 11-i állásfoglalása a Kubában meggyőződésük miatt bebörtönzött személyekről

(2010/C 349 E/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a kubai helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2004. november 17-i, 2006. február 2-i és 2007. június 21-i állásfoglalására,
 - tekintettel korábbi állásfoglalásaira az emberi jogok világbeli helyzetével kapcsolatos 2004-es, 2005-ös, 2006-os, 2007-es és 2008-as éves jelentésről és az EU az emberi jogokkal kapcsolatos politikájáról,
 - tekintettel a Szaharov-díj nyomon követéséről szóló, 2006. december 14-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a tanácsi elnökség 2005. december 14-i ülésének a Nők fehérben mozgalomról szóló nyilatkozatára, valamint a kubai helyzetről szóló korábbi, 2003. március 26-i és 2003. június 5-i nyilatkozatokra,
 - tekintettel a Tanács Kubáról szóló, 1996. december 2-án elfogadott és azóta időszakosan frissített 96/697/KKBP közös álláspontjára,
 - tekintettel az Általános Ügyek és Külsókapcsolatok Tanácsa 2007. június 18-i, 2008. júniusi és 2009. június 15-i ülésének Kubáról szóló következtetéseire,
 - tekintettel Catherine Ashton bárónő, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője/az Európai Bizottság alelnöke szóvivőjének és az Európai Parlament elnökének Jerzy Buzeknek Orlando Zapata Tamayo, meggyőződése miatt bebörtönzött politikai fogoly Kubában történt halálával kapcsolatos nyilatkozataira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az emberi jogok, köztük a polgári, politikai, gazdasági, szociális és kulturális jogok egyetemes-ségének és oszthatatlanságának védelme továbbra is az Európai Unió egyik fő célkitűzése,
- B. mivel több tucat független újságíró, békés másként gondolkodó és emberi jogi aktivistát, többnyire a demokratikus ellenzék tagjait továbbra is börtönökben tartanak fogva Kubában, amiért éltek a szólásszabadság és a gyülekezés, valamint a gyűlések megtartásával kapcsolatos alapvető jogaikkal,
- C. mivel a Parlament 2005-ben a gondolat szabadságáért járó Szaharov-díjat a Nők fehérben mozgalomnak ítélte oda; mivel a kubai hatóságok döntése, amelynek értelmében nem engedélyezték, hogy a Nők fehérben képviselői a díj átvételére elutazhassanak a Parlament székhelyére, sérti az alapvető emberi jogokat, konkrétan azt a jogot, hogy az ember szabadon elhagyhassa hazáját, majd oda visszatérhessen, amint azt az emberi jogok egyetemes nyilatkozata kimondja,
- D. mivel a közösségi intézmények erőfeszítéseket tettek a kubai politikai foglyok és a meggyőződésük miatt bebörtönzöttek szabadon bocsátásának és a velük szembeni humánus bánásmód biztosítására,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0601.

2010. március 11., csütörtök

- E. mivel Orlando Zapata Tamayo halála – aki közel negyven év óta először lett a kormányzati visszaélések elleni tiltakozásként folytatott éhségsztrájk áldozata – súlyos visszalépésnek tekinthető az emberi jogok helyzetében Kubában, és hatására nemzetközi szinten tiltakozóhullám indult el és több kubai politikai fogoly és bebörtönzött másként gondolkodó kezdett éhségsztrájkba,
1. határozottan elítéli Orlando Zapata Tamayo másként gondolkodó politikai fogoly 85 napos éhségsztrájk után bekövetkezett kegyetlen halálát, amely elkerülhető lett volna, és szolidaritását és együttérzését fejezi ki családjának;
 2. elítéli az aktivisták megelőző letartóztatását és a kormány kísérleteit, hogy megakadályozza Orlando Zapata Tamayo családtagjait abban, hogy megtartsák az elhunyt temetését és leróják kegyeletüket;
 3. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a kubai hatóságok semmilyen lényegi választ nem adtak az EU-nak és a nemzetközi közösségnek a politikai foglyok szabadon bocsátására, valamint az alapvető szabadságjogok, különösen a véleménynyilvánítás szabadságának és a politikai egyesülés szabadságának teljes mértékű tiszteletben tartására vonatkozó felszólításaikra;
 4. sürgeti a kubai kormányt, hogy haladéktalanul és feltétel nélkül bocsásson szabadon minden politikai foglyot, valamint meggyőződése miatt bebörtönzött személyt;
 5. aggodalmának ad hangot azoknak a politikai foglyoknak és másként gondolkodóknak a helyzetével kapcsolatban, akik Zapata halálát követően léptek éhségsztrájkba; üdvözlí, hogy többségük azóta felhagyott az éhségsztrájkjal, de felhívja a figyelmet az éhségsztrájkot továbbra is folytató Guillermo Fariñas újságíró és pszichológus riasztó, életveszélyes állapotára;
 6. sajnálattal veszi tudomásul, hogy nem vették figyelembe a Tanácsnak és a Parlamentnek a politikai foglyok és a meggyőződésük miatt bebörtönzött személyek azonnali szabadon bocsátására vonatkozó ismételt felszólításait, és hangsúlyozza, hogy a kubai másként gondolkodók eszméik és békés politikai tevékenységük miatti bebörtönzése ellentétes az emberi jogok egyetemes nyilatkozatával;
 7. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy lépjen fel határozottabban a politikai foglyok szabadon bocsátása érdekében és segítse elő az emberjogi aktivisták erőfeszítéseit, illetve garantálja munkájukat, összhangban a Külügyek Tanácsának 2009. december 8-i következtetéseivel;
 8. sürgeti az európai uniós intézményeket, hogy feltétel nélkül támogassák, és fenntartások nélkül segítsék elő egy többpárti demokráciába történő politikai átmenet békés folyamatának megkezdését Kubában;
 9. kifejezi legmesszebbmenő szolidaritását a kubai néppel és támogatja a demokrácia, valamint az alapvető szabadságjogok érvényesítése és előmozdítása irányába tett lépéseiket;
 10. felszólítja az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, valamint az együttműködésért felelős biztost, hogy – összhangban a Tanács által sorban jóváhagyott következtetésekkkel, és az együttműködést és fejlesztést célzó közösségi mechanizmusok különösen Európai kezdeményezés a demokráciáért és az emberi jogokért keretében történő igénybe vételével – haladéktalanul kezdjen strukturált párbeszédet a kubai civil társadalommal és a kubai békés átmenetet támogatókkal;
 11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU soros elnökségének, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/a Bizottság alelnökének, az Euro-Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésnek, valamint a kubai kormánynak és a Néphatalmi Nemzetgyűlésnek.

2010. március 11., csütörtök

Beruházás az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba

P7_TA(2010)0064

Az Európai Parlament 2010. március 11-i állásfoglalása az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák fejlesztésébe történő beruházásról (SET-terv)

(2010/C 349 E/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács 2008. február 28-i következtetéseire,
- tekintettel a Bizottság az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák fejlesztésébe történő beruházásról (SET-terv) szóló közleményére ((COM(2009)0519) és a SET-terv végrehajtásához készített, 2010–2020-ra vonatkozó technológiai ütemtervet (SEC(2009)1295) és a prioritást élvező technológiákba való kutatási és fejlesztési beruházásokat (SEC(2009)1296) kidolgozó munkadokumentumokra;
- tekintettel 2008. július 9-i, az európai stratégiai energiatechnológiai tervről szóló állásfoglalására (2008/2005(INI)) ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Közösségnek kutatási, technológiai fejlesztési és demonstrációs tevékenységére vonatkozó hetedik keretprogramjáról (2007–2013) szóló 2006. december 18-i, 1982/2006/EC európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel a 2006. október 24-i, versenyképességi és innovációs keretprogram (2007–2013) létrehozásáról szóló 1639/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽³⁾,
- tekintettel a 2009. július 13-i, az energiaágazatbeli projektek közösségi pénzügyi támogatásán alapuló gazdaságélénkítő program létrehozásáról szóló 663/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Parlament és a Tanács, 2009. április 23-i 2009/28/EK irányelvére a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről ⁽⁵⁾,
- tekintettel a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztése és kiterjesztése tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. április 23-i 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Bizottság 2007. január 10-i, az európai energiapolitikáról szóló közleményére, amely megállapítja az EU legfőbb energiapolitikai célkitűzéseit, azaz a fenntarthatóságot, a versenyképességet és az energiabiztonságot (COM(2007)0001),
- tekintettel a koppenhágai éghajlat-változási konferencia (COP 15) eredményeiről szóló, 2010. február 10-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0354.

⁽²⁾ HL L 412., 2006.12.30., 1. o.

⁽³⁾ HL L 310., 2006.11.9., 15. o.

⁽⁴⁾ HL L 200., 2009.07.31., 31. o.

⁽⁵⁾ HL L 140., 2009.6.5., 16. o.

⁽⁶⁾ HL L 140., 2009.6.5., 63. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0019.

2010. március 11., csütörtök

- tekintettel a 2010. február 12-i, az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák fejlesztésébe történő beruházásról (SET-terv) szóló kérdésekre (O-0015/2010 – B7-0011/2010, O-0016/2010 – B7-0012/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió 2020-ra csak úgy érheti el az üveghatást okozó gázok kibocsátásának 20 %-os, illetve nemzetközi megállapodás esetén 30 %-os csökkentésére, valamint a primerenergia-fogyasztásnak az előrevetített szintekhez képest történő 20 %-os csökkentésére vonatkozó célkitűzését, illetve úgy tudja elérni, hogy addigra legalább a termelt energia 20 %-a megújuló forrásból származzon, ha növeli a megfizethető, tiszta, hatékony és fenntartható, alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák széles körének fejlesztésére vonatkozó erőfeszítéseit,
- B. mivel e technológiák részét képezhetik az éghajlatváltozás kihívásait megfelelően kezelő, az EU energiaellátását és gazdaságaink versenyképességét biztosító megoldásnak,
- C. mivel az 1980-as évek óta az energiakutatásra szánt költségvetés mind az államháztartás, mind a magánszektor terén csökkent, mivel a források jelenlegi szintje nem felel meg az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó fenntartható rendszerbe való átmenet terén előttünk tornyosuló feladatok nagyságának,
- D. mivel az EU-ban a finanszírozás kérdése jelenti az egyik legnagyobb problémát az energetikai innováció ösztönzése szempontjából,
- E. mivel a hat európai ipari kezdeményezés (EII) terén a Bizottság a szélenergiát illetően 6 milliárd eurós, a napenergia terén 16 milliárd eurós, a villamos hálózatokra 2 milliárd eurós, a bioenergia terén 9 milliárd eurós, a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás (CCS) terén 13 milliárd eurós, az atommaghasadás terén 7 milliárd eurós, valamint az üzemanyagcellákra és a hidrogéntekológiára vonatkozó közös technológiai kezdeményezés (JTI) terén 5 milliárd eurós igényt állapít meg az állami és magánberuházásokra a következő 10 év során,
- F. mivel a SET-terv rendelkezik azzal a célkitűzéssel és potenciállal, amely az EU-t innovatív gazdasággá alakíthatja át, ezzel több százezer új, szakértelmet igénylő munkalehetőséget teremtve a következő évtizedben és lendületet adva egy gyorsan növekvő ipari ágazatnak,
- G. mivel az energiaparadigmában sürgősen szükséges váltás kockázatmegosztó megközelítést igényel, amely során minden érintett állami és magánszereplőnek meg kell osztaniuk a felelősséget, ami több közforrásból történő pénzügyi támogatást tesz szükségessé, ám ugyanakkor az iparág, a bankok és a magánbefektetők nagyobb felelősségvállalását is feltételezi a technológiai és piaci kockázatok megosztását illetően,
- H. mivel a kutatást folyamatosan alulfinanszírozzák az EU-ban,
1. üdvözli a SET-tervet, amely konkrét intézkedéseket határoz meg a tiszta, fenntartható és hatékony alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák terén végzett kutatás ösztönzésére; hangsúlyozza a benne rejlő potenciált, amely képes innovatív gazdasággá alakítani az EU-t; azt is hangsúlyozza, hogy ezen új megközelítés nélkül az EU nem fogja teljesíteni energiapolitikai és éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzéseit 2020-ig;
 2. elismeri, hogy jelentősen emelni kell a köz- és magánberuházások mértékét a fenntartható, alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák fejlesztésében e technológiák fejlesztésének, költséghatékony felhasználásának és gyors, átfogó alkalmazásának felgyorsítása érdekében a következő tíz év során;
 3. határozott meggyőződése, hogy a SET-terv végrehajtásához szükséges anyagi fedezetet csak akkor tudják megteremteni, ha további állami és magánforrásokat tesznek elérhetővé, valamint hogy a SET-terv csak akkor lesz meggyőző, ha az EU költségvetésében új pénzügyi forrásokat rendelnek hozzá;
 4. felhívja mind az állami, mind a magánszereplőket, hogy azonnal rendeljenek hozzá további forrásokat a megbeszéltek végrehajtásához, mivel a nagyobb résznek a magánszektorból kell származnia a közberuházások arányának jelentős, mind európai uniós, mind nemzeti szintű növelése mellett;

2010. március 11., csütörtök

5. hangsúlyozza, hogy a gazdasági válság fényében ezen új, a munkahelyteremtés szempontjából a legnagyobb potenciállal rendelkező technológiákba való beruházásnak prioritást kell élveznie; hangsúlyozza, hogy ez piacot teremt, új bevételeket eredményez és hozzájárul az EU gazdaságának és versenyképességének fejlődéséhez; végül pedig hangsúlyozza, hogy mindezekon kívül növeli az EU energiaellátásának biztonságát és csökkenti a korlátozott számú energiaforrástól, szolgáltatótól és szállítási útvonaltól való függőségét;
6. újból megerősíti a tiszta, fenntartható és hatékony, alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák támogatása megfelelő finanszírozásának biztosítására irányuló kérelmét, amely összesen évente legalább 2 milliárd euró költséget jelent az EU költségvetéséből a hetedik kutatási keretprogramra (FP7) és az innovációs és versenyképességi keretprogramra (CIP) jutó költségeken felül 2010-től kezdődően; e tekintetben felhívja a Bizottságot és a tagállamokat finanszírozási menetrend sürgős létrehozására az általuk vállalt, a 2010-től kezdődő finanszírozást biztosító forrásokból;
7. továbbá felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy használja ki a jelenlegi pénzügyi terv félidős felülvizsgálatáról és a következő pénzügyi tervről szóló vitát arra, hogy a jelenlegi és jövőbeli EU költségvetést jobban hozzáigazítsák az EU politikai prioritásaihoz, nevezetesen a kutatás, az éghajlatváltozással kapcsolatos tevékenységek és az energiaellátás biztonsága terén;
8. alapvető szükségletnek tartja az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének (ETS) az új belépők részére fenntartott tartalékából félretett 300 millió eurós juttatás gyors felhasználását a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás, illetve az innovatív megújuló energiaforrások támogatására; sürgeti az Európai Beruházási Bankot (EBB), hogy igazítsa hozzá hitelnyújtási kritériumait a megfelelő innovatív megújuló létesítményekhez;
9. emlékezteti a tagállamokat, hogy 2013-tól kezdődően az ETS értékesítési bevételei döntő fontosságú finanszírozási forrást képeznek az éghajlatváltozás mérséklése és a fenntartható alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák alkalmazása és fejlesztése tekintetében;
10. felhív az EBB energiavonatkozású projektek finanszírozásában játszott szerepének erősítésére, különösen hitelnyújtási terveinek az energia területére való kiterjesztése, az energiaügyi projekteknek nyújtott hitelgaranciákkal kapcsolatos kapacitásának növelése, valamint a nagyobb kockázatú kutatási és fejlesztési energiaprojektek finanszírozása koordinációjának és folyamatosságának javítása révén;
11. felkéri az Európai Beruházási Bankot, hogy részesítse megfelelő előnyben azokat a projekteket, amelyek reális módon erősítik a fenntartható, alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiákkal kapcsolatos demonstráció (pl. az intelligens hálózatok és a mini vízerőművek kiépítése) életképességét;
12. üdvözli a folyamatban lévő kezdeményezéseket, mint például a kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmust (RSFF), a Marguerite Alapot (a 2020-as energiaügyi, éghajlat-változási és infrastrukturális európai alapot), a kockázattitőke-alapot és a gyorsan növekvő és innovatív KKV-k támogatására létrehozott eszközt (GIF), amelyek szerepét a SET-terv finanszírozásához való hozzájárulásban meg kell erősíteni és megfelelő értékelési eljárásnak kell alávetni a félidős felülvizsgálat keretében;
13. kéri a Bizottságot, hogy az EBB-vel való szoros együttműködésben késedelem nélkül – legkésőbb 2011-re – nyújtson be egy átfogó javaslatot a megújuló forrásokból származó energiával kapcsolatos és energiahatékonysági projektek, illetve az intelligens hálózatok fejlesztésének finanszírozására szolgáló eszköz tekintetében;
14. hangsúlyozza, hogy az EU kutatási alapjának kapacitásait bővíteni kell, és a további oktatás és képzés elengedhetetlen az ahhoz szükséges humán erőforrás mennyiségének és minőségének biztosításához, hogy teljes mértékben kiaknázzák az új technológiai lehetőségek megnyílásából adódó előnyöket;
15. hangsúlyozza, hogy szükség van a megfelelő feltételek és a stabil és előnyös jogszabályi keretek megteremtésére a köz- és magánszféra partnerségei létrehozásának támogatása érdekében, amelyek a SET-terv és európai ipari kezdeményezések (EII) végrehajtásának előfeltételei;
16. felhívja a Bizottságot, biztosítsa, hogy a technológiagyártók közvetlenül a SET-terv finanszírozására pályázhassanak, nem csak energialestesítményekkel rendelkező konzorciumok tagjaként, ahogyan az a gazdaságélénkítő program és a NER300 esetében történt;

2010. március 11., csütörtök

17. elismeri, hogy a KKV-k számos fenntartható alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológia fejlesztésében jelentenek fő hajtóerőt, különösen a további decentralizált energiarendszerek kiépítése tekintetében, ezért hangsúlyozza, hogy az állami támogatásokhoz és hitelekhez való hozzáférést – közte a SET-terv keretében való finanszírozást – KKV-barát módon kell megteremteni; kéri, hogy a SET-terven belül elérhető finanszírozás jelentős részét különítsék el a KKV-k számára;
18. üdvözli a (nagy léptékű) demonstrációs projektek finanszírozására való összpontosítást; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy szükség van elérhető források biztosítására a kockázatos közép- és hosszú távú alap- és alkalmazott kutatások számára is;
19. felkéri az európai energiakutatási szövetséget (EERA), hogy indítson el és hajtson végre közös programokat a SET-terv végrehajtása érdekében szoros kapcsolatot építve ki az európai ipari kezdeményezésekkel és kiterjesztve tevékenységeit; hangsúlyozza, hogy megfelelő pénzeszközöket kell biztosítani az európai uniós és a nemzeti költségvetésből annak érdekében, hogy az európai energiakutatási szövetség teljes mértékben betölthesse e szerepet;
20. kifejezi afeletti aggodalmát, hogy az Európai Kutatási Tanács (ERC) nem tervez semmiféle specifikus energiatranszfer programot, ami az alap kutatásba való megfelelő beruházások hiányát mutatja;
21. üdvözli az Európai Innovációs és Technológiai Intézet (EIT) kezdeményezését külön tudományos és innovációs közösségek (KIC) létrehozására a fenntartható energia, illetve az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és az éghajlatváltozás mérséklése témájában;
22. üdvözli a javaslatot, miszerint az új „intelligens városok kezdeményezést”, amely az energiahatékonyságra összpontosít az európai városokban (nevezetesen a Polgármesterek Szövetségének aláírói között) hozzá kellene csatolni a hat európai ipari kezdeményezéshez az energiahatékonysági és a megújuló energiákon alapuló technológiák, illetve a városi területeken az intelligens hálózatok tömegpiaci bekapcsolódásának felgyorsításához szükséges feltételek megteremtése céljából; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyorsan hajtsák végre ezen új kezdeményezést – amely fellendíti a helyi gazdaságot és elősegíti a társadalmi integrációt –, teljes mértékben bevonva a helyi és a regionális hatóságokat, amelyeknek alapvető fontosságú szerepet kell játszaniuk az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák támogatásában és alkalmazásában;
23. emlékezteti a Bizottságot az energia-visszanyerési tervről szóló határozat szerinti jelentéstételi kötelezettségére és –amennyiben a pályázati felhívás után még marad pénz – az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások terén indított projektek finanszírozását lehetővé tévő további javaslatok tételére vonatkozó vállalására; arra számít, hogy a fel nem használt keretből 116,19 millió eurót lehet átcsoportosítani ilyen projektekre;
24. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassák a várostervezés és -fejlesztés innovatív megközelítéseinek vizsgálatát és terjesztését, különösen az integrált várostervezést, amely megfelel rugalmas városi rendszerek kiépítéséhez szükséges megerősített társadalmi integráció, területi kohézió, a fenntartható energia fejlesztése és a tiszta közlekedés szükségleteinek;
25. sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen kiegészítő kezdeményezéseket az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák fejlesztésébe történő beruházásról (SET-terv) szóló 2009. október 7-i közleményében említett egyéb technológiai utakban, illetve a sókoncentráció-különbség formájában jelen lévő energiában és a geotermikus energiában rejlő potenciál kiaknázására; hangsúlyozza, hogy további forrásokat kell biztosítani az EU költségvetéséből ezek finanszírozására;
26. üdvözli a hat európai ipari kezdeményezés kiválasztását és a 2010–2020 közötti technológiai ütemterv elkészítését, amelyek konkrét célkitűzéseket biztosítanak minden alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológia költséghatékonyra tételére, és felkéri a Bizottságot, hogy indítson újjára érett európai ipari kezdeményezéseket, biztosítva irányítási szerkezetük egyszerűségét, bürokráciamentességét és átláthatóságát, illetve közös jellemzőként a SET-terv irányító csoportjával és az EBB-vel való rendszeres kapcsolattartást;
27. felkéri a SET-terv irányító csoportját, hogy évente egyszer legyen jelentést az Európai Parlamentnek, és irányozza elő a szakértelem szélesebb szerkezetének létrehozását technikai munkacsoportok létrehozásával az érintett területeken, nagyobb számban bevonva a szereplőket megbeszélésekbe és a döntéshozatali eljárásba;

2010. március 11., csütörtök

28. felkéri a Bizottságot, hogy segítse elő a nemzetközi együttműködést más stratégiai partnerekkel a fejlett, a feltörekvő és a fejlődő országokból a fenntartható alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák fejlesztése, alkalmazása és terjesztése terén, nevezetesen a GEEREF és hasonló alapok révén, amelyek a kisléptékű projektekre összpontosítanak;

29. üdvözli az energiatechnológiák terén való együttműködés támogatását szolgáló lépéseket, köztük az EU–USA energiatanács létrehozását; ezzel összefüggésben felkéri az Energiaügyi Tanácsot, hogy aknázza ki a szinergiákat a SET-terv végrehajtása során;

30. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a globális szén-dioxidkibocsátás-kereskedelmet annak érdekében, hogy stabil, és tisztességes versenyszellem jellemezze környezetet teremtsenek az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák fejlesztése és alkalmazása számára;

31. felkéri a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a SET-terv hatékony végrehajtását, vezessen be e célból egy ehhez igazodó értékelési rendszert, mérje fel az ütemterv végrehajtása során tapasztalt akadályokat és tájékoztassa rendszeresen a Parlamentet a SET-terv és ütemterve végrehajtása során tett előrehaladásról;

32. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Jelentős természeti katasztrófa Madeira autonóm tartományban és a Xynthia nevű vihar hatásai Európában

P7_TA(2010)0065

Az Európai Parlament 2010. március 11-i állásfoglalása a Madeira autonóm régióban bekövetkezett súlyos természeti katasztrófáról és a Xynthia vihar európai hatásairól

(2010/C 349 E/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU-Szerződés 3. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. és 349. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2005)0108) és a Parlament 2006. május 18-i állásponjtjára ⁽¹⁾,
- tekintettel az európai áradásokról szóló 2002. szeptember 5-i állásfoglalására ⁽²⁾, az európai természeti katasztrófákról (tüzek és áradások) szóló 2005. szeptember 8-i állásfoglalására ⁽³⁾, az erdőtüzekről és áradásokról szóló 2006. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, valamint a természeti katasztrófák (erdőtüzek, aszályok és áradások) mezőgazdasági szempontjairól ⁽⁵⁾, területfejlesztési vonatkozásairól ⁽⁶⁾ és környezetvédelmi szempontjairól ⁽⁷⁾ szóló 2006. május 18-i állásfoglalásaira,
- tekintettel „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé” című bizottsági fehér könyvre (COM(2009)0147) és a természeti csapások és az ember okozta katasztrófák megelőzése irányuló közösségi koncepcióról szóló bizottsági közleményre (COM(2009)0082),

⁽¹⁾ HL C 297. E, 2006.12.7., 331. o.

⁽²⁾ HL C 272. E, 2003.11.13., 471. o.

⁽³⁾ HL C 193. E, 2006.8.17., 322. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0349.

⁽⁵⁾ E Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0222.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0223.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0224.

2010. március 11., csütörtök

- tekintettel a Madeira autonóm régióban 2010. február 24-én bekövetkezett súlyos természeti katasztrófára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel 2010. február 20-án Madeirán súlyos és példa nélküli esőzésekkel, erős széllel és heves tengeri hullámmal járó, jelentős természeti katasztrófa következett be, amely során Madeirán legalább 42 ember életét veszítette, sokan eltűntek, több százan kényszerültek elhagyni otthonukat, és több tucat ember megsebesült,
- B. mivel 2010. február 27–28-án Nyugat-Franciaországban, különösen a Poitou-Charentes, Pays-de-la-Loire és Brittany régiókban a Xynthia névre keresztelt súlyos szélvihar pusztított, amely megközelítőleg 60 ember életét követelte, többek eltűnését okozta és ezeket fosztott meg otthonától,
- C. mivel az időjárás és különösen a Xynthia szélvihar Spanyolország egyes régióit is sújtotta, különösen a Kanári-szigeteket és Andalúziát, valamint Belgiumot, Németországot, Hollandiát és Portugáliát, és több ember halálát és súlyos anyagi károkat okozott,
- D. mivel a katasztrófa súlyos emberi szenvedést okozott az áldozatok családtagjainak és az érintett lakosoknak,
- E. mivel a katasztrófa súlyos károkkal járó nagyszabású pusztítást okozott a közhasznú infrastruktúrában – köztük az utakban, kikötőkben, a víz- és villamosenergia-ellátásban, a csatorna- és távközlési hálózatokban –, továbbá lakóházakban, kereskedelmi létesítményekben, ipari és mezőgazdasági területekben, valamint károsította a természeti és kulturális örökséget is, mivel különösen a vízellátásban és csatornahálózatokban okozott károk közegészségügyi veszély kialakulását eredményezhetik,
- F. mivel a katasztrófa jelenleg megakadályozza, hogy az emberek folytassák szokásos életmenetüket, és valószínűleg hosszú távú gazdasági és szociális kihatásai lesznek,
- G. mivel a katasztrófa sújtotta területeket meg kell tisztítani és újjá kell építeni, valamint termelőképességüket helyre kell állítani és a katasztrófa által okozott szociális költségeket ellensúlyozni kell,
- H. mivel az utóbbi évek során egyértelművé vált, hogy az áradásokkal, viharokkal és egyéb szélsőséges időjárási jelenségekkel járó problémás helyzetek valószínűleg egyre gyakoribbakká válnak; mivel az éghajlatváltozást enyhítő beruházás ezért a katasztrófák megelőzése érdekében is fontos,
- I. mivel a természeti katasztrófák káros gazdasági és társadalmi hatást gyakorolnak a regionális gazdaságokra, a termelő tevékenységekre, az akvakultúrára, az idegenforgalomra, a környezetre és a biológiai sokféleségre,
1. részvétéről és legmélyebb együttérzéséről biztosítja az érintett régiókat, és sajnálatosnak tartja e természeti katasztrófáknak a gazdasági és termelő szerkezetükre és hálózatukra gyakorolt súlyos következményeit, és különösen részvétét fejezi ki az áldozatok családjainak;
 2. elismeréssel adózik a kutató és mentőalakulatoknak, amelyek lankadatlanul dolgoztak az emberek megmentéséért és az emberi áldozatok és anyagi károk mérsékléséért;
 3. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a katasztrófa gazdasági és társadalmi következményei által érintetteket;

2010. március 11., csütörtök

4. úgy véli, hogy a nemzeti, regionális és helyi hatóságoknak hatékony megelőzési politikákra kellene összpontosítaniuk és nagyobb figyelmet kellene szentelniük az újraerdősítési programokkal, földhasználattal, vízgazdálkodással és a hatékony kockázatkezeléssel kapcsolatos megfelelő jogi szabályozásnak és gyakorlatnak, beleértve a városi tengerparti építkezést és a védőgátak építését, továbbá a mező- és erdőgazdálkodás területét;
5. felhívja a Bizottságot, hogy amint az érintett országok kormányai benyújtják kérelmeiket, azonnal tegyen meg mindent az Európai Unió Szolidaritási Alapjának a lehető legsürgősebb, legrugalmasabb és legnagyobb mértékű mobilizálásáért;
6. felszólítja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az egyes érintett régiók sajátos adottságait és különösen a szigetek és a legkülső régiók és sérülékenységét azzal a céllal, hogy a lehető legmegfelelőbb módon nyújtson segítséget a katasztrófa áldozatainak;
7. felszólítja a Bizottságot, hogy az Európai Unió Szolidaritási Alapjának mobilitásán túlmenően álljon rendelkezésre és tanúsítson rugalmasságot az „INTERVIR +” (ERFA) és a „RUMOS” (ESZA) regionális operatív programok és azok francia megfelelői, valamint a Kohéziós Alap keretében finanszírozott, területi megerősítésre irányuló tematikus operatív program madeirai részének felülvizsgálatáról az illetékes hatóságokkal folyó tárgyalásokon; felszólítja a Bizottságot, hogy e felülvizsgálatot a lehető leggyorsabban végezze el és elemezze annak lehetőségét, hogy növelhető-e 2010-ben a vonatkozó operatív programok keretében megvalósuló konkrét projektek közösségi társfinanszírozási szintje, a strukturális alapokról szóló általános rendeletben (2007-2013) (1083/2006/EK tanácsi rendelet) meghatározott szabályokkal és határértékekkel összhangban és a szóban forgó tagállamnak szánt éves költségvetési keretösszeg megkérdőjelezése nélkül;
8. megismétli, hogy a Szolidaritási Alapról szóló, a Bizottság javaslatán (COM(2005)0108) alapuló új rendelet alapvető fontosságú a természeti katasztrófák által okozott problémák rugalmasabb és eredményesebb kezeléséhez; nehezményezi, hogy a Tanács meggátolta az e téren való előrehaladást, annak ellenére, hogy a Parlament az álláspontját elsősorban többséggel fogadta el első olvasatban 2006 májusában; sürgeti a spanyol elnökséget és a Bizottságot, hogy késlekedés nélkül dolgozzanak egy olyan megoldáson, amely újra életre kelti e rendelet felülvizsgálatát, arra törekedve, hogy olyan erősebb és rugalmasabb eszközt hozzanak létre, amely eredményesen tud reagálni az éghajlatváltozás okozta új kihívásokra;
9. felszólítja a tagállamokat és az érintett régiókat, hogy az érintett területekre vonatkozóan dolgozzanak ki helyreállítási és rehabilitációs terveket; felhívja a tagállamokat, hogy vegyék fontolóra az efféle katasztrófák megelőzését és az általuk okozott károk mérséklését szolgáló politikákba való hosszú távú befektetések szükségességét;
10. felszólítja a tagállamokat, hogy minden érintett területen a hatályos jogszabályok integrált megközelítés révén történő betartásával alkalmazkodjanak az éghajlatváltozás következményeihez;
11. ragaszkodik ahhoz, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásról szóló fehér könyv ajánlásait konkrét intézkedésekbe kell átültetni és lépéseket kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Unión belül megvalósuljon az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás;
12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, valamint Madeira autonóm régió kormányának.

2010. március 11., csütörtök

A Gilád Salit-ügy

P7_TA(2010)0066

Az Európai Parlament 2010. március 11-i állásfoglalása Gilád Salitról

(2010/C 349 E/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a harmadik 1949. évi genfi egyezményre és az 1949. évi genfi egyezmények közös 3. cikkére,
 - tekintettel a túszszedés elleni nemzetközi egyezményre (1979),
 - tekintettel elnökségnek az Európai Unió nevében tett 2009. november 18-i nyilatkozatára a gázai humanitárius helyzetről, amelyben felszólítja „az elrabolt izraeli katonát, Gilád Salitot fogva tartó személyeket, hogy haladéktalanul bocsássák őt szabadon”,
 - tekintettel az Egyesült Államok Kongresszusának 2006. július 18-i, 921. számú határozatára,
 - tekintettel a közel-keleti helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, amelyekben Gilád Salit szabadon bocsátására szólított fel,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel Gilád Salit tizedest (ma már őrmester) a Hamász 2006. június 25-én rabolta el izraeli területen,
- B. mivel Salit őrmester európai (francia) és izraeli állampolgár,
- C. mivel túszul ejtése óta Salit őrmestert minden érintkezési lehetőségtől elzárva tartják fogva Gázában, megfosztva az 1949. évi genfi egyezmények 3. cikke és a harmadik 1949. évi genfi egyezmény szerinti alapvető jogaitól,
- D. mivel a Hamász vállalta a felelősséget Salit őrmester folyamatos fogva tartásáért, és azt állítja, hogy Salitot a harmadik 1949. évi genfi egyezménnyel összhangban tartják fogva,
- E. mivel a közel-keleti konfliktusban részt vevő valamennyi félnek minden körülmények között tiszteletben kell tartania a nemzetközi humanitárius jogot és a nemzetközi emberi jogi szabályokat,
- F. mivel az izraeliek és a palesztinok közötti bizalomépítés alapvető eleme annak a békefolyamatnak, amely a két állam békés és biztonságos egymás mellett élését célozza,
- G. mivel az elfogott katonáról 2009 októberében érkezett videofelvétel – amelyen egy 2009. szeptember 14-i gázai napilapot tart a kezében – a legegységertelműbb bizonyíték arra, hogy Gilád Salit életben van,
1. felszólít Gilád Salit őrmester azonnali szabadon bocsátására;
 2. felszólítja a Hamászt, hogy tartsa be szavát, és adja meg Salit őrmesternek a harmadik 1949. évi genfi egyezmény szerint neki járó jogokat és kiváltságokat;

2010. március 11., csütörtök

3. elítéli, hogy folyamatosan semmibe veszik Salit őrmester alapvető emberi jogait, és hogy megakadályozzák, hogy családjá, valamint az izraeli és a francia hatóságok információhoz jussanak hogylétével kapcsolatban; sürgeti ezért a Hamászt, hogy haladéktalanul tegye lehetővé a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága számára, hogy meglátogassa Salit őrmestert, számára pedig engedélyezzék, hogy kapcsolatba léphessen családjával a harmadik 1949. évi genfi egyezménynek megfelelően;
4. hangsúlyozza a kétállamos megoldás irányába történő előrelépés fontosságát, és üdvözlí a közvetett tárgyalások újraindulását Izrael és a Palesztin Hatóság között;
5. hangsúlyozza, hogy a valamennyi oldal által hozott kölcsönös bizalomépítő intézkedések – beleértve a jelentős számú palesztin fogoly szabadon bocsátását is – olyan konstruktív légkör kialakítását segítheti elő, amely elvezet Salit őrmester szabadon bocsátásához;
6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamoknak, az Unió közös kül- és biztonságpolitika főképviselőjének/a Bizottság alelnökének, az izraeli kormánynak, a Palesztin Hatóságnak és az Euro-Mediterrán Parlamenti Közgyűlésnek.

Az erőszak fokozódása Mexikóban

P7_TA(2010)0067

Az Európai Parlament 2010. március 11-i állásfoglalása az erőszak fokozódásáról Mexikóban

(2010/C 349 E/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió és a Mexikói Egyesült Államok között létrejött gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodásra,
- tekintettel az Európai Parlamentnek a Tanácshoz intézett, az EU és Mexikó közötti stratégiai partnerségről szóló 2009. március 12-i ajánlására,
- tekintettel a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Az EU és Mexikó közötti stratégiai partnerség felé” című 2008. július 15-i bizottsági közleményre (COM(2008)0447),
- tekintettel a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Az Európai Unió és Latin-Amerika: Globális szereplők partnersége” című, 2009. szeptember 30-i bizottsági közleményre (COM(2009)0495),
- tekintettel „Az asszonygyilkosságokról (feminicídiumokról) Közép-Amerikában és Mexikóban és az Európai Unió szerepéről az e jelenség elleni küzdelemben” című, 2007. október 11-i állásfoglalására,
- tekintettel az EU nyilatkozatára José Luis Romero, Valentín Valdés Espinosa és Jorge Ochoa Martínez újságírók meggyilkolásáról,
- tekintettel az ez idáig öt alkalommal, Ríó de Janeiróban (1999. június 28–29.), Madridban (2002. május 17–18.), Guadalajarában (2004. május 28–29.), Bécsben (2006. május 12–13.) és Limában (2008. május 16–17.) megtartott latin-amerikai és karibi, illetve európai uniós állam- és kormányfők csúcstalálkozóinak (EU-ALAT) nyilatkozataira,

2010. március 11., csütörtök

- tekintettel a negyedik EU–Mexikó csúcstalálkozón 2008. május 17-én Limában kiadott közös nyilatkozatra,
 - tekintettel az EU–Mexikó közös bizottság 2009 novemberében Brüsszelben tartott kilencedik ülésének közös nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel Mexikó és az Európai Unió közös értékeket vallanak, amelyek demokratikus, plurális társadalmakban az alapvető szabadságjogok és az emberi jogok védelmében, a környezetvédelemben és a fenntartható fejlődésben, valamint a demokrácia megszilárdítása melletti elköteleződésben, a jogbiztonságban, a szegénység elleni küzdelemben és igazságos gazdasági és társadalmi fejlődésben nyilvánulnak meg,
- B. mivel demokratikus rendszereink feladata és kötelessége a jogállamiság működésének és az emberi jogok védelmének biztosítása, s ennél fogva a szabadságjogok maradéktalan élvezete és gyakorlása, továbbá a testi épséghez való jog a jogállamiság alappilléreinek minősülnek,
- C. mivel a Mexikóban tapasztalt erőszakot és bizonytalanságot nem lehet különválasztani a szegénység, egyenlőtlenség és marginalizálódás szerkezeti problémáitól, amelyek terén a gazdasági világválság kibontakozása óta hanyatlás következett be, és olyan integrált stratégiai, befogadó fejlesztésre irányuló, hosszú távra is tervező szemléletre van szükség, amely lehetőséget teremt a társadalmi kohézió előmozdítására,
- D. mivel az EU–Mexikó stratégiai partnerség lehetőséget teremt az EU és Mexikó közötti szorosabb együttműködésre globális jelentőségű ügyekben, és különösen kiszélesített párbeszédre, fokozott koordinációra és eszmecserére olyan területeken, mint a biztonság, az emberi jogok, a választási reform, a regionális fejlődés és a kereskedelmi és szabályozási politika,
- E. mivel ennél fogva a stratégiai társulás magában foglalja a fokozott együttműködést az emberi jogok területén, és mivel mindkét fél megerősítette szándékát, hogy az emberi jogok területén a legszigorúbb normák elérését jelentő közös célok érdekében készek szorosan együttműködni,
- F. mivel Mexikó részt vesz az összes regionális és globális fórumon, továbbá aláírta az emberi jogokra és alapvető szabadságjogokra vonatkozó valamennyi nemzetközi egyezményt – többek között természetesen a nők elleni erőszak leküzdésével kapcsolatos egyezményt is –, és mivel Mexikó támogatja a nemek közötti egyenlőséget támogató jogszabályokat is,
- G. mivel az EU és Mexikó között az emberi jogokra vonatkozó együttműködési program a 2007–2013 közötti időszakra szóló, EU–Mexikó kétoldalú együttműködési program keretében 2008-ban kezdte meg működését, amely program elsőségi témaként és speciális programok sorával a nők elleni erőszak megelőzésével és a nők jogainak előmozdításával foglalkozik,
- H. mivel létrejött a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze, amelynek elsőrendű céljai a nők és a gyermekek elleni erőszak leküzdésének támogatása, az emberi jogoknak a közrendi hatóságok tagjai általi tiszteletben tartásának előmozdítása, a diszkrimináció felszámolásának elősegítése, valamint az igazságszolgáltatás és az emberi jogok terén elfogadott nemzetközi normák átvétele,
- I. mivel Mexikóban egyre fokozódik az erőszak, amelynek okai főként a kábítószer-kereskedelemben keresendőek, különösen az Egyesült Államokkal határos területeken, s így elsősorban főként az Egyesült Államok hatalmas piaca felé irányuló kínálat feletti ellenőrzésért a bűnszervezetek közötti – a kábítószer-termelés és -csempészet feltételeiről folyó – harcban, másodsorban pedig a mexikói kormány ezt a helyzetet felszámolni célzó offenzívájában,
- J. figyelembe véve az egészség, az oktatás és a társadalmi kohézió terén a kormány által indított terv fontosságát, valamint a Ciudad Juárez városának talpra állítására irányuló politikai stratégia megerősítését, mivel ez a 200 millió euróval támogatott terv emellett hozzá fog járulni az erőszak társadalmi okainak megszüntetéséhez, ezért szükségesnek ítéli az ezirányú erőfeszítések megduplázását,

2010. március 11., csütörtök

- K. mivel a mexikói kormány tanúsította szilárd elköteleződését az ország biztonsági helyzetének javítása mellett, beleértve a biztonsági erők költségvetésének jelentős megnövelését, valamint a közintézmények és a rendfenntartó szervek megreformálását, amelynek célja, hogy növelje a törvények betartásának eredményességét és az igazságszolgáltatás hatékonyságát, vállalva az összeütközést a szervezett bűnözéssel,
- L. mivel a Nemzetközi Újságíró Szövetség adatai szerint az újságírói szakma gyakorlása szempontjából Mexikó a világ egyik legveszélyesebb helye, ahol 2000 óta legalább 53 újságírót gyilkoltak meg – közülük csak 2009-ben 13-at –, amint az az Emberi Jogok Mexikói Nemzeti Bizottságának jelentésében is olvasható volt,
- M. mivel gyakoriak az emberi jogok védelmezésén és előmozdításán dolgozó szervezetek tagjai ellen irányuló zaklatások és fenyegetések, és mivel az emberi jogi jogvédők elleni támadások és gyilkosságok előzetes vizsgálatai közül számos indokolatlanul szenved késedelmet állami és szövetségi szinten,
- N. mivel a nemzeti és nemzetközi emberi jogvédő szervezetek részéről számos panasz érkezett az emberi jogoknak a rendvédelmi erők meghatározott fellépései során történő megsértésére vonatkozóan,
1. megosztja a mexikói hatóságokkal az erőszak fokozódása miatti aggodalmát, szolidaritását fejezve ki a mexikói néppel kábítószer-kereskedelem elleni küzdelmében;
 2. együttérzéséről és szolidaritásáról biztosítja az áldozatok családtagjait és barátait, valamint a mexikói népet, amelyet arra biztat, hogy küzdjön tovább a demokratikus rendszer, valamint a jogállamiság védelméért;
 3. támogatja a mexikói kormány szándékát, hogy küzd a kábítószer-kereskedelemmel foglalkozó szervezett bűnözés ellen, ugyanakkor mélyeséges aggodalmának ad hangot a kábítószer-kereskedelemhez kapcsolódó erőszak fokozódása és amiatt, hogy a droggartellek semmilyen hatóságot nem tisztelnek és büntethetetlennek érzik magukat, különösen az Egyesült Államok határához közeli államokban;
 4. elítéli az erőszak valamennyi formáját, különösen a Mexikóban az emberi jogok előmozdításáért és védelmezéséért küzdő aktivisták ellen irányuló erőszakot és az ismétlődő halálos fenyegetéseket, és kéri, hogy a mexikói hatóságok fokozzák a fenyegetett csoportok jogi és személyi védelmére irányuló erőfeszítéseiket; ugyanakkor kéri az EU-t, hogy hatékonyan hajtsa végre az emberi jogi jogvédők védelmét szolgáló iránymutatásokat;
 5. arra biztatja a mexikói hatóságokat, hogy dolgozzanak tovább az intézményi keret megerősítésén, különös figyelmet fordítva a nők csoportjára, akik fokozottabban szenvednek az erőszaktól; úgy véli, hogy a kormány feladata küzdeni az „asszonygyilkosságok” ellen, biztosítva, hogy a felelősök és cinkosaik bíróság elé kerüljenek, ugyanakkor kéri, hogy folytassák az említett bűncselekmények megelőzését szolgáló hatékony intézkedések végrehajtását;
 6. ebben az összefüggésben elítéli a médiában dolgozók ellen irányuló erőszakot és gyilkosságokat, és támogatja az illetékes hatóságokat abban, hogy minden ahhoz szükséges intézkedést végrehajtsanak, melynek révén sikerülhet azonosítani, letartóztatni és bíróság elé állítani e bűncselekmények felelőseit; üdvözli, hogy a mexikói jogalkotó jogi és intézményi intézkedéseket fogadott el a szólásszabadság és az újságírók biztonságának garantálására;
 7. ebben az összefüggésben javasolja a mexikói kormánynak, hogy dolgozzon tovább a jogállamiság megerősítésén, hogy az emberi jogi jogsértések gyökerét képező strukturális problémák egy részét felszámolják, valamint konkrétan, hogy dolgozzon az igazságügyi rendszer reformján; ebben az összefüggésben jelzi a független igazságszolgáltatás jelentőségét, amely biztosítja a pártatlanságot és a büntetlenség elleni elszánt küzdelmet;
 8. kéri a tagállamok kormányait, valamint az európai intézményeket, hogy a Mexikóval való kétoldalú kapcsolataik keretében együttműködési programokon, valamint pénzügyi és technikai támogatáson keresztül kettőzzék meg az emberi jogok védelmére irányuló támogatásukat; ugyancsak kéri, hogy gondoskodjanak a költségvetési források emeléséről, hogy közreműködjenek az igazságszolgáltató, rendvédelmi és adóügyi szervek megerősítésében és reformjában, hogy felkutassák és megbüntessék a felelősöket, valamint hatékony rendszereket hozzanak létre a tanúk, az áldozatok és családtagjaik védelmére;

2010. március 11., csütörtök

9. kiemeli a mexikói kormány együttműködését a hatékony többoldalúság elősegítésében és az Egyesült Nemzetek kapacitásának megerősítésében a béke megőrzése és megszilárdítása, valamint az emberi jogok tiszteletben tartásának biztosítása érdekében, a limai nyilatkozattal összhangban a nemzetközi igazságszolgáltatás keretében ezzel egy időben kezelve a békét és biztonságot fenyegető olyan tényezőket, mint a kábítószer- és fegyverkereskedelem, a szervezett bűnözés, a terrorizmus és az emberkereskedelem;

10. javasolja, hogy a stratégiai partnerséget olyan lehetőségnek tekintsék, melynek keretében meg lehet vitatni, hogy milyen formában lehet nagyobb hatékonyságot biztosítani a mindkét fél által aláírt egyezményekben szereplő, az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó záradék működésének, valamint melynek keretében értékelni lehet az említett záradék teljesítését – ideértve pozitív dimenziója fejlődését –, szem előtt tartva, hogy az emberi jogok és a demokrácia alapvető értékek;

11. úgy véli, hogy a fiatalok társadalmi integrációja alapvető elem a demokratikus rendszerben való elismerésükhöz; úgy véli, hogy frusztrációjuk az egyik olyan ok, ami leginkább hozzájárul az erőszak fokozódásához, és hogy emiatt fokozni kell az EU hozzájárulását a társadalmi kohézió kérdésében; kéri ugyanakkor a mexikói hatóságokat, hogy különítsék el a szükséges forrásokat arra, hogy a fiatalok megtalálják helyüket a társadalomban és hogy a kábítószerfüggők számára fogadjanak el prevenció, rehabilitáció és a társadalomba való újbóli beilleszkedést segítő programokat;

12. kéri az Európai Bizottságot és Mexikó kormányát, hogy a fejlesztési együttműködési eszköz féldős felülvizsgálatakor (2007–2013) az 1. fő feladatcsoporton belül („társadalmi kohézió”) tegye prioritást élvező területté a kormányzás és az intézmények biztonságát és megerősítését;

13. kéri az elnököt, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamoknak, az Amerikai Államok Szervezete főtítkárnak, az Euro-Latin-amerikai Közgyűlésnek (EuroLat), valamint a Mexikói Egyesült Államok elnökének és kongresszusának.

Dél-Korea - legálisnak nyilvánították a halálbüntetést

P7_TA(2010)0068

Az Európai Parlament 2010. március 11-i állásfoglalása a Koreai Köztársaságban törvényesnek nyilvánított halálbüntetésről

(2010/C 349 E/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a halálbüntetés eltörléséről szóló korábbi állásfoglalásaira, és arra, hogy a kivégzéseket azonnali hatállyal fel kellene függeszteni azokban az országokban, ahol a halálbüntetést még mindig alkalmazzzák,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2007. december 18-i, a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratórium bevezetését kérő, 62/149. számú – a Harmadik Bizottság A/62/439/Add.2. számú jelentése alapján hozott – határozatára,
- tekintettel a Tanács 1998. június 3-án elfogadott, a halálbüntetésről szóló uniós iránymutatások felülvizsgált és frissített változatára,
- tekintettel a 2010. február 24. és 26. között Genfben megrendezett, a halálbüntetés elleni negyedik világgongresszus által elfogadott zárónyilatkozatra, amely a halálbüntetés egyetemes eltörlését kéri,
- tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,

A. mivel az Európai Unió határozottan elkötelezte magát a halálbüntetés eltörlése mellett, és ezen elv egyetemes elfogadtatására törekszik,

2010. március 11., csütörtök

- B. mivel a Koreai Köztársaság alkotmánybírósága 2010. február 25-én öt szavazattal négy ellenében úgy határozott, hogy a halálbüntetés összhangban áll az alkotmánnyal, azonban a bírák hangsúlyozták, hogy a halálbüntetés fenntartásának vagy eltörlésének kérdéséről szóló vitát a nemzetgyűlésben, nem pedig alkotmányossági eljárások keretében kell lefolytatni,
- C. mivel az alkotmánybíróság határozatát öt szavazattal négy ellenében fogadták el, míg az 1996. évi határozatot hét támogató és két ellenszavazat mellett hozták meg,
- D. mivel az alkotmánybíróság határozata egy 72 éves koreai férfi által benyújtott petíció nyomán született, akit azért ítélték el, mert 2007-ban meggyilkolt négy turistát, és akinek az állítása szerint a halálbüntetés megsérti az emberi méltóságra vonatkozó alkotmányos garanciát,
- E. mivel a Koreai Köztársaságban több mint 55 fogoly esetében emelték jogerőre a halálos ítéletet,
- F. mivel a Koreai Köztársaságban az utolsó kivégzést 1997 decemberében hajtották végre, mivel a hivatalába akkoriban beiktatott – 1980-ban szintén halálra ítélt, majd kegyelemben részesülő – elnök, Kim De Dzung hivatali ideje alatt a halálbüntetést már nem alkalmazták, és a Koreai Köztársaság az elmúlt 13 évben a „gyakorlatilag eltörléspárti” nemzetek sorába tartozott,
- G. mivel 2006-ban a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság a halálbüntetés eltörléséről szóló törvényjavaslatot terjesztett elő,
- H. mivel 2007. december 18-án az ENSZ Közgyűlése nagy többséggel határozatot fogadott el, amelyben a halálbüntetést alkalmazó országokat arra kérte, hogy „a halálbüntetés eltörlése céljából hirdessenek moratóriumot a kivégzésekre”, amely határozat tartalmát a 2008. december 18-án elfogadott második határozat megerősítette,
1. elismeri, hogy a Koreai Köztársaság 1998 óta nem hajtott végre kivégzéseket, aminek értelmében de facto eltörléspárti országnak minősül; üdvözlí az országban az emberi jogok védelme és előmozdítása terén elért előrelépéseket;
 2. mélységes csalódását fejezi ki a Koreai Köztársaság alkotmánybíróságának a halálbüntetést fenntartó határozata miatt, mindazonáltal megállapítja, hogy a határozatot igen szerény többséggel fogadták el, szemben az 1996. évi, 7 támogató és 2 ellenszavazat mellett hozott döntéssel;
 3. támogatásáról biztosítja a Koreai Köztársaságban a halálbüntetés eltörléséért küzdő mozgalmakat;
 4. ismételten hangsúlyozza, hogy elvi alapon ellenzi a halálbüntetést, amely nem egyeztethető össze a modern bűnügyi igazságszolgáltatási rendszerrel, és a közhiedelmekkel ellentétben nem csökkenti a bűncselekmények számát;
 5. arra buzdítja a Koreai Köztársaságot, hogy valamennyi kivégzésre törvényi moratóriumot vezessen be mindaddig, amíg a parlament törvénybe nem iktatja a halálbüntetés eltörlését;
 6. felhívja a Koreai Köztársaság kormányát, hogy támogassa az ENSZ-nek a halálbüntetés eltörléséről szóló határozatát, és a Közgyűlés elé terjesztendő határozatot másokkal együtt támogassa, illetve szavazza meg;
 7. elégedettségének ad hangot amiatt, hogy a világ országainak egyértelmű többsége – a nemzetközi közösség több mint kétharmada – mára de jure teljesen eltörölte a halálbüntetést vagy a kivégzésekre de facto moratóriumot hirdetett;
 8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, a Koreai Köztársaság kormányának és Korea Nemzeti Emberi Jogi Bizottságának (NHRCK).
-

2010. március 9., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

A pénzügyi közvetítési szolgáltatások közvetett módon mért díjának (FISIM) a bruttó nemzeti jövedelem (GNI) megállapításához történő felosztása *

P7_TA(2010)0041

Az Európai Parlament 2010. március 9-i jogalkotási állásfoglalása a pénzügyi közvetítési szolgáltatások közvetett módon mért díjának (FISIM) az Európai Unió költségvetése és saját forrásai céljaira felhasznált bruttó nemzeti jövedelem (GNI) megállapításához történő felosztásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2009)0238 – C7-0049/2009 – 2009/0068(CNS))

(2010/C 349 E/21)

(Különleges jogalkotási eljárás - Konzultáció)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0238),

— tekintettel az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 2000. szeptember 29-i 2000/597/EK, Euratom tanácsi határozat ⁽¹⁾ 2. cikke (7) bekezdésének második albekezdésére, valamint az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 2007. június 7-i 2007/436/EK, Euratom tanácsi határozat ⁽²⁾ 2. cikke (7) bekezdésének második albekezdésére,

— tekintettel eljárási szabályzatának 55. cikkére,

— tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0022/2010),

1. jóváhagyja a Bizottság módosított javaslatát;
2. felhívja a Bizottságot, hogy ennek megfelelően változtassa meg javaslatát az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikkének (2) bekezdése értelmében;
3. felhívja a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet, ha az általa jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok parlamentjeinek.

⁽¹⁾ HL L 253., 2000.10.7., 42. o.

⁽²⁾ HL L 163., 2007.6.23., 17. o.

2010. március 9., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1
Határozati javaslat
2. cikk

2. cikk

törölve

A pénzügyi közvetítési szolgáltatások közvetett módon mért díjának 1. cikk szerinti felosztását a 2000/597/EK, Euratom határozat céljaira 2005. január 1-jétől 2006. december 31-ig kell alkalmazni.

Módosítás 2
Határozati javaslat
3. cikk

A pénzügyi közvetítési szolgáltatások közvetett módon mért díjának 1. cikk szerinti felosztását a 2007/436/EK, Euratom határozat céljaira **2007. január 1-jétől** kell alkalmazni.

A pénzügyi közvetítési szolgáltatások közvetett módon mért díjának 1. cikk szerinti felosztását a 2007/436/EK, Euratom határozat céljaira **2010. január 1-jétől** kell alkalmazni.

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap mobilizálása: Németország - elbocsátások

P7_TA(2010)0042

Az Európai Parlament 2010. március 9-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0007 – C7-0011/2010 – 2010/0005(BUD))

(2010/C 349 E/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0007 – C7-0011/2010),
 - tekintettel a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i IIA), és különösen annak 28. pontjára,
 - tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGfF-rendelet),
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0020/2010),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott munkavállalóknak, és támogassa az újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. március 9., kedd

- B. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalóknak nyújtott pénzügyi segítségnek dinamikusnak és a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban igénybe vehetőnek kell lennie, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i IIA-t az EGF igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében,
- C. mivel Németország támogatást kért az autógyártó ipari elbocsátásokkal kapcsolatban, amelyekre a Karmann Group ⁽¹⁾ vállalatnál került sor,
- D. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak,
1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az EGF igénybevételének felgyorsítására;
 2. emlékeztet az intézmények elkötelezettségére, hogy zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak az EGF igénybevételéről szóló döntések elfogadásához, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció eredményeként elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul;
 3. hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak valamennyi eszközét fel kell használnia arra, hogy szembenézzen a globális pénzügyi és gazdasági válság következményeivel; kiemeli az EGF potenciális szerepét az elbocsátott munkavállalók munkaerő-piaci visszaailleszkedésében;
 4. hangsúlyozza, hogy az EGF-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kell, hogy az EGF támogassa az egyes elbocsátott munkavállalók foglalkoztatási reintegrációját; megismétli, hogy az EGF-ből nyújtott támogatás nem helyettesíti azokat az intézkedéseket, amelyek megtétele a vállalatok felelőssége a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében, sem a vállalatok vagy ágazatok szerkezetátalakítására irányuló intézkedéseket;
 5. felhívja a Bizottságot, hogy az EGF igénybevételére irányuló javaslataiban és éves jelentéseiben adjon pontos tájékoztatást az Európai Szociális Alapból (ESZA) és a többi strukturális alapról kapott kiegészítő támogatásokról is;
 6. emlékezteti a Bizottságot az EGF igénybevételével összefüggésben arra, hogy ne csoportosítson át szisztematikusan kifizetési előirányzatokat az ESZA-ból, mivel az EGF-t különálló, egyedi eszközként hozták létre, saját célkitűzésekkel és határidőkkel;
 7. hangsúlyozza, hogy a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálata során értékelni kell az EGF működését és hozzáadott értékét is, a 2006. május 17-i IIA által létrehozott programok és egyéb különböző eszközök általános értékelésével összefüggésben;
 8. megjegyzi, hogy a Bizottságnak az EGF igénybevételéről szóló határozatra irányuló új javaslatai egyetlen tagállam kérelmére hivatkoznak, ami összhangban van az Európai Parlament kéréseivel;
 9. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
 10. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást, beleértve annak mellékletét is, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ EGF/2009/013 DE/Karmann.

2010. március 9., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybevételéről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾, és különösen annak 28. pontjára,

tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾, és különösen annak 12. cikke ⁽³⁾ bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot (EGF) azért hozták létre, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások következményei által sújtott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket.
- (2) A 2009. május 1. után benyújtott kérelmek tekintetében az EGF hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akiket a globális pénzügyi és gazdasági válság eredményeként bocsátottak el.
- (3) A 2006. május 17-i intézményközi megállapodás az EGF igénybevételét évi 500 millió eurós plafonértéken belül engedélyezi.
- (4) Az autógyártó ágazatban történt elbocsátásokra tekintettel, Németország 2009. augusztus 13-án az EGF mobilizálására irányuló kérelmet nyújtott be, majd további információval egészítette ki azt 2009. október 23-ig. A kérelem eleget tesz az 1927/2006/EK rendelet 10. cikkében a pénzügyi hozzájárulás meghatározására vonatkozóan megállapított követelményeknek, ezért a Bizottság javasolja 6 199 341 EUR összeg felhasználását.
- (5) Az EGF-et tehát igénybe kell venni a Németország által benyújtott kérelemre történő pénzügyi hozzájárulás nyújtása érdekében,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Uniónak a 2010-es pénzügyi évre szóló általános költségvetése keretében igénybe kell venni az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot (EGF), hogy a 6 199 341 EUR összeg kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban rendelkezésre álljon.

2. cikk

Ezt a határozatot ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

Kelt,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. március 9., kedd

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap mobilizálása: Litvánia - elbocsátások

P7_TA(2010)0043

Az Európai Parlament 2010. március 9-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0008 – C7-0012/2010 – 2010/0003(BUD))

(2010/C 349 E/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0008 – C7-0012/2010),
 - tekintettel a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i IIA), és különösen annak 28. pontjára,
 - tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGF-rendelet),
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0021/2010),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott munkavállalóknak, és támogassa az újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,
- B. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalóknak nyújtott pénzügyi segítségnek dinamikusnak és a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban igénybe vehetőnek kell lennie, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i IIA-t is az EGF igénybeviteléről szóló határozatok elfogadása tekintetében,
- C. mivel Litvánia támogatást kért a hűtőgépgyártó ágazatban történt elbocsátásokkal kapcsolatban, amelyekre a „Snaigė” plc vállalkozásnál és két beszállítójánál került sor ⁽³⁾;
- D. mivel a kérelem megfelel az EGF-rendeletben meghatározott jogosultsági követelményeknek,
1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az EGF igénybevitelének felgyorsítására;
 2. emlékeztet az intézmények elkötelezettségére, hogy zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak az EGF igénybeviteléről szóló döntések elfogadásához, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció eredményeként elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul;

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

⁽³⁾ EGF/2009/010 LT/Snaigė.

2010. március 9., kedd

3. hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak valamennyi eszközét fel kell használnia arra, hogy szembenézzen a globális pénzügyi és gazdasági válság következményeivel; kiemeli az EGF potenciális szerepét az elbocsátott munkavállalók munkaerő-piaci visszailleszkedésében;
4. hangsúlyozza, hogy az EGF-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kell, hogy az EGF támogassa az egyes elbocsátott munkavállalók foglalkoztatási reintegrációját; megismétli, hogy az EGF-ből nyújtott támogatás nem helyettesíti azokat az intézkedéseket, amelyek megtétele a vállalatok felelőssége a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében, sem a vállalatok vagy ágazatok szerkezetátalakítására irányuló intézkedéseket;
5. felhívja a Bizottságot, hogy az EGF igénybevételére irányuló javaslataiban és éves jelentéseiben adjon pontos tájékoztatást az Európai Szociális Alapból (ESZA) és a többi strukturális alapból kapott kiegészítő támogatásokról is;
6. emlékezteti a Bizottságot az EGF igénybevételével összefüggésben arra, hogy ne csoportosítson át szisztematikusan kifizetési előirányzatokat az ESZA-ból, mivel az EGF-t különálló, egyedi eszközként hozták létre, saját célkitűzésekkel és határidőkkel;
7. úgy véli, hogy a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálata során értékelni kell az EGF működését és finanszírozását is, a 2006. május 17-i IIA által létrehozott programok és egyéb eszközök általános értékelésével összefüggésben;
8. megjegyzi, hogy a Bizottságnak az EGF igénybevételéről szóló határozatra irányuló új javaslatai egyetlen tagállam kérelmére hivatkoznak, ami összhangban van az Európai Parlament kéréseivel;
9. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
10. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá e határozatot, és gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást, beleértve annak mellékletét is, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybevételéről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ és különösen annak 28. pontjára,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

2010. március 9., kedd

tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾, és különösen annak 12. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot (EGF) azért hozták létre, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a világgereszkedelemben bekövetkezett fő strukturális változások következményei által sújtott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket.
- (2) A 2009. május 1-je után benyújtott kérelmek tekintetében az EGF hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akiket a globális pénzügyi és gazdasági válság eredményeként bocsátottak el.
- (3) A 2006. május 17-i intézményközi megállapodás az EGF igénybevitelét évi 500 millió eurós plafonértéken belül engedélyezi.
- (4) A „Snaigė” plc-nél és két beszállítójánál történt elbocsátásokra tekintettel, Litvánia 2009. július 23-án az EGF mobilizálására irányuló kérelmet nyújtott be. A kérelem eleget tesz az 1927/2006/EK rendelet 10. cikkében a pénzügyi hozzájárulás meghatározására vonatkozóan megállapított követelményeknek, ezért a Bizottság javasolja 258 163 EUR összeg felhasználását.
- (5) Az EGF-t tehát igénybe kell venni a Litvánia által benyújtott kérelemre történő pénzügyi hozzájárulás nyújtása érdekében.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Uniónak a 2010-es pénzügyi évre szóló általános költségvetése keretében igénybe kell venni az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot (EGF), hogy a 258 163 EUR összeg kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban rendelkezésre álljon.

2. cikk

Ezt a határozatot ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

Kelt,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. március 9., kedd

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap mobilizálása: Litvánia - építkezések

P7_TA(2010)0044

Az Európai Parlament 2010. március 9-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0009 – C7-0013/2010 – 2010/0002(BUD))

(2010/C 349 E/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0009 – C7-0013/2010),
 - tekintettel a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i IIA), és különösen annak 28. pontjára,
 - tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGF-rendelet),
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0019/2010),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott munkavállalóknak, és támogassa az újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,
- B. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalóknak nyújtott pénzügyi segítségnek dinamikusnak és a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban igénybe vehetőnek kell lennie, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i IIA-t is az EGF igénybeviteléről szóló határozatok elfogadása tekintetében,
- C. mivel Litvánia támogatást kért az EGF-ből az építőiparban működő 128 vállalkozásnál történt elbocsátásokkal kapcsolatban ⁽³⁾,
- D. mivel a kérelem megfelel az EGF-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak,
1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az EGF igénybevitelének felgyorsítására;
 2. emlékeztet az intézmények elkötelezettségére, hogy zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak az EGF igénybeviteléről szóló döntések elfogadásához, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció eredményeként elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul;

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

⁽³⁾ EGF/2009/017 LT/építőipar.

2010. március 9., kedd

3. hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak valamennyi eszközt fel kell használnia arra, hogy szembenézzen a globális pénzügyi és gazdasági válság következményeivel; kiemeli az EGF potenciális szerepét az elbocsátott munkavállalók munkaerő-piaci visszailleszkedésében;
4. hangsúlyozza, hogy az EGF-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kell, hogy az EGF támogassa az egyes elbocsátott munkavállalók foglalkoztatási reintegrációját; megismétli, hogy az EGF-ből nyújtott támogatás nem helyettesíti azokat az intézkedéseket, amelyek megtétele a vállalatok felelőssége a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében, sem a vállalatok vagy ágazatok szerkezetátalakítására irányuló intézkedéseket;
5. felhívja a Bizottságot, hogy az EGF igénybevételére irányuló javaslataiban és éves jelentéseiben adjon pontos tájékoztatást az Európai Szociális Alapból (ESZA) és a többi strukturális alapból kapott kiegészítő támogatásokról is;
6. emlékezteti a Bizottságot az EGF igénybevételével összefüggésben arra, hogy ne csoportosítson át szisztematikusan kifizetési előirányzatokat az ESZA-ból, mivel az EGF-t különálló, egyedi eszközként hozták létre, saját célkitűzésekkel és határidőkkel;
7. úgy véli, hogy a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálata során értékelni kell az EGF működését és finanszírozását is, a 2006. május 17-i IIA által létrehozott programok és egyéb eszközök általános értékelésével összefüggésben;
8. megjegyzi, hogy a Bizottságnak az EGF igénybevételéről szóló határozatra irányuló új javaslatai egyetlen tagállam kérelmére hivatkoznak, ami összhangban van az Európai Parlament kéréseivel;
9. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
10. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást, beleértve annak mellékletét is, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybevételéről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾, és különösen annak 28. pontjára,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

2010. március 9., kedd

tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾, és különösen annak 12. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot (EGF) azért hozták létre, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások következményei által sújtott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket.
- (2) A 2009. május 1. után benyújtott kérelmek tekintetében az EGF hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akiket a globális pénzügyi és gazdasági válság eredményeként bocsátottak el.
- (3) A 2006. május 17-i intézményközi megállapodás az EGF igénybevételét évi 500 millió eurós plafonértéken belül engedélyezi.
- (4) Az építőiparban történt elbocsátásokra tekintettel, Litvánia 2009. szeptember 23-án az EGF mobilizálására irányuló kérelmet nyújtott be. A kérelem eleget tesz az 1927/2006/EK rendelet 10. cikkében a pénzügyi hozzájárulás meghatározására vonatkozóan megállapított követelményeknek, ezért a Bizottság javasolja 1 118 893 EUR összeg felhasználását.
- (5) Az EGF-t tehát igénybe kell venni a Litvánia által benyújtott kérelemre történő pénzügyi hozzájárulás nyújtása érdekében.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Uniónak a 2010-es pénzügyi évre szóló általános költségvetése keretében igénybe kell venni az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot (EGF), hogy az 1 118 893 EUR összeg kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban rendelkezésre álljon.

2. cikk

Ezt a határozatot ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

Kelt,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. március 9., kedd

Az Atlanti-óceán északkeleti partjainak és vizeinek szennyezés elleni védelméről szóló együttműködési megállapodás kiegészítő jegyzőkönyve ***

P7_TA(2010)0045

Az Európai Parlament 2010. március 9-i jogalkotási állásfoglalása az Atlanti-óceán északkeleti partjainak és vizeinek szennyezés elleni védelméről szóló együttműködési megállapodás kiegészítő jegyzőkönyvének az Európai Közösség nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2009)0436 – C7-0163/2009 – 2009/0120(NLE))

(2010/C 349 E/25)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2009)0436),
 - tekintettel az EK-Szerződés 175. cikkének (1) bekezdésére és 300. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére, valamint 300. cikke (3) bekezdésének első albekezdésére, mely utóbbi alapján a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0163/2009),
 - tekintettel a Bizottságnak „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményére (COM(2009)0665),
 - tekintettel az EU működéséről szóló szerződés 196. cikkének (2) bekezdésére és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság ajánlására (A7-0009/2010),
1. egyetértését adja a kiegészítő jegyzőkönyv aláírásához;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A kedvtelésből tartott állatok nem kereskedelmi célú mozgására vonatkozó állat-egészségügyi követelmények *I**

P7_TA(2010)0048

Az Európai Parlament 2010. március 9-i jogalkotási állásfoglalása a kedvtelésből tartott állatok nem kereskedelmi célú mozgására vonatkozó állat-egészségügyi követelményekről szóló 998/2003/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0268 – C7-0035/2009 – 2009/0077(COD))

(2010/C 349 E/26)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0268),

2010. március 9., kedd

- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 37. cikkére, valamint 152. cikke (4) bekezdésének b) pontjára, mely utóbbi alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamentnek (C7-0035/2009),
 - tekintettel a Bizottságnak „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményére (COM(2009)0665),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére, valamint 43. cikkének (2) bekezdésére és 168. cikke (4) bekezdésének b) pontjára,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. október 6-i véleményére ⁽¹⁾,
 - a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 55. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére (A7-0082/2009),
1. elfogadja az alábbiakban ismertetett álláspontot első olvasatban;
 2. jóváhagyja a közös nyilatkozatot, és felhívja a figyelmet az állásfoglaláshoz mellékelt bizottsági közleményekre, amelyeket közzétesznek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, a végső jogalkotási aktussal együtt;
 3. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha a javaslatot lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 318., 2009.12.23., 121. o.

P7_TC1-COD(2009)0077

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2010. március 9-én került elfogadásra a kedvtelésből tartott állatok nem kereskedelmi célú mozgására vonatkozó állat-egészségügyi követelményekről szóló 998/2003/EK rendelet módosításáról szóló .../2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 438/2010/EU rendelet.)

2010. március 9., kedd

MELLÉKLET

A Bizottság nyilatkozata

A Bizottságnak szándékában áll javaslatot tenni a 998/2003/EK rendelet teljes egészében történő, 2011. június 30. előtt elvégzendő felülvizsgálatára, különös tekintettel a felhatalmazáson alapuló és a végrehajtási aktusok szempontjaira.

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság nyilatkozata az Európai unió működéséről szóló (EUMSZ) 290. cikkéről

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság kijelenti, hogy ezen rendelet rendelkezései nem befolyásolják az intézményeknek az EUMSZ 290. cikke alkalmazásával kapcsolatos jövőbeli álláspontjait, sem pedig az ilyen rendelkezéseket tartalmazó egyedi jogalkotási aktusokat.

A Bizottság nyilatkozata a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal kapcsolatos értesítésekről

Az Európai Bizottság tudomásul veszi, hogy a sürgősségi eljárást előíró jogalkotási aktusok esetét kivéve, az Európai Parlament és a Tanács úgy véli, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal kapcsolatos értesítésnek figyelembe kell vennie az intézmények működési szüneteit (téli és nyári szünet, európai választások) annak biztosítására, hogy az Európai Parlament és a Tanács képes legyen gyakorolni előjogait a vonatkozó jogalkotási aktusokban megállapított határidőkön belül, és kész ennek megfelelően eljárni.

Huzamos tartózkodásra jogosító vízummal rendelkezők mozgása *I**

P7_TA(2010)0049

Az Európai Parlament 2010. március 9-i jogalkotási állásfoglalása a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezménynek, valamint az 562/2006/EK rendeletnek a huzamos tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező személyek mozgása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0091 – C6-0076/2009 – 2009/0028(COD))

(2010/C 349 E/27)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0091),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére, valamint 62. cikke (2) bekezdésének a) pontjára és (3) bekezdésére, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0076/2009),
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0090),
- tekintettel az EK-Szerződés 67. cikkére és 63. cikke első bekezdése 3. pontja a) alpontjára, amelyek értelmében a Tanács e javaslatról konzultált a Parlamenttel (C6-0107/2009),
- tekintettel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól szóló, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági közleményre (COM(2009)0665),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére, 77. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontjára, valamint 79. cikke (2) bekezdésének a) pontjára,
- tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapról szóló véleményére,

2010. március 9., kedd

- tekintettel a Tanács képviselőjének 2010. február 24-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint jóváhagyja az Európai Parlament álláspontját az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. és 37. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A7-0015/2010),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. a 2009/0025(COD) eljárást okafogyottnak nyilvánítja, miután a COM(2009)0090 bizottsági javaslat és az ahhoz kapcsolódó jelentéstervezetek tartalmát belefoglalták a 2009/0028(COD) eljárásba;
 3. jóváhagyja az Európai Parlament és a Tanács közös nyilatkozatát, amely ezen állásfoglalás mellékletét képezi;
 4. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok parlamentjeinek.

P7_TC1-COD(2009)0028

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2010. március 9-én került elfogadásra, a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezménynek, valamint az 562/2006/EK rendeletnek a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező személyek mozgása tekintetében történő módosításáról szóló .../2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, 265/2010/EU rendelet.)

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS NYILATKOZATA

„A Tanács és az Európai Parlament elismeri, hogy szükség van egy olyan átfogó és egységes szabályrendszerre, amely az Európai Unió szintjén biztosítja a másodgenerációs schengeni információs rendszerben (SIS II) a személyes adatok magas szintű védelmét.

Amennyiben a SIS II végrehajtása további jelentős késedelmet szenvedne, és ezáltal 2012 utánra is elhúzódná, úgy az Európai Parlament és a Tanács felkéri a Bizottságot, hogy terjessze elő a szükséges jogalkotási javaslatokat a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény megfelelő rendelkezéseinek módosítására annak biztosítása érdekében, hogy a schengeni információs rendszerbe bevitt személyes adatok a SIS II-re megállapított védelmi szinttel azonos szintű védelmet élvezzenek.”

2010. március 10., szerda

**A meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolóí, tekintettel a mikroval-
lalkozásokra ***I**

P7_TA(2010)0052

Az Európai Parlament 2010. március 10-i jogalkotási állásfoglalása a meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló 78/660/EGK tanácsi irányelvnek a mikrotársaságok tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2009)0083 – C6-0074/2009 – 2009/0035(COD))

(2010/C 349 E/28)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0083),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 44. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0074/2009),
 - tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól” című bizottsági közleményre (COM(2009)0665),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére és 50. cikke (1) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. július 15-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 55. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A7-0011/2010),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felhív a negyedik és hetedik társasági jogi irányelv általános felülvizsgálatára 2010-ben;
 3. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 317., 2009.12.23., 67. o.

2010. március 10., szerda

P7_TC1-COD(2009)0035

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. március 10-én került elfogadásra a meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló 78/660/EGK tanácsi irányelvnek a mikrotársaságok tekintetében történő módosításáról szóló 2010/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 50. cikke (1) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,
- a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Tanács 2007. március 8–9-i ülésének következtetéseiben kiemelte, hogy az adminisztratív terhek csökkentése fontos intézkedés az európai gazdaság fellendítése szempontjából, és hogy az Európai Unión belüli adminisztratív terhek csökkentéséhez határozott közös erőfeszítésre van szükség.
- (2) Az Unión belüli társaságok adminisztratív terheinek csökkentése szempontjából a számvitel az egyik kulcsfontosságú területnek minősül.
- (3) „A társaságok számára biztosított egyszerűsített üzleti környezetről a társasági jog, a számvitel és a könyvvizsgálat területén” című közleményében a Bizottság megállapította a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelv ⁽³⁾ módosítási lehetőségeit, beleértve a tagállamok lehetőségét a mikrotársaságok mentesítésére az említett irányelvben meghatározott, éves beszámoló készítésére vonatkozó követelmény alól.
- (4) A 2003/361/EK bizottsági ajánlás ⁽⁴⁾ meghatározza a mikro-, kis- és középvállalkozások fogalmát. A tagállamokkal folytatott konzultációk során azonban felmerült, hogy az ajánlásban a mikrovállalkozásokra meghatározott határértékek számviteli szempontból túl magasak lehetnek. Célszerű ezért bevezetni a mikrovállalkozások alkategóriájának, az úgynevezett mikrotársaságoknak a fogalmát, amely a mikrovállalkozásokra megállapított, mérlegfőösszegre és nettó árbevételre vonatkozó határértékeknél alacsonyabb határértékeken belül maradó társaságokat foglalja magában.
- (5) A mikrotársaságok a legtöbb esetben helyi és regionális szinten működnek, határokon átnyúló tevékenységük csekély mértékű vagy nem folytatnak ilyet, és korlátozott erőforrásokkal rendelkeznek a sok ráfordítást igénylő szabályozási követelmények teljesítésére. Emellett fontos szerepet töltenek be az új munkahelyek teremtésében, a kutatás és a fejlesztés ösztönzésében és az új gazdasági tevékenységek létrehozásában.
- (6) A mikrotársaságokra azonban gyakran ugyanolyan beszámolási szabályok vonatkoznak, mint a nagyobb társaságokra. Ezek a szabályok olyan terhet rónak rájuk, amely nem áll arányban méretükkel, így a nagyobb vállalkozásokéhoz képest is aránytalan. Indokolt ezért lehetővé tenni, hogy a mikrotársaságokat mentesítsék az éves beszámoló készítésének kötelezettsége alól, még akkor is, ha ezek a beszámolók a statisztikai adatszolgáltatásnak is a részei. **Minimumkövetelményként azonban a mikrotársaságokra továbbra is vonatkoznia kell annak a kötelezettségnek, hogy a társaság üzleti tranzakcióiról és pénzügyi helyzetéről nyilvántartást kell vezetni, amely mellett a tagállamok szabadon megállapíthatnak további kötelezettségeket.**

⁽¹⁾ HL C 317., 2009.12.23., 67. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2010. március 10-i álláspontja.

⁽³⁾ HL L 222., 1978.8.14., 11. o.

⁽⁴⁾ HL L 124., 2003.5.20., 36. o.

2010. március 10., szerda

- (7) A független érdekképviselőkből álló, adminisztratív terhekkel foglalkozó magas szintű munkacsoport 2008. július 10-i véleményében arra szólított fel, hogy minél előbb foglalják jogszabályba a tagállamok lehetőségét a mikrotársaságok mentesítésére a 78/660/EGK irányelv szerinti éves beszámolók készítésének kötelezettsége alól.
- (8) A kis- és középvállalkozásokra, különösen a mikrovállalkozásokra vonatkozó számviteli követelményekről szóló, 2008. december 18-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ az Európai Parlament felkérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő olyan jogalkotási javaslatot, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a 78/660/EGK irányelv hatálya alól kivonják a mikrotársaságokat.
- (9) **Tekintettel arra, hogy az ezen irányelvben meghatározott határértékek hatálya alá eső társaságok száma tagállamonként jelentősen különbözik, valamint arra, hogy a mikrotársaságok tevékenységei nincsenek hatással a határokon átnyúló kereskedelemre és a belső piac működésére, a tagállamoknak ezen irányelv nemzeti szintű végrehajtásakor figyelembe kell venniük e határértékek eltérő hatását.**
- (10) **Miközben nyitottságuk és a pénzügyi piacokhoz való hozzáférésük lehetővé tétele érdekében a mikrotársaságok esetében is feltétlenül biztosítani kell az átláthatóságot, a 78/660/EGK irányelv végrehajtása során a tagállamoknak figyelembe kell venniük saját piacuk jellegzetes feltételeit és igényeit.**
- (11) Mivel ezen irányelv célját, azaz a mikrotársaságok adminisztratív terheinek csökkentését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és az intézkedés hatása miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (12) A 78/660/EGK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 78/660/EGK irányelv módosítása

A 78/660/EGK irányelv a következő cikkel egészül ki:

„1a. cikk

(1) **Fenntartván azt a kötelezettséget, hogy a társaságok üzleti tranzakcióiról és pénzügyi helyzetéről nyilvántartást kell vezetni,** atagállamok az ezen irányelv szerinti kötelezettségek alól mentesíthetik azokat a társaságokat, amelyek a mérlegfordulónapjukon nem lépnek túl kettőt az alábbi három határérték közül:

- a) mérlegfőösszeg: 500 000 EUR;
- b) nettó árbevétel: 1 000 000 EUR;
- c) alkalmazotti átlaglétszám a pénzügyi év során: 10.

(2) Amennyiben a mérlegfordulónapon a társaság az (1) bekezdésben meghatározott három határérték közül kettőt két egymást követő pénzügyi évben túllép, úgy a társaság a továbbiakban nem veheti igénybe az említett bekezdés szerinti mentességet.

⁽¹⁾ HL C 45 E., 2010.2.23., 58. o.

2010. március 10., szerda

Amennyiben a mérlegfordulónapon a társaság már nem lép túl az (1) bekezdésben meghatározott három határérték közül kettőt, úgy igénybe veheti az említett bekezdés szerinti mentességet, feltéve hogy két egymást követő pénzügyi évben nem lépi át újból az említett határértékeket.

(3) Amennyiben a tagállam nem vezette be az eurót, úgy az (1) bekezdésben meghatározott összegekkel egyenértékű összeget a nemzeti pénznemben az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* azon a napon közzétett árfolyam alkalmazásával kell kiszámítani, amelyen az említett összegeket megállapító irányelv hatályba lép.

(4) Az (1) bekezdés a) pontjában említett mérlegfőösszeg vagy a 9. cikk szerinti eszközök A–E. pontjába tartozó eszközöket, vagy a 10. cikk A–E. pontjába tartozó eszközöket tartalmazza.”

2. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek, amennyiben és amikor élni kívánnak a 78/660/EGK irányelv 1a. cikkében biztosított lehetőséggel, **különös figyelemmel az említett cikkben megállapított határértékek hatálya alá eső társaságok száma tekintetében kialakuló nemzeti helyzetre**. E rendelkezések szövegét, valamint az e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkoznak erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával azokhoz ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetése utáni huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2010/C 349 E/18	A Gilád Salit-ügy Az Európai Parlament 2010. március 11-i állásfoglalása Gilád Salitról	91
2010/C 349 E/19	Az erőszak fokozódása Mexikóban Az Európai Parlament 2010. március 11-i állásfoglalása az erőszak fokozódásáról Mexikóban	92
2010/C 349 E/20	Dél-Korea - legálisan nyilvánították a halálbüntetést Az Európai Parlament 2010. március 11-i állásfoglalása a Koreai Köztársaságban törvényesnek nyilvánított halálbüntetésről	95

III *Előkészítő jogi aktusok*

Európai Parlament

2010. március 9., kedd

2010/C 349 E/21	A pénzügyi közvetítési szolgáltatások közvetett módon mért díjának (FISIM) a bruttó nemzeti jövedelem (GNI) megállapításához történő felosztása * Az Európai Parlament 2010. március 9-i jogalkotási állásfoglalása a pénzügyi közvetítési szolgáltatások közvetett módon mért díjának (FISIM) az Európai Unió költségvetése és saját forrásai céljaira felhasznált bruttó nemzeti jövedelem (GNI) megállapításához történő felosztásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2009)0238 – C7-0049/2009 – 2009/0068(CNS))	97
2010/C 349 E/22	Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap mobilizálása: Németország - elbocsátások Az Európai Parlament 2010. március 9-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0007 – C7-0011/2010 – 2010/0005(BUD))	98
	MELLÉKLET	100
2010/C 349 E/23	Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap mobilizálása: Litvánia - elbocsátások Az Európai Parlament 2010. március 9-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0008 – C7-0012/2010 – 2010/0003(BUD))	101
	MELLÉKLET	102
2010/C 349 E/24	Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap mobilizálása: Litvánia - építkezések Az Európai Parlament 2010. március 9-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0009 – C7-0013/2010 – 2010/0002(BUD))	104
	MELLÉKLET	105

2010/C 349 E/25	<p>Az Atlanti-óceán északkeleti partjainak és vizeinek szennyezés elleni védelméről szóló együttműködési megállapodás kiegészítő jegyzőkönyve ***</p> <p>Az Európai Parlament 2010. március 9-i jogalkotási állásfoglalása az Atlanti-óceán északkeleti partjainak és vizeinek szennyezés elleni védelméről szóló együttműködési megállapodás kiegészítő jegyzőkönyvének az Európai Közösség nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2009)0436 – C7-0163/2009 – 2009/0120(NLE))</p>	107
2010/C 349 E/26	<p>A kedvtelésből tartott állatok nem kereskedelmi célú mozgására vonatkozó állat-egészségügyi követelmények ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2010. március 9-i jogalkotási állásfoglalása a kedvtelésből tartott állatok nem kereskedelmi célú mozgására vonatkozó állat-egészségügyi követelményekről szóló 998/2003/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0268 – C7-0035/2009 – 2009/0077(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2009)0077</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2010. március 9-én került elfogadásra a kedvtelésből tartott állatok nem kereskedelmi célú mozgására vonatkozó állat-egészségügyi követelményekről szóló 998/2003/EK rendelet módosításáról szóló .../2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel</p>	107 108
	MELLÉKLET	109
2010/C 349 E/27	<p>Huzamos tartózkodásra jogosító vízummal rendelkezők mozgása ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2010. március 9-i jogalkotási állásfoglalása a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezménynek, valamint az 562/2006/EK rendeletnek a huzamos tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező személyek mozgása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0091 – C6-0076/2009 – 2009/0028(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2009)0028</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2010. március 9-én került elfogadásra, a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezménynek, valamint az 562/2006/EK rendeletnek a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező személyek mozgása tekintetében történő módosításáról szóló .../2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel</p>	109 110
	MELLÉKLET	110
2010. március 10., szerda		
2010/C 349 E/28	<p>A meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolóit, tekintettel a mikrovállalkozásokra ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2010. március 10-i jogalkotási állásfoglalása a meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló 78/660/EGK tanácsi irányelvnek a mikrotársaságok tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2009)0083 – C6-0074/2009 – 2009/0035(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2009)0035</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. március 10-én került elfogadásra a meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló 78/660/EGK tanácsi irányelvnek a mikrotársaságok tekintetében történő módosításáról szóló 2010/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel</p>	111 112

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- **I Együttműködési eljárás: első olvasat
- **II Együttműködési eljárás: második olvasat
- *** Hozzájárulási eljárás
- ***I Együtt döntési eljárás: első olvasat
- ***II Együtt döntési eljárás: második olvasat
- ***III Együtt döntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a || jel mutatja.

2010-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

A CD-ROM-formátumot 2010 folyamán DVD-formátum váltja fel.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

